

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Resort	Připomínky	Vypořádání
MZE	<p>Zásadní připomínky</p> <p>1) Obecně: Návrh zákona neřeší některé oblasti, které jsou dlouhodobě terčem kritiky ze strany státních podniků Povodí. Tato témata byla dříve diskutována Sekcí vodního hospodářství, odborem legislativním a právním a státními podniky Povodí. Jde o oblasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - náhrady za strpění vodního díla (§ 50 a 59a); - absence náhrady za údržbu vodního díla u vodních elektráren s instalovaným výkonem do 10 MW (§ 57); - zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) pouze ve výši provozních nákladů (§ 101). <p>Z těchto důvodů předkládáme návrh novely vodního zákona, který jsme před jeho rozesláním do MPŘ požadovali a to včetně důvodové zprávy, která tvoří přílohu těchto připomínek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. V § 50 písm. c) se slova „, vybudovaná před účinností tohoto zákona,“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 59a,“. 2. V § 54 odst. 4 se na konec textu doplňuje věta „Rovněž poskytují stanoviska správců povodí pro stanoviska vydávaná příslušným vodoprávním úřadem k územním a regulačním plánům vydávaným podle ustanovení § 106 odst. 2 a pro stanoviska k zásadám územního rozvoje a k územním plánům podle ustanovení § 107 odst. 1, a to na jejich žádost.“. 3. V § 55 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní: „(2) Vodní dílo není součástí pozemku, na němž se vodní dílo nachází.“ Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5. 4. V § 55 se za odstavec 5 doplňují nové odstavce 6 a 7, které znějí: „(6) Právnícká nebo fyzická osoba, která ke dni 31. prosince 2013 vykonávala práva a 	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předložené návrhy změn byly, jak MZE konstatuje, předloženy MŽP před MPŘ, avšak materiál (zejména pak RIA) byl jako celek nedopracovaný a neúplný, proto nemohl být do materiálu zahrnut před odesláním do MPŘ.</p> <p>MŽP akceptuje zapracování novelizačních bodů do materiálu za předpokladu, že takový postup bude přijat v rámci vypořádání obligatorními připomínkovými místy.</p>

	<p>povinnosti vlastníka k vodnímu dílu na cizím pozemku a vykonává je i dosud, se považuje za uživatele tohoto vodního díla.“</p> <p>„(7) Uživatel vodního díla podle odstavce 6 má práva a povinnosti k tomuto vodnímu dílu vyplývající z tohoto zákona včetně povoleného nakládání s vodami a je oprávněn zřizovat k tomuto vodnímu dílu věcná práva zapisovaná do veřejného seznamu, pronajímat je a propachtovat. Uživatel vodního díla má předkupní právo k vodnímu dílu i k pozemku pod ním.“</p> <p>V § 56 odst. 4 se zrušují slova „, na kterém je umístěna stavba k vodohospodářským melioracím pozemků nebo její část, která souvisí s více pozemky nebo byla zřízena ve veřejném zájmu, a která byla vybudována před účinností tohoto zákona,“.</p> <p>5. V § 56 odst. 4 písm. d) se za slova „v nezbytné míře“ vkládají slova „k realizaci nebo“.</p> <p>6. V § 57 větě třetí se zrušují slova „, a v případě, že osoba oprávněná k nakládání s vodami podle § 8 užívá vodu pouze za účelem využití energetického potenciálu k výrobě elektřiny ve vodních elektrárnách do celkového instalovaného výkonu výroby 10 MWe“.</p> <p>7. § 59a zní:</p> <p style="text-align: center;">„§ 59a</p> <p style="text-align: center;">Povinnost vlastníků pozemků, na nichž se nachází vodní díla</p> <p>(1) Vlastník pozemku je povinen strpět na svém pozemku vodní dílo a jeho užívání, s výjimkou vodního díla, o jehož zrušení a odstranění rozhodl vodoprávní úřad.</p> <p>(2) Bylo-li vodní dílo vybudováno před 1. lednem 2002, náleží vlastníku pozemku za omezení jeho vlastnického práva podle odstavce 1 jednorázová náhrada ve výši náhrady za zřízení věcného břemene stanovená zvláštním právním předpisem se zohledněním míry omezení.</p> <p>(3) Náhradu podle odstavce 2 hradí vlastník vodního díla, případně jeho uživatel podle § 55 odst. 6. Je-li uživatelem vodního díla podle § 55 odst. 6 osoba odlišná od vlastníka vodního díla, vyplatí náhradu podle odstavce 2 tato osoba.</p> <p>(4) Vyplacení náhrady se zapíše do veřejného seznamu vedeného podle zvláštního právního předpisu*.“</p>	
--	--	--

*) Zákon č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů

8. Za § 100 se vkládá nový § 100a, který včetně nadpisu zní:

„§ 100a

Využívání energetického potenciálu povrchové vody

(1) Oprávněný, který má povolení k využívání energetického potenciálu povrchové vody za účelem výroby elektřiny ve vodní elektrárně (dále jen „výrobce“), je za podmínek stanovených tímto zákonem povinen uhrazovat úplatu za využívání energetického potenciálu povrchové vody.

(2) Za využívání energetického potenciálu povrchové vody se neplatí, je-li celkový instalovaný výkon vodní elektrárny menší než 1 MWe. Neplatí se též z výroby elektrické energie v přečerpávacích vodních elektrárnách.

(3) Výše úplaty za využívání energetického potenciálu povrchové vody se vypočte vynásobením vyrobené elektrické energie sazbou v Kč za 1 MWh

a) ve výši 100 Kč pro vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem od 1 MWe včetně do 10 MWe,

b) ve výši 150 Kč pro vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem od 10 MWe včetně.

(4) Výrobce je povinen platit za využívání energetického potenciálu povrchové vody měsíčně do dvacátého pátého dne po skončení kalendářního měsíce příslušnému správci povodí, nedohodnou-li se jinak. Výrobce, který využívá energetický potenciál povrchových vod ve vodní elektrárně s celkovým instalovaným výkonem menším než 10 MWe je povinen platit za využívání energetického potenciálu povrchové vody ročně do dvacátého pátého března následujícího kalendářního roku příslušnému správci povodí, nedohodnou-li se jinak.

(5) Nezaplatí-li výrobce včas za využívání energetického potenciálu povrchové vody ani na základě výzvy správce povodí, je správce povodí oprávněn domáhat se zaplacení u soudu.“

9. V § 101 odstavci 3 písm. c) se slova „v případech vyžadujících čerpání vody nebo převádění vody; tato cena nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou“ zrušují.

	<p>10. V § 101 odstavci 4 větě druhé se slova „zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku,“ zrušují.</p> <p>11. V § 106 odst. 2 se na konec textu doplňují slova „, na základě stanoviska správce povodí.“.</p> <p>12. V § 107 odst. 1 písm. a) se na konec textu doplňují slova „na základě stanoviska správce povodí“.</p> <p style="text-align: center;">Čl. II</p> <p>1. Vlastníci vodních děl stanovených podle § 20 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zařazených z hlediska technickobezpečnostního dohledu podle § 61 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do kategorie IV jsou povinni nejpozději do 1. ledna 2031 předložit příslušnému katastrálnímu úřadu podklady potřebné pro zapsání těchto staveb a vyznačení ochranných pásem podle § 20 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, do katastru nemovitostí.</p> <p>2. Nedojde-li mezi vlastníkem a uživatelem vodního díla podle (§ 55 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona) k dohodě o skončení užívání vodního díla do 24 měsíců od účinnosti tohoto zákona, rozhodne na návrh vlastníka nebo uživatele vodního díla soud. Soud rozhodne v pochybnostech i o tom, kdo je uživatelem vodního díla.“</p>	
	<p>2) Zároveň požadujeme předložit následující:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Požadujeme předložit výpočet, na jehož základě předkladatel stanovil navrhovanou finanční výši sazeb poplatků za vypouštění odpadních vod do povrchových vod. Dále žádáme o prokázání, že navrhované zvýšení uvedených poplatků omezí v příštích letech znečištění povrchových vod odpadními vodami. V této souvislosti požadujeme předložení analýzy předkladatele uvedené na straně 15 důvodové zprávy. • Požadujeme předložit výpočet, na jehož základě předkladatel stanovil navrhovanou finanční výši sazeb poplatků za odebrané množství podzemních vod. Dále žádáme o prokázání, z jakých důvodů je navrhované zvýšení uvedených poplatků nutné a neodkladné a jakou přímou souvislost má výše sazeb uvedených poplatků se sazbami poplatků za 	<p>Vysvětleno.</p> <p>1. Při návrhu parametrů znečištění, jichž se změny dotýkají, MŽP vycházelo z hodnocení stavu vodních útvarů povrchových vod, ze kterého vyplývá, že nejproblémovějšími parametry jsou nutrienty N a P a AOX jako průmyslový</p>

	<p>vypouštění odpadních vod do povrchových vod. V této souvislosti požadujeme předložení analýzy předkladatele uvedené na straně 57 důvodové zprávy.</p>	<p>ukazatel. Limity pro zpoplatnění byly proto u těchto ukazatelů navrženy na cca dvojnásobku imisních standardů s tím že typově specifické hodnoty pro P a N jsou ještě podstatně nižší než obecné imisní standardy. Zároveň se jedná o hodnoty technologicky dosažitelné. Limit AOX má efektivně omezit likvidaci odpadů s obsahem AOX na komunálních ČOV ředěním od datními odpadními vodami a je bezproblémů u ČOV které tyto problémové látky nelikvidují dosažitelný. Sazby poplatků jsou odvozeny z inflace mezi lety 1997 až 2017 mimo sazby pro P, kde je preferována ekonomická efektivita poplatku tj. poplatek musí převýšit náklady spojené s odstraněním P – poplatek činí cca 1,5 násobek běžných provozních nákladů na srážení P. Z mnoha studií i celkové bilance produkovaného a odtékajícího znečištění v ukazateli P je zřejmý</p>
--	--	--

zásadní vliv bodových zdrojů, jež budou poplatky regulovány, o efektivitě opatření ve smyslu podstatného snížení P v povrchových vodách není pochyb. AOX a amoniakální N jsou toxikologicky významné ukazatele jež pochází výhradně z bodových zdrojů.

U ukazatelů, které byly vyhodnoceny jako málo relevantní pro zlepšení stavu vod (CHSK, RAS, NL, Hg, Cd) nebyly limity pro zpoplatnění měněny ani nebyla upravována výše sazby a to ani o inflaci. To je dostatečný důkaz, že nejde o vybrané poplatky ale o snížení vypouštěného znečištění v definovaných ukazatelích.

2. Výše sazby poplatku za odběr podzemních vod musí být svázána z poplatkem za odběr povrchových vod resp. musí vzhledem k vzácnosti podzemních vod tento poplatek mírně převyšovat. **MŽP se ale nijak nebrání nezvyšování poplatku za**

		<p>odběr podzemních vod, pokud bude významně snížen poplatek za odběr povrchových vod. Souvislost mezi poplatkem za vypouštění OV a odběr podzemních vod není žádána.</p>
	<p>3) K novelizačnímu bodu 1 k ust. § 5 odst. 3</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> V předchozí právní úpravě i současně platné právní úpravě vždy existovala z důvodu potřeby druhotného využívání odpadních vod nejen likvidace odpadních vod jejich čištěním v ČOV a vypouštěním těchto odpadních vod převážně do vod povrchových, respektive vodních toků a jejich následné odvádění mimo území České republiky, ale také jiné jejich zneškodňování. Jiné jejich zneškodňování bylo a je především jejich užíváním pro závlahu zemědělských a dalších pozemků. Vypuštěním slov „popřípadě jiným zneškodňováním...“ by došlo zcela k vyloučení možnosti užívání odpadních vod pro závlahu v daném případě dokonce hnojivem. Závlaha principiálně není dotování podzemní vody pod pozemky, ale dotování půdní vrstvy, respektive kořenů rostlin a dřevin přesně stanovenými závlahovými dávkami. To platí i pro jeden z druhů závlahové vody, tj. odpadní vody, kdy nedochází v žádném případě k vypouštění odpadních vod podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona do vod podzemních, protože ani touto odpadní vodou, užitou pro závlahu např. zemědělských pozemků nesmí a také nedochází k odtoku těchto závlahových odpadních vod přes půdní vrstvy do vod podzemních. Není tak dána při závlaze odpadní vodou příčinná souvislost mezi odpadní vodou a podzemní vodou, tedy k vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. V důsledku probíhajících klimatických změn majících za následek zvyšování četnosti i délky období s nedostatkem vláhy a atmosférických srážek je nezbytné využívat i další zdroje (než pouze povrchové a podzemní vody) pro závlahy zejména zemědělských. Odpadní vody jako alternativní zdroj rozhodně mezi ně patří a jejich význam ve světě neustále roste. Evropská unie zareagovala na vznikající potřebu opětovného využívání odpadních vod již ve svém článku 12 Směrnice Rady 91/271/EHS z 21. ledna 1991 ve znění Směrnice Rady 98/15/ES z 27. ledna 1998 o čištění</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zásadním smyslem vodního zákona, tak jak je zřemé již z jeho § 1 je ochrana povrchových a podzemních vod. Zákon tedy reguluje případy, kdy dochází nebo může docházet k vlivu na tyto vody. V případě odpadních vod jde pouze o tři způsoby jejich zneškodňování; vypouštění odpadních vod do vod povrchových, podzemních či jejich akumulaci v bezodtokové jímce a jejich následný vývoz na ČOV – v podstatě opět vypouštění do vod povrchových. Jiným „zneškodňováním“ ani nakládání s odpadními vodami, bez toho, aby došlo k ovlivnění zákonem chráněných zájmů, tj. povrchových a podzemních</p>

	<p>městských odpadních vod, tj.,... kdykoliv je to vhodné, měly by být tyto odpadní vody znovu použity.“.</p> <p>Na základě řešení výzkumného záměru Ministerstva zemědělství 0002704901 Zmírnění nepříznivých přírodních a antropogenních vlivů na půdu a vodu, etapy 02 Alternativní zdroje závlahové vody a na základě rozsáhlých domácích a zahraničních poznatků vznikla metodika „Kritéria využití městských odpadních vod k závlaze zemědělských plodin“, Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v. v. i., 2008.</p> <p>Aby nedošlo při závlaze odpadní vodou k ohrožení ani k znečištění povrchové a zejména podzemní vody, musí být zajištěno kvalifikované stanovení velikosti jednotlivých závlahových dávek nejen podle výše citovaného Metodického pokynu, ale i podle ČSN 75 0434, Meliorace – potřeba vody pro doplňkovou závlahu.</p> <p>Význam odpadních vod pro závlahu, zejména zemědělských pozemků v budoucnu nepochybně poroste, tak jako je tomu jinde ve světě a nelze tomuto trendu jakkoliv bránit, navíc neoprávněnými a nezdůvodnitelnými zákonnými a administrativními opatřeními.</p> <p>4) Mimoto by taková opatření byla v rozporu s podporou trvale udržitelného rozvoje.</p>	<p>vodvodní zákon nezná, slovní spojení v § 5 odst. 3, ostatně převzaté ze stavebního zákona, je tedy pro účel vodního zákona zavádějící a v praxi vede k obcházení zákona a výkladovým nejasnostem. Jiná likvidace odpadních vod ve smyslu stavebního zákona např. využívání odpadních vod v zemědělství je bezpochyby možné, ovšem pouze mimo režim vodního zákona při splnění požadavků odpovídajícím způsobu využití (např. ochrana zdraví obyvatel, ochrana půdy, požadavky na aplikaci hnojiv). Stanovení těchto požadavků, které se netýkají ochrany vod není v gesci vodního zákona. Zneškodňování odpadních vod podle vodního zákona je nicméně v gesci MŽP, a to nastíněný zavádějící výklad MZE odmítá.</p>
	<p>5) K novelizačnímu bodu 2 k § 8 odst. 3</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Pro nové stavy budou podmínky stanoveny</p>

	<p>Z uvedeného ustanovení není patrné, které odlehčovací komory by povolení k nakládání s vodami mít neměly. Podmínky podle § 15 odst. 3 se mohou stanovit pouze u nových staveb. Není jasné, jak by se tedy řešilo povolení k nakládání s vodami u staveb stávajících? U stávajících staveb odlehčovacích komor není možné stanovit limity množství, popř. kvality, vod.</p>	<p>vyhláškou. Povolené odlehčovací komory budou muset mít povolení podle § 8 odst. 3 písm. g) a bude připojeno přechodné ustanovení. Stávající stav, kdy jsou z jednotné kanalizace vypouštěny odpadní vody bez jakékoliv fungující regulace, je neudržitelný. Tato úprava má umožnit, aby v případě, že budou splněny podmínky, nemusely být na tyto odpadní vody plně aplikovány požadavky pro vypouštění OV do vod povrchových, tj. nutnost povolení k nakládání s vodami, limity atd.</p>
	<p>6) K novelizačnímu bodu 3 k § 9 odst. 3</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Povinnost měřit množství vody, se kterou oprávněný nakládá, je stanovena v § 10 odst. 1. Vzhledem k tomu, že požadujeme ponechat stávající limit pro zpoplatnění (viz k novelizačnímu bodu 35 k § 88 odst. 2), se jedná o duplicitní ustanovení.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>7) K novelizačnímu bodu 4 k § 9 odst. 8</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>8) Požadujeme ponechat stávající text ustanovení § 39 odst. 12. Obsah tohoto odstavce</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Obsah tohoto odstavce nedpovídá dlouholeté a zavedené rybníkářské praxi, neboť byl do zákona vpraven pozměňovacím</p>

	<p>odpovídá dlouholeté a zavedené rybníkářské praxi a není třeba opakovaných výjimek. Přikrmování v definovaných mezích neohrožuje životní prostředí a je kontrolovatelné podle evidencí hospodaření zpracovávaných dle zákona o rybníkářství a není tedy ani nutné provádět zvláštní a nákladné rozbory vody na rybníku a na odtoku z něj. Racionální aplikace krmiv v prostoru i čase je ekonomickým zájmem rybníkáře. Pokud přikrmování vybočí ze zákonných mezí, je třeba, aby jej individuálně posoudil vodoprávní úřad a udělil pro něj popř. výjimku nebo jej pro dané povrchové vody vyloučil.</p>	<p>návrhem ke zcela nesouvisející novele zákona o vodovodech a kanalizacích v roce 2013. Vypuštění odstavce 12 směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Vycházet lze nejen ze zkušeností AOKP, ale také z aplikační praxe před vložení této “výjimky” v roce 2013.</p>
	<p>9) K novelizačnímu bodu 5 k § 10 odst. 1</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>10) Vzhledem k tomu, že požadujeme ponechat stávající limit pro zpoplatnění (viz K novelizačnímu bodu 35, ust. § 88 odst. 2) a s ohledem na ust. § 22 odst. 2 není nutná změna stávajícího ustanovení. Povinnost ohlašovat údaje o odběrech pro potřeby vodní bilance se vztahuje na množství přesahující v kalendářním roce 6 000 m³ nebo 500 m³ v kalendářním měsíci.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Pokud ponecháme stávající limity zpoplatnění 6000/500, skutečně nemá změna v § 10 odst. 1 opodstatnění, protože ohlašovací povinnost pokrývá už platné znění (limity pro ohlášení jsou stejné jako ty pro zpoplatnění).</p>
	<p>11) K novelizačnímu bodu 6 k § 15 odst. 11</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Norma směřuje k technickému provedení</p>

	<p>12) Stavby odlehčovacích komor jsou součástí projektové dokumentace pro stavbu kanalizace jako celku. Stavba odlehčovacích komor jednotné kanalizace je upravena normou. Projektant musí zhodnotit místní podmínky a navrhnout celý systém s ohledem na jeho funkčnost. Stanovovat vyhláškou požadavky pro stavbu a provoz těchto komor jako části systému je nadbytečné, a to i s ohledem na to, že jiné objekty takto upraveny nejsou.</p>	<p>odlehčovací komory, a jak samo MZe píše, jeho „funkčnost“, neřeší zájmy chráněné vodním zákonem. Schválení již dlouho připravované normy, jež by jasně stanovovala podmínky provozu odlehčovacích komor s ohledem na ochranu vod před olehčoványými odpadními vodami je ze strany MZe dlouhodobě blokováno. Odlehčovací komory jsou sice součástí systému kanalizace ale je z nich na rozdíl od zbytku kanalizace vypouštěna odpadní voda !. Na rozdíl od řešení vod z pozemních komunikací, kdy je-li zneškodňování odtékajících srážkových vod řešeno technickými opatřeními podle vyhlášky č. 13/1997 Sb., nejsou srážkové vody považovány za vodu odpadní, jsou odlehčované vody bezpochyby vodou odpadní.</p>
	<p>13) K novelizačnímu bodu 8 k § 17 odst. 1 písm. i)</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden téměř výhradně</p>

	<p>Stavby nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod následně vodoprávní úřady povolují (stavby nebo zařízení k jímání podzemní vody) nebo k nim vydávají vodoprávní souhlas (stavby nebo zařízení pro využívání energetického potenciálu podzemních vod podle § 17 odst. 1 písm. g).</p> <p>Je nadbytečné, aby vodoprávní úřad vydával vodoprávní souhlas ke geologickým pracím, jejichž cílem je následný návrh stavby nebo zařízení, které již podléhají vodoprávnímu souhlasu či vodoprávnímu povolení.</p> <p>14) Výše uvedená úprava je naprosto nadbytečná a představuje pouze neodůvodnitelný nárůst administrativy.</p>	<p>snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Současný neutěšený a stále se zhoršující stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví právě ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých</p>
--	--	---

odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a vodoprávní úřady v omyl.

Z výše uvedeného podle našeho názoru vyplývá, že pokud by mělo dojít k nápravě novelizací zákona o geologických pracích, bylo by stejně nutné v nějaké formě zajistit provázanost s vodním zákonem tak, aby vodoprávní úřady, jako informovaní laici - dle KÚ - (nejen budoucí uživatelé vrtaných studní či tepelných čerpadel, kteří jsou podle KÚ úplnými laiky) měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat . Z toho důvodu a s přihlédnutím k tomu, že novelizace geologického zákona by byla v současné době velmi problematická a časově neodhadnutelná,

		<p>se nám jeví jako logické a vhodné řešit tento problém novelou zákona vodního v rámci probíhající novelizace a na rozdíl od mínění KÚ Jihočeského kraje to nepovažujeme za nesystémové. Obdobně nesystémové by tím pádem muselo být i ustanovení § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, kdy je povolení ke geologickým pracím v záplavových územích a v OPVZ vyžadováno u všech geologických prací a to i v případě, kdy není prokázáno, že práce mohou ovlivnit vodní poměry. Požadavek na zvýšení odbornosti, odpovědnosti a kontroly hydrogeologů je jistě oprávněný a OG se mu intenzivně věnuje. Jeho vyřešení by však nezabránilo masivnímu obcházení požadavků geologického, stavebního a vodního zákona, pouze by je zmírnilo. Při návrhu novely VZ počítá OG s tím, že žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako</p>
--	--	--

		<p>u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c), zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny. Na rozdíl od stanoviska KÚ Jihočeského kraje tedy nevidíme zvýšené nebezpečí pro objednatele prací, protože případné zamítnutí možnosti vybudovat vrtanou studnu či vrt pro tepelné čerpadlo z důvodu nevydání souhlasu by bylo známo ještě před zahájením prací. Za velmi důležité považuje OG i to, že po případné novelizaci § 17 a doplnění vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitosti žádosti o souhlas, poklesne podle našeho názoru zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.</p>
--	--	---

	<p>15) K novelizačnímu bodu 9 k § 17 odst. 5 a 6</p> <ul style="list-style-type: none"> Požadujeme do nově vloženého ustanovení odstavce 5 za větu první vložit větu druhou ve znění „Vyplyne-li z posouzení možnost zhoršení stavu, nelze souhlas bez udělení výjimky podle § 23a odst. 7 vydat.“ <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Souhlas vodoprávního úřadu musí být konečným aktem vodoprávního úřadu. Je podkladem k rozhodnutím jiných správních orgánů. Není možné vydat souhlas vodoprávního úřadu v případě, že by mělo dojít ke zhoršení stavu vodního útvaru a pro toto zhoršení již nebyla vydána výjimka krajským úřadem dle navrhovaného § 107 odst. 1 písm. f). Takto by mohl být vydán souhlas vodoprávního úřadu bez znalosti toho, jestli vůbec bude výjimka vydána. Souhlas vodoprávního úřadu nemůže být vydán bez znalosti skutečnosti, zda je možné stavbu nebo činnost z pohledu vodohospodářských zájmů realizovat.</p> <ul style="list-style-type: none"> Požadujeme navrhované ustanovení odstavce 6 odstranit. <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>16) Povodňové nebezpečí je souhrnem informací o rozlivu, hloubce a rychlosti vody při povodních s kulminačním průtokem Q5, Q20, Q100 a Q500 v oblastech s významným povodňovým rizikem. Tyto údaje by se v souhlasu obtížně a zdlouhavě komentovaly a při uvedení míry povodňového ohrožení by se jednalo o nadbytečné údaje. Pojem „povodňové nebezpečí“ by mohl být mylně zaměňován za pojem „nebezpečí povodně“ – viz § 64 odst. 3. Upozorňujeme, že povodňové ohrožení není v právních předpisech definováno.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K § 17 odst. 5: Souhlas je podkladem pro udělení výjimky, nikoliv naopak.</p> <p>Navržená změna v § 17 odst. 5 “(5) Vodoprávní úřad v souhlasu podle odstavce 1 posoudí v souladu s § 23a možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10. Souhlas je podkladem pro řízení podle § 23a odst. 10.“</p> <p>K § 17 odst. 6: Návrh řešení: V souhlasu ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, uvede vodoprávní úřad také na návrh správce</p>
--	--	--

		<p>povodí (§ 54 odst. 4), případně správce vodního toku míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Povodňové nebezpečí je definováno v § 64a.</p>
	<p>17) K novelizačnímu bodu 10 k § 23a odst. 10</p> <p>Požadujeme, aby navrhované ustanovení odstavce 10 znělo následovně:</p> <p>„(10) Vyplyne-li při udělování souhlasu podle § 17 nebo ze závazného stanoviska vodoprávního úřadu podle § 104 odst. 9 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, může vodoprávní úřad vydat na základě žádosti výjimku ze zákazu zhoršení stavu podle odstavce 7. Bez udělené výjimky nelze záměr podle věty první provést. Náležitosti žádosti o udělení výjimky podle odstavce 7 a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou. Odvolacím správním orgánem v řízení o udělení výjimky podle odstavce 7 je Ministerstvo zemědělství.“</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Vzhledem k tomu, že souhlas vodoprávního úřadu musí být konečným aktem vodoprávního úřadu, není možné vydat souhlas vodoprávního úřadu v případě, že by mělo dojít ke zhoršení stavu vodního útvaru a pro toto zhoršení již nebyla vydána výjimka. Tuto skutečnost je třeba zohlednit v navrhovaném ustanovení.</p> <p>18) Současně je třeba ve vodním zákoně jednoznačně stanovit odvolací správní orgán příslušný k odvolacímu řízení proti rozhodnutí o výjimce, které bude v prvním stupni vydávat krajský úřad.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude upraveno na základě připomínky MZV + doplněna vazba na úpravu v § 15 odst. 2, který nově zní:</p> <p><i>„(2) Vodoprávní úřad v rámci povolovacího řízení zhodnocení možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, řízení přeruší a poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10.“</i></p> <p>Doplněná varianta MZV § 23a odst. 10: <i>“Vyplyne-li ze souhlasu nebo závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle § 17, závazného stanoviska</i></p>

		<p><i>podle § 104 odst. 9 nebo z posouzení vodoprávního úřadu v rámci vedeného povolovacího řízení podle § 15 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, lze záměr provést pouze na základě výjimky udělené vodoprávním úřadem. Vodoprávní úřad výjimku udělí, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavcích 7, 8 a 9.“</i></p> <p>Působnost odvolacího orgánu, MZE, vyplývá z § 108 odst. 1. § 23a není výslovně uvedeno v kompetencích MŽP.</p>
	<p>19) K novelizačnímu bodu 11 k § 30 odst. 9</p> <p>Požadujeme ve znění odstavce 9 zrušit slova „osob podle odstavce 6“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>20) Není žádný důvod pro to, aby návrh na zrušení ochranného pásma mohly podávat pouze osoby uvedené v odst. 6. Naopak je vhodné, aby návrh mohl podat každý, kdo je opatřením obecné povahy stanovujícím ochranné pásmo dotčen na svých právech.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o formální sladění procesu stanovení a zrušení ochranného pásma vodního zdroje, a vyprezentování účelových „návrhů“ podnikatelských subjektů na zrušení ochranného pásma, se kterými se vodoprávní úřady potýkají, a vypuštění slova „rozhodne“, které evokuje vedení správního</p>

		<p>řízení. Ke stanovení/změně/zrušení ochranného pásma dochází formou opatření obecné povahy, které není vydáváno ve správním řízení, tedy ani „na návrh“ stricto sensu. Podnět ke zrušení může dát i nadále kdokoliv. Posouzení, zda „odpadl důvod ochrany“, je na vodoprávním úřadu. Bude-li nicméně MZE trvat na své připomínce a neopodstatněném zatížení vodoprávních úřadů návrhy podnikatelských subjektů, lze ji reflektovat s tím, že bude vypuštěno pouze slovo „rozhodne“.</p>
	<p>21) K novelizačnímu bodu 12 k § 38 odst. 1</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Současná definice odpadní vody je zcela jednoznačná, prověřená dlouholetou praxí včetně rozhodovací činnosti vodohospodářských orgánů podle platné právní úpravy. Zavedení pojmu „... a jejich směsi se srážkovými vodami“ je přinejmenším nadbytečné, ale hlavně zavádějící.</p> <p>22) Srážkové vody jsou vody ze srážek dešťových srážek a sněhových. Tyto srážkové vody se teprve po dotknutí zemského povrchu stávají povrchovými vodami podle ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona, tj. jsou to vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Žádáme o doplnění odůvodnění připomínky.</p>
	<p>23) K novelizačnímu bodu 13 k § 38 odst. 2 a 3</p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a odstavce 2 a 3 do ustanovení § 38 nově nevkládat.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>V novém odstavci 2 je zcela nadbytečná zpřesňující definice odpadní vody, která musí obsahovat nejméně devadesát osm procent vody. Kdo bude tuto skutečnost zjišťovat, zejména dvě hmotnostní procenta ostatních látek. Budou stále pochybnosti, zda nějaká směs je odpadní vodou a nějaká směs není odpadní vodou. Bude vedeno zřejmě mnoho zbytečných řízení vodoprávních úřadů v pochybnostech.</p> <p>Nový odstavec 3 je opět přinejmenším nadbytečný, v případě jednotné kanalizace nebyly nikdy pochybnosti, že odvádí odpadní vodu. Navíc není zřejmé, zda se ostatní vody jiné než povrchové – srážkové vody, tj. odebraná surová voda, pitná voda, užitková voda atd. stanou po vtoku do jednotné kanalizace vodou odpadní. Tento nově navrhovaný odstavec je také duplicitní s § 2 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, který stanovuje:</p> <p>24) „(2) Kanalizace je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující kanalizační stoky k odvádění odpadních vod3) a srážkových vod společně nebo odpadních vod samostatně a srážkových vod samostatně, kanalizační objekty, čistírny odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizace. Odvádí-li se odpadní voda a srážková voda společně, jedná se o jednotnou kanalizaci a srážkové vody se vtokem do této kanalizace přímo, nebo přípojkou stávají odpadními vodami. Odvádí-li se odpadní voda samostatně a srážková voda také samostatně, jedná se o oddílnou kanalizaci. Kanalizace je vodním dílem.“.</p>	<p>Odpadní vody likvidované na komunální čistírně odpadních vod musí svým složením odpovídat kanalizačnímu řádu.</p> <p>Odst. 3 bude ponechán beze změny.</p>
	<p>25) K novelizačnímu bodu 14 k § 38 odst. 4:</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Protože v „oddílné srážkové kanalizaci“ je vždy pouze povrchová voda (§ 2 odst. 1 vodního zákona), „z odlehčovací komory oddílné srážkové kanalizace“ odtéká také pouze srážková – povrchová voda a není proto nutné ještě konstatovat v novelizovaném § 38 odst. 4 tu skutečnost, že tyto srážkové vody nejsou odpadní vody.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Věta: „Za odpadní vody se dále nepovažují srážkové vody z dešťových oddělovačů, pokud oddělovač splňuje podmínky, které stanoví vodoprávní úřad v povolení odlehčovacích komor oddílné srážkové kanalizace^{10a)}.“ bude jako</p>

		celek vypuštěna.
	<p>26) K novelizačnímu bodu 15 k § 38 odst. 5</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Zneškodňování odpadních vod pouze jejich vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních, protože i akumulace „splaškových odpadních vod a jejich následný odvoz na čistírnu odpadních vod podle odstavce 8“ končí vypouštěním odpadních vod do vod povrchových, je nepřipustné zrušení tzv. „jiného zneškodňování odpadních vod“ podle stávajícího § 5 odst. 3 vodního zákona, tj. jiného využití např. pro závlahu zemědělských pozemků přísně danými závlahovými dávkami, aby nedošlo k vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Podrobné zdůvodnění lze nalézt v odůvodnění připomínek k novelizačnímu bodu 1.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Viz vyjádření k připomínce k § 5 odst. 3.</p>
	<p>27) K novelizačnímu bodu 18 k § 38 odst. 8</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění odstavce 6.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Uvedené splaškové odpadní vody je nezbytné umožnit likvidovat i tzv. závlahou zemědělských, travních a dalších pozemků. Podrobněji viz. odůvodnění připomínky k novelizačnímu bodu 1.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zpřesnění způsobu likvidace je pouze pro případ, že se bude jednat o odpadních vod podle VZ. Jako s odpadem se s obsahem jímek může nakládat v režimu odpadového zákona.</p> <p>Dále viz vyjádření k připomínce k § 5 odst. 3.</p>
	<p>28) K novelizačnímu bodu 19 k § 38 odst. 9</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MZE směřuje na jednu stranu k rozvolnění</p>

	<p>Požadujeme ponechat původní právní úpravu, tj. ponechat možnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních jen z jednotlivých staveb pro bydlení, jelikož podzemní vody je třeba chránit a vypouštění odpadních vod do vod podzemních přes půdní vrstvy povolovat opravdu jen pro výjimečné případy. Uvedená změna včetně nově uvedeného limitu 15 m³/den by umožňovala takovýto způsob likvidace odpadních vod pro řádově desítky objektů v jedné lokalitě. To již nelze považovat za výjimku.</p>	<p>„zneškodňování“ odpadních vod, které vodní zákon ani jeho prováděcí předpisy neznají – viz závlahy, na druhou stranu brání rozšíření vypouštění odpadních vod do vod podzemních, stabilního institutu, který vodní zákon a příslušné nařízení vlády zná, je striktně regulováno a obcemi dlouhodobě požadováno. Tento postoj je zcela dichotomií a nepřijatelný. Navrhované rozšíření vypouštění odpadních vod je motivováno kompenzací ke zpřísnění požadavků ve vztahu k akumulaci odpadních vod, jakožto nejvíce problematickému způsobu zneškodňování odpadních vod.</p> <p>Je třeba projednat s VPÚ a SMOČR, povodí, určitě v ustanovení ale musí být nějaké obecné omezení objemu.</p>
	<p>29) K novelizačnímu bodu 24 k § 39 odst. 7 písm. a)</p> <p>Požadujeme ponechat ustanovení písmene a) a zároveň žádáme změnu jeho znění následovně „a) k úpravě a udržování koryta vodního toku“.</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Vodní tok je vodním zákonem vymezen jako povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Vodní tok proto nelze udržovat ani upravovat. Tyto vody nejsou předmětem vlastnictví, podle vodního zákona jsou předmětem správy. Správa vodního toku spočívá zejména v péči o koryta, kterými tyto vody protékají. Proto je na místě úprava a údržba nikoli vodního toku, což není ani reálné, ale koryta vodního toku.</p>	
	<p>30) K novelizačnímu bodu 27 k § 39 odst. 12</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Obsah tohoto odstavce odpovídá dlouholeté a zavedené rybníkářské praxi a není třeba opakovaných výjimek. Přikrmování v definovaných mezích neohrožuje životní prostředí a je kontrolovatelné podle evidencí hospodaření zpracovávaných dle zákona o rybářství a není tedy ani nutné provádět zvláštní a nákladné rozborů vody na rybníku a na odtoku z něj. Racionální aplikace krmiv v prostoru i čase je ekonomickým zájmem rybníkáře. Pokud přikrmování vybočí ze zákonných mezí, je třeba, aby jej individuálně posoudil vodoprávní úřad a udělil pro něj popř. výjimku nebo jej pro dané povrchové vody vyloučil.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypuštění odstavce 12 směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Vycházet lze nejen ze zkušeností AOKP, ale také z aplikační praxe před vložení této “výjimky” v roce 2013.</p>
	<p>31) K novelizačnímu bodu 29 k § 42</p> <p>Požadujeme stanovit povinnost vymáhat vynaložené náklady po původci závadného stavu, pokud byly za něj z důvodu nebezpečí z prodlení uhrazeny ČÍŽP nebo KÚ.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení § 42 nebude novelizováno, kromě úpravy definice původce v § 42 odst. 1, které činí v aplikační praxi potíže.</p> <p>§ 42 „(1) K odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod,</p>

nedovoleného nakládání se závadnými látkami nebo havárií (dále jen "závadný stav") uloží vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod **nebo původci havárie** (dále jen "původce"), povinnost provést opatření k nápravě závadného stavu (dále jen "opatření k nápravě"), popřípadě též opatření k zajištění náhradního odběru vod, pokud to vyžaduje povaha věci. Náklady na provedení opatření k nápravě nese ten, jemuž bylo opatření k nápravě uloženo. Pokud ten, komu byla uložena opatření, je neplní a hrozí nebezpečí z prodlení, zabezpečí opatření k nápravě vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí na náklady původce. Za původce závadného stavu se považuje ten, kdo závadný stav způsobil. Pokud k havárii došlo v důsledku zásahu Hasičského záchranného

		sboru České republiky nebo jednotek požární ochrany, nepovažují se za původce havárie, jestliže k zásahu použili přiměřených prostředků.“
	<p>32) K novelizačnímu bodu 32 k § 54 odst. 3</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Není dán důvod, proč by správce povodí měl automaticky poskytovat ČIŽP technické, ekonomické a jiné (tudiž jakékoli) údaje na pouhé vyžádání. ČIŽP není vodoprávním úřadem a má vodním zákonem jasně vymezené kompetence. Mělo by tedy zůstat zachováno, že správce povodí vydá takové údaje pouze v odůvodněných případech při výkonu pravomoci ČIŽP dle § 116 VZ. Správce povodí nemůže automaticky suplovat zdroje informací pro ČIŽP.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Bude omezeno na poskytování informací při plnění povinností ČIŽP podle § 112 (nikoliv § 116!) zákona.</p>
	<p>33) K novelizačnímu bodu 33 k § 54 odst. 4</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Požadujeme nově vkládaná slova do § 54 odst. 4 věty druhé „včetně posouzení návrhů hodnot emisních limitů z hlediska souladu s kombinovaným způsobem výpočtu (§ 38 odst. 10), a stanoviska“ vypustit a text ponechat ve stávajícím znění. Stávající znění umožňuje posouzení povolovaného vypouštění odpadních vod na samotný vodní tok v daném místě, zohledňuje opatření z plánů povodí a samozřejmě i stav vodního útvaru. Upozorňujeme, že státní podniky Povodí nemají k dispozici stejný nástroj jako vodoprávní úřady na výpočet znečištění kombinovaným způsobem. V ust. § 38 odst. 10 navíc není přímo uveden přímý odkaz na výpočet kombinovaným způsobem.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude upraveno na základě připomínek: “(4) Správci povodí v rámci své činnosti podávají podněty, návrhy a vyjádření vodoprávním úřadům a jiným správním úřadům z hlediska zájmů daných příslušnými plány v oblasti vod a z hlediska dalších zájmů sledovaných zákonem, zejména ve věcech ochrany vodních poměrů, ochrany vod, hospodárného využívání vodních zdrojů,</p>

		<p>minimálních zůstatkových průtoků vodních toků, minimálních hladin podzemních vod a při přechodném nedostatku vody. Dále poskytují stanoviska správců povodí zejména pro vydání povolení k nakládání s vodami [§ 8 odst. 1 písm. a) až c)], včetně posouzení návrhů hodnot emisních limitů z hlediska souladu s § 38 odst. 10, stanoviska pro vydání povolení k některým vybraným činnostem [§ 14 odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání stavebního povolení k vodním dílům (§ 15), k ohlášení vodních děl (§ 15a), pro udělení souhlasu (§ 17), závazného stanoviska podle (§ 104 odst. 9) a výjimky podle § 23a odst. 10, a to včetně posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů (§ 23a) a míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení [k § 17 odst. 1 písm. c)], a pro vydání vyjádření (§ 18), ve kterých posuzují soulad</p>
--	--	--

		<p>záměrů umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu, zařízení nebo provádět jiné činnosti s výše uvedenými zájmy, pokud by takové záměry mohly ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, popřípadě jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod.“</p>
	<p>34) K novelizačnímu bodu 34 k § 67 odst. 3</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Je vyloučeno uložit vodoprávním úřadům povinnost vždy stanovit v záplavových územích omezující podmínky. To by bylo nadbytečné a bezdůvodné.</p> <p>Povodňové nebezpečí je souhrnem informací o rozlivu, hloubce a rychlosti vody při povodních s kulminačním průtokem Q5, Q20, Q100 a Q500 v oblastech s významným povodňovým rizikem. Tyto údaje by se v souhlasu obtížně a zdlouhavě komentovaly a při uvedení míry povodňového ohrožení by se jednalo o nadbytečné údaje. Pojem „povodňové nebezpečí“ by mohl být mylně zaměňován za pojem „nebezpečí povodně“ – viz § 64 odst. 3. Upozorňujeme, že povodňové ohrožení není v právních předpisech definováno.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Povodňové nebezpečí je ošetřeno v § 64a, povodňové ohrožení je souhrnná (slučující) informace o povodňovém nebezpečí při Q5, Q20, Q100, příp. Q500. Návrh úpravy:</p> <p>„Mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo ohrožení na návrh správce vodního toku nebo správce povodí opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným</p>

		postupem na návrh správce vodního toku nebo správce povodí změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.“
	<p>35) K novelizačnímu bodu 35 k § 88 odst. 2</p> <p>Požadujeme ponechat současný množstevní limit pro nezaplatněné odběry podzemní vody, tj. menší nebo rovný 6 000 m³ za kalendářní rok, a ponechat i měsíční limit, tj. menší nebo rovný 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Odhadovaný výnos z poplatku pro nově zaplatněné subjekty je neadekvátní k vyvolaným nákladům za zvýšenou administrativní zátěž a sociálním dopadům na menší obce. Zrušení měsíčního limitu by znamenalo, že ze zaplatnění vypadnou sezónní odběry podzemní vody, kde až dosud byly placeny poplatky, protože měsíční odběr byl vyšší než 500 m³. Zrušený měsíční limit pro zaplatnění může například v případě nárazového čerpání několika různými odběrateli v oblasti jednoho vodního útvaru způsobit velmi těžko napravitelné následky. Měsíční hranice je důležitá především pro zohlednění tzv. sezonních odběrů v citlivých obdobích, kdy je vyšší celkový odběr nebo nedostatek srážkové činnosti.</p> <p>Snížení ročního množstevního limitu pro nezaplatněné odběry podzemní vody by mělo velký negativní vliv na velké množství subjektů odebírajících vodu pro chov hospodářských zvířat či jinak zemědělsky hospodařících a zejména na malé obce, přičemž celkový přínos takového kroku není dostatečně prokázán a nemůže tak tyto negativní dopady ospravedlnit.</p>	Akceptováno.
	<p>36) K novelizačnímu bodu 37 a 38 k § 90 odst. 2 a odst. 3</p> <p>Požadujeme oba novelizační body zrušit a ponechat text obou odstavců ve stávajícím znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Poplatky jsou stanoveny v neadekvátní výši, navýšení poplatků (i s ohledem na nově stanovené množství, limity) výrazně zvyšuje finanční dopad na odběratele.</p>	Vysvětleno. Finanční dopad poplatku za objem není nijak zásadní viz, RIA, navýšení bude postupné. Poplatek za využívání povrchových vod pro vypouštění vod

	<p>Dle důvodové zprávy je v současné době celkové zatížení 1 m³ vypouštěné odpadní vody cca 0,2 Kč/m³, což činí cca 0,6 % ceny stočného.</p> <p>Novela zákona předpokládá navýšení poplatku za vypouštění odpadních vod na 1 Kč/m³ v případě čištěné odpadní vody. Jedná se tedy o 5-ti násobné navýšení poplatku.</p> <p>V případě „nečištěné“ odpadní vody se poplatek zvýší až na 10 Kč/m³, tedy 50x. Takto nastavené navýšení poplatku zvýší cenu pro stočné o více než 25 %.</p> <p>Z pohledu MZe je hlavní prioritou postupně dohnat deficit tvorby potřebných prostředků na obnovu vodohospodářského majetku. Vzhledem k tomu, že při adekvátním zahrnutí potřebných prostředků na obnovu do ceny pro vodné a stočné je již v současnosti mnoho, zejména malých obcí, nad hranicí sociálně přijatelné úrovně, je jakékoliv další zatížení ceny těžko akceptovatelné. Z tohoto důvodu požadujeme upustit z požadavku na navýšení poplatku z objemu, též i z požadavku na snížení limitu pro zpoplatnění ze stávajících 100 000 na 50 000 m³/rok a ponechání pouze motivačního navýšení poplatku za znečištění. Úroveň navýšení tohoto poplatku však s ohledem na výše uvedený dopad zejména na malé obce doporučujeme snížit.</p>	<p>odpadních do nich má podchytit všechny větší zdroje OV a 50000m³/rok což odpovídá obci o cca 1000 obyvatelích již takovým zdrojem nepochybně je, Poplatek má také za účel redukci nátoku srážkových vod do kanalizace a následné odlehčování OV. Výše sazby musí být alespoň trochu motivační. U nečištěných odpadních vod musí být motivace podstatně vyšší, MŽP považuje vypouštění nečištěných OV nad rámec 50000m³/rok po roce 2023 za nepřijatelné a tomu odpovídá i motivační sezba poplatku.</p>
	<p>37) K novelizačnímu bodu 41 k § 91 odst. 6</p> <p>Požadujeme nahradit větu druhou větou v následujícím znění „Za čištěné odpadní vody se považují vody vyčištěné např. v mechanicko-biologické nebo mechanicko-chemické čistírně odpadních vod.“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Nelze striktně vymezit, že čištěné odpadní vody jsou pouze vody, splňující hodnoty emisních standardů stanovené v nařízení vlády podle § 38 odst. 10. Takto nastavená definice pro čištěné odpadní vody má veliký dopad na postavení ČR v souvislosti s čištěním odpadních vod.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Připomínka směřuje minimálně k obcházení, ne-li přímo k porušování právních předpisů, konkrétně nařízení vlády č. 401/2015 Sb. Takový přístup nelze akceptovat. Pro posouzení (ne)dostatečnost čištění</p>

		<p>jsou relevantní emisní standardy, potažmo emisní limity stanovené v povolení. Technologie je pouze „nástrojem“, který má k naplnění hodnot sloužit a musí být zvolena tak, aby tento účel naplnila. Bohužel, v praxi nejsou výjimečné případy, kdy i velká ČOV mnoho let neplní emisní standardy a vypouští na základě výjimky tj. vody čistí ale nikoliv dostatečně.</p>
	<p>38) K novelizačnímu bodu 46 k § 99 odst. 4</p> <p>Požadujeme upravit text odstavce 4 do následujícího znění:</p> <p>„(4) Část poplatků za odběr podzemní vody ve výši 10 % je příjmem rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území se zdroj podzemní vody nachází, 30 % je příjmem rozpočtu kraje, na jehož území se odběr podzemní vody uskutečňuje, část poplatků ve výši 30 % je příjmem Státního fondu životního prostředí, část poplatků ve výši 30 % je příjmem správce povodí, v jehož územní působnosti se odběr podzemní vody uskutečňuje. Poplatky, které jsou příjmem rozpočtu kraje, mohou být použity jen na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury, a to zejména pro obec, na jejímž území se odběr podzemní vody uskutečňuje, a na zřízení a doplňování zvláštního účtu podle § 42 odst. 4.“</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Podzemní voda je jako přírodní zdroj veřejným statkem, který je na základě odběru využíván individuálními subjekty. Obec, na jejímž katastrálním území se zdroj podzemní vody nachází, by se měla podílet na příjmech z poplatků za jeho využívání. Navíc by tento příjem posílil prostředky, které jsou využívány na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury na území obce.</p> <p>Správci povodí vykonávají činnosti zákonem spojené s činnostmi vodoprávních úřadů při</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navržené řešení nelze akceptovat. Lze souhlasit s tvrzením, že „Podzemní voda je jako přírodní zdroj veřejným statkem, který je na základě odběru využíván individuálními subjekty.“ Věta „Obec, na jejímž katastrálním území se zdroj podzemní vody nachází, by se měla podílet na příjmech z poplatků za jeho využívání.“, která tvoří podstatu připomínky však není nikterak odůvodněna, jako taková je připomínka irelevantní a v rozporu s Legislativními pravidly vlády. Správci povodí mají ve vztahu k podzemním</p>

	<p>povolování nakládání s podzemními vodami a povolování vodních děl souvisejících s podzemními vodami (vydávání stanovisek k nakládání s podzemními vodami – odběry, vypouštění odpadních vod do vod podzemních, vydávání stanovisek k povolování hydrogeologických prací spojených se zásahem do pozemku, stanovisek pro vydání souhlasu k vrtům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, ukládání vybraných údajů z rozhodnutí do informačního systému veřejné správy).</p> <p>Dále správci povodí pořizují zpřesňující podklady pro bilanční hodnocení ve vybraných lokalitách, které vykazují bilanční napjatost nebo jsou ohroženy z hlediska množství a jakosti podzemních vod. Pořizují podklady pro bilanční hodnocení (např. z monitorování podzemních vod). Pořizují plány dílčích povodí v příslušných vodních útvarech podzemních vod.</p> <p>Tyto činnosti představují nemalou administrativní náročnost pro správce povodí s tím spojenou, včetně finančních nákladů na zabezpečení těchto činností. Přitom náklady na tyto činnosti jsou hrazeny z příjmů podniků povodí za odběry povrchových vod. Z uvedeného důvodu se stanovuje, že zákonem stanovené činnosti správců povodí vztahující se k podzemním vodám jsou hrazeny z poplatků za odběry podzemních vod.</p>	<p>vodám podle vodního zákona pouze „podkladové“ pravomoci, navíc zcela nezávazné (stanoviska, „podklady“ pro bilanci a plánování). Tyto kompetence však nejsou dostatečným odůvodněním pro přesun finančních prostředků do rozpočtů správců povodí, neboť tyto prostředky mají primárně sloužit nikoliv k saturaci administrativních úkolů a úkolů mnohdy „zajišťovaných“ smluvně, ale k faktické ochraně podzemních vod.</p>
	<p>39) K novelizačnímu bodu 55 k § 116 odst. 1</p> <p>Požadujeme místo navrhovaného znění v § 116 na konci odstavce tečku nahradit čárkou a doplnit písmeno r), které zní „r) nezajistí zneškodnění odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce podle § 38 odst. 6.“</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Vzhledem k nesouhlasu s body 15 a 18 nesouhlasíme se skutkovou podstatou navrhovaného přestupku. Není prověřeno, že stávající čistírny odpadních vod mohou tyto odpadní vody přijímat a čistit s ohledem na technické a kapacitní možnosti stávajících ČOV.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude upraveno na základě návrhu MV + vysvětlení k připomínce k § 38 odst. 6.</p>
	<p>40) K novelizačnímu bodu 57 k § 116 odst. 5</p> <p>Požadujeme slova „nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 10 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných povrchových vod“ nahradit textem „nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 10 Kč za 1 m³ a zároveň nižší než trojnásobek platby za 1 m³ nedovoleně odebraných povrchových vod účtované v místě nedovoleného odběru povrchových vod podle zvláštního zákona*“; k této úpravě uvést odkaz na</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrhované MZe nelze akceptovat. Vázat sazbu sankce na násobek platby účtované v místě</p>

	<p>zákon o cenách.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Uvedená sazba 10 Kč/m³ je ve vodním zákoně od počátku jeho účinnosti, tj. již 14 let. Za toto období došlo ke zvýšení plateb k úhradě správy vodních toků a správy povodí. Návrh úpravy by měl zohlednit tento vývoj i ve výši pokut a zároveň by měl vyrovnat poměr mezi pokutami za nedovolený odběr povrchových a podzemních vod.</p>	<p>nedovoleného odběru povrchových vod by vedlo k rozdílnému přístupu k delikventům kvůli rozdílným cenám od jednotlivých správců povodí.</p>
	<p>41) K novelizačnímu bodu 67 k § 125a odst. 1</p> <p>Požadujeme místo navrhovaného znění v § 125a odst. 1 na konci odstavce 1 tečku nahradit čárkou a doplnit písmeno u), které zní: „u) nezajistí zneškodnění odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce podle § 38 odst. 6.“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Vzhledem k nesouhlasu s body 15 a 18 nesouhlasíme se skutkovou podstatou navrhovaného přestupku. Není prověřeno, že stávající čistírny odpadních vod mohou tyto odpadní vody přijímat a čistit s ohledem na technické a kapacitní možnosti stávajících ČOV.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude upraveno na základě návrhu MV + vysvětlení k připomínce k § 38 odst. 6.</p>
	<p>42) K novelizačnímu bodu 69 k § 125a odst. 6</p> <p>Požadujeme úpravu znění podle připomínky uplatněné k novelizačnímu bodu 57 k § 116 odst. 5.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrhované MZe nelze akceptovat. Vázat sazbu sankce na násobek platby účtované v místě nedovoleného odběru povrchových vod by vedlo k rozdílnému přístupu k delikventům kvůli rozdílným cenám od jednotlivých správců povodí.</p>
	<p>43) K novelizačnímu bodu 73 k § 125d odst. 1</p> <p>Požadujeme tento novelizační bod zrušit a ponechat text ve stávajícím znění.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p>

	<p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Je třeba ponechat stávající právní úpravu a ponechat slova „I. až IV. kategorie“. Uvedené porušení povinností je jednoznačně spjato s vodními díly zařazenými do I. až IV. kategorie z hlediska technickobezpečnostního dohledu. Svědčí o tom písm. b) tohoto ustanovení i výše pokut dle § 125d odst. 7 za tento správní delikt ve vztahu k výši pokut při jiném porušení povinností vlastníků vodních děl dle § 125d odst. 7. Bylo by nepřiměřené ukládat pokuty vlastníku vodního díla, které nepodléhá technickobezpečnostnímu dohledu, za to, že neudržuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) a za toto mu uložit pokutu až 1 000 000,- Kč dle § 125d odst. 7 písm. d). Udělení pokuty např. vlastníku vodního díla nepodléhajícího technickobezpečnostnímu dohledu za neplnění povinností dle § 59 odst. 1 písm. b) je třeba řešit jinak než vypuštěním výše uvedeného textu z § 125d odst. 1. Vlastníku vodního díla nepodléhajícího technickobezpečnostnímu dohledu je také třeba uložit pokutu ve zcela jiné výši než vlastníku vodního díla bez tohoto dohledu.</p>	<p>Povinnost udržovat vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) se vztahuje na všechna vodní díla, bez ohledu na kategorie (§ 125d odst. 1 písm. a). U této skutkové podstaty nemá kategorizace opodstatnění.</p> <p>Kategorizace má opodstatnění pouze ve vztahu k 125d odst. 1 písm. b), kde bude ponechána.</p>										
	<p>K novelizačnímu bodu 81 k Příloze č. 2, části A.</p> <p>V Příloze č. 2 v části A. požadujeme doplnit následující větu:</p> <p>„Sazba pro výpočet poplatku za odběr pro zemědělskou prvovýrobu je 2,00 Kč/m³.“</p> <p>Ustanovení pak bude znít:</p> <p>A. Sazba pro výpočet poplatku za skutečně odebrané množství podzemní vody</p> <table border="1" data-bbox="490 1034 1628 1212"> <thead> <tr> <th>Platnost sazby poplatku (rok)</th> <th>Sazba poplatku (Kč/m³)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2017</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>2018</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>2019 - 2021</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>od 1.1. 2022</td> <td>8</td> </tr> </tbody> </table> <p>Sazba pro výpočet poplatku za odběr pro zemědělskou prvovýrobu je 2,00 Kč/m³.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	Platnost sazby poplatku (rok)	Sazba poplatku (Kč/m ³)	2017	5	2018	6	2019 - 2021	7	od 1.1. 2022	8	<p>Vysvětleno.</p> <p>V současném znění VZ je zcela jasně a v souladu s § 1 VZ, preferováno výší sazby využití podzemní vody jako zdroje vody pitné, není důvod preferovat ostatní užití.</p>
Platnost sazby poplatku (rok)	Sazba poplatku (Kč/m ³)											
2017	5											
2018	6											
2019 - 2021	7											
od 1.1. 2022	8											

	<p>Požadujeme snížení stávající sazby poplatku za odběr podzemní vody pro zemědělskou prvovýrobu. S ohledem na dlouhodobě nepříznivé klimatické podmínky nelze považovat za vhodné zatěžovat subjekty provozující zemědělskou prvovýrobu, s níž je spojena řada pozitivních krajinytvorných funkcí, zvýšením poplatků za odběr podzemní vody. Naopak v současné době je nezbytné kompenzovat uvedené negativní dopady snížením stávající odběrové sazby. Snížení poplatku ve prospěch zemědělců je jeden ze způsobů, jak snížit ekonomickou nákladnost živočišné výroby našich zemědělců a přispět tím k udržitelnosti chovů zemědělských zvířat na našem území. Záměrem je přispět k omezení dovozů masa a drůbeže a podpořit tak českou produkci. S tím souvisí i zásadní nesouhlas se snížením množství limitů pro nezaplatněné odběry podzemní vody, neboť to právě zasáhne velké množství zejména soukromě hospodařících zemědělců na malých farmách.</p>	
<p>MF</p>	<p>Zásadní připomínky:</p> <p>1. K předkládací zprávě - ke klíčovému bodu 2. Novelizace poplatku za odebrané množství podzemní vody:</p> <p>V textu je mj. uvedeno, že dochází ke změně poplatku, aby „nedocházelo tak k přednostnímu využívání podzemních vod“. S odhlédnutím od upřednostňování fiskální funkce poplatku je čistě z technického hlediska nutné uvést, že není možné v určitých lokalitách využívat jiné zdroje surové vody, než je podzemní voda, neboť tam prostě zdroj povrchové vod není dostupný nebo je nedostatečný. Ne každý vodohospodářský subjekt má přístup k povrchové vodě, a proto ani nemůže upřednostňovat využívání povrchové vody před podzemní vodou. K přechodu z odběrů podzemních vod na využití povrchových vod v lokalitách, kde tato možnost je, je nutné počítat s nutnými investicemi do odběrných zařízení, úpraven vody apod., což nelze zajistit bez dlouhodobé přípravy, tj. v blízké budoucnosti.</p> <p>Tuto skutečnost je nutné do předkládací zprávy doplnit.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MŽP si uvědomuje, že některé lokality reálně nemohou upřednostnit využívání povrchové vody. Předkládací zpráva, ani novela také nezakotvuje požadavek na využívání povrchových vod bez ohledu na místní hydrologické podmínky. Předkládací zpráva bude zpřesněna tak, aby nevedla k podobným úvahám a zkrslím. Úprava sazeb má vést pouze k zastavení nepříznivého trendu, kdy dochází k nárůstu poměru zdrojů surové vody ve prospěch podzemní vody. Navrhované zvýšení sazby</p>

		<p>je příliš malé na to aby ekonomicky omezilo stávající odběry podzemní vody, ale mělo by odběratele jasně upozornit na to, že v budoucnu voda podzemní bude dražší než povrchová.</p> <p>Z pohledu RIA: Doplněna byla zmínka o technické substituci do definice problému a do vyhodnocení dopadů na podnikatelské subjekty a do dopadů na životní prostředí.</p>
	<p>K materiálu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obecně: Navržené sazby poplatků a limity (resp. jejich dopady na obyvatelstvo v oblasti stočného a vodného) jsou podle názoru MF nepřiměřené a sociálně neúnosné. Již dnes je výše stočného v obcích, které financovaly VH infrastrukturu z evropských dotací neúměrně vysoké a je předmětem kritiky obyvatel. Proto požadujeme snížit navržené sazby poplatků a upravit navržené limity tak, aby s nimi nebylo spojeno riziko zablokování dalšího projednávání návrhu novely vodního zákona. Požadujeme v rámci návrhu novely změnit stávající rozdělení výnosu z poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odběr podzemní vody tak, aby část (50 %) výnosu z poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a část (50 %) z poplatku za odběr podzemní vody byla příjmem státního rozpočtu, který zůstává hlavním zdrojem financování opatření v oblasti ochrany vod a vodního hospodářství ČR. Zbývající část (50 %) výnosu poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových požadujeme ponechat příjmem SFŽP. Zbývající část (50 %) výnosu z poplatku za odběr podzemní vody požadujeme rozdělit rovným dílem mezi SFŽP a kraj (podle místa odběru). 	<p>Ad 1 Vysvětleno.</p> <p>Výše vodného není bezprostředně a pouze spojena s navýšením sazeb poplatků, ale vychází primárně z přístupu provozovatelů. Ohledně sociální „neúnosnosti“ odkazujeme na vyjádření MPSV, které by mělo být primárním zastáncem v této otázce, a které neuplatnilo k návrhu žádné připomínky.</p> <p>Ad 2 Připomínka neodpovídá</p>

	<p>3. Požadujeme, aby sazby poplatků nebyly uváděny přímo v zákoně, ale byly (jako parametr, který se nutně v čase bude měnit) stanoveny s odvoláním na zákon samostatnou vyhláškou nebo nařízením vlády. Do předloženého návrhu novely vodního zákona by proto mělo být zapracováno zmocnění k vydání podzákoné právní normy (vyhlášky nebo nařízení vlády), která by stanovovala konkrétní sazby poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatků za odběr podzemní vody, přičemž zákon by stanovil povinnost poplatku a zároveň vymezil rámec, v němž se lze při stanovení konkrétní výše poplatku pohybovat, případně by vymezil způsob konstrukce poplatku (neboť je třeba vycházet z Listiny základních práv a svobod, čl. 11 odst. 5 - „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona“).</p>	<p>požadavkům čl. 5 odst. 6 (není řádně odůvodněna). Nelze ji tedy vypořádat.</p> <p>Ad 3</p> <p>Odazujeme na vyjádření k této otázce, které MŽP obdrželo od MF dne 7.10.2015.</p> <p><i>„Rozhodně není možné, aby sazby byly určeny prováděcím právním předpisem. Sazba daně jako základní konstrukční prvek daně musí být stanovena přímo zákonem.</i></p> <p><i>Nicméně je možné, aby zákon určil rozmezí pro sazby (např. 10-20% či 5000-10000 Kč) a prováděcí právní předpis určil konkrétní výši sazby v rámci tohoto rozmezí daného zákonem.“</i></p> <p>Tato otázka byla na MF konzultována také v průběhu MPŘ a uvedený postoj a návrh změny byl potvrzen.</p>
	<p>2. Obecně: Je nutné vyslovit zásadní nesouhlas s navrženou právní úpravou poplatku za odebrané množství podzemní vody a poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. S ohledem na to, že poplatky jsou daněmi</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MŽP spolupracuje s MF na</p>

	<p>v širokém slova smyslu, a na subsidiární použití zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), je zcela nezbytné normativní text zásadním způsobem přepracovat. Ministerstvo financí jako ústřední správní úřad pro daně, poplatky a jiná obdobná peněžítá plnění požaduje, aby bylo zapojeno do reformulace textu.</p> <p>Je-li stávající právní úprava poplatků komplexním způsobem měněna, není možné v zásadě zachovat archaickou, moderním trendům daňové legislativy nepřizpůsobenou a obecný právní předpis v oblasti správy daní nereflektující právní úpravu. Navrhovaná úprava poplatků by měla být koncipována na těchto dvou základních zásadách:</p> <p>a) vymezení základních, příp. ostatních, konstrukčních prvků poplatků v zákoně,</p> <p>b) úprava pouze nutných a odůvodněných odchylek správy poplatků od obecné právní úpravy daňového řádu.</p> <p>Ani jednu z těchto dvou základních zásad tvorby právní úpravy daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění navrhovaná právní úprava poplatků nesplňuje.</p> <p>S ohledem na charakter této připomínky se dále neuplatňují konkrétní připomínky k návrhu legislativního textu. Konkrétní připomínky k legislativnímu textu budou vzneseny na jednání s navrhovatelem.</p>	<p>provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě.</p>
	<p>3. Obecně: Obligatorním definičním znakem poplatku je ekvivalentnost. Je sporné, zda poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových má charakter poplatku, jak jej vymezuje teorie finančního práva, protože není zřejmé, zda je za něj poskytováno bezprostřední ekvivalentní protiplnění ze strany veřejné moci. Toto peněžité plnění se platí, protože bylo životní prostředí znečišťováno, ne proto, aby mohlo být znečišťováno. Bylo by tedy na místě zvážit, zda by tento „poplatek“ neměl být označen jako daň z vypouštění odpadních vod do vod povrchových, materiálně jde totiž o ekologickou daň. Tento argument lze v různé míře vztáhnout i na další poplatky ve vodním zákoně.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Podle § 2 odst. 3 a) daňového řádu se daní rozumí také poplatek. Označení se tedy zdá být irelevantní. Bude diskutováno v rámci spolupráci s MF na provedení procesních změn.</p> <p>Z pohledu RIA: Z pohledu ekonomiky životního prostředí jsou obecně daně a poplatky ekonomickými nástroji na ochranu</p>

		<p>životního prostředí. Poplatky nesou znaky daně (zejména se jedná o platbu bez nároku na protislužbu), ale směřují do specifických mimorozpočtových fondů na centrální i místní úrovni a kromě fiskální funkce nelze opomenout i jejich funkci motivační, kdy by poplatky měly subjekty motivovat k určitému environmentálně šetrnému chování.</p>
	<p>4. Obecně: Požaduje se přehodnotit, zda má i nadále být poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních spravován podle správního řádu. Podle stávajícího vodního zákona jde o jediné peněžité plnění, označené jako poplatek, které se má spravovat podle správního řádu. Ustanovení § 100 vodního zákona odkazovalo v původním znění na starý daňový řád (zákon o správě daní a poplatků) a až chybnou novelou č. 20/2004 Sb. byl doplněn odkaz na správní řád. Doplnění tohoto odkazu bylo motivováno „obecným odkazem na právní předpisy upravující správu daní a poplatků“ (citace důvodové zprávy k zákonu č. 20/2004 Sb.).</p> <p>Správní řád není předpis vhodný pro správu daní v širokém smyslu, a to zejména protože:</p> <ol style="list-style-type: none"> Nezakotvuje lhůtu pro stanovení poplatku (§ 148 daňového řádu). Nezakotvuje důkazní břemeno subjektu poplatku (§ 92 daňového řádu). Pozitivní rozhodnutí podle správního řádu představuje překážku věci rozhodnuté. V poplatkovém řízení je oproti tomu možné provést doměření poplatku (§ 143 a násl. daňového řádu). Neobsahuje další instituty podstatné pro správu poplatku, zejména poplatkovou kontrolu (§ 85 a násl. daňového řádu) či postup k odstranění pochybností (§ 89 a násl. daňového řádu). <p>Do ustanovení § 100 se návrhem zákona nezasahuje, a tedy má tento stav být zachován i nadále, což je nesystematické.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě. V rámci spolupráce bude diskutována i tato otázka.</p>

	5. Obecně: Navrhované změny jsou do úplného znění zákona s vyznačením změn promítnuty v jiné podobě. Nutno sladit - viz též doporučující připomínka č. 22.	Akceptováno.
	6. K bodu 35: V návrhu znění § 88 navrhujeme odstavce 5 formulovat takto: „(5) Státní fond životního prostředí na základě poplatkového přiznání a ověření údajů rozhodných pro výpočet poplatku rozhodne o výši poplatku za uplynulý kalendářní rok poplatkovým výměrem. Pokud se odběrná místa nachází na území různých krajů, určí Státní fond životního prostředí České republiky v poplatkovém výměru výši výnosů pro jednotlivé kraje a výši výnosů určených fondem. Poplatkový výměr doručí odběrateli a celnímu úřadu příslušnému podle sídla nebo místa pobytu odběratele do 60 dnů po obdržení poplatkového přiznání s oznámením, že poplatkový výměr nabyl právní moci.“ Odůvodnění: V navrženém znění § 88 odst. 5 je uvedeno, že „Státní fond životního prostředí rozhodne o výši poplatku za uplynulý kalendářní rok poplatkovým výměrem“. Velcí odběratelé podzemních vod odebírají podzemní vody na více místech České republiky a v různých krajích. Celním úřadům je zákonem stanovena povinnost převádět 50 % výnosů do rozpočtu krajů, podle místa odběru. Navrhované znění § 88 odst. 6 nepřihlíží k této možnosti. V poplatkovém výměru je potřeba identifikovat příjemce a sdělit celnímu úřadu výši jednotlivých převáděných částek pro tyto příjemce (pokud je jich více).	Vysvětleno. MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě. V rámci spolupráce bude diskutována i tato otázka.
	7. K bodu 46: V § 99 odst. 4 považujeme za potřebné, aby i SFŽP měl uloženu povinnost použít vybrané prostředky výhradně pro oblast vodovodů a kanalizací a do oblasti zvýšení kvality vod a bilance podzemních vod. Nikde není garantováno, že „výnosy z poplatků se navrátí zpět“ do oblasti „vody“.	Vysvětleno. Oblast vodovodů a kanalizací nespadá do gesce MŽP, jednalo by se o přesun prostředků do oblasti spravované jiným resortem.
	8. K bodu 46 (k novému znění § 99): Aby povinnost podle odstavce 4, tj. povinnost kraje použít příjmy z poplatku za odběr podzemní vody „jen na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury“, bylo možné plnit, bylo by, jak se domníváme, třeba, aby kraj měl pro tyto příjmy a výdaje z nich zřízen zvláštní bankovní účet (peněžní fond) nebo aby je účtoval jako příjmy a výdaje	Vysvětleno. MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“

	<p>zvláštního fondu. První řešení by podle našeho názoru vyžadovalo změnu zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, protože tento zákon zatím zřízení takového peněžního fondu neukládá. Druhé řešení by podle našeho názoru vyžadovalo změnu vyhlášky č. 410/2009 Sb. ve znění pozdějších předpisů, která zatím s takovým fondem nepočítá. Obě řešení bude nutno v rámci procesu vypořádání připomínek prodiskutovat s věcně příslušnými útvary Ministerstva financí (rozpočtová pravidla územních rozpočtů spravuje oddělení 1203 a vyhlášku č. 410/2009 Sb. oddělení 5407.</p>	<p>daňové legislativě. V rámci spolupráce bude diskutována i tato otázka.</p>
	<p>9. K bodu 46 Po zkušenostech z aplikace "nového" zákona o ochraně ovzduší, kdy správa poplatku za znečišťování je pojata analogicky jako v ustanovení § 99 novely zákona o vodách, požadujeme o vymezení odvolacího orgánu a nejbližší nadřízeného správce poplatku Státního fondu životního prostředí, který je v postavení "prvoinstančního" správce poplatku. Příslušný údaj uvést minimálně v důvodové zprávě.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>10. K bodu 47: Navrhujeme § 103 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. x. formulovat takto:</p> <p style="text-align: center;">„ § 103 Úrok z prodlení</p> <p>(1) Za prodlení s platbou poplatků podle tohoto zákona vzniká poplatníkovi povinnost uhradit úrok z prodlení podle daňového řádu^{x)}. Správcem úroku z prodlení je správce poplatku.</p> <p>(2) Ministerstvo životního prostředí může z důvodu odstranění tvrdosti zcela nebo částečně na žádost povinného subjektu úrok z prodlení podle tohoto odstavce do 3 let ode dne jeho vzniku prominout.</p> <p><small>x)§ 252 a 253 daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů.“.</small></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě. V rámci spolupráce bude diskutována i tato otázka.</p>
	<p>11. Bod 57 navrhujeme formulovat takto: „57. V § 116 odst. 5 se slova „25 Kč“ nahrazují slovy „je trojnásobek aktuální poplatkové sazby“ a za slova „Pokuta podle odstavce 3“ vložit slova „nebo 4“.“.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypořádání připomínky závisí na rozhodnutí</p>

		ohledně sazeb ...
	<p>12. Bod 69 navrhujeme formulovat takto: „69. V § 125a odst. 6 se slova „25 Kč“ nahrazují slovy „je trojnásobek aktuální poplatkové sazby“ a za slova „Pokuta podle odstavce 4“ vložit slova „nebo 5“.</p>	<p>Vysvětleno. Vypořádání připomínky závisí na rozhodnutí ohledně sazeb ...</p>
	<p>13. K bodu 81 Sazba pro výpočet poplatku za vypouštění množství odpadní vody Navržené sazby opět představují výrazné zvýšení, aniž by obsahem zdůvodnění bylo i srovnání s mezinárodní praxí a zejména s výší obdobných poplatků v zemích EU. Prohibitivní zpoplatnění není obvyklé, naopak je přistupováno k osvobození zpoplatnění. Je potřebné v tomto smyslu zdůvodnění doplnit.</p>	<p>Vysvětleno. Poplatková agenda není unifikována a nemá souvislost ani s mezinárodním právem. Rámcová směrnice o vodách pouze požaduje respektování požadavku „znečišťovatel platí“ a bližší úpravu ponechává na národní úpravě. Zdůvodnění, resp. RIA, je podle našeho názoru v tomto ohledu obsáhlá a podrobná.</p>
	<p>14. Zásadní připomínka nad rámec návrhu zákona: Vzhledem k záměru předkladatele novely vodního zákona, aby se procesně tento zákon řídil DŘ, upozorňujeme, že novela zákona neřeší skutečnost, kdy odběratel/znečišťovatel podá opravné nebo dodatečné poplatkové přiznání, vč. souvisejícího výměru na pokutu za pozdní podání poplatkového přiznání. Tuto připomínku uplatňujeme hlavně z důvodu, kdy dodatečné poplatkové přiznání, ve kterém bude uveden pouze rozdíl oproti původní platební povinnosti, může být podáno až tři roky zpětně. Ve speciálním zákoně je možno podání dodatečného poplatkového přiznání zrušit. V případě že možnost dodatečného poplatkového podání nebude zrušena, je potřeba do zákona doplnit lhůty pro předání těchto rozhodnutí na celní úřad.</p>	<p>Vysvětleno. MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě. V rámci spolupráce bude diskutována i tato otázka.</p>

	<p>15. K § 101</p> <p>Předkladatel se nezabývá souvislostmi mezi metodologií zpoplatnění podzemní vody versus povrchové vody.</p> <p>Podle § 101 odběratel hradí platbu k úhradě správy vodních toků povodí, tedy nikoliv za poskytnuté plnění - odebranou vodu. Je to pozůstatek nekoncepčního nouzového legislativního řešení z minulých let. Tomu svědčí i úprava "cenou stanovenou správcem vodního toku" s odkazem na zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon však připouští stanovení cen pouze v případech uvedených v § 5 a to pouze cenovými orgány uvedenými v zákonu č. 265/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů. Žádný ze správců povodí však v tomto zákonu uveden není a není tedy vybaven pravomocí stanovovat ceny. V odstavci 4 je pak uvedena řada výjimek, kdy se platba neplatí, což je důkazem o tom, že nejsou naplněny atributy ekonomické kategorie „cena“. Analogicky s odběry podzemní vody by odběry vody povrchové měly být podrobeny stanoveným poplatkům, čímž by se zabezpečila srovnatelnost obou těchto surovinových zdrojů v hodnotovém vyjádření. Stejně tak by měl být sjednocen přístup ke stanovení limitů odběrů rozhodných pro zpoplatnění. Nově se navrhuje snížení limitu u podzemní vody, nikoliv však u povrchové vody.</p> <p>Považujeme za potřebné doplnit tuto problematiku do předlohy.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Platba podle § 101 nespadá do kompetence MŽP, proto není návrhem řešena.</p>
	<p>K důvodové zprávě:</p> <p>16. Důvodová zpráva k zákonu na mnoha místech uvádí, že dosavadní správa poplatku za odebrané množství podzemní vody a poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových probíhala v rovině nalézací podle správního řádu. S tímto závěrem nelze souhlasit, protože správa poplatků v souladu s § 1 odst. 1 daňového řádu ve vazbě na § 2 odst. 1 a § 2 odst. 3 písm. a) probíhala (nebo měla probíhat) podle daňového řádu. Správa poplatku tedy probíhala v tzv. věcné dělené správě podle daňového řádu, kdy správcem nalézací roviny byla Česká inspekce životního prostředí a správcem platební roviny orgány Celní správy České republiky.</p> <p>17. Upozorňuje se, že primární funkcí daně v širším smyslu, tedy i poplatku, je funkce fiskální, nikoli motivační, jak je uváděno na více místech v důvodové zprávě. Pokud má předkladatel záměr měnit chování lidí, je na místě zvážit užití i jiných</p>	<p>Ad 16. Akceptováno.</p> <p>Ad 17. Akceptováno částečně.</p> <p>Se změnou definice cílového stavu se dá souhlasit</p> <p>Z pohledu RIA: K motivační funkci doplněna i zmínka o principu znečišťovatel platí, který je zejména u poplatků za vypouštěné znečištění výrazně oslaben. Obecně však nelze plně souhlasit s konstatováním, že</p>

	<p>nástrojů, které povedou k naplnění cílů, např. dotace investic nebo omezení používání nemoderních technologií, apod. Zhodnocení užití dalších nástrojů by mělo být předmětem hodnocení dopadů regulace v důvodové zprávě. Stejně tak nelze souhlasit s tvrzením, že cílem novelizace je zlepšení stávající funkce poplatků podle vodního zákona. Cílovým stavem může být např. zlepšení kvality vod, ochrana životního prostředí a vod nebo zajištění příjmů na financování podfinancovaných oblastí. Proto je nutné tuto skutečnost uvést v příslušné kapitole hodnocení dopadů regulace v důvodové zprávě.</p> <p>18. Ve vztahu k přesunu vodoprávního dozoru fyzických osob z ČIŽP na vodoprávní úřady předkladatel odhaduje úsporu na straně ČIŽP (924 tis. Kč – 9,24 mil. Kč) a zároveň negativní dopad na vodoprávní úřady (840 tis. Kč - 8,4 mil. Kč). Vzhledem k povinnosti řešit současně s ukládanými kompetencemi v přenesené působnosti také zdroj jejich úhrady, v navrženém textu důvodové zprávy především postrádáme vyjádření předkladatele, že k posílení zdrojů vodoprávních úřadů zajistí přesun nezbytných prostředků do kapitoly VPS, z níž je poskytován příspěvek na výkon státní správy obcím a krajům.</p>	<p>primární funkcí daně a poplatku je pouze funkce fiskální. Daně/poplatky se v oblasti environmentální politiky řadí mezi ekonomické nástroje, které (na rozdíl od administrativních nástrojů) umožňují do značné míry dotčenému plátcovi ovlivnit výši platby tím, že vstupují do jeho nákladových funkcí a ekonomického rozhodování. Kromě fiskální funkce poplatku, kterou DZ nezpochybuje, by tak poplatek také měl motivovat subjekty k environmentálně příznivému a tedy z pohledu MŽP požadovanému chování. Dále je nutné také zdůraznit, že kromě fiskální a motivační funkce poplatků je významná i jeho informační funkce, kdy jeho výše plní do značné míry cenu statků životního prostředí a tedy signalizuje jeho vzácnost. Tato funkce je zejména u poplatku za odběr podzemní vody značně oslabená. Požadované chování/cíl také DZ v příslušných</p>
--	---	--

		<p>pasážích (zejm. 1.1.4 a 2.1.4) konkretizuje a nezůstává pouze u konstatování, že cílem novelizace je zlepšení stávající funkce poplatků.</p> <p>Ad 18: Akceptováno.</p> <p>Bude uvedeno v důvodové zprávě.</p>
	<p>19. K Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace:</p> <p>V části 3.2 Dopady na podnikatelské subjekty (str. 2) je nutné vypustit následující odseky:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zvýšení zisku provozovatele - poplatek za znečištění (Pcelk., Nanorg. a Namon.) – max. cca 0,062 resp. 0,153 resp. 0,098 Kč/m³ – viz bod 1.3.1. - Zvýšení zisku provozovatele - poplatek z objemu – max. o cca 0,18 resp. o 0,1125 Kč/m³ – viz bod 1.3.1. - Zvýšení zisku provozovatele - poplatek za odebrané množství podz. vody – max. o cca 0,754 Kč/m³ (2022) – viz bod 2.3.1. <p>Odůvodnění:</p> <p>Úvahy o zvýšení zisků provozovatele z důvodů zvýšení poplatků jsou zcela nelogické a vycházejí patrně z neznalosti cenových předpisů či z nesprávného pochopení pravidel věcného usměrňování cen pitné vody (ceny pro vodné) a cen odpadní vody odvedené (ceny pro stočné), jak vyplývá z dalších částí textu Důvodové zprávy (viz propočty v tabulkách č. 26, 27, 54 a z nich vyvozujících závěrů a především z textu na str. 77 - „Jak vyplývá z analýzy VÚV TGM (2015) poplatek za odebrané množství podzemní vody je součástí úplných vlastních nákladů a je zjevné, že navýšení poplatků potenciálně navýší i zisk provozovatele, pokud nebude jiným právním předpisem nařízeno odpovídajícím způsobem snížit podíl zisku na úplných vlastních nákladech.“.</p> <p>Zvýšení poplatků bude mít dopad do zvýšení nákladů, potažmo povede ke zvýšení ceny pro stočné či ceny pro vodné, ale v žádném případě nebude mít přímý vliv na zvýšení</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>zisku provozovatele. Zisk není, a ani nikdy nebyl, stanoven jako nějaké procento z nákladů, jak je mylně při výpočtu dopadů uvažováno – viz tabulka 26, 27, 54, i interpretováno v souvisejících textech. Zisk je vymezen v § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétní jednoznačný algoritmus výpočtu přiměřeného zisku návratnosti použitého kapitálu je stanoven cenovým rozhodnutím Ministerstva financí jako součást pravidel regulace cen. Zisk vůbec není odvislý od nákladů, k nákladům má zcela irelevantní vztah. Laicky lze konstatovat, že v rámci kalkulace věcně usměrňované ceny se zisk vypočtený stanoveným způsobem následně připočte k ekonomicky oprávněným nákladům odpovídajícím cenovým předpisům. Výpočty dopadů, které zahrnují zvýšení zisku provozovatele, jsou nesprávné.</p> <p>Jak vyplývá z výše uvedeného, není potřeba upravovat jiným právním předpisem něco, co vůbec neexistuje. Procentní vyjádření podílu zisku z úplných vlastních nákladů může představovat pouze hrubý orientační ukazatel pro určité porovnání, analýzy trendů apod. Provádí se zpětně, tj. vypočtený přiměřený zisk podle cenových předpisů se vztáhne k úplným vlastním nákladům, obecně lze zvolit jakoukoliv základnu.</p>	
	<p>20. Ke kapitole 1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů:</p> <p>V odstavci a) <i>poplatek z objemu vypouštěných odpadních vod</i> na str. 39 je nutné vypustit slova „vlastník nebo provozovatel kalkuluje zisk z úplných vlastních nákladů, které zahrnují i poplatky“.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Uvedený předpoklad je správný pouze v té části, že úplné vlastní náklady zahrnují poplatky. Zisk není kalkulován z úplných vlastních nákladů. Výpočet přiměřeného zisku, který je možné zahrnout do kalkulace ceny odpadní odvedené vody (ceny pro stočné) má zcela irelevantní vztah k úplným vlastním nákladům – viz odůvodnění výše. Přiměřený zisk je vymezen v zákoně o cenách (§ 2, odst. 7) a postup výpočtu přiměřeného zisku návratnosti použitého kapitálu je stanoven v pravidlech regulace cen. Lapidárně zcela prostě lze dodat, že se vypočtený zisk přičte k úplným vlastním nákladům (viz odůvodnění výše).</p>	<p>Akceptováno.</p>

21. Ke kapitole 2.1.1 Definice problému:

Úvodní odstavec na str. 53 je nutné upravit takto:

„V oblasti odběru podzemních vod došlo ke vzniku výrazného rozdílu mezi cenou za odběr povrchových vod a sazbou poplatku za odběr podzemní vod, kdy sazba poplatku za odběr podzemních vod je výrazně nižší než ceny za odběr povrchových vod. Ceny za odběr povrchových vod jsou věcně usměrňované a postupně jsou dynamicky navyšovány dle konkrétního podniku Povodí dle rostoucích nákladů na správu vod. V roce 2013 se ceny za odběr povrchových vod pohybovaly dle MZe (2015) v rozmezí 3,5 až 6,2 Kč/m³. Současný vážený průměr ceny za odběr povrchové vody je cca 4,1 Kč/m³ (viz tabulka 33).“
Je nutno provést úpravu pojmů zde i v jiných částech důvodové zprávy. Např. na str. 56 pod tabulkou 36 jsou rovněž nesprávně uvedeny poplatky u povrchové vody, dále v části 2.1.4 (str. 59), v části dopady na životní prostředí (str. 77) atd.

Odůvodnění:

Jsou používány nesprávné pojmy, které neodpovídají vodnímu zákonu. V současné době podle vodního zákona náleží k podzemní vodě „sazba poplatku“ (§ 88 vodního zákona a příloha č. 2) a k povrchové vodě „cena“ (§101 vodního zákona). Bylo by vhodné doplnit, že ceny za odběr povrchové vody jsou diferencovány podle účelu užití (odst. 3 § 101 vodního zákona).
Uváděné rozmezí a průměr (Tabulka 33) se s největší pravděpodobností vztahuje na „ostatní odběry“, tj. především pro vodárenské účely.

V textu pod tabulkou 34 (str. 54) je uvedeno, že „Toto cenové zvýhodnění a lepší technologická upravitelnost podzemní vody na vodu pitnou motivuje odběratele vody k přednostnímu užívání podzemní vody a vytváří nerovnost na trhu výroby pitné vody...“.

K tomu je nutné uvést, že není možné v určitých lokalitách využívat jiné zdroje surové vody, než je podzemní voda, neboť tam prostě zdroj povrchové vody není dostupný nebo je nedostatečný. Ne každý vodohospodářský subjekt má přístup k povrchové vodě, a proto ani nemůže upřednostňovat využívání povrchové vody před podzemní vodou. K přechodu z odběrů podzemních vod na využití povrchových vod v lokalitách, kde tato možnost je, je nutné také počítat s nutnými investicemi do odběrných zařízení, úpraven vody apod., což nelze zajistit bez dlouhodobé přípravy, tj. v blízké budoucnosti. Tuto skutečnost je nutno obecně do zprávy doplnit.

Totéž platí i pro text v odstavci 2.1.5 na str. 59.

Akceptováno.

Pojmy cena/poplatek v kapitole 2 upraveny
Zmínka o ne/možnosti substituce obecně doplněna do textu.

	22. Tabulka 26 (str. 40) – v tabulce je chybně uveden ve výpočtu zisk. Nutno z výpočtu odhadů dopadů vypustit (viz odůvodnění výpočtu zisku výše) a upravit i související text.	Akceptováno.
	23. Tabulka 27 (str. 40) – v tabulce je chybně uveden ve výpočtu zisk. Nutno z výpočtu odhadů dopadů vypustit (viz odůvodnění výpočtu zisku výše) a upravit i související text.	Akceptováno.
	<p>24. První odst. na str. 77</p> <p>Text „Jak vyplývá z analýzy VÚV TGM (2015) poplatků za odebrané množství podzemní vody je součástí úplných vlastních nákladů a je zjevné, že navýšení poplatků potenciálně navýší i zisk provozovatele, pokud nebude jiným právním předpisem nařízeno odpovídajícím způsobem snížit podíl zisku na úplných vlastních nákladech.“ je nutné buď zcela vypustit, nebo přeformulovat. Z textu je pouze zřejmá neznalost cenových předpisů zpracovatele</p> <p style="text-align: right;">Důvodové zprávy</p> <p>a následná špatná interpretace analýzy VÚV TGM.</p> <p>Zvýšení poplatků bude mít dopad do zvýšení nákladů, potažmo povede ke zvýšení ceny pro stočné či ceny pro vodné, ale v žádném případě nebude mít přímý vliv na zvýšení zisku provozovatele. Zisk není, a ani nikdy nebyl, stanoven jako nějaké procento z nákladů, jak je mylně při výpočtu dopadů uvažováno. Zisk je vymezen v § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétní jednoznačný algoritmus výpočtu přiměřeného zisku návratnosti použitého kapitálu je stanoven cenovým rozhodnutím Ministerstva financí jako součást pravidel regulace cen. Zisk vůbec není odvislý od nákladů, k nákladům má zcela irelevantní vztah. Laicky lze konstatovat, že v rámci kalkulace věcně usměrňované ceny se zisk vypočtený stanoveným způsobem následně</p> <p style="text-align: right;">připočte</p> <p>k ekonomicky oprávněným nákladům odpovídajícím cenovým předpisům.</p> <p>Jak vyplývá z výše uvedeného, není potřeba upravovat jiným právním předpisem něco, co vůbec neexistuje. Procentní vyjádření podílu zisku z úplných vlastních nákladů může představovat pouze hrubý orientační ukazatel pro určité porovnání. Provádí se zpětně, tj. vypočtený přiměřený zisk podle cenových předpisů se vztáhne k úplným vlastním nákladům, obecně lze zvolit jakoukoliv základnu.</p>	Akceptováno.
	25. Sociální dopady (str. 75) Z odstavce začínajícího slovy „Poplatek za odběr podzemních vod...“ je nutné vypustit slova „zisk vlastníka nebo provozovatele“, neboť poplatek za odběr podzemní vody	Akceptováno.

	nezvyšuje zisk – odůvodnění viz výše.	
	26. Tabulka 54 (str. 75) – v tabulce je chybně uveden ve výpočtu zisk. Nutno z výpočtu odhadů dopadů vypustit (viz odůvodnění výpočtu zisku výše) a upravit i související text.	Akceptováno.
	27. Ke kapitole 2.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant (str. 82 a 83) Z tabulek je u varianty 1 a varianty 2 nutné vypustit u podnikatelských subjektů text „Zvýšení zisku provozovatele“. Odůvodnění - viz u předešlých připomínek.	Akceptováno.
	28. Vzhledem k tomu, že zvýšení administrativních nákladů SFŽP z převedení poplatkové agendy na SFŽP (cca 7,419 mil. Kč/rok) bylo dle důvodové zprávy vyčísleno za oblast odpadních vod i za oblast odběru podzemní vody (viz str. 45 a 46 DZ), měl by být dopad návrhu novely uváděný v tabulkách vyhodnocení nákladů a přínosů variant (tabulky č. 32, 58 a 70) uveden v poloviční výši (resp. v rozdělení dopadů dle příslušných poplatků), tedy obdobně jako jsou uvedeny vyčíslené úspory v agendě poplatků v případě ČIŽP.	Akceptováno. Upraveno a rozděleno na administrativní náklady také v poloviční výši pro jednotlivé poplatky.
MV	K čl. I bodu 10 – k § 23a odst. 10: V § 23 odst. 10 větě první se navrhuje zakotvení pravomoci vodoprávního úřadu vydat na základě žádosti výjimku ze zákazu zhoršení stavu. Zásadně nesouhlasíme s tím, aby náležitosti žádosti o udělení výjimky podle odstavce 7 a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanovilo Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou. Náležitosti žádosti v obecné rovině stanoví správní řád, a proto speciální právní úpravu nemůže stanovit předpis prováděcí – lex specialis nemůže mít nižší právní sílu. Navíc platí, že zákony by neměly zmocňovat k vydávání prováděcích právních předpisů „ve spolupráci“ ústředních správních úřadů. Zákonná ustanovení ukládající při přípravě prováděcích právních předpisů pouhou spolupráci dvou ministerstev jsou nadbytečná vzhledem k Legislativním pravidlům vlády, kterými jsou stejně jako všemi ostatními usneseními vlády ministerstva vázána a která upravují postup při tvorbě a projednání připravovaných právních předpisů (srov. čl. 49 odst. 2 Legislativních pravidel vlády). Dáváme rovněž ke zvážení, zda by se o udělení výjimky mělo vést samostatné správní řízení, jak vyplývá z návrhu zákona, nebo zda by nebylo vhodnější, aby se o výjimce rozhodovalo v rámci řízení o vydání souhlasu podle § 17 vodního zákona nebo v rámci postupu, který směřuje k vydání závazného stanoviska podle § 104 odst. 9 vodního zákona, anebo řízení, které se vede za	Vysvětleno. Náležitosti a podklady pro udělení výjimky budou doplněny na základě zmocnění § 115 odst. 2 zákona do platné vyhlášky č. 432/2001 Sb. Nové zmocnění v § 23a bude vypuštěno. Není možné, aby byl narušen stávající dlouholetý systém, kdy jsou náležitosti všech rozhodnutí vydávaných podle vodního zákona a podklady k nim stanoveny výše uvedenou vyhláškou.

	<p>účelem vydání rozhodnutí podmíněného takovým závazným stanoviskem. Udělení výjimky by pak bylo součástí zmíněných úkonů. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Tento přístup by znamenal absolutní překopání systému vodního zákona a doplnění náležitostí a podkladů ke všem rozhodnutím podle něj vydávaným, což je zcela nereálné a pro „uživatele“ vodního zákona by to znamenalo vzhledem k délce platnosti předmětné vyhlášky značnou právní nejistotu.</p> <p>Posouzení pouze v rámci vydávání souhlasu nebo závazného stanoviska podle § 104 odst. 9 neobstojí ve vztahu k implementaci Rámcové směrnice o vodách a požadavkům EK, které vyžadují dvoufázovost vydávání výjimky. Tedy „předposouzení“ zhorší/nehorší stav (nastaveno v rámci vydávání souhlasu či závazného stanoviska) a v případě možného zhoršení vydání výjimky za striktně stanovených podmínek.</p>
	<p>K čl. I bodu 16 – k § 38 odst. 6: Odběry ke zjištění míry znečištění odpadních vod budou moci dle navrhované nové poslední věty provádět jen odborně způsobilé osoby oprávněné k podnikání. Požadavky na jejich způsobilost má podle návrhu stanovit Ministerstvo životního prostředí vyhláškou. Toto zákonné</p>	<p>Acceptorováno.</p> <p>Bude doplněno.</p>

	<p>zmocnění je dnes obsaženo v § 92 vodního zákona. Přestože se jedná již v zákoně použité znění, považujeme toto ustanovení za problematické především vzhledem k čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něž může podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností stanovit jen zákon. Navrhujeme proto toto zmocnění ze zákona odstranit a dané požadavky zakotvit přímo v zákoně.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>(předběžně): „Odborná způsobilost oprávněných laboratoří se pro rozборы odpadních vod a provádění odběrů vzorků prokazuje platným osvědčením o akreditaci vydaným podle zákona o technických požadavcích na výrobky¹⁾, osvědčením o správné činnosti laboratoře nebo autorizací k výkonu úředního měření podle zákona o metrologii²⁾, platné pro analytické stanovení relevantních ukazatelů a pro odběr požadovaného typu vzorků odpadních vod.“</p> <p>1) § 16 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 102/2001 Sb. 2) § 21 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb.</p>
	<p>K čl. I bodu 18 – k § 38 odst. 8: Při vypořádávání připomínek k návrhu nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, bylo mezi</p>	<p>Vysvětleno. MŽP si je vědomo dikuse a</p>

	<p>předkladatelem a Ministerstvem vnitra dohodnuto, že Ministerstvo životního prostředí upraví zmocňovací ustanovení v § 38 odst. 8 vodního zákona. Ministerstvo životního prostředí přislíbilo, že v rámci novely vodního zákona připravované podle Plánu legislativních prací na rok 2015 zakotví náležitosti povolení k vypouštění odpadních vod do podzemních vod přímo v zákoně, upraví zákonné zmocnění, a při budoucí novelizaci nařízení vlády uvede toto do souladu se zákonem (viz čj. předkladatele: 24301/ENV/15, čj. Ministerstva vnitra: MV-54293/LG-2015). Požadujeme proto provedení přislíbených úprav. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>přislibu ohledně náležitostí při zpracování nařízení vlády. Při přípravě novely vodního zákona se nicméně ukázal tento přístup jako vysoce nekoncepční a nesystémový. „Přenést“ náležitosti jednoho, a to velice specifického a technického, rozhodnutí do zákona, za situace, kdy ostatní - méně odborná - rozhodnutí budou mít náležitosti nadále stanoveny vyhláškou (viz výše).</p>
	<p>K čl. I bodu 21 – k § 38 odst. 12: Ve větě první požadujeme vypustit část věty „, popřípadě může stanovit další ukazatele a jejich přípustné hodnoty“. Toto ustanovení totiž zakládá pravomoc vodoprávního úřadu stanovit další ukazatele na základě správního uvážení, které není omezeno žádnými zákonnými hledisky. Tuto část věty je tedy nutno vypustit, nebo je třeba doplnit hlediska, kterými se bude vodoprávní úřad řídit při rozhodování o tom, zda stanoví další ukazatele a přípustné hodnoty nebo nikoliv a o jaké ukazatele se může jednat. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Ustanovení transponuje čl. 10 odst. 3 Rámcové směrnice o vodách, který požadavek na přísnější omezování emisí stanoví a jeho chybějící zakotvení bylo ze strany EK ČR vytýkáno v rámci infringementového řízení. Sousedství proto nelze vypustit. Čl. 10 odst. 3 RSV zní: „3. Pokud jakostní cíl nebo norma kvality, ať už jsou stanoveny na základě této směrnice, na základě</p>

		směrnic uvedených v příloze IX, nebo na základě jakéhokoli jiného právního předpisu Společenství, vyžadují přísnější podmínky, než které by vyplývaly z uplatnění odstavce 2, bude v souladu s tím stanoveno přísnější omezování emisí.“
	<p>K čl. I bodu 28 – k § 41 odst. 3: Požadujeme blíže vymezit, v jakých případech přísluší řízení prací vodoprávnímu úřadu a v jakých případech České inspekci životního prostředí. Kompetence orgánů by měly být vymezeny jednoznačně a určitě, přičemž v tomto případě podle našeho názoru vyvstává pochybnost, zda lze z dalších ustanovení zákona spolehlivě dovodit, kterému orgánu v kterém případě přísluší řízení prací při zneškodňování havárií. Nalezení kompetentního orgánu je přitom důležité i proto, že na kompetenci provádět šetření příčin a následků havárie a řízení prací při zneškodňování následků havárie je navázána kompetence vedení řízení o uložení opatření k nápravě podle § 42 odst. 1 zákona. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypuštění slov „, <i>pokud takovému vniknutí předcházejí.</i>“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>
	<p>K čl. I bodu 41 – k § 91 odst. 3: V předmětném ustanovení obsahuje návrh obdobnou úpravu jako kontrolní řád (viz jeho § 11 a násl.), přičemž důvodová zpráva postrádá odůvodnění předmětného ustanovení jakožto speciálního ve vztahu ke kontrolnímu řádu. V této souvislosti připomínáme, že cílem kontrolního řádu bylo, aby se stal obecným kodexem pro proces kontroly a aby se tak podle něj postupovalo u co možná největšího množství kontrol. Tutéž připomínku uplatňujeme i k § 92 odst. 3, neboť se jedná o obdobné ustanovení, s nímž počítá kontrolní řád (§ 7 a § 10 odst. 2 kontrolního řádu). Požadujeme tedy předmětná ustanovení vypustit, případně potřebu speciální úpravy náležitě zdůvodnit. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>K čl. I bodu 42 – k § 92 odst. 2: K odstavci 2 uplatňujeme stejnou připomínku jako k § 38 odst. 6 (čl. I novelizační bod 16), pokud jde o stanovení požadavků na způsobilost, zde měřících skupin, vyhláškou Ministerstva</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>životního prostředí. I zde navrhujeme zmocnění ze zákona odstranit a dané požadavky zakotvit přímo do zákona. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Předběžný návrh: „Odborná způsobilost měřících skupin se prokazuje autorizací k výkonu úředního měření průtoku měřidly s volnou hladinou2).“</p>
	<p>K čl. I bodu 55 – k § 116 odst. 1 písm. r) a odst. 2: Nově doplňovaný přeštok navrhujeme zařadit jako písmeno k) a uvést ve znění: <i>„k) v rozporu s § 38 odst. 8</i> <i>1. nezajistí zneškodnění splaškových odpadních vod akumulovaných v bezodtokové jímce odvozem na čistírnu odpadních vod, nebo</i> <i>2. jako vlastník jímky nepředloží na výzvu daňové doklady o vývozu odpadních vod za stanovené období.“</i></p> <p>Následující písmena pak navrhujeme přečíslovat a v návaznosti na to upravit také odstavec 2.</p> <p>Požadované úpravy navrhujeme z následujících důvodů:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jednotlivé skutkové podstaty by v rámci jednoho odstavce měly být řazeny podle hmotněprávního ustanovení, na které je odkazováno. 2. Jestliže hmotněprávní ustanovení obsahuje dvě nebo více stejně nebo podobně závažných povinností, jejichž porušení je znakem skutkové podstaty, jako v tomto případě, užíje se konstrukce se slovy „v rozporu“ na začátku skutkové podstaty. 3. Protože povinnost předložit daňové doklady je stanovena přímo vlastníkovi jímky, je tento speciální subjekt nutno vyjádřit i ve skutkové podstatě. <p>Obdobné úpravy navrhujeme i ve vztahu ke správnímu deliktu navrhovanému v § 125a odst. 1 písm. u). Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>K čl. I bodu 62 až 64 – k § 125 odst. 1 písm. a) až c): Odstavec 1 navrhujeme uvést ve znění: <i>„ (1) Fyzická osoba se jako znečišťovatel dopustí přestupku tím, že</i></p>	<p>Akceptováno. Lze nicméně předpokládat</p>

	<p>a) v rozporu s § 91 odst. 3 neumožní pověřeným osobám laboratoří vstup do kontrolovaných objektů nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výpustí kontrolovaného zdroje znečištění, nebo</p> <p>b) v rozporu s § 91 odst. 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nezměří objem vypouštěných odpadních vod, nebo 2. nevede provozní evidenci o koncentraci znečištění ve vypouštěných odpadních vodách nebo jejich objemu nebo neuchovává po stanovenou dobu podklady k jejímu vedení, <p>c) v rozporu s § 92 odst. 3 neumožní pověřeným osobám měřících skupin vstup do kontrolovaných objektů nebo jim neposkytne podklady nezbytné pro provedení kontroly.“</p> <p>V návaznosti na tyto úpravy je nutné upravit též odstavec 2.</p> <p>Odůvodnění:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Do písmene b) navrhujeme sloučit dosavadní úpravu v písmenech a) a b), neboť pravidlem je, že jedno hmotněprávní ustanovení by zásadně mělo být předmětem pouze jedné skutkové podstaty. Jestliže hmotněprávní ustanovení obsahuje dvě nebo více stejně nebo podobně závažných povinností, jejichž porušení je znakem skutkové podstaty, jako je tomu v tomto případě, užije se konstrukce se slovy „v rozporu“ na začátku skutkové podstaty. 2. Dosavadní písmeno c) naopak navrhujeme rozdělit do písmen a) a c), neboť povinnosti vůči měřícím skupinám nejsou totožné jako povinnosti vůči laboratořím. Navíc jsou tyto povinnosti stanoveny v odlišných hmotněprávních ustanoveních, a proto je vhodnější, aby jejich porušení bylo předmětem dvou samostatných skutkových podstat. 3. Obdobné úpravy navrhujeme též ve vztahu ke správnímu deliktu upravenému v § 125k (čl. I novelizační body 75 až 77). <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>změny v souvislosti s procesní úpravou poplatků diskutovanou s MF (vypuštění některých skutkových podstat).</p>
	<p>K čl. I bodu 78 – k § 125l odst. 3:</p> <p>V daném ustanovení je upraven zvláštní důvod zastavení řízení (a zvláštní důvod pro přerušování řízení) pro případ, že pachatel přijme faktická opatření k odstranění následků porušení povinnosti. Toto ustanovení bylo do návrhu zákona doplněno novelou zákonem č. 150/2010 Sb. z podnětu předkladatele (v meziresortním připomínkovém řízení bylo ustanovení upraveno dle připomínek Ministerstva vnitra). Nyní se navrhuje nahradit slovo „návrh“ slovem „žádost“ s odůvodněním, že po takové úpravě bude postaveno najisto, že zastavení správního řízení podle citovaného ustanovení je spojeno s vydáním meritorního rozhodnutí. S takovou úpravou nesouhlasíme, protože slovo „žádost“ by podle našeho názoru evokovalo, že se tímto úkonem bude zahajovat zvláštní řízení, jehož předmětem by byla otázka zastavení řízení o správním deliktu. Tak tomu ale není. Návrh na zastavení řízení podává obviněný ze správního deliktu v rámci</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>řízení o správním deliktu, nejedná se o úkon zahajující další řízení. Změnou označení procesního úkonu obviněného ze správního deliktu se navíc nemůže docílit upřesnění charakteru úkonu, kterým správní orgán zastavuje řízení. K tomu je třeba upozornit, že judikatura i teorie správního práva podle našeho názoru dostatečně rozlišuje případy, kdy má usnesení o zastavení řízení charakter meritorního rozhodnutí. Uvedenou úpravu tedy považujeme za nadbytečnou a zavádějící, a proto s ní nesouhlasíme.</p> <p>V této souvislosti upozorňujeme, že vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (sněmovní tisk 555) upravuje upuštění od uložení správního trestu (viz § 43 sněmovního tisku 555). Tento nový institut by mohl podle našeho názoru do budoucna nahradit úpravu v § 125l odst. 3 vodního zákona, která se vymyká obvyklé právní úpravě správního trestání. Hlavním přínosem by byla skutečnost, že o upuštění od uložení správního trestu by bylo vydáváno meritorní rozhodnutí, v němž by byla vyslovena vina pachatele za spáchání správního deliktu s tím, že by ale nebyl uložen správní trest. Takový koncept považujeme pro dané případy za vhodnější, než když je řízení zastaveno usnesením (byť s meritorními účinky). Zastavení řízení totiž míří na typově odlišné případy (srov. důvody v § 76 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů).</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>Nad rámec návrhu:</p> <p>1. Požadujeme v § 59 vložit za odstavec 1 nový odstavec 2, který zní: <i>„(2) Vlastník vodního díla I. kategorie podle § 61 odst. 5 je dále povinen</i> <i>a) spolupracovat s krajským úřadem a jím pověřenými organizacemi a institucemi a s hasičským záchranným sborem kraje na zajištění havarijní připravenosti, informování veřejnosti a preventivně výchovné činnosti v územích ohrožených zvláštními povodněmi,</i> <i>b) po projednání s hasičským záchranným sborem kraje pořizovat, udržovat a provozovat v územích ohrožených zvláštními povodněmi koncové prvky varování.“</i></p> <p>V části první hlavě XII vodního zákona pak navrhujeme doplnit přiměřené sankce za porušení nově stanovených povinností podle § 59 odst. 2.</p> <p>Povinnost širšího zapojení provozovatelů či vlastníků je v souladu s Konceptí ochrany obyvatelstva do roku 2020 s výhledem do roku 2030, která byla schválena vládou České republiky dne 23. října 2013 usnesením č. 805, a prostřednictvím které jsou naplňovány základní priority v oblasti ochrany obyvatelstva a bezpečnosti státu. Tento princip byl uplatněn již např. v rámci nového zákona o prevenci závažných havárií.</p> <p>2. Dále požadujeme v § 77 změnu znění odstavce 9 následovně:</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení se nenevolizuje a nespadá do kompetence MŽP. Bez souhlasu gestora – MZE – nebudou v ustanovení prováděny změny.</p>

	<p>„(9) Pokud dojde v době povodní k vyhlášení krizového stavu podle zvláštního zákona³⁴⁾, zasedá příslušná povodňová komise a příslušný krizový štáb společně. Pravomoci povodňových orgánů tímto zůstávají nedotčeny.“.</p> <p>Návrh na změnu vychází zejména z usnesení vlády č. 533 z 3. července 2013 k realizaci projektu Vyhodnocení povodně z června 2013, kde je mimo jiné uloženo ministru životního prostředí a ministru vnitra provést posouzení stávající právní úpravy řízení krizových situací za povodní na národní úrovni a kompetencí Ústředního krizového štábu a Ústřední povodňové komise podle krizového zákona a vodního zákona, a v případě potřeby předložit vládě návrhy na změnu těchto zákonů. Vzhledem k tomu, že krizový štáb není výkonným orgánem, nemůže přebírat pravomoci jiných výkonných orgánů. Zároveň je nutné řešit danou problematiku nejen na celostátní, ale i místní úrovni.</p> <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
SMOČR	<p><u>I. připomínky obecné</u></p> <p>Podle Ministerstva životního prostředí (dále také „MŽP“) je cílem novely zvýšení poplatků za vypouštění odpadních vod a motivace znečišťovatelů ke zlepšení čištění odpadních vod. Zlepšení čištění na stávajících technologiích je možné jen instalací dosud nepoužívaných nových technologií s řádově vyššími investičními i provozními náklady, které není možné získat jinak než násobným zvýšením stočného. Motivační úloha nových poplatků nebude mít žádné účinky na zlepšení čištění odpadních vod, protože platit budou všichni, prakticky bez možnosti jejich významného snížení.</p> <p>Ve skutečnosti jde tedy o nové daně a to z odběru pitné vody z veřejných zdrojů, protože stočné je fakticky fakturováno v objemu odebrané pitné vody. Těchto daní jsou zproštěni ti, kteří využívají k zásobování pitnou vodou vlastní zdroj pitné vody a čistí odpadní vody individuálně. Motivace dnešních odběratelů pitné vody a producentů odpadních vod, využívajících veřejné kanalizace k přechodu na individuální řešení, je z mnoha důvodů chybná. Tuto motivaci neoslabí ani snížení hranice za neplacení za odběr podzemní a povrchové vody na polovinu. Nadto bude touto úpravou oslabena motivace k napojování zejména na centrální čištění vod.</p> <p>V Evropském kontextu jde o zavedení unikátních daní, které spolu s rovněž nevídanou výší DPH ze stočného staví ČR do čela zemí významně vydělávajících na hromadném odvádění a čištění komunálních odpadních vod. Účelné využití této nové daně Státním fondem životního prostředí není pravděpodobné, protože SFŽP nedokázal využít do vodovodů a kanalizací mnohem větší zdroj – cílené dotace z EU za minulé plánovací období. A podle nastavení příslušných operačních programů pro vodovody a kanalizace to nedokáže ani v současném plánovacím období. Jde tak</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Není navrhována konkrétní úprava, na připomínku nelze legislativně reagovat.</p>

	<p>především o budoucí existenční zajištění zdrojů pro SFŽP pro případ, že ukončí EU dotace do této oblasti.</p> <p>Zavedení těchto „daní z pitné vody“ povede k dalšímu snižování spotřeby pitné vody, která je v ČR již dnes velmi nízká, pod hranici doporučovaných hygienických minim. Tím dojde k dalšímu snižování využití dnes vybudované infrastruktury pro akumulaci povrchových vod jako zdrojů pro úpravu pitné vody (dnes je využití sotva 50 %).</p> <p>Desetinásobné zvýšení poplatku za objem vypouštěné odpadní vody, který je už i za současného stavu kuriózní, protože provozovatel veřejné ČOV platí i za vyčištěné odpadní vody, které mu zákon přímo zakazuje producentům fakturovat. Nová definice odpadní vody, která za ni pokládá směs splaškové a srážkové vody v jakémkoli poměru, zpoplatňuje veškerou srážkovou vodu na odlehčeních jednotné kanalizace a to nejen množství, ale i látkové znečištění. Tím se stane jednotná kanalizace ekonomicky neprovozovatelná.</p> <p>Vyvolaná nová investiční výstavba v oblasti odvádění odpadních vod si vyžádá značné náklady na přestavbu dosud jednotných kanalizačních systémů na systémy oddílné, tzn. výstavbu zcela nových splaškových kanalizací. Brzy se však ukáže, že dešťové vody z center měst je nutné čistit, což vyvolá další investiční náklady. Tyto náklady budou muset hradit obce ze svých rozpočtů. Financování ze zvýšeného stočného bude možné pouze v některých případech, které vlastníci obhájí před regulačními orgány. Už dnes je z hlediska regulace cen diskutabilní, zda je možné zahrnovat všechny náklady na odvod srážkových vod do nákladů na stočné. Podmínka, že dešťové kanalizace budou také zdrojem příjmů, nebude často splněna.</p> <p>Zcela novým důsledkem navrhovaného znění novely je další znehlednění funkcí vodoprávních orgánů, ČIŽP a podniků Povodí a nově SFŽP. Podniky Povodí jsou stavěny stále více do pozice kontrolních a správních orgánů na úkor stání správou pověřených vodoprávních orgánů a ČIŽP.</p> <p>Rozhodnutí o udělení exkluzivity laboratořím Povodí na rozbory vypouštěných odpadních vod z ČOV neznamená žádnou úsporu nákladů pro jejich provozovatele, jak uvádí předkladatel návrhu zákona. Dle § 38 odst. 6 předkládané novely je provozovatel i nadále povinen měřit množství a míru znečištění vypouštěných odpadních vod a tyto údaje předávat příslušnému vodoprávnímu úřadu, správci povodí a pověřenému odbornému subjektu. Kromě toho musí provozovatel provádět rozbory vypouštěných odpadních vod zejména z provozních důvodů (operativní řízení provozu ČOV), ale i dalších zákonných důvodů (zákon o vodovodech a kanalizacích). Jedná se tedy o dublování funkce dnešních akreditovaných laboratoří provozovatelů ČOV za peníze ze zvýšeného stočného.</p> <p>Vzhledem k popsáním dalekosáhlým důsledkům nabytí účinnosti novely zákona o vodách</p>	
--	--	--

	<p>v předloženém znění na celý obor vodovodů a kanalizací je nutné o něm vést rozsáhlou odbornou a veřejnou diskusi a to i o tom, zda je společensky žádoucí, aby byly:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zavedeny nové daně z odběru pitné vody - podniky a obyvatelé motivováni k individuálnímu zásobování pitnou vodou a k individuálnímu čištění odpadních vod na úkor veřejných vodovodů a kanalizací - plošně rušeny jednotné kanalizace a nahrazovány oddílnými - státní orgány ve svých funkcích nahrazovány podniky Povodí a SFŽP, tedy organizacemi, jejichž provoz má být financován dodatečnými zdroji, které mají být výnosem z novely. Přičemž jde o instituce v Evropě zcela unikátní. 	
	<p><u>II. připomínky konkrétní</u></p> <p>1) <u>§ 5 odst. 3</u> Požadujeme dané ustanovení upravit následujícím způsobem.</p> <p><i>„(3) Při provádění staveb⁴⁾ nebo jejich změn nebo změn jejich užívání jsou stavebníci povinni podle charakteru a účelu užívání těchto staveb je zabezpečit zásobováním vodou a odváděním, akumulací bez možnosti odtoku nebo čištěním, popřípadě jiným zneškodňováním odpadních vod z nich v souladu s tímto zákonem a zajistit vsakování nebo zadržování a odvádění povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby (dále jen „srážkové vody“) v souladu se stavebním zákonem⁴⁾. Bez splnění těchto podmínek nesmí být povolena stavba, změna stavby před jejím dokončením, užívání stavby ani vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nebo rozhodnutí o změně v užívání stavby.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> V oblasti nakládání s vodami je nutné specifikovat pojem akumulace odpadních vod vč. určení, že se jedná o zachycení odpadních vod v bezodtokých vodotěsných, a to z důvodu jednoznačnosti výkladu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh není odůvodněn. Jímky nejsou vodním dílem a regulace jejich stavebnětechnických parametrů (těsnosti) není účelem vodního zákona. Výklad spojení „akumulace odpadních vod v bezodtokových jímkách“ nečiní v aplikační praxi potíže.</p>
	<p>2) <u>§ 8 odst. 3 písm. g)</u> Požadujeme písmeno g) zcela vypustit a ponechat stávající stav, kdy jsou vody z odlehčení vyloučeny z vod odpadních.</p> <p>V případě nepřijetí tohoto návrhu a nepřijetí požadavků na úpravu dle připomínek č. 12 a 13 požadujeme upravit písm. g) následovně „g) k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Stávající stav, kdy jsou z jednotné kanalizace vypouštěny odpadní vody bez jakékoliv fungující</p>

komor jednotné kanalizace do vod povrchových, pokud jsou odpadní vody vypouštěny v souladu s podmínkami pro provoz odlehčovacích komor stanovenými ve stavebním povolení (§ 15 odst. 3).“.

V této souvislosti je nutné upravit i text v Důvodové zprávě na str. 147, a to následovně „u těchto vod není reálně vyžadovat (tudíž nebude stanovováno) povolení k nakládání s vodami se všemi náležitostmi (limity na množství a kvalitu).“

Odůvodnění:

Stávajícím zněním jsou tyto vody z odpadních vod vyloučeny. Z velké části však jak u stávajících stavebních povolení, tak i kolaudačních rozhodnutí podmínky pro provoz odlehčovacích komor stanoveny nejsou a parametrizace odlehčování zůstává ve formě návrhových parametrů projektové dokumentace, vůči kterým je ovšem možné porovnávat plnění podmínek.

Případné plošné zavedení měření objemu odlehčovaných vod pro stávající objekty je v praxi nereálné (existuje řada volně dostupných studií na toto téma) a vedlo by nejen ke zkresleným výsledkům, ale i ke značným investičním a provozním nákladům, a zvýšení stočného bez hmatatelného efektu pro spotřebitele.

Stanovení povinnosti zajistit měření znečištění těchto vod je také zcela nesmyslné vzhledem k diskontinuitě vypouštění a rychlé časové stratifikaci znečištění v případě odlehčování.

Upozorňujeme, že ani navržená novelizace, ani RIA dopad přesně nekvantifikují, a to přestože jsou známé jednotkové náklady na výstavbu zcela nové infrastruktury ve městech (tedy ne přestaveb stávajících objektů), které se na jeden objekt pohybují v řádech několika set tisíc Kč/investiční náklady na realizovaný objekt. V souhrnu jsou odhadované investiční náklady v ČR několik desítek miliard Kč. Propagace odpisu investičních a provozních nákladů za tyto činnosti do stočného bude zcela zásadní a v nepoměru s příjmem z poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

V současnosti existují tisíce stávajících povolení, kde nejsou podmínky určeny a pokud jsou uvedeny, tak v kolaudačním rozhodnutí, nikoliv ve stavebním povolení. Návrh novely zákona neřeší způsob doložení podmínek. Z toho důvodu je nutné vyloučení odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace, které jsou vypouštěny do vod povrchových v souladu s podmínkami pro provoz odlehčovacích komor stanovenými ve stavebním povolení, z povinnosti mít povolení k nakládání s vodami. Možné řešení je, že pro nově budované objekty bude proveden odkaz na podmínky stanovené vodoprávním úřadem, což zahrnuje například vodoprávně schválenou dokumentaci pro stavební povolení stokové sítě a příslušných kanalizačních objektů a zařízení (tedy dodržení odlehčovacího poměru k Q_{24}).

regulace, je neudržitelný. Tato úprava má umožnit, aby v případě, že budou splněny podmínky, nemusely být na tyto odpadní vody plně aplikovány požadavky pro vypouštění OV do vod povrchových tj. nutnost povolení k nakládání s vodami, limity...

To, že byly tyto vody vyloučeny v aktuální znění z vod odpadních je omyl, §38 ods.2 jasně hovoří o **srážkových vodách** z dešťových oddělovačů. V jednotné kanalizaci beze všech pochybností je voda odpadní, na výstupu z ní, což je odlehčovací komora, nemůže tedy být nic jiného. Oddělovače jsou i přímo před ČOV, kde je odpadní voda pracně a draze odvedená kanalizací bez čištění a často s minimálním ředěním vypouštěna do řeky. Dopady RIA se budou řešit v souvislosti s tvorbou vyhlášky. Bohužel MŽP neumí spotřebitele donutit k tomu, aby uznal hmatatelný efekt ve smyslu

	<p><i>Pozn.: Upozornění – tento požadavek přímo souvisí se zásadními připomínkami č. 12 a 13 a není možné ho vypořádat samostatně.</i></p>	<p>zlepšení kvality vody potoků a řek.</p>
	<p>3) <u>§ 9 odst. 6</u> Navrhujeme odst. 6 odstranit.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> V současné době dochází stále více k výskytu suchých period, které mají za následek omezování odběru vod za účelem výroby a dodávky vody pitné; přitom tyto oprávněné osoby, využívající odebranou vodu na výrobu a dodávku vody pitné, mají výrazně kratší dobu platnosti povolení než osoby využívající energetický potenciál. Vodoprávní úřady přitom musí přistupovat např. při povolování a omezování odběrů k oběma skupinám oprávněných osob shodně, což je v rozporu s principem zajišťování služeb ve veřejném zájmu oproti výkonu čisté ekonomické činnosti při provozu vodních elektráren.</p> <p>Předkladatel materiálu opomíjí disproporční aplikaci omezení délky a výkonu rozhodnutí o využívání energetického potenciálu vod a rozhodnutí o odběru vod pro výrobu vody pitné (30 let s automatickým prodloužením u energetického využití a max. 10 let u odběru vod pro výrobu vody pitné). Měl by tedy upravit délku platnosti povolení pro obě skupiny shodně, odstranit automatické prodloužení povolení, vydávaného k energetickému využití potenciálu vod.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Lze diskutovat o konkrétním „kratším“ časovém intervalu a propojení doby, na kterou je vydáváno povolení k odběru a povolení k využívání en.potenciálu. Nelze řešit prostým vypuštěním bez stanovení konkrétní doby, neboť to by vedlo k nejednoznačnosti v aplikační praxi.</p>
	<p>4) <u>§ 15 odst. 11</u> Požadujeme dané ustanovení upravit následujícím způsobem.</p> <p><i>„(11) Technické požadavky pro stavbu a návazný provoz těchto odlehčovacích komor jednotné kanalizace stanoví Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> O dalším postupu je možné se rozhodnout až po znalosti bližších informací o technických podmínkách (vč. otázky vypouštění odpadních vod z průtočných retencí), příp. toho, zda půjde o novelizaci vyhlášky č. 428/2001 Sb., která upravuje v § 16 a násl. požadavky na čištění odpadních vod včetně požadavků na projektovou dokumentaci, výstavbu a provoz čistíren odpadních vod a dále v § 19 požadavky na projektovou dokumentaci, výstavbu a provoz stokové sítě.</p> <p>Zmocnění stanovit technické požadavky pro stavbu a provoz odlehčovacích komor jednotné kanalizace; v současné době jsou technické podmínky pro stavby vodních děl a pro stavbu</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypořádání připomínky je závislé na výsledku vypořádání připomínek MZE k této otázce. Navíc se v podstatě jedná o vypouštění OV do povrchových vod, které spadá do kompetence MŽP.</p>

	<p>kanalizace stanoveny prováděcími právními předpisy, není zřejmé, zda půjde jen o doplnění – nutné doplnit povinnost doplnění stávajících prováděcích předpisů a dále vyloučit, že by se týkalo stávajících objektů.</p> <p>Pro naplnění cílů návrhu zákona bude důležité stanovit množství a kvalitu zpoplatněných vypouštěných odpadních vod. Přesto předložený návrh zákona odkazuje pouze na dosud neexistující vyhlášky. Požadujeme, aby byl určen termín vydání a byly zpracovány stávajícím oborovým regulátorem – Ministerstvem zemědělství a aby bylo doplněno, že vyhláška bude řešit i otázku vypouštění odpadních vod z průtočných retenčních nádrží na jednotné kanalizaci.</p>	
	<p>5) <u>§ 15 odst. 11</u> Požadujeme doplnit nový text před stávající text odst. 11 následovně.</p> <p>„Návrh výustí z oddílné srážkové kanalizace se provádí v souladu s platnými normami (odkaz na poznámku pod čarou: „např. ČSN EN 752)“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Do nově navrhovaného odst. (11) do § 15 doporučujeme předřadit odkaz na platnou EN normu a odstranit duplicitní odpovědnost za vyhlášku ze strany dvou ministerstev a ponechání v gesci Ministerstva zemědělství stejně tak, jako u vyhlášky č. 428/2001 Sb., která upravuje požadavky na výstavbu a provoz kanalizace a stejně tak u vyhlášky č. 590/2002 Sb.</p> <p>Zásady pro řešení oddělovacích komor jsou již uvedeny v evropské technické normě EN 752 (ČSN 75 6110) - Odvodňovací systémy vně budov, Příloha E Hydraulické výpočty.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení odstavce 11 se novelizuje a spadá do kompetence MZE, do které MŽP nebude bez souhlasu MZE zasahovat.</p> <p>Odkazy na ČSN, které se mohou měnit, není vhodné do právního předpisu nejvyšší právní síly vkládat.</p>
	<p>6) <u>§ 16 odst. 2</u> Požadujeme text odst. 2 upravit následovně.</p> <p><i>„(2) Pokud se do kanalizace vypouštějí odpadní vody obsahující zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky z jedné nebo více jednotlivých technologicky vymezených výrobních jednotek, je třeba povolení podle odstavce 1 samostatně pro každou z těchto výrobních jednotek. Jsou-li průmyslové odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných závadných látek nebo prioritních nebezpečných látek vypouštěny do kanalizace, která je součástí výrobního areálu, a jsou-li čišťeny v zařízení určeném k čištění nebo zneškodňování těchto odpadních vod, může vodoprávní úřad vydat povolení až k místu výpusti vypouštění odpadních vod z tohoto zařízení do kanalizace.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Text upřesňuje místo, kde má dojít k předání odpadní vody do kanalizace. Jsou-li průmyslové odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných závadných látek nebo prioritních</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K diskusi. Připomínku nutno dovysvětlit.</p>

	<p>nebezpečných látek vypouštěny do kanalizace, která je součástí výrobního areálu, a jsou-li čištěny v zařízení určeném k čištění nebo zneškodňování těchto odpadních vod, může vodoprávní úřad vydat povolení až k místu výpusti z tohoto zařízení. V případě, že předkladatel zamýšlel místo vypouštění odp. vod <u>do kanalizace</u>, je nutné upravit.</p>	
	<p>7) <u>§ 16 odst. 4 a 5</u> Požadujeme upravit odst. 4) a 5) následujícím způsobem:</p> <p><i>„(4) Vodoprávní úřad uloží v povolení podle odstavce 1 povinnost zřídit kontrolní místo a způsob měření objemu vypouštěných odpadních vod, míry jejich znečištění zvláště nebezpečnými závadnými látkami nebo prioritními nebezpečnými látkami a způsob, jímž mu budou výsledky měření předávány. Při tom přihlíží ke zohlední požadavky schváleného kanalizačního řádu.“</i></p> <p><i>(5) Pokud je pro odstraňování zvláště nebezpečných závadných látek nebo prioritních nebezpečných látek z odpadních vod vypouštěných do kanalizace instalováno zařízení s dostatečnou a prokazatelnou účinností, může vodoprávní úřad v povolení stanovit místo povinnosti podle odstavce 4 podmínky provozu takového zařízení včetně podmínek pro dokládání míry znečištění zvláště nebezpečnými závadnými látkami nebo prioritními nebezpečnými látkami.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Navržená úprava je nedostatečná z pohledu omezení vnosu PNL a NZL do kanalizace, návazně do ČOV a recipientu. V ustanovení je v čl. 5 nedostatečně řešeno zajištění souladu vypouštění s kanalizačním řádem. Dále se navrhuje místo povinností dle odst. 4 stanovení podmínek zařízení s dostatečnou a prokazatelnou účinností; nebude-li ověřována dostatečná účinnost plněním povinností dle odst. 4, není zřejmé, podle čeho bude kontrolována.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K odst. 4: Zohlednění KŘ by mohlo znamenat snížení požadavků. Je to tak i podle zákona o VAK, kde je uvedeno, že v případě vypouštění ZNZL, tj. když je povolení, musí být tyto látky také v KŘ.</p> <p>Vysvětleno.</p> <p>K odst. 5: Instalace zařízení je podle odstavce 5 dostatečným nástrojem pro splnění požadavků na předčištění. Dokládání míry znečištění by předpokládalo provádění měření míry na odtoku ze zařízení a popíralo by princip uvedeny v první větě vysvětlení.</p>
	<p>8) <u>§ 17 odst. 1 písm. i)</u> Nesouhlasíme s doplněným ustanovením a požadujeme jeho odstranění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden téměř výhradně</p>

	<p>Doporučujeme vyřešit spíše v rámci zákona o geologických pracích a nikoli v rámci zákona vodního. Není zcela zřejmé, co je cílem této úpravy, resp. jaký přínos by souhlas vodoprávního úřadu měl a jaké by v něm měly být stanoveny podmínky. Jedná se jednoznačně o zbytečnou administrativní zátěž.</p>	<p>snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Současný neutěšený a stále se zhoršující stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví právě ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých</p>
--	---	--

odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a vodoprávní úřady v omyl.

Z výše uvedeného podle našeho názoru vyplývá, že pokud by mělo dojít k nápravě novelizací zákona o geologických pracích, bylo by stejně nutné v nějaké formě zajistit provázanost s vodním zákonem tak, aby vodoprávní úřady, jako informovaní laici - dle KÚ - (nejen budoucí uživatelé vrtaných studní či tepelných čerpadel, kteří jsou podle KÚ úplnými laiky) měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat . Z toho důvodu a s přihlédnutím k tomu, že novelizace geologického zákona by byla v současné době velmi problematická a časově neodhadnutelná,

		<p>se nám jeví jako logické a vhodné řešit tento problém novelou zákona vodního v rámci probíhající novelizace a na rozdíl od mínění KÚ Jihočeského kraje to nepovažujeme za nesystémové. Obdobně nesystémové by tím pádem muselo být i ustanovení § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, kdy je povolení ke geologickým pracím v záplavových územích a v OPVZ vyžadováno u všech geologických prací a to i v případě, kdy není prokázáno, že práce mohou ovlivnit vodní poměry. Požadavek na zvýšení odbornosti, odpovědnosti a kontroly hydrogeologů je jistě oprávněný a OG se mu intenzivně věnuje. Jeho vyřešení by však nezabránilo masivnímu obcházení požadavků geologického, stavebního a vodního zákona, pouze by je zmírnilo. Při návrhu novely VZ počítá OG s tím, že žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako</p>
--	--	--

		<p>u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c), zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny. Na rozdíl od stanoviska KÚ Jihočeského kraje tedy nevidíme zvýšené nebezpečí pro objednatele prací, protože případné zamítnutí možnosti vybudovat vrtanou studnu či vrt pro tepelné čerpadlo z důvodu nevydání souhlasu by bylo známo ještě před zahájením prací. Za velmi důležité považuje OG i to, že po případné novelizaci § 17 a doplnění vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitosti žádosti o souhlas, poklesne podle našeho názoru zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.</p>
--	--	---

	<p>9) <u>§ 23a odst. 2</u> Domníváme se, že je zde chybně uvedený termín k dosažení cílů ochrany vod do 22. 12. 2015.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Termín je v pořádku a odpovídá transpozici Rámcové směrnice o vodách.</p>
	<p>10) <u>§ 23a odst. 10</u></p> <p>V souladu s judikátem Evropského soudního dvora č.j. C-461/13 požadujeme rozšířit působnost příslušného vodoprávního úřadu udělovat výjimky též pro § 8, § 9 a § 15.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>V návrhu je tato úprava zahrnuta (§ 15, § 17, § 23a odst. 10 a § 104 odst. 9 a § 107).</p>
	<p>11) <u>§ 38 odst. 2</u></p> <p>Požadujeme odst. 2 odstranit a ostatní přečíslovat.</p> <p>Alternativně je možné připustit výklad dle matrice odpadní vody, která se obecně používá do obsahu sušiny 5 %. V takovém případě je možné připustit limitní koncentraci voda-kal na 95 % a to v ukazateli nerozpuštěné látky.</p> <p>V praxi není realizovatelná kontrola naplnění definice a přinese pouze problémy bez efektu. Absence projednání s odborem odpadů MŽP.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Navržený postup je v praxi nerealizovatelný, neboť není jasný smysl či účel této definice a nabízejí se praktické problémy interpretace. Zejména není uveden způsob stanovení obsahu „vody“. Bude se jednat o stanovení nerozpuštěných látek či veškerých látek? Příkladem budiž mořská voda (tedy i voda z mořských akvárií, bazénů apod.), která obsahuje cca 35 g/l soli (3,5 %) a dle návrhu novely by tedy nebyla vodou (a dle zákona o odpadech se tak stala při vypouštění odpadem). Není ani jasný postup při navážení odp. vod z nepropustných jímek na ČOV, kdy se až po analýze zjistí, že obsah sušiny byl 2,1 % a více, což je naprosto běžné a odpadní voda se tak stane odpadem? Je třeba si uvědomit, že v terénu není obsah sušiny či vody jednoduše a rychle měřitelný a že i v rámci jedné jímky či jednoho svozového vozu dochází k vysoké stratifikaci (i při vypouštění). To by mělo zásadní dopady na zneškodňování</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odpadní vody likvidované na komunální čistírně odpadních vod musí svým složením odpovídat kanalizačnímu řádu.</p>

	<p>odpadních vod dle odst. 5 téhož § 38 či na odvozy odpadních vod dle § 38 odst. 8.</p> <p>Uvedené ustanovení by omezilo dovoz koncentrovaných vod s vyšším podílem nerozpuštěných látek, což by znamenalo nemožnost zpracování např. odpadních vod z odlučovačů tuků z jídelen a sociálních zařízení (škol, školek, domovů důchodců apod.), protože se nejedná o průmyslové odpadní vody. Zpracování těchto odpadních vod nadto velmi často nelze v regionu alternativně řešit.</p>	
12) <u>§ 38 odst. 3</u>	<p>Požadujeme nově doplněný § 38 odst. 3 vypustit.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Právní úprava není zapotřebí, vyplývá z definice odpadních vod. Nově doplněné ustanovení o změně srážkových vod na vody odpadní okamžikem vstupu do kanalizace je nadbytečné, neboť vyplývá z definice odpadních vod. Zavedení tohoto ustanovení by bylo navíc v rozporu s původním odstavcem 2 (nově přečíslovaným odstavcem 4).</p> <p><i>Pozn.: Upozornění – tento požadavek přímo souvisí se zásadní připomínkou č. 2, č. 13 a není možné ho vypořádávat samostatně.</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nová formulace: „(3) Odvádí - li se odpadní voda a srážková voda společně jednotnou kanalizací^{10a)}, stávají se pro účely tohoto zákona srážkové vody vtokem do této kanalizace vodou odpadní.“</p>
13) <u>§ 38 odst. 4</u>	<p>Požadujeme upravit následujícím způsobem.</p> <p>„(4) Za odpadní vody se dále nepovažují srážkové vody vypouštěné z dešťových výustí oddílné srážkové kanalizace^{10a)} a odpadní vody vypouštěné z odlehčovacích komor jednotné kanalizace, pro které není zapotřebí povolení k nakládání s vodami dle § 8 odst. 3 písm. g).“</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Na oddílné kanalizaci, tj. splašková kanalizace nebo dešťová (srážková) kanalizace, se žádné odlehčovací komory nevyskytují. Odlehčovací komory jsou budovány pouze na jednotné kanalizaci.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Věta bude vypuštěna.</p>

	<p>Odlehčovací komory jsou z principu jejich funkce budovány na jednotné kanalizaci. Jestliže je oddílná kanalizace, potom jsou srážkové vody odváděny samostatně a objekt, z něhož srážkové vody odchází do recipientu, se nazývá dešťová výust', nikoliv odlehčovací komora. Spojení slov „odlehčovací komora oddílné srážkové kanalizace“ je nesmyslná a v přímém rozporu s terminologií vodohospodářských staveb – viz ČSN EN 1085:2007.</p> <p><i>Pozn.: Upozornění – tento požadavek přímo souvisí se zásadní připomínkou č. 2, č. 12 a není možné ho vypořádat samostatně.</i></p>	
	<p>14) § 38 odst. 8</p> <p>Požadujeme dané ustanovení upravit následujícím způsobem.</p> <p><i>„(8) Kdo akumuluje splaškové odpadní vody vznikající převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a neobsahující nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na čistírnu odpadních vod. Odvoz může provádět pouze provozovatel čistírny odpadních vod nebo osoba oprávněná podle jiného právního předpisu²³⁾, která má uzavřenu platnou smlouvu s provozovatelem čistírny odpadních vod na odběr a zneškodnění odpadních vod z bezodtokových jímek.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Požadujeme navržené, neboť většina provozovatelů ČOV zajišťuje odvoz odpadních jímek vlastními fekálními vozy. Tímto novým ustanovením by byli provozovatelé z odvozové činnosti vyloučeni.</p> <p>Návrh novely zákona nepřiměřeně zužuje osobu, oprávněnou k odvozu odpadních vod na osobu, která má uzavřenou smlouvu s provozovatelem ČOV. V praxi však nejčastěji odvoz odpadních vod zajišťují přímo provozovatelé, proto se doporučuje upravit text tak, aby tuto variantu umožnil.</p> <p>Upozorňujeme, že v praxi je velký počet nepropustných jímek, jejichž obsah nespĺňuje definici odpadní vody dle § 38 odst. 2. Pro takové případy je vhodné zákonem upravit i jiné způsoby likvidace. Pro tento případ nenavrhujeme konkrétní právní úpravu.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>15) § 38 odst. 9</p> <p>Požadujeme upravit odst. 9 následovně:</p>	<p>Akceptováno částečně.</p>

	<p>„(9) Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod je zakázáno. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvláště nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) z jednotlivých staveb pro bydlení⁵⁰⁾, jednotlivých ze staveb nebo souboru staveb pro bydlení⁵⁰⁾, staveb pro rodinnou rekreaci⁵¹⁾ nebo z jednotlivých staveb poskytujících ubytovací služby⁵²⁾, vznikajících převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech přes půdní vrstvy do vod podzemních, lze povolit jen výjimečně na základě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí⁶⁾ k jejich vlivu na jakost podzemních vod, pokud není technicky nebo s ohledem na zájmy chráněné jinými právními předpisy možné jejich vypouštění do vod povrchových nebo do kanalizace pro veřejnou potřebu. Maximální povolené množství odpadních vod vypouštěné ze souboru staveb nesmí přesáhnout 15 m³/den.“</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Vymezení souboru staveb pro bydlení je příliš široké a v praxi to bude každý projekt developerské činnosti. U určených 15 m³ není zřejmé, zda se jedná o objem projektovaný nebo dosahovaný.</p> <p>Návrh přináší neopodstatněné zmírnění podmínek pro vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Namísto výjimečného vypouštění z individuálních staveb je možné vypouštět až 15 m³/den z celé obce. Takovéto zmírnění je naprosto v rozporu s deklarovanou potřebou ochrany podzemních zdrojů - viz využití tohoto argumentu při zdůvodňování zvýšení poplatků za odběr podzemních vod. Obdobné znění může vést k výraznému ohrožení a zničení zdrojů podzemních vod.</p>	<p>Ponecháno omezení objemu, o konkrétním čísle lze diskutovat.</p>
<p>16) § 38 odst. 10</p> <p>Požadujeme zachovat stávající znění odst. 10 (bývalý odst. č. 8).</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Navržený text je v přímém rozporu se stávající úpravou nařízení vlády č. 61/2003 Sb., a protože není možné předjímat úpravu, je nutné ponechat původní textaci.</p>		<p>Vysvětleno.</p> <p>Změny zákona mohou (a měly by) předvídat budoucí podzákonnou právní úpravu, přijetí změny v tomto ohledu nic nebrání.</p>
<p>17) § 38 odst. 12</p>		<p>Vysvětleno.</p> <p>Pravděpodobně</p>

	<p>Požadujeme zachovat stávající znění odst. 12.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Slova „včetně specifikací nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování odpadních vod a podmínek jejich použití“ musí zůstat součástí textu tak, aby prováděcí předpis mohl podrobně rozvést vlastní specifikaci vč. okrajových podmínek aplikace.</p> <p>Nejlepší dostupné technologie (BAT) jsou již v současnosti nařízením vlády č. 61/2003 Sb. konkrétně určeny a mohou být i dále formou legislativního procesu upravovány dle pokroků vědy a míry zavedení nových technicky a sociálně akceptovatelných technik. Proto musí být zachován odkaz na přesnou specifikaci těchto technologií, jinak předjímáme určitý budoucí stav současného nařízení vlády č. 61/2003 Sb., což je nepřipustné. Navíc bez konkrétních limitních hodnot může docházet ke vzniku zvýšeného korupčního prostředí.</p>	<p>připomínka k § 38 odst. 10. Spojení „, včetně specifikací nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování odpadních vod a podmínek jejich použití“, které stanoví vláda nařízením-, a nejlepšími dostupnými technikami v oblasti zneškodňování odpadních vod⁵⁵⁾.“ bude vypuštěno.</p> <p>Rámcová směrnice o vodách upravuje stanovení emisních limitů v čl. 10 bodu 2. alternativně buď na základě „a) omezování emisí na základě nejlepších dostupných technologií, nebo (na základě) c) odpovídajících mezních hodnot emisí, ...</p> <p>podle:</p> <ul style="list-style-type: none"> - směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění [19], - směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění
--	--	--

městských odpadních vod [20],

- směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů [21],

- směrnic přijatých podle článku 16 této směrnice,

- směrnic uvedených v příloze IX,

- jakýchkoli dalších příslušných právních předpisů Společenství.“.

Uvedený výčet evropských právních předpisů neupravuje hodnoty nejlepších dostupných technologií, ale toliko hodnoty nejlepších dostupných technik. ČR proto volí v souladu s RSV postup stanovení emisních limitů na základě „odpovídajících mezních hodnot emisí,“ stanovených kombinovaným přístupem.

		Uvedení nejlepších dostupných technologií, ale i nejlepších dostupných technik, které jsou závazné podle předpisů upravujících IPPC, je tedy nadbytečné a věta bude proto jako celek vypuštěna.
	<p>18) § 38 odst. 14</p> <p>Předmětné ustanovení požadujeme upravit následovně.</p> <p><i>„(14) Vodoprávní úřad může na základě žádosti znečišťovatele povolit ve výjimečných případech na nezbytně nutnou dobu ve zkráceném správním řízení, zejména při uvádění čistírny odpadních vod do provozu, při zkušebním provozu, nezbytných opravách či změnách zařízení ke zneškodňování odpadních vod a při haváriích těchto zařízení a v případech, kdy odpadní vody budou do povrchových vod vypouštěny řízeným způsobem, při současném stanovení dalších podmínek, které omezí možnost zhoršení jakosti povrchových vod, vypouštění odpadních vod s přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod vyššími než hodnoty stanovené vládou nařízením podle odstavce 10 nebo podle § 31. V případě havárie zařízení ke zneškodňování odpadních vod je vodoprávní úřad oprávněn rozhodnutí vyhlásit bez nařízení jednání.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>V praxi dochází k vzniku havarijních situací na ČOV, kdy je nutné, aby správní orgán jednal rychle a rozhodnutím (např. o realizaci nápravných opatření) tak bylo zabráněno škodám na životním prostředí, majetku či zdraví. Doporučujeme proto upravit možnost zkrácené formy správního řízení.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení je obecné, nevztahuje se pouze na „havarijní situace“, navíc vodoprávnímu úřadu ani podle platné úpravy nic nebrání rozhodnout bezprostředně (ve zkráceném řízení), vyžaduje-li to situace, pro plošné procesní „svázání“ vodoprávního úřadu není důvod.</p>
	<p>19) § 41 odst. 3</p> <p>Požadujeme ustanovení doplnit následujícím způsobem (odstranění části nově navrhovaného znění předmětného odstavce).</p> <p><i>„(3) Hasičský záchranný sbor České republiky, Policie České republiky a správce povodí jsou</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditu na</p>

	<p><i>povinni neprodleně informovat o jim nahlášené havárii příslušný vodoprávní úřad a Českou inspekci životního prostředí, která bude o havárii, k níž došlo v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a na povrchových vodách využívaných podle § 34, informovat též Ministerstvo zdravotnictví. Řízení prací při zneškodňování havárií přísluší vodoprávnímu úřadu, který o havárii neprodleně informuje správce povodí. nebo České inspekci životního prostředí, které o havárii neprodleně informují správce povodí, a které drží za účelem řízení prací havarijní službu v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva životního prostředí.</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Proti posílení kompetencí ČIŽP při řízení prací při zneškodňování havárií a stanovení nápravných opatření na úkor kompetencí vodoprávních úřadů nemá Svaz námitek, ačkoliv se domníváme, že není zcela vhodné, neboť vodoprávní úřady z titulu speciálních stavebních úřadů vydávajících povolení k nakládání s vodami mají větší přehled a kompetence při řízení komplexních havarijních situací než spíše represivně působící ČIŽP. Zásadně však nesouhlasíme se zřízením havarijní služby, nadto dle prováděcího předpisu, který není součástí předkládaného návrhu a nejsou nám tak známy ani jeho teze. V současné době je vodoprávním úřadem vycházeno složkám IZS při řízení prací při zneškodňování havárií vstříc a v mimopracovní době jsou pracovníci vodoprávního úřadu, dle možností přítomni řízení prací. Tato činnost je však víceméně dobrovolná. Zřízení havarijní služby by mělo zásadní dopad na pracovní smlouvy samotných pracovníků ve smyslu zákoníku práce, zvýšené náklady na platy a zajištění organizace této služby.</p>	<p>vypuštění slov „, pokud takovému vniknutí předcházejí.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>
	<p>20) § 42 odst. 1 Požadujeme ustanovení doplnit následujícím způsobem. <i>„Za původce závadného stavu se považuje ten, kdo závadný stav způsobil. Pokud k havárii došlo v důsledku zásahu Hasičského záchranného sboru České republiky nebo jednotek požární ochrany, nepovažují se za původce havárie, jestliže k zásahu použili přiměřených prostředků. Náklady na provedení opatření k nápravě nese příslušný Krajský úřad.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> I v případě havárií, způsobených HZS či jednotkami PO je nutné upravit povinnou osobu z pohledu úhrady souvisejících nákladů opatření k nápravě. Jestliže se za původce havárie nepovažují jednotky HZS ČR nebo PO, je nutné upravit nositele nákladů na provedení opatření k nápravě.</p>	<p>Vysvětleno. Nejedná se o otázku, kterou by měl řešit vodní zákon, ale „havarijní“ předpisy spadající do gesce MV.</p>

	<p>21) <u>§ 67 odst. 3</u> Nesouhlasíme s navrhovanou úpravou a požaduje její odstranění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Plnění této povinnosti nebude v praxi zcela možné, neboť stanovit omezující podmínky a obhájit jejich oprávněnost nelze bez další specifikace a podkladů.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrženo úprava:</p> <p>„Mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo ohrožení na návrh správce vodního toku nebo povodí opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem na návrh správce vodního toku nebo povodí změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.“</p>
	<p>22) <u>§ 88 odst. 2</u> Požadujeme ponechat dosavadní limit 6 000 m³/rok.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Návrh reflektuje požadavek na nezhoršení podmínek pro malé obce (podle stavu v r. 2013, zjištěného podle provozní evidence ve smyslu vyhlášky č. 428/2001 Sb., to znamená zařazení do platby za odběr dalších cca 500 lokalit). Při zdůvodňování nárůstu poplatku za odběr podzemních vod je používán i argument, že je potřeba tento nadsadit nad v současné době vyšší a stále rostoucí sazbu poplatku podniků povodí za odběr povrchových vod, vzhledem k <u>údajnému</u> ekonomickému zvýhodnění odběrů podzemních vod a vyšší úrovni ochrany podzemních vod, což bylo opakovaně v odborném tisku vyvráceno.</p> <p>Autoři návrhu ovšem záměrně neuvádí skutečnost, že členění odběrů podzemních</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Ponechána platná právní úprava limitů.</p>

	<p>a povrchových vod je především dáno místními podmínkami, vodnatostí toků v regionech, vybudovanými kapacitami úpraven a vodárenských nádrží a také snahou zajistit obyvatelstvu co nejlepší kvalitu těchto vod. Autoři návrhu změny zákona si zde poněkud manipulativně hrají s čísly - viz prezentované závěry k tabulce č. 35 (Vývoj odebraného množství povrchové a podzemní vody pro veřejné vodovody mezi roky 1998 až 2013). Odběry podzemních vod totiž meziročně kolísají nejen kvůli výše zmíněným podmínkám, ale závisí i na podmínkách klimatických. Právě v období největšího nárůstu podílu podzemních vod, tj. 2011-2013 došlo k výskytu sucha v ČR, takže je tento růst zcela logický a je tedy špatně interpretovaný. V celém sledovaném období se tento podíl několikrát změnil nahoru i dolů a změny nejsou tak vysoké, aby je bylo možné vykládat jako nějaký výrazný plošný odklon od odběrů povrchových vod ve prospěch vod podzemních.</p> <p>Požadujeme tedy ponechání dosavadního limitu i z důvodu nezhoršování podmínek pro malé odběratele, zejména obce – neboť s tím souvisí i povinnost měření a celé administrativy poplatků a hlášení ISPOP.</p>	
	<p>23) <u>§ 90 odst. 2</u> Ustanovení požadujeme upravit následovně.</p> <p><i>„(2) Poplatek z objemu vypouštěných odpadních vod do vod povrchových je znečišťovatel povinen platit, jestliže objem jím vypouštěných odpadních vod překročí za kalendářní rok 50 100 000 m³.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Požadavek směřuje k nenavyšování administrativní povinností zejména pro malé obce, neboť návrh počítá se snížením dosavadního limitu (z 100 000 m³ na 50 000 m³), což ovšem vede ke zhoršení podmínek pro malé odběratele, zejména obce – neboť s tím souvisí i povinnost měření a celé administrativy poplatků a hlášení ISPOP.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Finanční dopad poplatku za objem není nijak zásadní, viz. RIA, navýšení bude postupné. Poplatek za využívání povrchových vod pro vypouštění vod odpadních do nich má podchytit všechny větší zdroje OV a 50000m³/rok, což odpovídá obci o cca 1000 obyvatelích již takovým zdrojem nepochybně je. Poplatek má také za účel redukcí nátoku srážkových vod do kanalizace a následné odlehčování OV. Výše sazby musí být alespoň trochu motivační. U nečištěných odpadních vod</p>

		<p>musí být motivace podstatně vyšší, MŽP považuje vypouštění nečištěných OV nad rámec 50000m³/rok po roce 2023 za nepřijatelné a tomu odpovídá i motivační sezba poplatku. Pro ISPOP se ohlašuje zatím bez omezení limitu tj. za jakékoliv povolení k vypouštění, administrativa poplatků byla maximálně zjednodušená – nejsou zálohy, měření objemu je obecná povinnost dle VZ , o tom že by se u ČOV kolem 1000EO neměřil objem snad nelze ani uvažovat.</p>
	<p>24) <u>§ 90 odst. 3, 4</u> Požadujeme odstavce 2 a 3 vypustit a ponechat pouze poplatky za znečištění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Dle dostupných analýz je již aktuálně aplikovaný poplatek za objem vypouštěných odpadních vod v EU výjimečný. Navíc závisí do značné míry na srážkovém úhrnu aktuálního roku – tudíž se jedná o velmi obtížně predikovatelnou položku stočného. S desetinásobným zvýšením sazby se tak multiplikuje i případný dopad do kalkulací cen pro stočné, kdy v rámci zúčtování budou vznikat zásadní rozdíly, dopadající na spotřebitele. Navíc je nutné zvážit i to, že návrh pracuje se souběžným zvýšením poplatků za znečištění, což je naprosto neakceptovatelné.</p> <p>Návrh na zvýšení sazby na 1000 % stávající je naprosto neodůvodnitelný v celém evropském vodohospodářském kontextu tak, jak dokládá analýza SOVAK ČR. Je možné samozřejmě vnímat motivační popud pro zvyšování využití vyčištěných odpadních vod, ovšem v praxi by takové plošné znovuvyužití vedlo k zásadnímu kolísání vodnosti recipientů, což by přineslo i</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Viz předchozí vyjádření.</p>

	<p>opačné environmentální následky. Z toho důvodu je vhodné opustit platbu za objem a ponechat pouze platby za znečištění, kde je možné diskutovat individuální sazby po prokázání dosažitelnosti navržených hladin a efektu snížení na dosažení dobrého stavu vod při nepřekonání sociálně únosné ceny pro stočné.</p>	
	<p>25) <u>§ 91</u> Požadujeme nový text vypustit a ponechat stávající znění § 91.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Návrh bytostně zpochybňuje zavedený systém akreditace ČIA a ASLAB a změna v příslušnosti odběrů a analýz vzorků vypouštěných odpadních vod pro účely poplatků na laboratoře správců povodí plošně zcela zpochybňuje <u>základní princip a nezávislost akreditovaných laboratoří</u>. Jejich vytvoření a vybavení v rámci ČR a v rámci vodohospodářských společností je prokazatelnou investicí, která bude návrhem zmařena a která vytvořila odborně a ekonomicky fungující systém verifikovaných odběrů a rozborů vzorků odpadních vod, kvalifikovaného, objektivního a nepředpojatého vykonávání zkoušek a poskytnutí nestranného průkazu o složení a vlastnostech zpracovávaných matric. Navíc současný stav zajišťuje dostatečnou nezávislou vnější kontrolu ze strany státem garantovaných akreditačních institucí. Jejich zpochybnění <u>je tedy ze strany předkladatele útokem na akreditaci jako takovou a je nutné dovodit, že znamená i zpochybnění akreditace laboratoří správců povodí!</u> Zároveň se jedná o tak velký objem zpracovávaných vzorků odpadních vod, <u>vynuceně přesouvaný ve prospěch laboratoří státních firem (správců povodí), že je zřejmé, že předkladatel se úmyslně dopouští preferenčního chování směrem ke zvýhodnění hospodaření těchto laboratoří na úkor konkurenčních akreditovaných laboratoří, působících na volném trhu a zajišťujících v rámci akreditace konkurenční prostředí</u>. Přitom je zřejmé, že stávající využívané akreditované laboratoře prošly za roky práce tvrdým konkurenčním prostředím, které zajistilo jak jejich vysokou odbornost, tak i optimální ekonomičnost. Přesunem těchto rozborů na státní firmu tyto přínosy časem zmizí. Navrhovaný systém kontroly odpadních vod bude také méně přesný a zatíženější chybami při odběru vzorků. Je dlouhodobá zkušenost a platí to právě i pro laboratoře správců povodí, že laboratoře začínající s kontrolou některých zdrojů odpadních vod anebo laboratoře s příliš velkým záběrem měnicích se a pro ně cizích lokalit, jsou náchylnější k chybám např. při odběru správného typu vzorku, správného místa odběru dle vodoprávního povolení, ke špatnému umístění hadičky odběráku v kontrolovaném profilu, k nedostatečnému posouzení zda odebraný vzorek nebyl negativně ovlivněn přívalovými srážkami a měl by být vyřazen atd. Větší nepřesnost bude způsobovat i skutečnost, že laboratoře povodí budou dle návrhu zákona vycházet z minimálních požadavků platných povolení k nakládání s vodami, což prakticky</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o přenesený výkon veřejné správy, který jako jediný zaručuje nezávislost výsledku.</p> <p>Není stanoveno, že výsledky „musí“ být použity ke kontrole plnění povolení. Jsou pouze takové kvality ve smyslu plnění požadavků povolení k vypouštění tj. ukazatele, četnost..., že jsou pro prokázání plnění limitů povolení bez úprav „použitelné“.</p> <p>Nový způsob získávání podkladů pro zpoplatnění vypouštěného znečištění je spojený pouze se subjekty zpoplatněnými za vypouštění odpadních vod a netýká se kontroly dodržování povolení dle § 38, jež může tak jako doposud, provádět každá laboratoř, splňující kritéria pro oprávněnou laboratoř.</p>

	<p>znamená v nižší četnosti, než dosud aplikovaná kontrola ze strany vodohospodářských společností. Ta totiž často musí iniciovat vyšší četnost sledování jakosti právě kvůli aktuálním provozním potřebám a podmínkám. Větší četnost vzorků znamená logicky i vyšší přesnost ročních bilancí.</p> <p>Zásadním problémem navrženého monitoringu odpadních vod pro účely stanovení poplatků je také <u>zavedení duality vzorkování vypouštěných odpadních vod v celé ČR</u>. Subjekty vypouštějící odpadní vody totiž musí tyto sledovat a vyhodnocovat nejen pro účely poplatků, ale i na základě podmínek vodoprávních povolení, zákona o vodní bilanci a podmínek zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu (viz prováděcí vyhláška). Všechny tyto povinnosti provozovatelů zůstávají a vyžadují vlastní kontrolu vypouštěných odpadních vod a výsledky laboratoří správců povodí k tomuto účelu nejsou provozně ani legislativně použitelné. Za stávajícího stavu byly všechny tyto podmínky, včetně sledování odpadních vod pro účely poplatků, zajišťovány vždy jedním společným vzorkem. Aplikací návrhu ale vzniknou vzorky dva, často s rozdílnou mírou přesnosti (kvůli různé četnosti odběrů) a budou tedy u každé zpoplatněné lokality i dvojí výsledky sledování. Tento stav představuje prakticky chaotickou situaci, umocněnou i tím, že kontrolované subjekty budou navzájem odebírat dělené vzorky (ochrana proti značným negativním dopadům na platbu poplatků vlivem chyb).</p> <p>Návrh systému kontroly znamená degradaci až likvidaci akreditovaných laboratoří i systému, kterým státní dohled funguje ve formě získání a udržování akreditace a to bez dostatečného zdůvodnění a dostatečného vyhodnocení dopadů na všechny dotčené subjekty.</p> <p><i>Pozn.: Tato připomínka je provázaná s připomínkou č. 26 a nelze ji vypořádat samostatně.</i></p>	<p>SFŽP jako správce daně /poplatků/ je oprávněn zvolit pro získání relevantních podkladů pro stanovení poplatku způsob, který umožní co nejefektivnější výběr poplatků.</p> <p>Stávající způsob, vycházející z výsledku selfmonitoringu, kdy jsou podklady pro zpoplatnění zjišťovány komerčními laboratořmi, vybranou a přímo placenou poplatníkem, nelze považovat za nezávislý a nespňuje proto výše uvedený požadavek. Tím není nikterak zpochybňována kvalifikace laboratoří ve smyslu plnění akreditačních podmínek a vlastního provádění analýz. Problémem je spíše samotná možnost volby oprávněné laboratoře poplatníkem a následná závislost laboratoře platbách za provedené</p>
--	--	--

práce. Velké množství oprávněných laboratoří je navíc majetkově propojeno přímo provozovateli vodohospodářské infrastruktury. Systém kontrolních laboratoří, jež měl tento nedostatek eliminovat se v praxi ukázal jako nedostatečný a málo efektivní.

Zároveň nový způsob získávání podkladů pro zpoplatnění snímá z poplatníků veškerou administrativní a finanční zátěž, která je v současné době s touto činností spojena.

Přímé určení laboratoří podniku Povodí pro účely zjišťování podkladů pro zpoplatnění vyplývá z optimálního pokrytí celé ČR sítí poboček, dostatečné robusnosti a kapacity laboratoří pro provádění odběrů vzorků, následných laboratorních rozborů a jednotného

zpracování výsledků. Všechny laboratoře mají již dlouhodobě požadovaný stupeň akreditace pro všechny požadované činnosti a jsou ze své podstaty státního podniku 100% nezávislé na poplatnících. Zároveň mají z titulu náležitosti k podnikům Povodí, jako správce povodí a většiny toků, dokonalý přehled o umístění a specifikách jednotlivých zdrojů znečišťování. Laboratoře podniků Povodí již dnes na obdobném principu provádějí kompletní monitoring povrchových vod pro hodnocení stavu v rozsahu násobně větším, než bude monitoring pro poplatky.

Všechny činnosti spojené se zjišťováním množství znečištění pro zpoplatnění budou hrazeny SFŽP z prostředků vybraných

na poplatcích za vypouštění odpadních vod, základní požadavek, že znečišťovatel platí, zůstává zachován.

Z hlediska hospodárného využití prostředků je třeba zmínit vysoký multiplikační efekt, daný např. možností dalšího využití odebraných vzorků pro doplňkové rozборы, či okamžitou informovaností o kvalitě odpadních vod, vypouštěných z velkých bodových zdrojů znečištění, zvyšující efektivitu činnosti správce povodí. Vzhledem k tomu, že výsledky vzorkování budou vlastnictvím státu, je možné je následně bez omezení využívat v celé státní správě ve vodním hospodářství jako nezávislý monitoring bodových zdrojů znečištění, který zatím v ČR zcela chybí.

	<p>26) <u>§ 94</u> Požadujeme § 94 odst. 2 upravit následovně. <i>„(2) Státní fond životního prostředí na podkladě poplatkového přiznání a ověření údajů rozhodných pro výpočet poplatků stanoví výši poplatků za uplynulý kalendářní rok poplatkovým výměrem, který doručí znečišťovateli a příslušnému celnímu úřadu do 30. dubna běžného roku. Znečišťovatel je povinen uhradit vyměřenou částku poplatku na účet příslušného celního úřadu do 15 30 dnů ode dne doručení poplatkového výměru.“</i></p> <p>Dále v případě, že nebude kladně vypořádána připomínka č. 25, tak je nutné novelizovat ustanovení § 91 odst. 1 následovně. <i>„...Protokoly o odběru a analýze vzorků jsou laboratoří předávány v elektronické podobě do 30 dnů od odebrání vzorku znečišťovateli a Státnímu fondu životního prostředí, který výsledky rozborů vhodným způsobem zpřístupní vodoprávním úřadům a České inspekci životního prostředí pro potřeby výkonu kontrolní činnosti.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Důvodem návrhu je sjednocení doby stanovené pro úhradu plateb. Dále předkladatel zákona mimo jiné zdůvodňuje novelu odstraněním administrativní zátěže pracovníků ČIŽP, kteří kvůli nekompatibilitě systémů státní správy museli zadávat data ručně z ISPOPU do jiné databáze. Tato zátěž ovšem není novelou odstraněna, ale pouze <u>přenesena na provozovatele</u>. Ten nebude moci pro zpracování dat využít stávající funkční databáze, ale bude muset data ručně zadat z protokolů získaných od laboratoří povodí. Vzhledem ke zpoplatnění i menších ČOV s průtokem již nad 50 000 m³ ročně, bude těchto dat ručně zadávat ještě mnohem víc, než nyní pracovníci ČIŽP. Doba pro uhrazení poplatku je stanovena 15 dní od doručení výměru. Tato lhůta je velice krátká, neboť znečišťovatel musí provést kontrolu správnosti výměru, zvážit možnost odvolání a následně platba musí, vzhledem k často značné výši, projít schvalovacím procesem.</p> <p>Znečišťovatel je povinen do 15. února předložit Státnímu fondu životního prostředí poplatkové přiznání za uplynulý kalendářní rok. Do tohoto přiznání je povinen použít výsledky dodané laboratoří povodí, ovšem návrh novely zákona neobsahuje závazný termín, do kdy je laboratoř povinna tyto výsledky provozovateli předat. Pokud by ovšem vešla v platnost novelizace § 91 (viz připomínka č. 25), tak provozovatel nebude moci využít pro statistické výpočty stávající databáze svých laboratoří, a je nutné, aby vznikala povinnost kontrolním laboratořím předávat znečišťovateli průběžně (vždy max. do 1 měsíce po odebrání vzorku) výsledky v elektronické podobě tak, aby měl znečišťovatel na zpracování poplatkových přiznání dostatek</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Půlený vzorek bude ve vyhlášce stejně tak, jako je doposud a není problém tjej dát i do zákona.</p> <p>Odběry a rozborů pro kontrolu povolení může provádět jakákoliv oprávněná laboratoř, ale u zpoplatněných subjektů znečišťovatel dostane potřebné výsledky zdarma.</p> <p>O lhůtě pro úhradu lze diskutovat.</p>
--	--	--

	<p>času.</p> <p>Zároveň upozorňujeme, že v návrhu zcela postrádáme možnost např. odběrů půleného vzorku, resp. možnost odvolání k referenční laboratoři, neboť ani laboratoře povodí nemusí být zcela bezchybné, jejich chyba však v konečném důsledku bude mít výrazný dopad na výši stanovených poplatků a případně i pokut.</p> <p>V souvislosti s tímto ustanovením není také Svazu zcela zřejmé, zda oprávněná laboratoř dle § 38 je jiná laboratoř, než je definováno v § 91 a v důvodové zprávě k návrhu novely. Tedy zda rozborů předepsané vodoprávním rozhodnutím může provádět laboratoř vybraná znečišťovatelem či nikoliv.</p> <p><u>Návrh v tomto znění zde vytváří monopolní prostředí pro laboratoř správce povodí a je zde na znečišťovatele uplatněn princip presumpce viny.</u></p> <p>Dle předloženého návrhu novely by provádění rozborů pro účely poplatků v laboratořích správců povodí znamenalo výrazný růst nákladů Státního fondu životního prostředí na tyto analýzy. Současně ovšem nedojde k úspoře nákladů znečišťovatele, který bude rozborů vzorků odpadních vod pro zjištění míry znečištění (data předávaná Vodoprávnímu úřadu) provádět v souladu s § 38 odstavec 6 a také bude požadovat po laboratoři správce Povodí podíly vzorků k vlastní analýze. Jednodušší a pro všechny zúčastněné finančně výhodnější řešení by představovalo zachování koncepce vlastní kontroly znečištění OV oprávněnou akreditovanou laboratoří a zároveň provádění kontrolních odběrů a rozborů odpadních vod kontrolní akreditovanou laboratoří správce Povodí ve vhodné četnosti a rozsahu.</p> <p><i>Pozn.: Tato připomínka je svázána s připomínkou č. 25 a nelze ji vypořádat samostatně.</i></p>	
	<p>27) <u>§§ 96 a 97</u> Požadujeme ponechat současný stav tedy znění §§ 96 a 97.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Při jakémkoliv zvyšování poplatků za odběr a vypouštění vod musí být zákon umožňovat motivační opatření, jinak bude předkladatel postupovat v přímém rozporu s doporučením Evropské komise. Aktuální ustanovení §§ 96 a 97 je často využíváno jako zdroj kofinancování při výstavbě potřebné infrastruktury pro zlepšení kvality vod.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>MŽP spolupracuje s MF na provedení procesních úprav tak, aby návrh odpovídal „moderní“ daňové legislativě. V rámci této spolupráce bude řešena i tato otázka.</p>
	<p>28) <u>§ 99</u> Požadujeme ponechat stávající znění § 99.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Připomínka není řádně</p>

	<p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Návrhem dochází (opakovaně) k ryze administrativní změně v organizaci státních poplatkových institucí, která v celkovém důsledku přináší jen samé nevýhody a pochopitelně i náklady pro občany ČR. V minulosti zajišťovali správu poplatků dlouhodobě správci povodí, následně ale došlo k opakovaným přesunům na ČIŽP, na krajské úřady, opět na ČIŽP a nyní na SFŽP. Každý takový přesun znamená vybavení institucí personálně, počítači a programy a je tedy pro stát spíše nevýhodný, zvláště když nepřináší jasný přínos. Takovým přínosem není naplnění veřejných rozpočtů o 2,1 mld. Kč, neboť je realizováno drastickým dopadem na zdražení vodného a stočného, a tedy výrazně negativním sociálním ovlivněním obyvatelstva a značným nárůstem nákladů všech producentů odpadních vod (firmy, zemědělství, služby). Upozorňujeme, že SFŽP nemá zákonem dānu tuto pravomoc - viz § 104 a násl. Navíc navrhovaná změna sprāvy poplatkŭ přinese i ztrātu ůdajŭ, informací a související odbornosti, které pracovníci ČIŽP získávali pravidelnou kontrolou a vyměřováním poplatkŭ. Ty pak při běžných revizích pravidelně využívali. Jejich vyšší informovanost o stavu vypouštění odpadních vod, bilancích a možných výkyvech kontrolovaných lokalit velmi zefektivňovala kontrolní činnost státní sprāvy a byla při řešení technických a výsledkových anomálií přínosem i pro kontrolované subjekty. Tento odborný přínos funkční státní kontroly bude eliminován a nahrazen čistě byrokratickým vyměřováním poplatkŭ ůředníky „v daleké Praze“, oddělenými od reálného provozu vodovodŭ a kanalizací. Kdo bude řešit sporné a problematické situace spojené s měřením množství odpadních vod, s odběrem vzorkŭ a jejich analýzou, s vyhodnocením výsledkŭ, s rozdílnými výsledky dělených kontrolních vzorkŭ, s rozdíly oproti kontrolním vzorkŭ dle ostatní legislativy a vodoprávních povolení a mnohé další problémy poplatkŭ technického charakteru.</p> <p>Zdůvodnění navrhované změny je velmi nepřesvědčivé, stejně jako uváděné úspory.</p>	<p>odůvodněna, nelze na ni tedy konkrétně reagovat. Předkládá spekulativní a nepodložené informace a „předpoklady“.</p> <p>SFŽP nemŭže být uvedena v § 104, neboť není vodoprávním ůřadem.</p>
	<p>29) § 99 odst. 4 (resp. § 88 odst. 15 stāvajícího znění)</p> <p>Uvedené ustanovení požadujeme upravit následujícím způsobem.</p> <p><i>„(4) Část poplatkŭ za odběr podzemní vody ve výši 20 % je příjmem obce, na jejímž katastrálním ůzemí jsou využívány zdroje podzemních vod, 40 50 % je příjmem rozpočtu kraje, na jehož ůzemí se odběr podzemní vody uskutečňuje, zbytek je příjmem Státního fondu životního prostředí. Poplatky, které jsou příjmem rozpočtu obce, mohou být použity jen na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury, rozpočtu kraje, mohou být použity jen na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury na ůzemí daného kraje, a to zejména pro obec, na jejímž ůzemí se odběr podzemní vody uskutečňuje, a na zřízení a doplňování zvláštního ůčtu podle § 42 odst. 4. Poplatky, které jsou příjmem</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nenacházíme odůvodnění pro přesun prostředku do rozpočtu obce pouze na základě skutečnosti, že odběr probíhá na jejím ůzemí. Mezi těmito dvěma skutečnostmi není žádná propojenost. Voda není ve</p>

	<p><i>Státního fondu životního prostředí, mohou být použity jen na podporu projektů v oblasti zlepšování vodohospodářské infrastruktury, vedoucí ke snížení znečištění podzemních vod, zlepšení jakosti pitné vody a ochraně vodních zdrojů.</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Stávající právní úprava neřeší situaci, kdy poplatky za odběr podzemní vody nejsou směřovány do rozpočtu obce (obcí), na jejímž (jejichž) katastru se odběr podzemní vody uskutečňuje. Právě tyto obce jsou však omezeny na svém rozvoji přítomností ochranného pásma. Zároveň pak některé projekty musí odpovídat přítomnosti ochranného pásma a vyžádají si tak vícenáklady.</p> <p>Jak již bylo uvedeno v úvodu, předkládaná novela navrhuje výrazné zvýšení poplatků, avšak bez zajištění efektivního využití získaných prostředků pro systematické zlepšování vodního hospodářství v ČR či potřebné zajištění financování opatření pro zmírnění následků sucha a dalších problematických aspektů v oblasti vodního hospodářství.</p> <p><i>Upozornění – tato připomínka přímo souvisí se zásadní připomínkou č. 28 a při jejím vypořádání je nutné vzít v potaz způsob vypořádání této připomínky (a případně upravit § 88 odst. 15 stávajícího znění).</i></p>	<p>vlastnictví obce a prostředky plynoucí z poplatků musí být směřovány a spravovány subjektem, jehož účelem je a který bude hájit smysl, pro který jsou vybrané prostředky určeny, tedy pro ochranu vod a rozvoj vodárenské infrastruktury, takový přístup obec nemůže zaručit.</p> <p>Případnou náhradu škody spojenou se stanovením ochranného pásma může a měla obec řešit v rámci procesu stanovení ochranného pásma, vazba, natož pak „nárok“ na prostředky z poplatků z tohoto institutu zcela jistě neplynou.</p>
	<p>30) § 118 odst. 2 Požadujeme následující úpravu textu.</p> <p><i>„Fyzická osoba se jako nabyvatel práv a povinností vyplývajících z povolení k nakládání s vodami, s výjimkou povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod nepřesahující 6 000 m³ ročně nebo 500 m³ měsíčně dle § 88 odst. 2, dopustí přestupku tím, že neoznámí podle § 11 odst. 1 přechod nebo převod pozemku nebo stavby, s nimiž je povolení k nakládání s vodami spojeno.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Znění § 118 není v souladu s textem návrhu v § 88 odst. 2</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Skutková podstata se vztahuje na porušení § 11, nikoliv poplatkových povinností, které jsou upraveny v § 125.</p>
	<p>31) § 125 odst. 1 písm. c)</p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>Požadujeme znění § 125 odst. 1 písm. c) upravit následovně <i>„c) neumožní pověřeným osobám kontrolních laboratoří a měřících skupin a osobám provádějícím činnost v souladu s § 126b laboratoří a měřících skupin vstup do kontrolovaných objektů nebo jim neposkytne podklady nezbytné pro provedení kontroly nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výpusť kontrolovaného zdroje znečištění podle § 91 odst. 3 nebo § 92 odst. 3.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Text navržený předkladatelem je nedostatečný a neodpovídá definici termínu kontrolní laboratoře.</p>	<p>Kontrolní laboratoře nebudou.</p>
	<p>32) <u>§ 125b odst. 6</u> Požadujeme ustanovení upravit následujícím způsobem. <i>„(6) Pokutu za správní delikt spáchaný nedovoleným odběrem povrchových nebo podzemních vod lze stanovit nejvýše za období 3 let předcházejících dni, kdy byl nedovolený odběr vody zjištěn. Sazbu pokuty podle odstavce 4 nebo 5 lze snížit, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné. Pokuta podle odstavce 4 však nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 10 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných povrchových vod nebo v sazbě nižší než 25 Kč je trojnásobek aktuální poplatkové sazby za 1 m³ nedovoleně odebraných podzemních vod.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Důvody jsou uvedeny v připomínce č. 25 k § 91.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Z praxe ČIŽP je zřejmé, že již dnes u některých subjektů (př. malých obcí) vyměřená sankce dle stávající sazby je téměř likvidační.</p>
	<p>33) <u>§ 125k odst. 1 písm. c)</u> Požadujeme znění § 125 odst. 1 písm. k) upravit následovně. <i>„k) neumožní pověřeným osobám kontrolních laboratoří a měřících skupin a osobám provádějícím činnost v souladu s § 126b kontrolních laboratoří a měřících skupin vstup do kontrolovaných objektů nebo jim neposkytne podklady nezbytné pro provedení kontroly nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výpusť kontrolovaného zdroje znečištění podle § 91 odst. 3 nebo § 92 odst. 3.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Důvody jsou uvedeny v připomínce č. 25 k § 91.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Kontrolní laboratoře nebudou.</p>

	<p>34) <u>§ 126</u> Doplnit přechodná ustanovení, zejména s ohledem na § 8 odst. 3 písm. g).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Odůvodnění viz body 2, 12 a 13.</p> <p>V případě neakceptace zejména návrhů připomínek č. 2, 12 a 13 doplnit potřebná přechodná ustanovení k tomu, aby obce a města jako majoritní vlastníci vodohospodářské infrastruktury, měla dostatečnou dobu na přípravu a realizaci vyvolaných investic.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Vázáno nicméně na vypořádání připomínky MZE aj. (zda bude změna vůbec ponechána).</p>
	<p>35) <u>Příloha č. 1</u> Navrhujeme následující úpravu navrženého textu.</p> <p>„7. arsen 13. beryllium 18. thallium 19. tellur“</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Znění je nutné opravit vzhledem k nesprávné dikci. V Příloze č. 1 Nebezpečné látky, 1 Sloučeniny metaloidů a kovů jsou uvedeny chybné názvy prvků.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>36) <u>Příloha č. 2</u> Požadujeme ponechat stávající hodnoty Přílohy č. 2.</p> <p>V případě neakceptace návrhu je maximálně přijatelná následující úprava.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zpřísnění koncentračního ukazatele N_c na hodnotu 20 mg/l (zpřísnění oproti ukazateli N_{anorg}); 2) zpřísnění poplatku za odběr podzemní vody na 200 % stávajícího poplatku, ovšem bez časové progrese; 3) zpřísnění ukazatele P_c 1 mg/l a na 400 kg/rok; 4) zpřísnění objemového poplatku za vypouštění nečištěných odpadních vod (0,2 Kč/m³). <p><u>Odůvodnění:</u> Značné je zpřísnění u parametru N_{celk} (10 mg/l, 5000 kg/rok), a to i vlivem přechodu limitu z</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Při návrhu parametrů znečištění, jichž se změny dotýkají MŽP vycházelo z hodnocení stavu vodních útvarů povrchových vod, ze kterého vyplývá, že nejproblémovějšími parametry jsou nutrienty N a P a AOX jako průmyslový ukazatel. Limity pro zpoplatnění byly proto u těchto ukazatelů navrženy na cca dvojnásobku</p>

	<p>N_{anorg} na širší N_{celk}, hmotnostní limit je nižší cca o 80 %, koncentrační cca o 60 %. V praxi se ale bude týkat větších městských čistíren cca nad 8000 EO. Větším problémem je zde limit koncentrační, neboť může vést ke zpoplatnění řady velkých nedávno velmi nákladně rekonstruovaných ČOV. Tím dochází ke zpochybnění těchto rekonstrukcí i vynaložených stamilionových nákladů. Je nutné si uvědomit, že se jedná o průměrnou hodnotu, která zahrnuje i zimní výsledky ČOV za nižších teplot, kdy je účinnost denitrifikace omezena.</p> <p>Naprosto nesmyslné je zpřísnění limitu pro amoniakální dusík (2 mg/l, 250 kg/rok), které automaticky zpoplatňuje i lokality s ČOV od velikosti cca 700 EO a lokality s nečištěnými odpadními vodami dokonce od cca 75 EO. Do zpoplatnění bude automaticky padat i celá řada moderních nebo v nedávno době nákladně z prostředků EU rekonstruovaných ČOV. Přitom se jedná o parametr, který nutí provozovatele k energeticky náročné maximalistické nitrifikaci a v praxi zhoršuje výsledky ČOV v odstranění celkového dusíku. To znamená nejen zvýšení provozních nákladů, ale i větší zatížení toku jedním z nutrientů.</p> <p>U celkového fosforu je limit 0,2 mg/l 15x nižší než předchozí limit pro zpoplatnění tohoto ukazatele (u hmotnostního toku cca o 97 %, u koncentračního o 93 %). Pro zachování požadavku „bezpečnostního“ statistického rozptylu bude nutné se pohybovat okolo 0,1 mg/l, ovšem tento limit již nelze splnit pouhým zvýšeným dávkování chemikálií a zde upozorňujeme na další vedlejší vlivy takto vysokých dávek, které nejsou již zanedbatelné a zhoršují ostatní procesy (nitrifikace/denitrifikace). V praxi tak bude nutné dosažení limitů zajistit realizací investice – výstavbou třetího stupně čištění odpadních vod. Zvýšená roční spotřeba také bude vyžadovat komplikovanější zadávání do výběrových řízení (nad limit pro veřejné zakázky). Vlastní snížení ukazatele P_c (0,2 mg/l, 100 kg/rok) znamená zpoplatnění obcí s ČOV od velikosti cca 400 EO a obce se nečištěnými odpadními vodami dokonce od cca 260 EO. Jedná se prakticky o plošné zpoplatnění i malých obcí, které vynucuje u vypouštěné odpadní vody kvalitu na úrovni aljašských bystřin a nutí k výstavbě 3. stupně čištění nebo alespoň k přechemizovanému srážení fosforu. Přitom je zcela evidentní a potvrzuje to zkušenost provozovatelů komunálních čistíren se znečištěním toků nad obcemi i mnoho dní po srážkových událostech, že do toků se znečištění nedostává jen z bodových zdrojů (obce), ale hlavně erozním splachem ze zemědělsky obdělávaných půd a z intenzivního rybníčního hospodaření, kdy je bilančně opakovaně doložené, že hlavním původcem v řadě povodí jsou již difúzní zdroje. V případě zdrojů bodových pochází naprostá většina fosforu z obcí nad 1000 EO (celkem cca 78 %). Pro navrhovatele změny zákona je zřejmě jednodušší nutit k investování miliard Kč obyvatelstvo zadlužených obcí a měst, než dávat do pořádku protierozními opatřeními pozemky podél toků za milióny Kč. Stanovení takto přísných limitů pro P_c je tedy naprosto neodůvodnitelným krokem k navyšování provozních a investičních nákladů v provozu</p>	<p>imisičních standardů s tím že typově specifické hodnoty pro P a N jsou ještě podstatně nižší než obecné imisiční standardy. Zároveň se jedná o hodnoty technologicky dosažitelné. Limit AOX má efektivně omezit likvidaci odpadů s obsahem AOX na komunálních ČOV ředěním odstatními odpadními vodami a je bezproblémů u ČOV které tyto problémové látky nelikvidují dosažitelný. Sazby poplatků jsou odvozeny z inflace mezi lety 1997 až 2017 mimo sazby pro P, kde je preferována ekonomická efektivita poplatku tj. poplatek musí převýšit náklady spojené s odstraněním P – poplatek činí cca 1,5 násobek běžných provozních nákladů na srážení P. Z mnoha studií i celkové bilance produkovaného a odtékajícího znečištění v ukazateli P je zřejmý zásadní vliv bodových zdrojů, jež budou poplatky regulovány, o efektivitě opatření ve smyslu</p>
--	--	--

	<p>komunálních kanalizací.</p> <p>Dalším nesmyslným zpřísněním je limit AOX (0,05 mg/l, 15 kg/rok). Přestože se díky hmotnostnímu limitu dotkne spíše ČOV nad 5000 EO, je vlastní koncentrační limit zcela mimo realitu. Předkladatel nehodnotí způsoby, kterými by mělo být dosaženo souladu s navrhovanými limity, neboť takové metody a metodiky v praxi neexistují v technicky a ekonomicky přijatelných podmínkách. Na větších ČOV tak bude pro dodržení nutné provést úpravy technologie a dávkování sorbentů – např. aktivního uhlí - opět s dopadem na provozní a investiční náklady. Je logické tento ukazatel upravovat v oblastech, kde dochází k přímému využití vypouštěných odpadních vod na vody pitné či k jejich infiltraci do zdrojových akviferů, jako je tomu např. v Berlíně, ovšem plošné nastavení v dané úrovni je zcela mimo evropskou realitu. Otázkou zůstává, zda investice do třetích stupňů čištění bude efektivní z dlouhodobého hlediska oproti placení poplatků. Pokud tomu tak nebude, tak ani nadále nedojde k naplnění cíle návrhu zákona na zlepšení kvality povrchových vod.</p> <p>Zpoplatnění objemu vypouštěných odpadních vod od 50 000 m³/rok (ve značně zvýšené sazbě 0,5 až 1,0 Kč/m³, u nečištěných dokonce až 10 Kč/m³) je zcela zásadní oproti stávající sazbě 0,1 Kč/m³. Tento krok jde naprosto proti logice poslední změny (zvýšení hranice zpoplatnění ze 30 000 m³/rok na 100 000 m³/rok). Je evidentní, že mimo naplnění veřejných rozpočtů nedojde k ekologickému efektu, a jedním z důvodů je i to, že fakturovaná odpadní voda (převážně pitná) přitom tvoří jen cca 50 % z vypouštěných odpadních vod, druhou polovinu tvoří nefakturované srážkové a balastní vody. Na objem srážkových vod ale nemají obyvatelé, obce i provozovatelé kanalizací opět prakticky žádný vliv, u vod balastních se většinou jedná o vody plošně vsakované většinou po srážkách přes kanalizační potrubí uložené v propustných půdách. Tento přirozený minimální vsak (v průměru cca 3 dl balastní vody/m kanalizace/hodinu) nelze bez enormních investic do stokových sítí již více snížit. Taková opatření nejsou často technicky či ekonomicky smysluplná a pro vlastníky kanalizací pro veřejnou potřebu nereálná. Význam mají jen kanalizace v havarijním stavu, s výraznějšími průniky balastních vod, ale ty se postupně dle dostupnosti státních či evropských investic eliminují. Enormní výše poplatků za objem nečištěných odpadních vod je mimo realitu, neboť tyto vody většinou nejde objektivně měřit – často více kanalizačních vyústí, obrovské mezidenní kolísání podle klimatických podmínek. Plošné zpoplatnění množství odpadních vod u velkého množství lokalit a od r. 2023 až 100 násobné zvýšení poplatku u nečištěných odpadních vod je tedy opět jen zdražování odpadní vody bez reálného významu. Je třeba si také uvědomit, že se vlastně jedná částečně o zdvojení poplatků za tutéž věc.</p> <p>Mimo nedostatečné zdůvodnění individuální výše navržených limitů chybí i dopad požadovaných změn na konkrétní lokality či alespoň % stavu vod v ČR a hlavně zcela chybí</p>	<p>podstatného snížení P v povrchových vodách není pochyb. AOX a amoniakální N jsou toxikologicky významné ukazatele jež pochází výhradně z bodových zdrojů.</p> <p>U ukazatelů, které byly vyhodnoceny jako málo relevantní pro zlepšení stavu vod (CHSK, RAS, NL, Hg, Cd) nebyly limity pro zpoplatnění měněny ani nebyla upravována výše sazby a to ani o inflaci. To je dostatečný důkaz, že nejde o vybrané poplatky ale o snížení vypouštěného znečištění v definovaných ukazatelích. "</p> <p>Finanční dopad poplatku za objem není nijak zásadní viz, RIA, navýšení bude postupné. Poplatek za využívání povrchových vod pro vypouštění odpadních do nich má podchytit všechny větší zdroje OV a 50000m³/rok což odpovídá obci o cca 1000 obyvatelích již takovým zdrojem nepochybně je, Poplatek má také za účel redukci</p>
--	---	--

celoevropský kontext navržených limitů (dle studie SOVAK jsou již v současnosti limity nastaveny nejpřísněji v celé EU a navržené další zpřísnění pozici ČR dále naprosto nesmyslně posouvá!!!). Namísto zdůvodnění požadavků snížení hmotnostního limitu ve vazbě na konkrétní studii je možné odůvodněně se domnívat, že čísla pocházejí z pera či šuplíku konkrétního zaměstnance předkladatele, jehož záměrem je hlavně zpoplatnit všechny ČOV v ČR.

U sazeb pro výpočet poplatků a koncentračních limitů zpoplatnění nejsou dostatečně zdůvodněné a z pohledu dopadu vyhodnocené navržené koncentrační limity zpoplatnění.

Pro příklad uvádíme vyčíslení nákladů plynoucích z úpravy poplatku za znečištění a za množství vody na jedno statutární město, jejichž následný sociální dopad je neoddiskutovatelný.

odtok ÚČOV	Poplatky - rok 2016	Poplatky - rok 2017	Poplatky - rok 2019
Q tis m ³	33 000,000	33 000,000	33 000,000
Poplatek za znečištění	0,- Kč	10 193 700,- Kč	10 193 700,- Kč
Poplatek za objem	3 300 000,- Kč	16 500 000,- Kč	33 000 000,- Kč
Celkem	3 300 000,- Kč	26 693 700,- Kč	43 193 700,- Kč

nátoku srážkových vod do kanalizace a následné odlehčování OV. Výše sazby musí být alespoň trochu motivační. U nečištěných odpadních vod musí být motivace podstatně vyšší, MŽP považuje vypouštění nečištěných OV nad rámec 50000m³/rok po roce 2023 za nepřijatelné a tomu odpovídá i motivační sazba poplatku.

37) Příloha č. 2

Požadujeme ponechat poplatek za odebrané množství podzemní vody v původní výši.

Odůvodnění:

Zpráva „Assessment of cost recovery through water pricing“, vydaná EEA zcela jasně stanovuje, že „Among pricing instruments targeting water use, abstraction charges have often proved ineffective in incentivising for more efficient use of water resources.“ Tento závěr se opírá o řadu dat z jednotlivých států EU, kde bylo ověřeno, že navýšení poplatků za odběr vod nepřineslo zvýšení efektivity užívání vod. Přesto navrhovatel tento argument opakovaně využívá.

Navržená změna zpoplatnění odběru podzemních vod vč. způsobu přerozdělení je protiúčelná a ekonomicky neoddůvodnitelná. Například v případě stejného statutárního města, jehož příklad uvádíme v předchozím bodu, by zvýšením poplatku došlo v roce 2022 k navýšení nákladů na zásobování obyvatelstva pitnou vodou o 42 mil. Kč.

Vysvětleno.

Cílem MŽP není zvyšovat poplatek za odběr podzemních vod, ale vytvořit alespoň rovnocenné podmínky pro využívání povrchových a podzemních vod pro výrobu vody pitné. Sazba poplatku za podzemní vodu bude přímo navázána na platbu za povrchovou vodu, když se cena povrchové vody sníží, sníží se i poplatek za odběr podzemní vody.

	<p>38) RIA K § 8 odst. 3) písm. g). Chybí ekonomické vyhodnocení dopadů na obce a města jako majoritní vlastníky vodohospodářského majetku zejména (nikoliv však pouze) s ohledem na požadavky § 8 odst. 3) písm g) (investiční, ale i trvalé provozní náklady). Zde odkazujeme na připomínky k Příloze č. 2, kde je uvedena podrobná argumentace pro jednotlivé navrhované změny u konkrétních ukazatelů.</p> <p>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nutno doplnit do RIA tento bod, který doposud RIA neobsahuje. K diskusi, co přesně požaduje SMOČR vyhodnotit a zda jsou k tomu dostupná data. Pokud SMOČR požaduje přesné vyhodnocení, je vhodné s MŽP v tomto ohledu spolupracovat a poskytnout mu data týkající se počtu dotčených subjektů a administrativních a dalších dopadů navrhované legislativní změny. Případné rozšíření lze akceptovat na základě těchto poskytnutých dat. Bez těchto přesných údajů nelze dopad přesně kvantifikovat a RIA doplnit.</p>
	<p>39) RIA Ekonomické dopady na spotřebitele – na základě řady informací od jednotlivých vodohospodářských společností bude uvažované zvýšení vodného a stočného výrazně nad vyhodnocením RIA, neboť lze mimo jiné očekávat úbytek odběrů vod z vodovodů pro veřejnou potřebu (ze strany obyvatel na venkově i firem). Běžné je navýšení cen vodného a stočného vlivem poplatků až o 10 – 20 Kč/m³ (v kritických případech souběhu všech nepříznivých čísel až o 25 Kč/m³, což může být i 100% nárůst cen vodného a stočného v konkrétní lokalitě!). Zavádějící je i vyčíslení sociálních dopadů růstu ceny vodného. Celostátní průměr počítá s rozmělněním nárůstu platby vodného vlivem smíchání odběrů povrchových a podzemních vod, a to cca na 175 Kč/obyv/rok 2022. V praxi ale takové průměry zkreslují, v lokalitách závislých především na odběru podzemních vod bude nárůst plný, tj. až o 350 Kč/obyv./rok. Tento nárůst</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Dopady do ceny pro vodné a stočné byly vyhodnoceny externě analýzou VÚV TGM, v. v. i. Nutno zdůraznit, že se jedná o odhadované dopady. Vodné a stočné se stanovuje individuálně, není možné pro každou lokalitu udělat zvlášť.</p>

	<p>je navíc zkrácen započítáním dětí včetně kojenců, objektivní je spíše nárůst na průměrnou domácnost – cca 1.220 Kč/rok (orientačně při 100 l/obyv./den a 3,5 os/domácnost). A to se jedná jen o zvýšení cen vodného.</p> <p>Zcela zde absentuje sekundární promítnutí vyšších cen vodného a stočného do nákladů průměrné rodiny nepřímo – tedy službami a produkty, kde se duplikuje dopad navýšení cen vodného a stočného.</p> <p>Absentuje též dopad na konkurenceschopnost českých výrobců, závislých na poskytování dodávek pitné vody či odkanalizování a čištění odpadních vod, kde jsou výrobky na tyto náklady citlivé (zejména sektor potravinářské výroby).</p> <p><u>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</u></p>	<p>Z tohoto důvodu analýza využívá průměrnou hodnotu.</p> <p>Sekundární promítnutí potenciálně vyšších cen pro vodné a stočné stejně tak jako dopady na konkurenceschopnost nelze přesně kvantifikovat a vyčíslit. Jedná se o potenciální dopady zatížené vysokou mírou nejistoty, které budou značně individuálně odlišné, závislé na konkrétním trhu a výrobku. V tuto chvíli je nelze předvídat ani nějakým způsobem zobecňovat a k provedení dané analýzy MŽP nevlastní potřebná data. Do textu důvodové zprávy však byly tyto potenciální dopady kvalitativně doplněny na základě připomínky SMOČR a dalších (Potravinářská komora). Do příslušných kapitol sociální dopady bylo doplněno následující (případné rozšíření lze akceptovat na základě poskytnutých dat připomínkového místa):</p>
--	--	--

		<p>Dle konzultací s Potravinářskou komorou (2015) a dalšími dotčenými subjekty lze předpokládat i sekundární dopady na potravinářský průmysl z důvodu předpokládaného zvýšení ceny pro stočné a vodné, které tyto společnosti mohou, avšak nemusí, sekundárně promítnout do cen potravin.</p> <p>Dle konzultací s Potravinářskou komorou by se mohlo jednat o nárůst nákladů pro jednoho provozovatele potravinářského podniku až v řádech cca jednotek milionů Kč za rok. Toto zvýšení nákladů potravinářského příp. přidruženého průmyslu může mít potenciální dopad na cenu potravinářských výrobků, nicméně tento dopad nelze vyhodnotit a bude se odvíjet od konkrétního ekonomického rozhodnutí a cenové politiky každého z dotčených podnikatelských subjektů. Rovněž nelze odhadnout, zda popř. jakým způsobem případné promítnutí</p>
--	--	--

		vyšších ceny pro vodné a stočné nepřímo dopadne na výdaje domácností. Jedná se o potenciální dopady zatížené vysokou mírou nejistoty, které budou značně individuálně odlišné, závislé na konkrétním trhu a výrobku.
	<p>40) <u>RIA</u> K § 38 – zde zcela chybí reálné zdůvodnění navržené úpravy dešťových odlehčovačů. Tvrzení, že se jedná nepochybně o odpadní vody, není a nemůže být zdůvodněním. Hrozí tak zneužití tohoto znění pro možnou snahu zpoplatnit dokonce i odpadní vodu vypouštěnou do toku u dešťových oddělovačů (směs regulérně odlehčovaných odpadních a srážkových vod). Přitom objektivní měření objemu i znečištění těchto vod je v praxi nereálné a vedlo by nejen ke zkresleným výsledkům, ale i ke značným investičním a provozním nákladům, a tedy i k dalšímu zvýšení stočného. Tento efekt ovšem není v RIA dostatečně ani vysvětlen, ani kvantifikován. Přitom předkladatel má k dispozici potřebná data v dané oblasti, předávaná pravidelně rezortem MZe.</p> <p><u>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Již po dlouhou dobu platí Směrnice 91/271 EES o čištění městských odpadních vod, která jasně říká, že přepady kanalizace do toku je třeba minimalizovat. Právě „regulérnost“ odlehčování je třeba kvantifikovat. V souvislosti se zpoplatněním upozorňuji na vysoký limit pro zpoplatnění, který v praxi bude překročitelný jen u vysoce kapacitních kanalizací.</p>
	<p>41) <u>RIA</u> § 91 - u monitorování kvality odpadních vod dochází návrhem ke změně v příslušnosti odběrů a analýz vzorků vypouštěných odpadních vod pro účely poplatků na laboratoře správců povodí a plošně se zcela zpochybňuje základní princip a nezávislost akreditovaných laboratoří. Mimo zpochybnění akreditace laboratoří správců povodí se jedná o velký objem zpracovávaných vzorků odpadních vod, vynuceně přesouvaný ve prospěch laboratoří státních firem (správců povodí), že se nabízí podezření posílit hospodaření těchto laboratoří na úkor konkurenčních soukromých akreditovaných laboratoří. Přitom je zřejmé, že stávající využívané akreditované</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Kvantifikované odhady doplněny o zvýšenou cenu vzorků cca dle údajů SMOČR. Náklady kvantifikovány pro cenu vzorku 2 500 Kč až 3 500 Kč.</p>

	<p>laboratoře prošly za roky práce tvrdým konkurenčním prostředím, které zajistilo jak její vysokou odbornost, tak i optimální ekonomičnost. Přesunem těchto rozborů dtto na státní firmu tyto přínosy časem zmizí. Jako silně podhodnocená je uvažovaná finanční nákladovost odběrů a analýz správců povodí – 2500 Kč za rozbor. Vzhledem k velkým svozovým vzdálenostem, horší možnosti plánování a koordinace odběrů oproti územně vhodněji (často po okresech) umístěným laboratořím vodohospodářských společností, bude tento náklad min. o 1000 Kč za rozbor vyšší. V souhrnu se tak jedná o nekvantifikovaný dopad v rámci RIA, který požadujeme vyčíslit i směrem ke konečnému zvýšení stočného.</p> <p>Upozorňujeme, že návrhem vzniká dualita vzorkování vypouštěných odpadních vod v celé ČR. Subjekty vypouštějící odpadní vody totiž musí tyto sledovat a vyhodnocovat nejen pro účely poplatků, ale i na základě podmínek vodoprávních povolení, zákona o vodní bilanci a podmínek zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu (viz prováděcí vyhláška). Všechny tyto povinnosti provozovatelů zůstávají a vyžadují vlastní kontrolu vypouštěných odpadních vod a výsledky laboratoří správců povodí k tomuto účelu nejsou provozně ani legislativně použitelné. Za stávajícího stavu byly všechny tyto podmínky, včetně sledování odpadních vod pro účely poplatků, zajišťovány vždy jedním společným vzorkem. Tímto ale vzniknou vzorky dva, často s rozdílnou mírou přesnosti (kvůli různé četnosti odběrů) a budou tedy u každé zpoplatněné lokality i dvojí výsledky sledování. Navíc budou kontrolované subjekty odebírat dělené vzorky z konkrétních odebraných kontrolních vzorků správců povodí pro vlastní akreditovanou analýzu (ochrana proti značným negativním dopadům na platbu poplatků vlivem chyb). Opět vyhodnocení absentuje.</p> <p>Pokud laboratoře správců povodí vysoký nárůst počtů odběrů vzorků a jejich analýz kapacitně zvládnou (např. v Praze se jedná o minimálně 84 odběrů na dvou výpustích ÚČOV za rok a cca 280 vzorků z pobočných čistíren za rok – celkem tedy téměř 450 vzorků za rok – není započítáno vzorkování výpustí odlehčovacích komor), bude to znamenat výrazný růst nákladů Státního fondu životního prostředí na tyto analýzy. Současně ovšem nedojde k úspoře nákladů znečišťovatele, který bude rozborů vzorků odpadních vod pro zjištění míry znečištění (data předávaná Vodoprávnímu úřadu) provádět v souladu s § 38 odstavec 6 a také bude požadovat po laboratoři správce povodí podíly vzorků k vlastní analýze. Navíc tak budou vznikat dva soubory výsledků ke stejné výusti, které se mohou zásadně lišit vzhledem k odlišné četnosti a době odběru vzorků. I zde požadujeme vyhodnocení směrem k navýšení nákladů sektoru i spotřebitele.</p> <p>U vlivu na obce a města jako majoritní vlastníky vodohospodářského majetku nejsou zmíněny investiční (běžný náklad převyšuje 100 tis. Kč/místo) a provozní náklady na „trvalé měření průtoku OV s elektronickou registrací dat“, dále vyvolané náklady na investice do kanalizací</p>	<p>Dopady na stočné jsou obsaženy v hodnocení dopadů poplatků.</p>
--	--	--

	<p>(snížení balastních vod) a ČOV (snížení znečištění významně nad rámec požadovaný EU, z nedostačujících zdrojů obcí). <u>Jedná se opět o desítky miliard Kč v horizontu nastávajících 10-15 let. Opět tento stav není v RIA vyhodnocen musí být vyčíslen i směrem ke konečnému zvýšení stočného, které bude jediným zdrojem financování.</u></p> <p><u>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů. Zároveň požadujeme a cost-benefit analýzu návrhu – zvýšené náklady musí přeci přinést kvantifikovatelný dopad buď do životního prostředí či přímo pro spotřebitele. V opačném případě musí být návrh odmítnut.</u></p>	
	<p>42) RIA U § 94 chybí kvantifikace dopadu změny ve způsobu výpočtu poplatků, kdy předkladatel zákona zdůvodňuje novelu odstraněním administrativní zátěže pracovníků ČIŽP, kteří kvůli nekompatibilitě systémů státní správy museli zadávat data ručně z ISPOPu do jiné databáze. Ovšem tato zátěž však není novelou odstraněna, ale pouze <u>přenesena na provozovatele</u>. Ten nebude moci pro zpracování dat využít stávající funkční databáze, ale bude muset data ručně zadat z protokolů získaných od laboratoří povodí. Vzhledem ke zpoplatnění i menších ČOV s průtokem již nad 50 000 m³ ročně, bude těchto dat ručně zadávat ještě mnohem víc, než nyní pracovníci ČIŽP.</p> <p><u>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Pro znečišťovatele se nic nemění – budou i nadále hlásit do ISPOP, odkud si hlášení bude přebírat SFŽP.</p>
	<p>43) RIA U §§ 96 a 97 chybí vyhodnocení využití stávajících ustanovení jako zdroje kofinancování při výstavbě potřebné infrastruktury pro zlepšení kvality vod. Bez uvedené analýzy není možné stávající ustanovení rušit.</p> <p>Požadujeme kvantifikovat využití stávajících §§ 96 a 97 teprve poté navrhopvat příp. zrušení.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude řešeno v závislosti na výsledku jednání s MF.</p>
	<p>44) RIA U § 99 - návrh zákona mění správu poplatků, konkrétně vyměřování a ověřování poplatků přechází z ČIŽP na SFŽP. Zdůvodnění této změny je naprosto nepřesvědčivé a nelze se zbavit dojmu, že obdobně jako uváděné úspory je účelovou argumentací předkladatele. Ve skutečnosti v této oblasti dochází opakovaně k ryze administrativní změně v organizaci státních poplatkových institucí, která v celkovém důsledku přináší řadu nevyhodnocených nevýhod a nákladů, které se promítnou do cen stočného.</p> <p>V minulosti zajišťovali správu poplatků dlouhodobě správci povodí, následně ale došlo</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Naopak, centralizací agendy poplatků dojde jednoznačně k vyšší jistotě poplatníků, na celém území ČR se bude rozhodovat jednotně. Stejně tak i všechny</p>

	<p>k opakovaným přesunům na ČIŽP, na krajské úřady, opět na ČIŽP a nyní na SFŽP. Každý takový přesun znamená vybavení institucí personálně, počítači a programy a je tedy pro stát spíše nevýhodný, zvláště když nepřináší jasný přínos. Takovým přínosem není naplnění veřejných rozpočtů o 2,1 mld. Kč, neboť je realizováno drastickým dopadem na zdražení vodného a stočného (multiplikovaným druhotnými náklady na ztráty, ziskovost či DPH) a tedy výrazně negativním sociálním ovlivněním obyvatelstva a návazným sekundárním nárůstem nákladů všech producentů odpadních vod (firmy, zemědělství, služby). Konečný spotřebitel tak nezaplatí více pouze na vodném a stočném, ale sekundárně i ve službách a produktech.</p> <p>Uvedená změna správy poplatků přinese i ztrátu údajů, informací a související odbornosti, které pracovníci ČIŽP získávali pravidelnou kontrolou a vyměřováním poplatků. Ty pak při běžných revizích pravidelně využívali. Jejich vyšší informovanost o stavu vypouštění odpadních vod, bilancích a možných výkyvech kontrolovaných lokalit velmi zefektivňovala kontrolní činnost státní správy a byla při řešení technických a výsledkových anomálií přínosem i pro kontrolované subjekty. Tento odborný přínos funkční státní kontroly bude eliminován a nahrazen čistě byrokratickým vyměřováním poplatků úředníky pro řadu obcí a měst „v daleké Praze“, oddělenými od reálného provozu vodovodů a kanalizací. Kdo bude řešit sporné a problematické situace spojené s měřením množství odpadních vod, s odběrem vzorků a jejich analýzou, s vyhodnocením výsledků, s rozdílnými výsledky dělených kontrolních vzorků, s rozdíly oproti kontrolním vzorkům dle ostatní legislativy a vodoprávních povolení a mnohé další problémy poplatků technického charakteru? Odpověď na tuto otázku předkladatel vůbec neřeší, ale musí jí uvést minimálně v doplněném vyhodnocení RIA.</p> <p><u>Požadujeme dopad kvantifikovat, popsat jednotlivé oblasti, na které bylo upozorněno, přesně vyčíslit dopady finančně a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</u></p>	<p>informace o poplatcích budou vedeny centrálně, výsledky rozborů budou přístupny celému spektru kontrolních orgánů, což dnes značně chybí. Pro řešení rozporů bude k dispozici stejně jako dnes standardní odvolací řízení.</p>
	<p>45) <u>RIA</u></p> <p>Z pohledu měst a obcí je nepřijatelné akceptovat navržené nárůsty náklady, alokovaných do cen vodného a stočné paralelně vedle vynucovaného zpřísnění podmínek povinnosti vlastníků zajišťovat akumulaci finančních prostředků na obnovu stávajícího majetku vodovodů a kanalizací (v souladu se zákonem č. 274/2001 Sb.). Obce a města, která začala tvořit prostředky pro obnovu plně v souladu s Plánem financování obnovy a která navíc čerpala dotace zejména z OPŽP, již nyní naráží na strop sociálně únosné ceny. Jakékoliv zásadní navýšení poplatků tak znamená zásadní problém, kterým může být snížení tvorby zdrojů na obnovu s následkem hrozby vracení dotačních titulů! Pro řadu menších obcí tvorba zdrojů na obnovu (zejména v případě čerpání dotací) znamená již naplánované a realizované razantní zvyšování nájemného nebo odpisů uplatňovaných do cen vodného a stočného v</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Není navrhována konkrétní úprava, na připomínku nelze legislativně reagovat. Do RIA bude doplněna analýza sociální únosnosti VÚV, která vyhodnotila novelu jako sociálně únosnou.</p>

	<p>nejbližších letech v celkových cenách pro vodné a stočné na úrovni 120 – 150 Kč/m³. K tomu je těžko představitelné další zatěžování těchto cen poplatky odváděnými státem, ve výši až 25 Kč/m³, navíc když stát získává 15 % DPH (jeho fiskální podíl na ceně vodného a stočného by tak mohl dosáhnout až téměř 30 %) a automaticky to znamená překročení sociálně únosné ceny vodného a stočného.</p> <p><u>Požadujeme dopad přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů.</u></p>	
	<p>46) <u>RIA</u> RIA paušálně počítá s navýšením zisku provozovatele v případě dopadů návrhu zákona do cen pro vodné a stočné, ovšem přenos je automatický pouze u smíšeného modelu či u modelu provozního, kde to umožňuje provozní smlouva. V řadě měst a obcí smluvní nastavení s provozovatelem garantuje způsob schvalování cen městům a obcím omezení nárůstu cen vodného a stočného a naopak vede k zvyšování efektivity.</p> <p><u>Požadujeme doplnit komentář.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Z důvodové zprávy a analýz byl odstraněn výpočet, který předpokládá navýšení zisku provozovatele a jeho kalkulaci do cen pro vodné a stočné.</p>
	<p>47) <u>RIA</u> Vyhodnocení dopadu Přílohy č. 2 návrhu zákona je provedeno chybně, neboť efekt zvýšení poplatku za odběr podzemní vody počítá pouze se zvýšením cen pro vodné a to ještě nedostatečně, protože vztahuje výpočet na průměrné hodnoty, zatímco je nutné počítat se sociálním dopadem v nižších pásmech cen vodného (menší obce), kde se navýšení poplatku promítne výrazně více.</p> <p>U poplatku za vypouštění odpadní vody dojde snížení limitu zpoplatnění objemu ze stávajících 100 tis. m³ na 50 tis. m³ ročně k zpoplatnění menších obcí s dosud nezpoplatňovaným objemem 50–100 tis. m³/rok (tj. počtem obyvatel 900–1800 nebo i menších, v případě vyššího podílu balastních vod v kanalizaci), ale zároveň budou vynaloženy další vícenásobné náklady za každoroční rozbor jakosti ve zpoplatněných ukazatelích P_c, AOX, Hg, Cd mimo rámec stávajícího povolení (2–5 tis. Kč/rok).</p> <p>Zároveň absentuje i přesné vyhodnocení razantní snížení hranice zpoplatnění znečištění v odpadních vodách tj. kilogramů látkového množství jednotlivých ukazatelů u N-NH₄ na 1,7 %, u P_c na 3,3 % původních hodnot a souběžné razantní snížení hranice zpoplatnění koncentrací (u N-NH₄ na 13 %, u P_c na 6,5 %, u AOX na 25 % původních hodnot). Při současné průměrné účinnosti odstraňování 80 % N-NH₄ bude za tento ukazatel platit obec již od 450 obyvatel výše, u fosforu P_c při účinnosti odstraňování 70 % pak obce od 350 obyvatel výše (resp. za oba</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Dopady na vodné a stočné vyhodnocuje externí analýza VÚV TGM, v. v. i., podle našeho názoru dostatečně. Dále nutno zdůraznit, že se jedná o odhadované dopady. Vodné a stočné se stanovuje individuálně, není možné pro každou lokalitu udělat zvlášť – proto se berou průměrné hodnoty.</p> <p>Do RIA na základě připomínky doplněno, kterých obcí se nově může týkat zpoplatnění. RIA však již taková data</p>

	<p>ukazatele současně).</p> <p><u>Požadujeme dopady dle připomínky přesně kvantifikovat a vyčíslit a zahrnout do souhrnných údajů vyhodnocení dopadů vč. zpřesnění určení dopadů na ceny pro vodné pro malé a velké aglomerace a hlavně v oblasti přímé spotřeby a nepřímé spotřeby (služby a výrobky).</u></p>	<p>obsahovala. Ostatní dopady zmíněny, odkázáno na kapitolu, která vyhodnocuje dopady na vodné a stočné, konkrétně: Tyto zvýšené investiční a provozní náklady na čištění vypouštěných odpadních vod a další vyvolané náklady např. do kanalizací a ČOV se projeví na platbě ceny pro stočné, které bude dle SMOČR (2015) jediným zdrojem financování. Samostatná analýza kvantifikující dopady navržené novely poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových na ceny pro stočné je obsažena níže v kapitole sociální dopady. Za mě takto vypořádáno. Zpolitněné subjekty, byť jen za objem, budou automaticky dostávat zdarma výsledky od laboratoře.</p>
	<p>48) <u>RIA</u> Zpracovatel zcela opomíjí skutečnost, že nově uvalené poplatky jsou téměř čistým fiskálním příjmem, který posiluje příjem Státního fondu životního prostředí a částečně krajů. Protože již bylo opakovaně ve výše uvedených připomínkách prokázáno, že je nízká elasticita spotřeby vody a minimální efekt nárůstu poplatků na efektivní využití vody, tak jediným motivačním efektem může být vrácení prostředků (jakkoliv neefektivně vybraných) do ochrany vodních</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vybrané prostředky budou navraceny do složky voda. Z poskytnutých dat SFŽP vyplynulo, že celkový příjem SFŽP z vody</p>

	<p>zdrojů. Ovšem tento stav je v přímém rozporu se situací v čerpání finančních prostředků ze SFŽP právě do konkrétních oblastí ochrany vod. <u>Není možné opominout, že SFŽP nemá a ani neplánuje připravit dotační osu pro přímou ochranu podzemních vod a tedy vybrané prostředky nemohou být využity pro tento primární účel.</u> Upozorňujeme i na zásadní snížení dostupných prostředků z OPŽP v programovém období 2014-2020 v oblasti vodního hospodářství (osa 1.1 a 1.2 – 12 mld. Kč), kde je počítáno s pouze 60 000 nově připojenými EO na kanalizaci, nižším počtem žádostí i poskytovaného spolufinancování. Vlastní SFŽP již navíc dlouhodobě deklaruje odklon od přímých dotací k finančním nástrojům – tedy zprostředkování vratných půjček na konkrétní projekty. Ovšem v době, kdy je komerční financování pro města a obce na historických minimech, je minimální reálnost toho, že budou města a obce žádat Státní fond životního prostředí o teoreticky i bezúročné půjčky do výstavby a rekonstrukcí vodohospodářské infrastruktury. Zvláště pokud uvážíme související pavučinu požadavků, pravidel a podmínek pro žadatele, na jejímž konci vždy hrozí to, že žadatel musí dotaci při jakémkoliv pochybení vrátet.</p> <p><u>Požadujeme v rámci RIA přesně vyjádřit, jakým způsobem budou získané prostředky a s jakým efektem vloženy do ochrany vod, prostřednictvím jakých programů, pro jaké oprávněné žadatele, aby nedocházelo k diskriminaci konkrétních žadatelů tak, jak to nyní činí Příloha č. 6 OPŽP 2014-2020 a také jak konkrétně bude zlepšen stav podzemních vod po aplikaci návrhů. Požadujeme určení efektu pro spotřebitele, kteří budou nově zatíženi jak přímo (prostřednictvím stočného, vyššího o 20 %), tak i nepřímo (prostřednictvím zdražení služeb a produktů, kde se využívá voda).</u></p>	<p>podzemní a odpadní činil v letech 1992 až 2014 celkem 25 083,2 mil. Kč (suma zahrnuje nejen poplatky, ale také pokuty, úroky a splátky půjček, vratky dotace za roky předchozí i postihy za neoprávněné použití prostředků SFŽP), výhradně příjmy z poplatků pro oblast odpadní a podzemní vody činí za toto období celkem 15 565,8 mil. Kč. Na druhé straně celkové výdaje SFŽP do oblasti vody činily v tomto období dokonce 31 991 mil. Kč (z toho 26 898,8 mil. Kč NP, 1490,5 mil. Kč ISPA/FS, 402,1 mil. Kč OPI a 3 199,6 mil. Kč OPŽP). Tento přístup a návratnost do oblasti „voda“ bude zachován i po přijetí navrčených změn.</p>
	<p>49) RIA Jak bylo uvedeno v úvodu - požadujeme vrátit návrh novely i posouzení RIA k přepracování z důvodu absence provázání navrhovaných změn a finančních instrumentů s existující vodohospodářskou politikou.</p> <p>Z návrhu je zcela jasné, že předkladatel postupoval individuálně, bez koordinace s ostatními regulačními orgány vodohospodářské oblasti, které jsou odpovědné za plánování v oboru – zejména tedy Ministerstvo zemědělství. Je to velmi překvapivé, zejména z toho důvodu, že Ministerstvo zemědělství je spolupředkladatelem materiálu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Připomínka není odůvodněna a nelze ji proto vypořádat.</p> <p>Vypouštění odpadních vod a poplatky za vypouštění jsou ve výlučné</p>

	<p>Předkládaná novela zákona byla vytvořena v naprostém rozporu se základními a řídicími dokumenty pro vodní hospodářství, kterými jsou zejména:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Plán rozvoje vodovodů a kanalizací; 2) Koncepce vodohospodářské politiky Ministerstva zemědělství do roku 2015; 3) Plány financování obnovy vodovodů a kanalizací. <p>V těchto základních materiálech zcela absentuje přesné uvedení navrhovaných změn jak ve struktuře poplatkové politiky i plánovaných požadavků na konkrétní investiční opatření, naopak materiály počítají se zvýšením obnovy stávajícího majetku, ke které je nutné hledat zdroje ve stávajících cenách pro vodné a stočné. Navržené dodatečné poplatky ovšem tvorbu těchto zdrojů na straně vlastníků vodohospodářského majetku neumožňuje.</p>	<p>kompetenci MŽP. MŽP nijak nezodpovídá za laxnost vlastníků infrastruktury, se kterou se za pasivního přihlížení regulátora, stavěli k povinnosti generace prostředků na obnovu vodárenské infrastruktury v mnoha minulých letech, kdy prakticky žádné poplatky neplatily.</p>
	<p>50) <u>Důvodová zpráva</u></p> <p>Požadujeme upravit důvodovou zprávu o zhodnocení dopadu zásadních investic do městských systémů odkanalizování a čištění odpadních vod v posledním plánovacím období a dopadu na % vodních útvarů se zlepšením dobrého stavu vod. Po tomto doplnění (které je od počátku jasné) bude nutné zásadně upravit i východiska Důvodové zprávy.</p> <p>Důvodová zpráva obsahuje opakovaně nedosahování tzv. dobrého stavu vod jako argument pro návrh změn ve stávajících limitech zpoplatnění. Ovšem tento vůči komunálním zdrojům částečně demagogický, neboť jak již bylo výše popsáno u zpřísnění limitů pro P_c, nejsou komunální zdroje jediným velkým zdrojem fosforu v povodí toků. Neplatí to u fosforu a už vůbec ne u dusíku, u něhož je jasným hlavním zdrojem zemědělská půda. Vzhledem k přijaté přísné metodice hodnocení dobrého stavu v rámci plánů oblastí povodí, kdy stačí, aby nevyhověl jen jediný sledovaný parametr a už je celý úsek toku nevyhovující, není snad vzhledem k malé vodnosti toků a hustotě osídlení v ČR ani jiný výsledek možný, obdobně jako tomu je v jiných zemích EU, které již touto cestou reportingu nově postupují. Navíc řada hodnocených parametrů nesouvisí se znečištěním komunální odpadní vody. Důvodová zpráva zcela opomíjí vyhodnocení efektu téměř 100 miliard investic do stavby kanalizací a komunálních ČOV před a během prvního Plánu povodí ČR 2010-2015. Pokud by předkladatel toto hodnocení provedl, musel by přiznat, že přes tyto masivní investice zůstává většina povodí stále „<u>v červených barvách</u>“. I z toho jasně vyplývá, že dominantní příčinou v současnosti již nejsou obce a je třeba opatření zaměřit na plošné zdroje a i některé bodové průmyslové zdroje vypouštění odpadních vod. Jinak se bude zase, po investování dalších desítek až stovek miliard Kč do komunálních zdrojů, hodnocení toků po skončení druhého Plánu povodí ČR 2016-2021 „červenat“, stejně jako současné prezentační mapy. V důvodové zprávě (str. 1) je jedním z cílů návrhu zákona</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Regulace plošných zdrojů není předmětem novely.</p> <p>Viz výše, byly vybrány ukazatele, které prokazatelně pocházejí z bodových zdrojů – mimo Ncelk. kde je nastavený limit velmi benevolentní.</p>

	<p>ochrana množství a kvality povrchových a podzemních vod. V odborných kruzích je již několik let diskutován a publikován vliv bodových zdrojů na kvalitu povrchových vod, např.: http://www.vakinfo.cz/cistirny-odpadnich-vod/novela-narizeni-vlady-znamenava-dalsi-miliardove-investice-do-cistiren-odpadnich-vod</p> <p>Lze tedy předpokládat nenaplnění jednoho z cílů návrhu zákona. Nevyhnutelný růst stočného nepřinese očekávané zlepšení kvality povrchových vod.</p>	
	<p>51) <u>Důvodová zpráva</u></p> <p>Důvodovou zprávu je nutné doplnit také s ohledem na absenci odkazu na povinnost novelizace konkrétních prováděcích předpisů.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Lze doplnit až na základě výsledku MPŘ.</p>
Ústecký kraj	<p><u>1. K bodu 8 - § 17 odst. 1 písm. i)</u> Navrhujeme zrušit v § 17 odst. 1 písm. i).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Popsané stavby podléhají stavebnímu povolení vodoprávního úřadu. Udělovat pro ně ještě souhlas považujeme za nesystémové. Problém s nekontrolovatelnou realizací vrtů vzniká neplněním zákona o geologických pracích ze strany organizací provádějící geologické práce a oprávněných osob, které mají autorizaci MŽP na projektování geologických prací, a nemůže být řešen vodoprávním úřadem s dopadem na žadatele. Žadatel by musel postoupit dvojí řízení ve stejné věci. Tato problematika by měla být řešena v rámci novely zákona o geologických pracích, např. povinností organizace provádějící vrty získat vyjádření vodoprávního úřadu před samotnou realizací vrtu, který by mohl sloužit k jímání vod. Nekázeň oprávněných organizací a osob musí být řešena postihy ze strany MŽP jako orgánu dozorujícího provádění i projektování geologických prací.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Stavebnímu povolení podléhají vodní díla, nikoliv samotné průzkumné vrty.</p> <p>Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden téměř výhradně snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Současný neutěšený a stále se zhoršující stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví právě ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení</p>

zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a vodoprávní úřady v omyl.

Z výše uvedeného podle našeho názoru vyplývá, že pokud by mělo dojít k nápravě novelizací zákona o geologických pracích, bylo by stejně nutné v nějaké formě zajistit provázanost s vodním zákonem tak, aby vodoprávní úřady, jako informovaní laici - dle KÚ - (nejen budoucí uživatelé

		<p>vrтанých studní či tepelných čerpadel, kteří jsou podle KÚ úplnými laiky) měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat . Z toho důvodu a s přihlédnutím k tomu, že novelizace geologického zákona by byla v současné době velmi problematická a časově neodhadnutelná, se nám jeví jako logické a vhodné řešit tento problém novelou zákona vodního v rámci probíhající novelizace a na rozdíl od mínění KÚ Jihočeského kraje to nepovažujeme za nesystémové. Obdobně nesystémové by tím pádem muselo být i ustanovení § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, kdy je povolení ke geologickým pracím v záplavových územích a v OPVZ vyžadováno u všech geologických prací a to i v</p>
--	--	---

		<p>případě, kdy není prokázáno, že práce mohou ovlivnit vodní poměry. Požadavek na zvýšení odbornosti, odpovědnosti a kontroly hydrogeologů je jistě oprávněný a OG se mu intenzivně věnuje. Jeho vyřešení by však nezabránilo masivnímu obcházení požadavků geologického, stavebního a vodního zákona, pouze by je zmírnilo. Při návrhu novely VZ počítá OG s tím, že žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c), zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny. Na rozdíl od stanoviska KÚ Jihočeského kraje tedy nevidíme zvýšené nebezpečí pro objednatele prací, protože případné zamítnutí možnosti vybudovat vrtanou studnu či vrt pro tepelné čerpadlo z důvodu nevydání souhlasu by bylo známo</p>
--	--	--

		<p>ještě před zahájením prací. Za velmi důležité považuje OG i to, že po případné novelizaci § 17 a doplnění vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitosti žádosti o souhlas, poklesne podle našeho názoru zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.</p>
	<p><u>2. K bodu 10 - § 23a odst. 10</u> Navrhujeme zrušit v § 23a odst. 10.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Jednalo by se o vydání dvou rozhodnutí ve stejné věci. Podmínky, za kterých lze eliminovat popřípadě snížit možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru lze stanovit v souhlasu dle § 17.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK, které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Souhlas podle § 17, závazné stanovisko podle § 104 odst. 9, nebo výjimka podle § 23a odst. 7 není dostačující. Neboť hodnocení má podle Směrnice a EK probíhat dvoufázově (posouzení</p>

		<p>dojde/nedojde ke zhoršení stavu – závazné stanovisko) a následné ne/udělení výjimky (§ 23a odst. 10).</p> <p>Upraven byl take § 15, neboť ke zhoršení stavu bude docházet primárně výstavbu vodních děl.</p> <p>“(2) Vodoprávní úřad v rámci povolovacího řízení zhodnocení možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, řízení přeruší a poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10.“.</p>
	<p><u>3. K bodu 12 - § 38 odst. 1</u> Navrhujeme v § 38 odst. 1 poslední větu nahradit větou: <i>„Odpadní vody jsou i průsakové vody z odkališť a skládek vznikající při provozování skládek a odkališť, a vody vznikající během následné péče o skládky a odkaliště stanovené správním rozhodnutím, s výjimkou vod, které jsou zpětně využívány pro vlastní potřebu organizace, a vod, které odtékají do vod důlních.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Doplnění tohoto textu by jako odpadní vody vymezilo průsakové vody ze skládek a odkališť, které jsou dosud využívány (provozovány), popř. na nich probíhá následná péče, a z režimu odpadních vod by se vyjmuly vody, které vytékají z drenážních systémů odkališť a skládek, které již nejsou provozovány, byly rekultivovány a následná péče byla ukončena. Na tyto vody nelze pohlížet jako</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>na vody, které mají změněnou jakost v důsledku použití ve stavbách, neboť se jedná o vody srážkové nebo podzemní, které do rekultivovaných prostor bývalých skládek a odkališť bez zásahu člověka přitékají a jsou drenážním systémem soustředěně odváděny takovým způsobem, že nepůsobí negativně na okolní pozemky. Tyto vody není možné z daného prostoru odklonit bez nebezpečí, jejich možného výronu na jiném místě, kde by mohlo dojít ke znehodnocení pozemků jiných vlastníků. Je nereálné očekávat, že se majitel rekultivovaných pozemků, které nelze využít ke komerčním účelům, bude zabývat jejich čištěním.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
	<p><u>4. K bodu 13 - § 38 odst. 2</u> Navrhujeme zrušit v § 38 odstavec 2.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Tato definice by byla v praxi zdrojem problémů vodoprávních úřadů z hlediska hodnocení hmotnostních % vody ve směsi, nehledě k tomu, že definice odpadních vod uvedená v odst. 1 § 38 je dostatečná. Zvolené kritérium v podobě maximálního podílu sušiny ve výši 2 % hm. je dle našeho názoru z praktického hlediska jen stěží odůvodnitelné.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Náhrada textem: „Odpadní vody, likvidované na komunální čistírně odpadních vod musí svým složením odpovídat kanalizačnímu řádu.“</p>
	<p><u>5. K bodu 13 - § 38 odst. 3</u> Vzhledem k předchozí připomínce č. 4 navrhujeme dosavadní odstavec 3 označit jako odstavec 2 a vložit větu, která zní: <i>„Technické požadavky na provedení a funkci odlehčovacích komor jednotné kanalizace a podmínky vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace stanoví Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství prováděcím právním předpisem.“</i></p> <p>A dále dosavadní odstavce 3 až 15 se označují jako odstavce 2 až 14.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Vypouštění odpadních vod z dešťových oddělovačů je specifickou problematikou, kterou se vodoprávní praxe dosud systematicky nezabývala. Je proto žádoucí stanovit prováděcím předpisem požadavky na provedení a funkci dešťových oddělovačů jednotné kanalizace, jakož i náležitosti příslušných vodoprávních povolení, jako je např. vhodná forma emisních limitů, způsob kontroly jejich dodržování apod. V této souvislosti doporučujeme stanovit i zvláštní přechodné ustanovení pro projednání příslušných vodoprávních povolení pro stávající jednotné kanalizace, u</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypořádání připomínky závisí na vypořádání připomínky MZE.</p>

	<p>nichž nebude naplněna podmínka nového § 8 odst. 3 písm. g). <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
	<p><u>6. K bodu 15 - § 38 odst. 5</u> Navrhujeme v § 38 odst. 5 v první větě za slovem „akumulace“ zrušit slovo „splaškové“ a zároveň zrušit slova „podle odstavce 8“. Dále navrhujeme v odstavci 5 zrušit větu třetí.</p> <p>Po námi navržené úpravě v § 38 odstavec 5 zní: <i>„Zneškodňováním odpadních vod se pro účely tohoto zákona rozumí jejich vypouštění do vod povrchových nebo podzemních nebo akumulace odpadní vody s jejím následným odvozem na čistírnu odpadních vod. Kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování v souladu s podmínkami stanovenými v povolení k jejich vypouštění. Kdo vypouští důlní vody do vod povrchových nebo podzemních podle zákona o ochraně a využití nerostného bohatství^{1a)}, může tak činit pouze způsobem a za podmínek, které stanoví vodoprávní úřad.“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> V uvedeném odstavci se mluví o zneškodňování odpadních vod obecně. Zneškodňování akumulací bylo navrženo jen pro splaškové vody, ale akumulací s následným odvozem na odpovídající čistírnu je možno likvidovat i vody průmyslové (např. průsakové vody ze skládek). Třetí větu navrhujeme vypustit, protože povinnosti vodoprávního úřadu, kterými se musí řídit při povolování vypouštění, jsou podrobně řešeny v odstavci 10 včetně povinnosti přihlížet k nejlepším dostupným technikám v oblasti zneškodňování odpadních vod. Vyjmutá definice nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování městských odpadních vod svým obsahem patří do odstavce 10.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Věta třetí vypuštěna.</p>
	<p><u>7. K bodu 18 - § 38 odst. 8</u> Navrhujeme nahradit v § 38 odstavec 8, který zní: <i>„Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na odpovídající čistírnu odpadních vod. Odvoz může provádět pouze osoba oprávněná podle jiného právního předpisu²³⁾, která má uzavřenu platnou smlouvu s provozovatelem čistírny odpadních vod na odběr a zneškodnění odpadních vod z bezodtokových jímek. Na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí je vlastník jímky povinen předložit účetní doklady o vývozu odpadních vod za období posledních dvou kalendářních let, ze kterých bude patrné množství vyvezené odpadní vody, datum vývozu a název osoby, jež odpadní vodu</i></p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Závisí na výsledném znění definice v § 38 odst. 2 ..., viz připomínka MZE aj.</p> <p>„Účetní doklady“ akceptovány.</p>

	<p>odebrala.“</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Odstavec 8 se zabýval pouze splaškovými vodami, ale k akumulaci a následnému odvozu dochází i u jiných odpadních vod (viz odůvodnění k odstavci 5). Z hlediska ochrany vod je nutné řešit zneškodňování, včetně jeho následné kontroly, všech odpadních vod nejen vod splaškových. Daňové doklady jsme navrhli nahradit účetními doklady, protože ne každý podnikatel vystavuje daňový doklad.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
	<p><u>8. K bodu 20 - § 38 odst. 10</u> Navrhujeme nahradit v § 38 odstavec 10, který včetně poznámky pod čarou zní: <i>„Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních stanoví vodoprávní úřad nejvýše přípustné hodnoty jejich množství a znečištění. Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových je vázán ukazateli vyjadřujícími stav vody ve vodním toku, normami environmentální kvality, ukazateli a hodnotami přípustného znečištění povrchových vod, ukazateli a přípustnými hodnotami znečištění odpadních vod a náležitostmi a podmínkami povolení k vypouštění odpadních vod, včetně specifikací nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování městských odpadních vod a podmínek jejich použití, které stanoví vláda nařízením, a nejlepšími dostupnými technikami v oblasti zneškodňování průmyslových odpadních vod⁵⁵⁾. Nejlepšími dostupnými technologiemi v oblasti zneškodňování městských odpadních vod se rozumí nejúčinnější a nejpokročilejší stupeň vývoje použité technologie zneškodňování nebo čištění odpadních vod, vyvinuté v měřítku umožňujícím její zavedení za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek a zároveň nejúčinnější pro ochranu vod. Při povolování vypouštění odpadních vod do vod podzemních je vázán ukazateli vyjadřujícími stav podzemní vody v příslušném útvaru podzemní vody, ukazateli a hodnotami přípustného znečištění podzemních vod, ukazateli a přípustnými hodnotami znečištění odpadních vod a náležitostmi a podmínkami povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, které stanoví vláda nařízením.</i></p> <p><i>Poznámka pod čarou ⁵⁵⁾ „§ 2 odst. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Námi navržená úprava zahrnuje veškeré odpadní vody i povinnosti vodoprávního úřadu, kterými je vázán při vydávání povolení. Do odstavce 10 jsme přesunuli pro přehlednost definici nejlepších dostupných technologií z odstavce 5.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Připomínka není odůvodněna, pouze popisuje, co připomínkové místo učinilo, v takové podobě nelze připomínku vypořádat v souladu s Legislativními pravidly.</p>

	<p>K poznámce pod čarou: Odkaz na přílohu č. 3 zákona o integrované prevenci byl chybný, protože jsou zde stanoveny pouze hlediska pro určování nejlepších dostupných technik. <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
	<p><u>K bodu 30 - § 42 odst.4</u> Navrhujeme zachovat stávající znění § 42 odst. 4.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Krajský úřad nemá žádný rozpočet a nemůže zřídit zvláštní účet. Navržená novela je v příkrém rozporu se zákonem o krajích. <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>10. K bodu 31 - § 42 odst. 5</u> Navrhujeme zachovat stávající znění § 42 odst. 5.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Každý původce musí odstranit nezákonný stav v plném rozsahu. Pokud by prostředky poskytoval kraj, který neukládal opatření, pravděpodobně by ten, kdo opatření ukládal, nebyl dost důsledný v jejich vymáhání, neboť by nešlo o jeho prostředky. <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>11. K bodu 49 - § 107 odst. 1 písm. f)</u> V souladu s připomínkou č. 2 k § 23a odst. 10 (kterou jsme navrhovali zrušit odstavec 10) navrhujeme zachovat původní znění. § 107 odst. 1 písm. f).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Viz odůvodnění k připomínce č. 2 (bodu 10 - § 23a odst. 10). <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK, které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Souhlas podle § 17 nebo závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 není dostačující. Neboť hodnocení má podle</p>

		Směrnice a EK probíhat dvoufázově (posouzení dojde/nedojde ke zhoršení stavu) a následné udělení výjimky. Krajské úřady jsou nejvhodnějšími subjekty, neboť je problematika úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí.
	<p><u>12. K bodu 50 - § 107 odst. 1 písm. l)</u> Navrhujeme ponechat stávající znění § 107 odst. 1 písm. l). To znamená, že vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace by nadále povoloval vodoprávní úřad ORP dle § 106.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Nechat tuto působnost vodoprávnímu úřadu ORP vzhledem k tomu, že schvaluje kanalizační řády a bude zachována následnost rozhodování. § 16 vodního zákona v žádném případě nenahrazuje zrušený § 18 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť platily do novely zákona o vodovodech a kanalizacích oba zároveň. K vydání povolení dle § 18 VaK byl příslušný vodoprávní úřad ORP. Není tedy důvodné nově definovat příslušnosti. <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude diskutováno v rámci ústního vypořádání.</p>
	<p><u>13. K bodu 51 - § 112 odst. 1 písm. a)</u> Navrhujeme zachovat stávající znění § 112 odst. 1 písm. a).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Není důvodné ubírat ČIŽP kontrolu fyzických osob, vzhledem k tomu, že ČIŽP byla zřízena především jako kontrolní orgán. Vodoprávní úřady mají daleko širší působnost a kontrolní činnost není jejich hlavní náplní. Přesunem kontroly fyzických osob pouze na vodoprávní úřady by došlo k jejich neúměrnému zatížení. <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Úprava směřuje k sladění s jinými úpravami v technické ochraně ŽP (zákon o ovzduší, zákon o odpadech), pro výjimku v zákoně o vodách není opodstatněná.</p>
Kraj Vysočina	Připomínka k Čl. I bodu 1:	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zásadním smyslem</p>

	<p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 5 odst. 3.</p> <p>V předchozí právní úpravě i v současně platné právní úpravě vždy existovala z důvodu potřeby druhotného využívání odpadních vod nejen likvidace odpadních vod jejich čištěním v ČOV a vypouštěním těchto odpadních vod převážně do vod povrchových, případně do vod podzemních. V současné praxi je využíváno také jiné jejich zneškodňování užíváním pro závlahu zemědělských a dalších pozemků.</p> <p>Závlaha principiálně není dotování podzemní vody, ale dotování půdní vrstvy, respektive kořenů rostlin a dřevin přesně stanovenými závlahovými dávkami. To platí i pro jeden z druhů závlahové vody, tj. odpadní vody, kdy nedochází v žádném případě k vypouštění odpadních vod podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona do vod podzemních, protože ani touto odpadní vodou, užitou pro závlahu např. zemědělských pozemků nesmí docházet a také nedochází k odtoku těchto závlahových odpadních vod přes půdní vrstvy do vod podzemních.</p> <p>V návaznosti na předpokládané klimatické změny je nezbytné využívání odpadních vod jako jednoho ze zdrojů závlahy zejména zemědělských a zatravněných pozemků. Na potřebu opětovného využívání odpadních vod reaguje již Směrnice Rady 91/271/EHS z 21. ledna 1991 ve znění Směrnice Rady 98/15/ES z 27. ledna 1998 o čištění městských odpadních vod, článek 12 „... kdykoliv je to vhodné, měly by být tyto odpadní vody znovu použity.“.</p> <p>Význam odpadních vod pro závlahy, zejména zemědělských pozemků v budoucnu z důvodu předpokládaných klimatických změn a souvisejících období sucha nepochybně poroste, tak jako je tomu jinde ve světě a nelze tomuto trendu jakkoliv bránit, navíc neoprávněnými a nezdůvodnitelnými zákonnými a administrativními opatřeními.</p> <p>Mimoto by taková opatření byla v rozporu s podporou trvale udržitelného rozvoje.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>vodního zákona, tak jak je zřemé již z jeho § 1 je ochrana povrchových a podzemních vod. Reguluje tedy případy, kdy dochází nebo může docházet k vlivu na tyto vody.</p> <p>V případě odpadních vod jde pouze o tři způsoby jejich zneškodňování, vypouštění odpadních vod do vod povrchových, podzemních či jejich akumulaci v bezodtokové jímce a jejich následný vývoz na ČOV – v podstatě opět vypouštění do vod povrchových. Jiným „zneškodňováním“ ani nakládáním s odpadními vodami, bez toho, aby došlo k ovlivnění zákonem chráněných zájmů tj. povrchových a podzemních vodvodní zákon nezná, slovní spojení v § 5 odst. 3, převzaté ze stavebního zákona je tedy pro účel vodního zákona zavádějící a v praxi vede k obcházení zákona a výkladovým nejasnostem. Jiná likvidace odpadních vod ve smyslu stavebního zákona např. využívání odpadních vod</p>
--	---	--

		<p>v zemědělství je bezpochyby možné, ovšem pouze mimo režim vodního zákona při splnění požadavků odpovídajícím způsobu využití (např. ochrana zdraví obyvatel, ochrana půdy, požadavky na aplikaci hnojiv). Stanovení těchto požadavků , které se netýkají ochrany vod není v gesci vodního zákona. Zneškodňování odpadních vod podle vodního zákona je nicméně v gesci MŽP, a to nastíněný zavádějí výklad MZE odmítá.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 2:</u> Navrhujeme v § 8 odst. 3 vypustit nově vložené písmeno g). Navržené znění neřeší problematiku stávajících odlehčovacích komor. Podmínky podle ustanovení § 15 odst. 3 se tak mohou stanovit pouze u nových staveb. Není jasné, jak by se tedy řešilo povolení k nakládání s vodami u staveb stávajících. U stávajících staveb odlehčovacích komor není možné stanovit limity množství, popř. kvality vod. Reálně se jedná o několik desítek odlehčovacích komor v každém městě. Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Pro nové staby budou podmínky stanoveny vyhláškou. Povolené odlehčovací komory budou muset mít povolení podle § 8 odst. 3 písm. g) a bude připojeno přechodné ustanovení.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 6:</u> Navrhujeme v § 15 vypustit nově vložený odstavec 11. Stanovovat vyhláškou požadavky pro stavbu a provoz odlehčovacích komor jednotné kanalizace, jako části systému, je nadbytečné, a to i s ohledem na to, že jiné objekty na</p>	<p>Vysvětleno. Norma směřuje k technickému provedení odlehčovací komory, a jak</p>

	<p>kanalizaci takto upraveny nejsou. Stavba odlehčovacích komor jednotné kanalizace je upravena příslušnou normou. Projektant musí zhodnotit místní podmínky a navrhnout celý kanalizační systém s ohledem na jeho funkčnost.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>samo MZe píše, viz výše, řeší jeho „funkčnost“, neřeší zájmy chráněné vodním zákonem. Norma navíc doposud nebyla schválena. Úprava je analogická řešení pozemních komunikací, kdy je-li zneškodňování odtékajících srážkových vod řešeno technickými opatřeními podle vyhlášky č. 13/1997 Sb., nejsou srážkové vody považovány za vodu odpadní.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 8:</u></p> <p>Navrhujeme v § 17 odst. 1 vypustit nově vložené písmeno i).</p> <p>Navržené znění je v rozporu se zněním uvedeným v ustanovení § 17 odst. 1, kde je stanoveno, že souhlas vodoprávního úřadu je třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle tohoto zákona, které však mohou ovlivnit vodní poměry.</p> <p>Vzhledem k tomu, že v novém písmenu i) navržené stavby či zařízení následně podléhají buď souhlasu vodoprávního úřadu, nebo vodoprávnímu povolení je nadbytečné, aby vodoprávní úřad vydával souhlas ke geologickým pracím.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden téměř výhradně snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Současný neutěšený a stále se zhoršující stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví právě ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění</p>

podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a vodoprávní úřady v omyl.

Z výše uvedeného podle našeho názoru vyplývá, že pokud by mělo dojít k nápravě novelizací zákona o geologických pracích, bylo by stejně nutné v nějaké formě zajistit provázanost s vodním zákonem tak, aby vodoprávní úřady, jako informovaní laici - dle KÚ -

		<p>(nejen budoucí uživatelé vrtaných studní či tepelných čerpadel, kteří jsou podle KÚ úplnými laiky) měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat . Z toho důvodu a s přihlédnutím k tomu, že novelizace geologického zákona by byla v současné době velmi problematická a časově neodhadnutelná, se nám jeví jako logické a vhodné řešit tento problém novelou zákona vodního v rámci probíhající novelizace a na rozdíl od mínění KÚ Jihočeského kraje to nepovažujeme za nesystémové. Obdobně nesystémové by tím pádem muselo být i ustanovení § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, kdy je povolení ke geologickým pracím v záplavových územích a v OPVZ vyžadováno u všech</p>
--	--	--

		<p>geologických prací a to i v případě, kdy není prokázáno, že práce mohou ovlivnit vodní poměry. Požadavek na zvýšení odbornosti, odpovědnosti a kontroly hydrogeologů je jistě oprávněný a OG se mu intenzivně věnuje. Jeho vyřešení by však nezabránilo masivnímu obcházení požadavků geologického, stavebního a vodního zákona, pouze by je zmírnilo. Při návrhu novely VZ počítá OG s tím, že žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c), zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny. Na rozdíl od stanoviska KÚ Jihočeského kraje tedy nevidíme zvýšené nebezpečí pro objednatele prací, protože případné zamítnutí možnosti vybudovat vrtanou studnu či vrt pro tepelné čerpadlo z důvodu nevydání</p>
--	--	---

		<p>souhlasu by bylo známo ještě před zahájením prací. Za velmi důležité považuje OG i to, že po případné novelizaci § 17 a doplnění vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitosti žádosti o souhlas, poklesne podle našeho názoru zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 9:</u></p> <p>Navrhujeme v § 17 vypustit nově vložené odstavce 5 a 6.</p> <p>Není zřejmé, z jakých podkladů bude vodoprávní úřad vycházet a jak bude posuzovat možné zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Jedná se o další administrativní zátěž pro tyto úřady.</p> <p>Souhlas vodoprávního úřadu musí být posledním aktem vodoprávního úřadu k danému záměru. Je podkladem k následným rozhodnutím jiných správních orgánů. Není možné vydat souhlas vodoprávního úřadu bez znalosti skutečnosti, zda je možné stavbu nebo činnost z pohledu vodohospodářských zájmů realizovat, jestli vůbec bude výjimka vydána.</p> <p>Povodňové nebezpečí je souhrnem informací o rozlivu, hloubce a rychlosti vody při povodních s kulminačním průtokem Q5, Q20, Q100 a Q500 v oblastech s významným</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K § 17 odst. 5: Souhlas je podkladem pro udělení výjimky, nikoliv naopak.</p> <p>Navržená změna v § 17 odst. 5 "(5) Vodoprávní úřad v souhlasu podle odstavce 1 posoudí v souladu s § 23a možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů.</p>

	<p>povodňovým rizikem. Tyto údaje by se v souhlasu obtížně a zdlouhavě komentovaly a při uvedení míry povodňového ohrožení by se jednalo o nadbytečné údaje. Jedná se opět o zvýšení administrativní zátěže úřadů.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10. Souhlas je podkladem pro řízení podle § 23a odst. 10.“</p> <p>Podklady/doklady budou doplněny ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. a v metodickém pokynu.</p> <p>K § 17 odst. 6: Návrh řešení: V souhlasu ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, uvede vodoprávní úřad také na návrh správce povodí (§ 54 odst. 4), případně správce vodního toku míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Povodňové nebezpečí je definováno v § 64a.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 10:</u></p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>Navrhujeme v § 23a vypustit nově vložený odstavec 10. Odůvodnění viz bod 5. Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Nelze vypustit. Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK, které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Souhlas podle § 17 nebo závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 není dostačující. Neboť hodnocení má podle Směrnice a EK probíhat dvoufázově (posouzení dojde/nedojde ke zhoršení stavu) a následné udělení výjimky. Krajské úřady jsou nejvhodnějšími subjekty, neboť je problematika úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 13:</u> Navrhujeme v § 38 vypustit nově vložený odstavec 2. V novém odstavci 2 je stanovena zcela nadbytečná zpřesňující definice odpadní vody. Tato nová úprava by navozovala možnost mnoha sporů, zda se vůbec jedná o odpadní vodu. Není zřejmé, kdo bude tuto skutečnost zjišťovat. Pokud vodoprávní úřady, jedná se o navýšení administrativní zátěže. Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Viz vypořádání připomínky MZe k témuž ustanovení.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 15:</u></p>	<p>Vysvětleno. Viz vypořádání připomínky</p>

	<p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 38 odst. 5.</p> <p>Uvedeným zněním by se znemožnilo tzv. „jiné zneškodňování odpadních vod“ podle stávajícího ustanovení § 5 odst. 3 vodního zákona, tj. jiné zneškodňování odpadních vod (využití např. pro závlahu zemědělských pozemků přísně danými závlahovými dávkami, aby nedošlo k vypouštění odpadních vod do vod podzemních). Odvoz odpadních vod akumulovaných v jímce ke zneškodnění na ČOV je nejdražší možné řešení, které by mělo značný sociální dopad zejména obyvatele na venkově, kde stovky malých obcí většinou o velikosti do 300 ekvivalentních obyvatel nemají zajištěno odkanalizování a čištění odpadních vod. Dopad se bude týkat zejména starších obyvatel na venkově s nižšími příjmy.</p> <p>Na území Kraje Vysočina vzhledem ke značné sídelní roztržitosti má ze 704 obcí zajištěno čištění svých odpadních vod pouze cca ¼ obcí. Cca 500 malých obcí na Vysočině je třeba vyřešit, v rámci České republiky se jedná o několik tisíc obcí. Je zřejmé, že k řešení by byly potřebné finanční prostředky několikanásobně převyšující příslušnou alokaci, která je k dispozici v OPŽP 2014 – 2020.</p> <p>Návrh změny vodního zákona v podstatě směřuje k dalšímu vylidňování venkova a k likvidaci malých obcí.</p> <p>Zdůvodnění ponechání možnosti využití odpadní vody k závlaze dále viz bod 1.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>MZe k témuž ustanovení.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 16 a 18:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 38 odst. 6 a v § 38 vypustit odstavec 8.</p> <p>Je nezbytné umožnit likvidaci splaškových vod i tzv. závlahou zemědělských, travních a dalších pozemků. Podrobněji viz odůvodnění připomínky č. 1 a č. 8</p> <p>Navržené řešení je nejdražší možné řešení, směřující ke zdražení života na venkově a k likvidaci malých obcí, které nebudou schopny vybudovat kanalizaci a ČOV.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Viz vypořádání připomínky MZe k témuž ustanovením.</p>

	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 19:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 38 odst. 9, tj. ponechat možnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních jen z jednotlivých staveb pro bydlení, rekreaci, apod.</p> <p>Limit uvedený pro možnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních ve stanovené výši by umožňoval likvidaci odpadních vod pro řádově desítky objektů i menších obcí. Toto již nelze považovat za výjimku podle vodního zákona. Podzemní vody je třeba lépe chránit.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Krajský úřad svými připomínkami směřuje na jednu stranu k rozvolnění „zneškodňování“ odpadních vod, které vodní zákon ani jeho prováděcí předpisy neznají – viz závlahy, na druhou stranu brání rozšíření vypouštění odpadních vod do vod podzemních, stanilního institutu, který vodní zákon a příslušné nařízení vlády zná, je striktně regulováno a obcemi dlouhodobě požadováno. Tento postoj je zcela dichotomií a nepřijatelný. Navrhované rozšíření vypouštění odpadních vod je motivováno kompenzací ke zpřísnění požadavků ve vztahu k akumulaci odpadních vod, jakožto nejvíce problematický způsob zneškodňování odpadních vod.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 25:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 39 odst. 8.</p> <p>Není důvod, aby nebyla zpracována metodika formou vyhlášky pro povolování výjimek pro aplikaci závadných látek, zejména ke krmení ryb. Stávající metodický pokyn MŽP č.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zmocnění uvedené v § 39 odst. 8 nebylo téměř 5 let naplněno a na povolování</p>

	<p>j. 800/418/02 a MZe č. j. 35508/2002-6000 ze dne 28. 11. 2002 již není plně aktuální a není v souladu s ostatními právními předpisy.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>výjimek podle § 39 odst. 7 neměla tato skutečnost žádný dopad. Zákonné zmocnění se tak ukázalo jako nadbytečné.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 28:</u></p> <p>Navrhujeme v § 41 následující znění odstavce 3:</p> <p>„(3) Hasičský záchranný sbor České republiky, Policie České republiky a správce povodí jsou povinni neprodleně informovat o jim nahlášené havárii příslušný vodoprávní úřad a Českou inspekci životního prostředí, která bude o havárii, k níž došlo v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a na povrchových vodách využívaných podle § 34, informovat též Ministerstvo zdravotnictví. Řízení prací při zneškodňování havárií přísluší vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí, které o havárii neprodleně informují správce povodí, a které drží za účelem řízení prací havarijní službu v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva životního prostředí.“</p> <p>Důvodem je skutečnost, že nelze vodoprávním úřadům nařizovat vyhláškou držet havarijní službu.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypuštění slov „, pokud takovému vniknutí předchází.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 30:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 42 odst. 4.</p> <p>Krajský úřad nemá právní subjektivitu, je pouze orgánem kraje. Rozpočet kraje je součástí rozpočtu kraje jako územního samosprávného celku. Návrh je v rozporu s platnými předpisy.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 31:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 42 odst. 5.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude</p>

	<p>Krajský úřad nemá právní subjektivitu, je pouze orgánem kraje. Rozpočet kraje je součástí rozpočtu kraje jako územního samosprávného celku a o jeho čerpání rozhoduje zastupitelstvo kraje. V návrhu změny zákona ani není jednoznačně řešeno, co je možné ze zvláštního účtu platit (např. náhradní odběr vody).</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>novelizováno.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 34:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 67 odst. 3.</p> <p>Není možné uložit vodoprávním úřadům povinnost vždy stanovit v záplavových územích omezující podmínky. To by bylo nadbytečné a bezdůvodné a způsobilo další zvýšení administrativní zátěže.</p> <p>Povodňové nebezpečí je souhrnem informací o rozlivu, hloubce a rychlosti vody při povodních s kulminačním průtokem Q5, Q20, Q100 a Q500 v oblastech s významným povodňovým rizikem.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh nového znění: „Mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo ohrožení na návrh správce vodního toku nebo povodí opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem na návrh správce vodního toku nebo povodí změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna</p>

		stanovena.“
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 48:</u></p> <p>Navrhujeme ponechat stávající znění § 104 odst. 9.</p> <p>Není zřejmé, jakým způsobem a na základě jakých podkladů vodoprávní úřad posoudí zhoršení stavu záměrem dotčených vodních poměrů. Rovněž by se jednalo o další neúměrnou zátěž vodoprávních úřadů s nejednoznačným výsledkem, když je navrženo i vydávat výjimky.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Závazné stanovisko již podle platného znění musí vodoprávní úřad vydat „pokud mohou být dotčeny zájmy podle vodního zákona“, mezi tyto zájmy bezpochyby patří také případné zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru. Závazné stanovisko v těchto případech by tedy měl vodoprávní úřad vydávat již dnes – bez metodického vedení a „podkladu“. Současně s navrženým rozšířením/zpřesněním požadavku na vydávání závazného stanoviska bude vypracován také metodický pokyn pro posuzování ne/zhoršení stavu vodního útvaru. Podkladem bude dále obligatorně stanovisko správce povodí, viz změny v § 54 a zvažít lze také doplnění podkladů pro závazné stanovisko do vyhlášky č. 432/2001 Sb.</p>

	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 49:</u> Navrhujeme v § 107 odst. 1 vypustit písmeno f). Odůvodnění viz bod 5. Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Bude diskutováno v rámci ústního vypořádání.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 55:</u> Navrhujeme v § 116 odst. 1 vypustit nově vložené písmeno r). Vzhledem k vyslovenému nesouhlasu uvedenému pod body 1., 8. a 9. těchto připomínek, nesouhlasíme se skutkovou podstatou navrhovaného přestupku. V Kraji Vysočina není prověřeno, že stávající čistírny odpadních vod mohou tyto odpadní vody přijímat a čistit s ohledem na technické a kapacitní možnosti stávajících ČOV. Lze říci, že většina menších ČOV na to není vybavena. Rovněž vzhledem k rozloze kraje a dojezdové vzdálenosti z malých obcí na nejbližší vyhovující ČOV, by se jednalo o neúměrné a neodůvodněné zatížení obyvatel kraje s dopadem do sociální oblasti. Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Viz vypořádání připomínky k § 38 odst. 6.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 56:</u> Navrhujeme v § 116 odst. 2 vypustit nově vložené písmeno b). V této souvislosti odkazujeme na naše zásadní připomínky a odůvodnění uvedené v bodech 1., 8., 9. a 19. našich připomínek. Není třeba nové sankční ustanovení, je řešeno ustanovením § 118 odst. 1 písm. d). Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání a odůvodnění připomínek k příslušnému ustanovení, ke kterému se skutková podstata vztahuje.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 59:</u> Navrhujeme v § 118 odst. 1 ponechat dosavadní úpravu písmena d). V této souvislosti odkazujeme na naše zásadní připomínky a odůvodnění uvedené v bodech 1. a 8. našich připomínek.</p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání a odůvodnění připomínek k příslušnému ustanovení, ke kterému se skutková podstata</p>

	Tuto připomínku považujeme za zásadní.	vztahuje.
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 67:</u> Navrhujeme v § 125a odst. 1 vypustit nově vložené písmeno u). Vzhledem k vyslovenému nesouhlasu uvedenému pod body 1., 8. a 9. těchto připomínek, nesouhlasíme se skutkovou podstatou navrhovaného přestupku. V Kraji Vysočina není prověřeno, že stávající čistírny odpadních vod mohou tyto odpadní vody přijímat a čistit s ohledem na technické a kapacitní možnosti stávajících ČOV. Většina menších ČOV na to není nijak vybavena. Rovněž vzhledem k rozloze kraje a dojezdové vzdálenosti z malých obcí na nejbližší vyhovující ČOV, by se jednalo o neúměrné neodůvodněné zatížení obyvatel kraje s dopadem do sociální oblasti.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Viz vypořádání připomínky k § 38 odst. 6.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 68:</u> Navrhujeme v § 125a odst. 2 vypustit nově vložené písmeno b). V této souvislosti odkazujeme na naše zásadní připomínky a odůvodnění uvedené v bodech 1. a 8. našich připomínek. Není třeba nové sankční ustanovení, je řešeno ustanovením § 125c odst. 1 písm. d) vodního zákona.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání a odůvodnění připomínek k příslušnému ustanovení, ke kterému se skutková podstata vztahuje.</p>
	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 71:</u> Navrhujeme v § 125c odst. 1 ponechat dosavadní úpravu písmena d). V této souvislosti odkazujeme na naše zásadní připomínky a odůvodnění uvedených v bodech 1 a, 8 našich připomínek.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání a odůvodnění připomínek k příslušnému ustanovení, ke kterému se skutková podstata vztahuje.</p>

	<p><u>Připomínka k Čl. I bodu 73:</u> Navrhujeme ponechat stávající znění § 125d odst. 1, tj. v textu ponechat text „I. až IV. kategorie“.</p> <p>Uvedené porušení povinností je jednoznačně spjato s vodními díly (vodními nádržemi) zařazenými do I. až IV. kategorie z hlediska technickobezpečnostního dohledu. Svědčí o tom písm. b) tohoto ustanovení i výše pokut dle § 125d odst. 7 za tento správní delikt ve vztahu k výši pokut při jiném porušení povinností vlastníků vodních děl dle § 125d odst. 7. Bylo by vhodnější do odst. 4 tohoto ustanovení doplnit další písmeno, jehož citace by byla stejná jako v odst. 1 písm. a) s uvedením, že se netýká vlastníků vodních děl I. – IV. kategorie technickobezpečnostního dohledu. Vlastníkovi vodního díla nepodléhajícího technickobezpečnostnímu dohledu je také třeba uložit pokutu ve zcela jiné výši než vlastníkovi vodního díla technickobezpečnostnímu dohledu podléhajícího (rozdíl mezi studnou a např. vodní nádrží Vír).</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Povinnost udržovat vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) se vztahuje na všechna vodní díla, bez ohledu na kategorie (§ 125d odst. 1 písm. a). U této skutkové podstaty nemá kategorizace opodstatnění.</p> <p>Kategorizace má opodstatnění pouze ve vztahu k 125d odst. 1 písm. b), kde bude ponechána.</p>														
	<p>1. <u>Připomínka k Čl. I bodu 81:</u> Navrhujeme sazby poplatků uvedených pod písmeny A a B, respektive jejich zvyšování rozložit plynule do více roků – minimálně na 10 let, tedy až do roku 2027. Pro písmeno A navrhujeme konkrétně následující:</p> <p>A. Sazba pro výpočet poplatku za skutečně odebrané množství podzemní vody</p> <table border="1" data-bbox="622 1034 1742 1316"> <thead> <tr> <th>Platnost sazby poplatku (rok)</th> <th>Sazba poplatku (Kč/m³)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2017</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>2019</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>2021</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>2023</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>2025</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>od 1. 1. 2027</td> <td>8</td> </tr> </tbody> </table>	Platnost sazby poplatku (rok)	Sazba poplatku (Kč/m ³)	2017	3	2019	4	2021	5	2023	6	2025	7	od 1. 1. 2027	8	<p>Vysvětleno.</p> <p>Sazba poplatků za odběr podzemních vod bude svázána s poplatkem za povrchové vody tak aby do roku 2023 došlo k vyrovnání výše poplatku.</p>
Platnost sazby poplatku (rok)	Sazba poplatku (Kč/m ³)															
2017	3															
2019	4															
2021	5															
2023	6															
2025	7															
od 1. 1. 2027	8															

	<p>Při v návrhu změny zákona uvedeném nárůstu sazeb poplatků v průběhu následujících pěti let, by se jednalo o jejich neúměrný nárůst s významným dopadem do ceny vodného a stočného. V konečném důsledku by mohlo dojít k překročení sociálně únosné ceny vodného a stočného a tím neúměrnému zatížení odběratelů, zejména pak fyzických osob. Rozložení do více let pomůže lépe řešit dopady.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	
Liberecký kraj	<p><u>K bodu 30 - § 42 odst. 4 – zásadní připomínka</u></p> <p><i>Nelze-li opatření k nápravě uložit podle odstavců 1 až 3 a hrozí-li závažné ohrožení nebo znečištění povrchových nebo podzemních vod, zabezpečí nezbytná opatření k nápravě příslušný vodoprávní úřad z vlastního podnětu nebo z podnětu České inspekce životního prostředí. Může k tomuto účelu uložit provedení opatření k nápravě právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštních právních předpisů,²³⁾ která je k provedení opatření k nápravě odborně a technicky způsobilá. Účastníkem řízení o uložení opatření je jen tato osoba; odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. K tomuto účelu zřizuje <u>krajský úřad</u> v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný z příjmů kraje získaných z poplatků za odebrané množství podzemní vody (§ 99 odst. 3) do výše 10 000 000 Kč.</i></p> <p>V poslední větě požadujeme ponechat původní slovo „kraj“. „K tomuto účelu zřizuje kraj v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ...“</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>K bodu 31 - § 42 odst. 5 – zásadní připomínka</u></p> <p><i>Ze zvláštního účtu krajského úřadu zřízeného podle odstavce 4 lze hradit rovněž náhradu nákladů na nápravná opatření uložená podle odstavce 1 v případě, že opatření nejsou plněna a hrozí nebezpečí z prodlení a nápravná opatření k nápravě ekologické újmy na povrchových nebo podzemních vodách podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{23a)}. Příslušný <u>krajský úřad</u> zašle tyto prostředky orgánu, který opatření uložil podle odstavce 1 nebo podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, bez zbytečného odkladu na základě jeho žádosti.</i></p> <p>V první větě požadujeme nahradit slova “ze zvláštního účtu krajského úřadu” – slovy „ze zvláštního účtu kraje“ V poslední větě požadujeme nahradit slova „krajský úřad“ slovy „kraj“.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p><u>Odůvodnění k oběma odstavcům je společné:</u></p> <p>Zřizování bankovních účtů je v kompetenci kraje, nikoliv krajského úřadu (vyplývá ze zákona 129/2000 Sb., o krajích) – kraj je i nositelem identifikačního čísla Zvláštní účet je zpravidla i účtem fondu, který dle § 5 odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb. zřizuje územní samosprávný celek – tedy kraj, nikoliv krajský úřad.</p>	
MD	<p>Zásadní připomínka:</p> <p>1. V nově navrženém § 17 odst. 5 se stanovuje, že vodoprávní úřad v souhlasu podle odstavce 1 posoudí v souladu s § 23a možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Navrhujeme, aby toto posouzení prováděly v rámci svého souhrnného stanoviska státní podniky Povodí, které zodpovídají za Plány dílčích povodí a na základě své odbornosti toto dokáží odborně posoudit. Vodoprávní úřad na úrovni obce s rozšířenou působností není dostatečně odborně vybaven pro posuzování možnosti zhoršení stavu povrchových vod.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Stanovisko správce povodí bude povinným podkladem pro udělení závazného stanoviska. Bude na základě jiných připomínek doplněno do § 54. Souhlas podle § 17 nicméně musí vydat správní orgán, tedy vodoprávní úřad.</p>
	<p>Zásadní připomínka:</p> <p>2. Žádáme, aby ze znění zákona vyplynulo nade vší pochybnost, že o výjimkách dle § 23a odst. 7 vodního zákona rozhoduje jako vodoprávní úřad výhradně krajský úřad, a nikoli například obecní úřad, jenž by navržené ustanovení § 23 odst. 10 vyložil extenzivně, pokud jde o jeho zákonnou kompetenci.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Kompetence krajského úřadu byla doplněna do kompetenčního ustanovení v § 107.</p>
	<p>Zásadní připomínka:</p> <p>3. Návrh na doplnění odstavce 10 do § 23a obsahuje zmocnění pro vydání vyhlášky, jejíž znění ani věcný záměr ovšem není k dispozici. Vzhledem k tomu, že zamýšlená vyhláška může mít dopad na rozvoj infrastruktury vodních cest, žádáme o poskytnutí jejího věcného záměru. Upozorňujeme, že zmiňovaná vyhláška nemůže stanovit podmínky udělení výjimky jinak, než jsou uvedeny v čl. 4.7 směrnice 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zmocnění na vyhlášku bude vypuštěno, neboť stejný obsah má již platná vyhláška č. 432/2001 Sb. (zmocnění § 115 odst. 2) Náležitosti a podklady pro udělení výjimky podle § 23a odst. 10 budou</p>

		upraveny obdobně jako je tomu ve vyhlášce pro jiná rozhodnutí vydávaná podle vodního zákona.
	<p>Zásadní připomínka:</p> <p>4. Žádáme o doplnění § 7 odst. 3 a 4 vodního zákona, jež zohlední, že kromě přístavů a speciálních lodí (označovaných zákonem jako „obslužní loď“) je možné zásobování plavidel pohonnými a provozními hmotami a odstraňování odpadních vod nebo závadných látek z plavidel také pomocí „jiných speciálních stabilních zařízení“. Tato speciální stabilní zařízení mohou zásobovat plavidla i odstraňovat odpadní vody nebo závadné látky zcela srovnatelným a vůči ochraně povrchových nebo podzemních vod analogickým způsobem jako obslužní loď, přičemž tato činnost nemusí být prováděna v přístavu. Speciálně konstruovaná a povolená servisní centra nemusí být vždy součástí přístavu ve smyslu zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, ale mohou být umístěna i mimo přístav, aniž by došlo ke změně faktického dopadu na kvalitu povrchových nebo podzemních vod. Oproti původnímu širšímu výkladu pojmu přístav, užívaného v době přijímání vodního zákona, došlo v zákoně o vnitrozemské plavbě k jeho zúžení.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Pojem měl být nejprve zaveden v zákoně o vnitrozemské plavbě. Zde došlo § 8a k možnosti samostatného provozu přístaviště, překladiště, vývaziště a kotviště. Povinnosti jsou stanoveny v § 7 vodního zákona pouze pro provozovatele přístavu.</p>
	<p>Zásadní připomínka:</p> <p>5. Ve stávajícím znění § 38 odst. 2 vodního zákona (ve znění navržených změn se jedná o § 38 odst. 4) poslední věta zní: „Odpadními vodami nejsou ani srážkové vody z pozemních komunikací, pokud je znečištění těchto vod závadnými látkami řešeno technickými opatřeními podle vyhlášky, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích^{21a)}.“</p> <p>Jazykovým výkladem citovaného ustanovení lze dospět k závěru, že pokud na systému odvodnění komunikace žádné technické opatření není (protože ho není potřeba), jde automaticky o vodu odpadní, která ale musí být čištěna, tj. je nutno navrhnout technické opatření (v jehož důsledku voda přestane být vodou odpadní).</p> <p>Požadujeme revizi znění předmětného ustanovení tak, aby v případě, že není potřeba žádných technických opatření, nebyly srážkové vody z pozemních komunikací odpadními vodami.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nutno diskutovat, zda vůbec existují případy, kdy žádná technická opatření nejsou z hlediska znečištění odtékajících vod třeba.</p>
MMR	<p>1) <u>K § 38 odst. 5</u></p> <p>Požadujeme uvedené ustanovení přeformulovat tak, aby se vztahovalo na akumulaci veškerých odpadních vod, jak jsou definovány v § 38 odst. 1 a 2, nikoliv jen na akumulaci splaškových odpadních vod.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypořádání připomínky závisí na finálním znění § 38 odst. 2.</p>

	<p>Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> Z navrženého znění § 38 odst. 5 ve spojení s navrženým zněním odst. 8 vyplývá, že dle vodního zákona nebude možné legálně likvidovat odpadní vody akumulované v bezodtokových jímkách (byť i ve stávajících), pokud nebudou splňovat definici pojmu „splašková odpadní voda“, jak je navržena v § 38 odst. 8, tedy jako „odpadní voda vznikající převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a neobsahující nebezpečné zavadné látky“. Případné nakládání s uvedenými odpadními vodami jako s odpady dle zákona o odpadech pokládáme za problematické.</p>	
	<p>2) <u>K § 38 odst. 8</u> Požadujeme současné ustanovení neměnit a zachovat v platném znění (vyjma přečíslování odstavce). Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> Navržené znění hodnotíme jako značně disproporční z hlediska možných přínosů (pro životní prostředí) a dopadů na obyvatelstvo. V důvodové zprávě jsou přínosy novelizace daného opatření popsány velmi vágně a nejsou prokázány podstatné přínosy pro zlepšení životního prostředí důslednou aplikací daného ustanovení. Zejména ve vztahu k majitelům jímek očekáváme nežádoucí efekty daného ustanovení, jako je dopad navržené úpravy na velké množství jednotlivých subjektů (vesměs nepodnikajících fyzických osob), možnost selektivního přístupu při kontrole dodržování dotyčného ustanovení a případné ekonomické náklady, které dopadnou na majitele jímek, snažící se odpovědně reagovat na vzniklou situaci. V neposlední řadě očekáváme z podstaty věci větší dopady uvedeného ustanovení spíše v odlehlých a ekonomicky slabších oblastech.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nelze upředstírat ekonomické výhody určité části obyvatel před plněním zákonných povinností podle vodního zákona. Na aktuální povinnosti likvidovat obsah jímek v souladu s VZ se novelou nic nemění, pečlivěji je jen ošetřen způsob kontroly této likvidace. Akumulace OV v jímce a její řádná likvidace vždy byla a bude finančně nejnákladnější alternativou likvidace OV z hlediska provozních nákladů.</p>
	<p><u>K § 115a odst. 3</u> Požadujeme, aby se výjimka z platnosti § 172 odst. 5 správního řádu nevztahovala na ustanovení § 67 odst. 3 vodního zákona. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p><i>Odůvodnění:</i> <i>Navržené vztážením ustanovení § 115a odst. 3 na postupy vodoprávního úřadu dle § 67 odst. 3 pokládáme za neodůvodněné odchýlení se od obecné úpravy ve správním řádu a za neúměrné posílení moci vodoprávního úřadu vůči vlastníkům nemovitostí, kteří budou tímto ustanovením kráceni ve svých právech, nebudou moci podávat námítky, tudíž rozhodnutí o námitkách nebude součástí opatření obecné povahy a nebude možné jej samostatně napadnout. Upozorňujeme rovněž na nepoměr vůči postupům při pořizování územně plánovací dokumentace dle stavebního zákona, které rovněž zakládají omezení vlastníků nemovitostí při nakládání s jejich majetkem, a kde je možnost vlastníků nemovitostí podávat námítky důsledně respektována.</i></p>	
	<p><u>K § 116 odst. 1 písm. r)</u> Požadujeme navržené ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> <i>Dotyčné ustanovení je věcně provázáno s ustanovením § 38 odst. 8, které požadujeme zachovat v platném znění.</i></p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání připomínky k § 38 odst. 8.</p>
	<p><u>K § 116 odst. 1 písm. q), § 116 odst. 2 písm. b), § 118 odst. 1 písm. d) a § 118 odst. 3 písm. b)</u> Tato ustanovení požadujeme ponechat v platném znění. Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> <i>Tato ustanovení jsou věcně provázána s ustanovením § 38 odst. 8, které požadujeme zachovat v platném znění.</i></p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání připomínky k § 38 odst. 8.</p>
	<p><u>K § 125a odst. 1 písm. u)</u> Toto ustanovení požadujeme vypustit. Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> <i>Ustanovení je věcně provázáno s ustanovením § 38 odst. 8, které požadujeme zachovat v platném</i></p>	<p>Vysvětleno. Odkazujeme na vypořádání připomínky k § 38 odst. 8.</p>

	znění.	
	<p><u>K § 125a odst. 1 písm. t), § 125a odst. 2 písm. b), § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 3 písm. b)</u></p> <p>Tato ustanovení požadujeme ponechat v platném znění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p><i>Odůvodnění:</i> <i>Dotyčná ustanovení jsou věcně provázána s ustanovením § 38 odst. 8, které požadujeme zachovat v platném znění.</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odkazujeme na vypořádání připomínky k § 38 odst. 8.</p>
	<p><u>K § 38 odst. 8 a § 38 odst. 9</u></p> <p>Navrhujeme, aby z definice splaškových odpadních vod v § 38 odst. 8 byly rovněž vyloučeny vody obsahující zvláště nebezpečné závadné látky. Alternativně navrhujeme v § 38 odst. 9 samostatně neuvádět jako samostatnou položku zvláště nebezpečné závadné látky.</p> <p>Tato připomínka je doporučující.</p> <p><i>Odůvodnění:</i> <i>Navrhujeme v obdobných případech (§ 38 odst. 8 a § 38 odst. 9) postupovat jednotně ohledně ne/uvádění zvláště nebezpečných závadných látek jako samostatné kategorie.</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>ZNZL jsou podmnožinou NZL takže pojem NZL automaticky zahrnuje i ZNZL. Z odst. 9 lze ZNZL vypustit.</p>
MPO	<p>1. K § 9, odst. 2 Navrhujeme následující úpravu textu: „v případě vypouštění odpadních vod se zvláště nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami podle přílohy č. 1 na dobu delší než 8 let.“ Odůvodnění: Z praxe je zřejmé, že doba 4 roky je příliš krátká a potřeby oprávněného se za tuto dobu nemění. Narůstá tak zbytečně administrativa spojená s opakovaným prodlužováním platných povolení. V případě zásadní změny vnějších podmínek plynoucí z potřeb veřejného zájmu pak bude možné využít ustanovení § 12 odst. 3 a již vydané povolení změnit nebo zrušit z moci úřední.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení se novelizuje. Z aplikační praxe nevyplývají problémy s délkou tohoto speciálního povolení, které reguluje nakládání s vysokou nebezpečností pro vodní prostředí. Formulace „delší než“ je navíc v rozporu se základní zásadou vydávání povolení na (jednoznačně) časově</p>

		omezenou dobu a vyvolávalo by v aplikační praxi nejistotu.
	2. K bodu 7, § 16, odst. 1 Požadujeme vyjmout slova „normami environmentální kvality“. Odůvodnění: Normy environmentální kvality jsou stanoveny jako ukazatele kvality povrchových vod. Použití těchto norem v případě vypouštění odpadních vod do kanalizace považujeme za nepřiměřenou. Tato formulace by narušila obchodní vztahy mezi provozovateli a uživateli.	Vysvětleno. Stejně jako u vypouštění do vod povrchových je to i zde hledisko pro stanovení limitů - viz Rámcová směrnice o vodách, resp. § 39 odst. 3 VZ.
	3. K bodu 13, § 38 odst. 2 Toto ustanovení požadujeme zrušit. Odůvodnění: Není zřejmé, jak budou posuzovány vody „s obsahem nejméně devadesát osm hmotnostních procent vody“. Za odpad by měl být považován pouze čistírenský kal, který není možné likvidovat na čistírně odpadních vod, a nikoliv odpadní voda, kterou může čistírna odpadních vod dále čistit. Mohla by nastat situace, kdy nebude možné obsah jímky likvidovat na městské čistírně, protože tato čistírna nemá povolen provoz jako zařízení pro odstraňování odpadů. Není ani řešen postup, kdo a jak rozhodne ve sporných případech, zda se jedná o odpadní vodu či nikoliv.	Vysvětleno. Vypořádání viz připomínka MZe k těmto ustanovením.
	4. K bodu 16, § 38 odst. 6 Požadujeme poslední větu vypustit. Odůvodnění: Jedná se o zásah do systému akreditace laboratoří (ČIA, ASLAB). Požadujeme zachovat stávající podobu.	Vysvětleno. Oproti současnosti se nejedná o změnu, požadavek byl jen uveden v § 92, nikoliv v § 38.
	5. K bodu 23, § 39 odst. 3 Požadujeme upřesnit. Odůvodnění: V odstavci 3 byl doplněn text: „Znečištění vypouštěním, emisemi nebo úniky prioritních nebezpečných látek se musí zastavit nebo postupně odstranit“. Význam doplněného textu není jednoznačný. Není zřejmé, co se rozumí pod pojmem „zastavit nebo postupně odstranit“. Požadujeme vyjasnit, co bude cílovým stavem, zda se bude jednat o dosažení koncentrace příslušné látky pod mezí detekce nebo bude stanovena limitní hranice znečištění pro tyto látky apod.	Vysvětleno. Jedná se o transpozici Rámcové směrnice o vodách, která je naplňována především prostřednictvím plánů povodí, popř. Programu na snížení znečištění (viz § 39 odst. 3 poslední věta). Uvedená formulace

		chyběla k naplnění plné transpozice, není však automaticky spojena s požadavky na změnu konkrétních povolení.
	6. K bodu 26, § 39 odst. 10 Požadujeme ponechat stávající znění. Odůvodnění: Výklad povinností je zcela nejasný, neboť povinnost je dána příliš obecně, což umožňuje různý výklad a nese tedy značnou právní nejistotu. V praxi může docházet k problémům, např. u kalů na venkovních skladovacích plochách, kde je těžké zajistit, aby nedocházelo ke smísení se srážkovými vodami.	Vysvětleno. Naopak současné znění je neakceptovatelné. Představa, že by nebezpečná látka byla uložena tak, že by mohla být rozplavována srážkovou vodou je pro MŽP zcela nepřijatelná.
	7. K bodu 35, § 88 odst. 2 Požadujeme vyjmout slova uvedená v závěru odstavce „...pokud v souvislosti s těmito činnostmi nedochází k následnému využití odebrané podzemní vody“. Odůvodnění: Vzhledem k deklarovanému cíli, kterým je šetrné využívání zdrojů vody, není smysluplné za dané situace, kdy podzemní voda již byla odčerpána za účelem, zmíněným v § 88 odst. 2 (jako je snížení znečištění podzemních vod, odběry vody ke snižování jejich hladiny nebo odběry vody sloužící hydraulické ochraně podzemních vod před znečištěním), aplikovat na tuto vodu v případě jejího dalšího využití poplatky za odebrané množství podzemní vody ve smyslu přílohy č. 2. Takové využití by nebylo ekonomicky únosné.	Vysvětleno. Změna je promítnutím připomínky AOPK uplatněné v rámci VPŘ. <i>„Poplatek se neplatí za skutečný celkový odběr podzemní vody, provedený jedním odběratelem, menší nebo rovný 3 000 m3 za kalendářní rok, dále za odběry povolené k účelu získání tepelné energie bez dalšího využití odebrané vody, za odběry vody ke snížení znečištění</i>

		<p><i>podzemních vod, za odběry vody ke snižování jejich hladiny a za odběry vody sloužící hydraulické ochraně podzemních vod před znečištěním.“</i></p> <p>Nemá se platit za odběr podzemní vody, pokud se použije jen k získání tepelné energie. To je sice bohužel podpora tepelných čerpadel, ale jak je napsáno, platí, i když se voda nevrací do podzemí a odběry nejsou nijak limitované velikostí odběru. Podle našeho názoru by v textu mělo být nějaké omezení velikosti odběru nastavené, nebo by mělo platit jen pro čerpadla s vháněním vody zpět do podzemí.“</p> <p>Šetrné využití vody znamená maximalizaci využití vody a minimalizaci její spotřeby, nikoliv minimalizaci nákladů a maximalizaci zisků odběratele.</p>
	<p>8. K bodu 35, § 88 odst. 6 Nesouhlasíme s následujícím zněním: „po obdržení poplatkového přiznání s oznámením, že poplatkový výměr nabyl právní moci.“ Odůvodnění: Není jasné, z jakého důvodu je znečišťovateli zasílán poplatkový výměr s nabytím právní moci a není možné podat odvolání proti poplatkovému výměru. Požadujeme upravit ustanovení tak, aby nebylo poplatníkovi</p>	<p>Evžen a SFŽP</p> <p>Vysvětleno.</p>

	upřeno právo na zpochybnění výměru a mohl v souladu s daňovým a správním řádem zpochybnit poplatkový výměr.	Tato otázka bude plně řešena v souladu s daňovým řádem a procesní úpravou navrženou MF.
	9. K § 89, odst. 2, písm. d Požadujeme doplnit na konec textu slova „vodu použitých pro výrobu elektřiny nebo tepla ve výrobně elektřiny nebo zdroji tepelné energie dle Energetického zákona.“ Odůvodnění: Zařízení na výrobu elektrické a tepelné energie dle Energetického zákona využívají vodu jako tepelného média pro výrobu energie a nemají tedy vliv na její znečištění. Navrhované razantní navýšení sazeb poplatků by vedlo k navýšení cen energií bez relevantního zdůvodnění. Parametry vypouštěných odpadních vod jsou u těchto zařízení dány parametry využívaných vod, a proto se jedná v podstatě o dodatečné navýšení zdanění těchto zařízení.	Vysvětleno. Okruh výjimek není opodstatněné a žádoucí rozšiřovat.
	10. K § 89, odst. 2 Požadujeme doplnit nové písmeno e: „odpadních vod vypouštěných nebo čerpaných v lokalitách po ukončení hornické činnosti z důvodů regulace hladiny spodních vod a ochrany majetku a životního prostředí“. Odůvodnění: Novela vodního zákona neřeší důlní vody jako takové a zařazuje důlní vody mezi vody odpadní, s odkazem na zákon č. 44/1988 Sb. (horní zákon). V procesu zahlazování následků hornické činnosti je nezbytné řešit regulaci stařinových vod organizovaným vypouštěním nebo čerpáním často i trvalého charakteru. Proces ZNHČ je zajišťován státními podniky DIAMO, státní podnik a Palivový kombinát Ústí, státní podnik a je žádoucí, aby tato činnost zpoplatněna nebyla, protože navyšuje výdaje ze státního rozpočtu.	Vysvětleno. Důlní vody nejsou vodami odpadními (viz § 4 odst. 2 VZ). Pokud se jedná o “sanační důlní vody”, ty jsou z poplatku již podle platné úpravy vyňaty a na této skutečnosti se nic nemění - § 89 odst. 2 písm. c).
	11. K § 89 a 90 V § 89 odst. 1 požadujeme vyjmout slova „poplatek z objemu vypouštěných odpadních vod“. V § 90 požadujeme vyjmout odstavce 2 a 3. Odůvodnění: Požadujeme zrušit poplatek za objem vypouštěných odpadních vod. Uživatel již platí poplatek za objem odebraných vod. U poplatku za objem vypouštěných vod se jedná o dvojitě zpoplatnění jednoho objemu vod, se kterým nesouhlasíme. Tímto opatřením by se výrazně snížila administrativa.	Vysvětleno. Poplatek za objem vypouštěných vod nijak nesouvisí s poplatkem za odběr . Je to poplatek za využití povrchové vody jako media pro vypouštění OV a má motivační character ke snižování tohoto množství.

	<p>12. K bodu 39, § 90 odst. 4 Doplnit slova následovně: „v daném a následujícím kalendářním roce“. Odůvodnění: Pro zvýšení motivační složky investice do zařízení na čištění odpadních vod navrhuje rozšíření finanční úlevy na 2 roky.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Kdiskuzi v závislosti na vypořádání ostatních popl. připomínek.</p>
	<p>13. K §§ 89, 90 Požadujeme, aby zařízení, která jsou provozována na úrovni parametrů BAT, byla zproštěna platby poplatků za vypouštěné odpadní vody.</p> <p>Odůvodnění: Způsob zpoplatnění za vypouštěné znečištění by měl zohlednit provoz čistíren odpadních vod, kterým již byly v rámci rozhodnutí o povolení provozu stanoveny limity na úrovni parametrů BAT definovaných v prováděcím rozhodnutí komise stanovujícím závěry o BAT pro příslušný sektor a které prokazatelně tyto parametry plní – provozovatelé takových zařízení byli nuceni za vysokých finančních nákladů provést rekonstrukci zařízení způsobem zajišťujícím plnění parametrů nejlepších dostupných technik a další náklady ve formě poplatků je znevýhodňují ve srovnání s provozovateli, kteří zařízení neprovozují na úrovni parametrů BAT. Poplatky v tomto případě zcela ztrácejí motivační charakter.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jednotlivé BAT pro výrobní technologie neodrážejí kvalitu výsledných vypouštěných OV. Provoz podle BAT je pro provoz s IPPC povolením stejně závazný jako emisní standard pro ostatní znečišťovatele a limity pro zpoplatnění jsou z principu věci přísnější než obecné limity. Limity pro zpoplatnění musí být pro všechny OV jednotné, kilogram dusíku nebo fosforu z průmyslu má na ŽP úplně stejný vliv jako stejné množství z komunální ČOV.</p>
	<p>14. K bodu 41, § 91 odst. 1 Požadujeme zachovat původní znění ustanovení. Odůvodnění: Požadujeme, aby odběry a analýzy vzorků odpadních vod byly zajištěny nezávislou laboratoří, která získá potřebná oprávnění nebo akreditace a není předem určena správcem poplatku. Důvodem je zajištění efektivity vynaložených nákladů na vzorkování a analýzy, transparentnosti a nezávislosti výběru a provozu těchto laboratoří. Preferováním jediného subjektu v zákoně je tento princip v rozporu i s akreditačními pravidly. Současně upozorňujeme, že četnost odběrů prováděných laboratoří správcem povodí nebude tak vysoká, aby zjistila reprezentativní hodnoty jednotlivých parametrů tak, jako když jsou zjišťovány oprávněnou laboratoří přímo provozovanou provozovatelem nebo najatou provozovatelem ke sledování a vyhodnocování provozu čistírny odpadních vod. Tento způsob stanovení poplatků je nejobektivnější a tento přístup byl až dosud</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Viz vypořádání připomínky SMOČR k témuž ustanovení.</p>

	<p>preferován i ČIŽP, přičemž kontrolní odběry (dosud zajišťované provozovatelem, dle nového zákona prováděné oprávněnou laboratoří správce povodí) sloužily k vyhodnocení shody s legislativou. Tento způsob stanovení poplatků je zakotven i v současném prováděcím předpisu- viz §2, odst. 4 a odst. 5 nařízení vlády č. 143/2012 Sb., o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod.</p>	
	<p>15. K bodu 41, § 91 odst. 6 Požadujeme tento odstavec přeformulovat a vyjmout z textu pojem „nečištěné odpadní vody“. Odůvodnění: Nesouhlasíme s navrhovaným rozdělením odpadních vod na čištěné a nečištěné. Odpadní vody čištěné na čistírně odpadních vod nelze považovat za nečištěné odpadní vody. Vypouštěné znečištění je již zpoplatněno podle sazeb uvedených v příloze č. 2 části C. Jedná se o dvojí zpoplatnění znečištění, se kterým nesouhlasíme.</p>	<p>Vysvětleno. Viz vypořádání připomínky SMOČR a MZe k témuž ustanovení.</p>
	<p>16. K bodu 41, § 91 odst. 7 Požadujeme nahradit slova „Česká inspekce životního prostředí“ slovy „příslušný vodoprávní úřad“. Odůvodnění: Dlouhodobě je předáváno správní rozhodování příslušící vodoprávní úřadům na jiné orgány státní správy, zejména na ČIŽP, která by však ze své podstaty měla provádět inspekční a kontrolní činnost, nikoliv rozhodovat na úseku správních agend. Proto navrhujeme, aby v případě pochybnosti rozhodoval vodoprávní úřad. Vzhledem k tomu, že hodnoty jsou vztaženy k emisním standardům, neměly by pochybnosti nastávat příliš často.</p>	<p>Vysvětleno. Vodoprávní úřady neměly a nemají v poplatkové agendě žádné kompetence. Jedná se o provázání se stávající praxí, která má nejen z hlediska odbornosti a zkušeností ČIŽP své ododstatnění.</p>
	<p>17. K bodu 44 § 94, odst. 2 Požadujeme nahradit slova „do 15 dnů“ slovy „do 60 dnů“. Odůvodnění: Doba pro uhrazení poplatku je stanovena na 15 dní od doručení výměru. Tato lhůta je velice krátká, neboť znečišťovatel musí provést kontrolu správnosti výměru, zvážit možnost odvolání a následně platba musí, vzhledem k často značné výši, projít schvalovacím procesem.</p>	<p>Vysvětleno. Poplatková agenda spadá pod výkon veřejné správy, plátce nemá na vydaném rozhodnutí co „schvalovat“. Samotná navržená délka 60 dnů není nikterak zdůvodněna a ve srovnání se stávajícími 15 dny, ve chvíli, kdy se na povinnostech plátce oproti stávající praxi nic nemění, je zcela nepřiměřená. Navíc</p>

		je argumentíváno podáním odvolání, na které je podle správního řádu 15 dní.
	18. K §§ 96, 97 Požadujeme zachovat tato ustanovení. Odůvodnění: Jedná se o ustanovení, která motivují k investicím do opatření ke zlepšení stavu vod.	Vysvětleno. Pokryto daňovým řádem, podle kterého má SFŽP do budoucna postupovat. Bude upraveno na základě návrhu MF, gestora daňového řádu.
	19. K bodu 46, § 99 Požadujeme doplnit do odstavce 4: „Poplatky, které jsou příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí, mohou být použity pouze na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury a na správu a údržbu vodních toků“. Odůvodnění: Je žádoucí, aby poplatky alokované ve Státním fondu životního prostředí byly rovněž účelově vázány na podporu výstavby a obnovu související infrastruktury a správu vodních toků za účelem dosažení dobré kvality vod. Obdobné vázání prostředků je vhodné rovněž u poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových podle § 99 odst. 5.	Vysvětleno. Vybrané prostředky budou navráceny do složky voda. Z poskytnutých dat SFŽP vyplynulo, že celkový příjem SFŽP z vody podzemní a odpadní činil v letech 1992 až 2014 celkem 25 083,2 mil. Kč (suma zahrnuje nejen poplatky, ale také pokuty, úroky a splátky půjček, vratky dotace za roky předchozí i postihy za neoprávněné použití prostředků SFŽP), výhradně příjmy z poplatků pro oblast odpadní a podzemní vody činí za toto období celkem 15 565,8 mil. Kč . Na druhé straně celkové výdaje SFŽP do oblasti vody činily v tomto období dokonce 31 991

		<p>mil. Kč (z toho 26 898,8 mil. Kč NP, 1490,5 mil. Kč ISPA/FS, 402,1 mil. Kč OPI a 3 199,6 mil. Kč. OPŽP). Není opodstatněné pochybovat, že tento přístup a návratnost do oblasti „voda“ nebude zachován i po přijetí navrchovaných změn.</p>
	<p>20. K § 101 Platba k úhradě správy vodních toků a správy povodí Požadujeme doplnit na konci odstavce 4 následující text: „Dále se platba za odběr povrchové vody neplatí při použití těchto vod k zatápění zbytkových jam po ukončení hornické činnosti (při hydrických rekultivacích) až do doby konečného ověření parametrů nově vzniklé vodohospodářské soustavy“.</p> <p>Odůvodnění: Napouštění zbytkové jámy je finančně velice náročná činnost (v současné době byla úhrada za napouštění zbytkové jámy lomu Ležáky ve výši cca 7 Kč/m³). Palivový kombinát Ústí, státní podnik, který realizuje hydrickou rekultivaci má ověřeno, že i po napouštění zbytkové jámy na projektovanou úroveň nelze tento proces ukončit. V dalším období je nutné prakticky ověřit projektované parametry nově vzniklé vodohospodářské soustavy (saturace vody do břehů na konečné úrovni, odpar vody v závislosti na klimatických podmínkách atd.). V tomto období je nutné další odběr povrchových vod k dopuštění zbytkových jam. Proces ZNHČ, jehož součástí je i napouštění zbytkových jam po těžbě hnědého uhlí, je zajišťován Palivovým kombinátem Ústí, státní podnik a je žádoucí, aby tato činnost zpoplatněna nebyla, protože navyšuje výdaje ze státního rozpočtu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení se nenovelizuje, navíc spadá do kompetence MZE, do které MŽP nebude bez souhlasu MZE zasahovat.</p>
	<p>21. K bodu 81, příloha č. 2, část A Nesouhlasíme s navrhovaným razantním zvýšením poplatku za odběr podzemních vod. Požadujeme zachovat rozdělení výše poplatku podle účelu užití s nižší sazbou pro zásobování pitnou vodou a pomalejším nárůstem jeho výše. Odůvodnění: Stanovení nových poplatků za odběr podzemní vody je dle předkladatele koncipováno se záměrem zajistit ochranu podzemních vod, jejichž odběr je ekonomicky zvýhodněn oproti vodě povrchové. Současný stav je neuspokojivý, ale navrhované řešení tento problém zcela nevyřeší. V současné době se poplatky za odběr povrchové vody liší dle jednotlivých povodí v rozmezí 3,55 Kč/m³ v povodí Vltavy až 6,39 Kč/m³ v povodí Moravy. V případě povodí Moravy je možné předpokládat,</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Sazba poplatků za odběr podzemních vod bude svázána s poplatkem za povrchové vody tak, aby do roku 2023 došlo k vyrovnání výše poplatku.</p>

	<p>že do roku 2022 přesáhne úroveň poplatku za odběr povrchové vody poplatek za odběr podzemní vody. Tímto vznikne situace podobná současnému stavu a záměr předkladatele nebude naplněn. Poplatky za odběr podzemní i povrchové vody by měly být vzájemně provázány, protože jediné vzájemná korelace bude moci zajistit záměr předkladatele.</p>	
	<p>22. K bodu 81, příloha č. 2, část A Požadujeme doplnit větu „Sazba pro výpočet poplatku za skutečně odebrané množství podzemní vody pro výrobu elektřiny nebo zdroj tepelné energie dle Energetického zákona je 3 Kč/m³“. Odůvodnění: Zařízení na výrobu elektrické a tepelné energie dle Energetického zákona využívají vodu jako tepelného média pro výrobu energie. Navrhované razantní navýšení poplatku povede ke zvýšení ceny energií. Jedná se v podstatě o dodatečné navýšení zdanění těchto zařízení. Požadujeme zachování stávající výše poplatku.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Finanční dopad poplatku za objem není nijak zásadní viz, RIA, navýšení bude postupné. Poplatek za využívání povrchových vod pro vypouštění vod odpadních do nich má podchytit všechny větší zdroje OV a 50000m³/rok což odpovídá obci o cca 1000 obyvatelích již takovým zdrojem nepochybně je, Poplatek má také za účel redukcí nátoku srážkových vod do kanalizace a následné odlehčování OV. Výše sazby musí být alespoň trochu motivační. U nečištěných odpadních vod musí být motivace podstatně vyšší, MŽP považuje vypouštění nečištěných OV nad rámec 50000m³/rok po roce 2023 za nepřijatelné a tomu odpovídá i motivační sazba poplatku.</p>

	<p>23. K bodu 81, příloha č. 2, část B Požadujeme vyjmout tabulku B.2. nečištěné odpadní vody.</p> <p>Odůvodnění: Odpadní vody čištěné na čistírně odpadních vod nelze považovat za nečištěné odpadní vody. Vypouštění znečištění je již navíc zpoplatněno podle sazeb uvedených v části C. Jedná se o dvojí zpoplatnění, se kterým nesouhlasíme.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p>
	<p>24. K bodu 81, příloha č. 2, část B Nesouhlasíme s navrhovaným zvýšením poplatků za objem vypouštěných odpadních vod. Odůvodnění: Tyto objemy jsou již zpoplatněny při odběru povrchových a podzemních vod. Vypouštění znečištění je zpoplatněno poplatky za vypouštění znečištění. Jedná se o několikanásobné zpoplatnění vod, se kterým nesouhlasíme. Návrh je sociálně neúnosný. Změny zasáhnou zejména obyvatelstvo. Navrhované zvýšení poplatků bude mít negativní dopad také na ekonomiku firem. Podniky nemají dostatečný časový prostor pro implementaci nových technologií do zařízení tak, aby mohly své budoucí náklady minimalizovat. Požadujeme proto rovněž upravit časový rozsah nárůstu poplatků tak, aby znečišťovatelé měli možnost se efektivně připravit na razantní navýšení cen, resp. zvážit a připravit možné investice do svých zařízení, které by jim zajistily snížení dopadu navýšení cen.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Finanční dopad poplatku za objem není nijak zásadní viz, RIA, navýšení bude postupné. Poplatek za využívání povrchových vod pro vypouštění vod odpadních do nich má podchytit všechny větší zdroje OV a 50000m³/rok což odpovídá obci o cca 1000 obyvatelích již takovým zdrojem nepochybně je, Poplatek má také za účel redukci nátoku srážkových vod do kanalizace a následné odlehčování OV. Výše sazby musí být alespoň trochu motivační. U nečištěných odpadních vod musí být motivace podstatně vyšší, MŽP považuje vypouštění nečištěných OV nad rámec 50000m³/rok po roce 2023 za nepřijatelné a tomu odpovídá i motivační sazba</p>

		poplatku.
	<p>25. K bodu 81, příloha č. 2, část B Požadujeme doplnit větu „Sazba pro výpočet poplatku za vypouštěné množství odpadní vody pro výrobu elektřiny nebo zdroj tepelné energie dle Energetického zákona je 0,1 Kč/m³. Sazby se neuplatní pro průtočné chlazení parních turbín.“</p> <p>Odůvodnění: Novela zákona navrhuje náhlé a razantní (desetinásobné) navýšení poplatků, přičemž podnikům není dán dostatečný časový prostor pro implementaci nových technologií do zařízení tak, aby mohly své budoucí náklady minimalizovat vhodnou investicí. Zařízení na výrobu elektrické a tepelné energie dle Energetického zákona využívají vodu jako tepelného média pro výrobu energie a nemají tedy vliv na její znečištění. Navrhované razantní navýšení poplatku povede k navýšení ceny produkce bez dostatečného a relevantního zdůvodnění. Parametry vypouštěných odpadních vod jsou u těchto zařízení dány parametry využívaných vod, a proto se bude jednat o dodatečné navýšení zdanění těchto zařízení. V případě zařízení na výrobu elektrické a tepelné proto požadujeme ponechat stávající sazby pro zpoplatnění.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Sazba se upraví obecně pro průtočné chlazení za podmínky nepřekročení žádného koncentračního limitu pro zpoplatnění, parní turbíny zůstanou beze změn.</p>
	<p>26. K bodu 81, příloha č. 2, část C Požadujeme vyjmout zpoplatnění amoniakálního dusíku.</p> <p>Odůvodnění: Parametr amoniakální dusík je již obsažen v parametru celkový dusík. Zpoplatnění obou parametrů by znamenalo, že za parametr</p> <p>amoniakální dusík bude znečišťovatel platit dvakrát. V současné legislativní úpravě je zpoplatněn pouze N - anorganický, zpoplatnění amoniakálního dusíku bylo zrušeno k 31.12.2001.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Množství N amon bude odečteno od množství celkoového dusíku.</p>
	<p>27. K bodu 81, příloha č. 2, část C Nesouhlasíme s navrhovanou změnou tabulky u ukazatelů dusík celkový, fosfor a AOX. Odůvodnění: Limity zpoplatnění by měly mít motivační charakter motivující ke snížení vypouštěného znečištění instalací vhodnější čistírenské technologie. Pokud však budou nastaveny nedosažitelné limity zpoplatnění, jejich motivační funkce je nulová a jediným reálným přínosem je navýšení příjmové stránky SFŽP. U ukazatele celkový fosfor došlo k více než čtyřnásobnému zvýšení sazby pro výpočet poplatku a k řádovému snížení limitu zpoplatnění. Požadujeme zmírnění sazby i limitu zpoplatnění u tohoto ukazatele. Obdobně požadujeme u ukazatelů dusík a AOX. Koncentrační limit zpoplatnění by měl být nastaven tak, aby byl dosažitelný v případě BAT technologií. Požadujeme postupný průběh navýšení sazeb tak, aby znečišťovatelé měli možnost se efektivně připravit na navýšení cen, resp. zvážit a připravit možné investice do svých zařízení, které by jim zajistily snížení dopadu navýšení cen. V souladu se záměrem návrhu zákona tj. „zlepšení motivační funkce poplatků“ požadujeme, aby poplatky dle přílohy č. 2 zůstaly zachovány na stávajících úrovních pro ty provozovatele, kteří provozují čistírnu odpadních vod v souladu s nejlepšími dostupnými technikami, které stanoví ve vydaném integrovaném povolení Krajský úřad. Důvodem je, že nejlepší dostupnou techniku již nelze aktuálně zlepšovat a poplatky s</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz připomínky MZE a SMOČR.</p>

	tím související jsou již pouze daní a neobsahují motivační efekt. Žádáme o zohlednění BAT technik a BAT AEL hodnot do podmínek stanovení sazby poplatku.	
	28. K bodu 81, příloha č. 2, část C Požadujeme zachovat snížený poplatek u ukazatele CHSK pro výrobu buničiny, papíru a textilií (viz stávající Příloha č. 2, část B). Odůvodnění: Navýšení poplatků je v přímém rozporu s úsilím podniků, jehož pomocí bylo dosaženo podstatného snížení zatížení životního prostředí, a to až na úroveň nejlepších dostupných technik BAT. V některých parametrech dosahuje kvalita odpadních vod nižšího znečištění než je kvalita odebírané povrchové vody. Vzhledem k charakteru výroby se jedná o látky s nízkým BSK5 a nejsou proto tak významnou zátěží pro recipient.	Vysvětleno. Kompromisní návrh – navýšení o inflaci od roku 1997/ návrh současných sazeb/ tj. cca na 6 Kč/kg.
UOOU	<p>K důvodové zprávě nebo odůvodnění</p> <p>1. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (dále jen „DPIA“), je nezbytné přepracovat. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Smyslem DPIA není vyhodnotit soulad se zákonem o ochraně osobních údajů, neboť ten se rozumí sám sebou. Smyslem DPIA je popsat a vyhodnotit stávající a zamýšlená zpracování osobních údajů.</p> <p>K zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů slouží tento postup: Nejprve je nutno explicitně konstatovat, zda osnova zakládá nějaké nové zpracování osobních údajů; pokud ano, je třeba uvést jeho základní parametry: specifický účel, kategorie zpracovávaných osobních údajů, veřejnost zpracování, jeho částí nebo výstupů ze zpracování zakládaného navrhovanou regulací a lhůty pro uchování osobních údajů.</p> <p>Stejný postup se použije, pokud je měněno již existující zpracování osobních údajů. V takovém případě je třeba jednoznačně vyjádřit povahu změny (rozšíření × zmenšení zpracování, uvést klíčový měněný parametr (např. délka lhůty uchování osobních údajů, rozšíření počtu nebo rozsahu jednotlivých údajů/údajových položek).</p> <p>Co se týká rozsahu oprávnění subjektu údajů, uvede se slovní vyjádření obsahu dotčených oprávnění podle zákona o ochraně osobních údajů a popíše, pokud možno i vyhodnotí za použití běžně používaných kvalifikačních kritérií, zásah do každého z těchto oprávnění. Poté se vyhodnotí, zda navrhovaná regulace představuje zvláštní úpravu některé povinnosti nebo oprávnění subjektu</p>	Akceptováno. Bude doplněno a upraveno dle připomínky.

	<p>údajů a kvalifikační hodnocení takové změny, pokud to lze. V popisu jiných dopadů na soukromí se uvede jednak obecně používané označení dotčeného aspektu soukromí, tak výstižné označení nebo popis zásahu. Pokud se předpokládá nebo dokonce přímo zamýšlí návaznost na jiná, ať již existující, nebo souběžně zakládaná či zamýšlená zpracování osobních údajů, vyhodnotí se, zda jde prostou výměnu, nebo zda bude či má být dosahováno synergického efektu.</p> <p>Identifikují se a popíší všechny uzly, ve kterých existuje nebo vzniká potenciálně nebezpečí neoprávněného přístupu nebo zneužití osobních údajů. Popíší a stručně se vyhodnotí kvalita osobních údajů, jež mají být zpracovávány; pro hodnocení se použijí parametry jako obecný požadavek na kvalitu, zejména ve vztahu k možným právním důsledkům, spolehlivost zdroje, stálost vstupních hodnot a tam, kde jsou pro to dány podmínky, rovněž formy a periodicita aktualizace a parametry specifické pro upravované zpracování osobních údajů. Uvedou se základní protopatření, která zajišťují ochranu osobních údajů, a to jak specifická, tak i obecná podle zákona o ochraně osobních údajů.</p> <p>Lze shrnout, že předmětem hodnocení jsou pouze přímé projevy; popis se uvádí, i pokud navrhované řešení zachovává již právně existující zpracování osobních údajů a parametry práva na ochranu osobních údajů. Je-li shledáno, že existují změny ve zpracování osobních údajů, popíší se a zhodnotí záruky pro ochranu osobních údajů; přednostně a v úplnosti se popíší postupy a instituty; není-li jich, pak se vyhodnotí, zda a v jaké míře se použijí záruky a opatření podle obecného zákona o ochraně osobních údajů a jiného zákona obsahujícího zvláštní úpravu, kterou je třeba převzít.</p>	
	<p>4. V článku I bodu 10 se věta: „Náležitosti žádosti o udělení výjimky podle odstavce 7 a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou,“ zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>To by mělo být stanoveno přímo zákonem.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Zmocnění bude zrušeno.</p>
	<p>8. V článku I bodu 42 je nezbytné vytvořit rejstřík měřitelů objemu vypouštěných odpadních vod. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Požadavek ani důvod pro vytvoření rejstříku není vysvětlen.</p>

	<p>Důvod tohoto právního institutu ve zvláštní části důvodové zprávy zcela absentuje.</p> <p>Označení institutu vychází z NOZ. Evidence věcí se označuje jako „seznam“, evidence osob jako „rejstřík“ nebo „registr“, poskytuje-li vždy aktuální data, jako „evidence“, je-li aktualizován s časovým prodlením nebo zachycuje-li oproti seznamu dynamické změny stavu.</p> <p>Za zásah do oprávnění na soukromí považováno už samo shromažďování a uchovávání osobních údajů bez toho, aby došlo k jejich dalšímu využívání nebo dokonce zneužití. Je tedy třeba uplatnit zásadu proporcionality a zvažovat poměr oprávnění na soukromí k cílům navrhované úpravy daného rejstříku a zvoleným prostředkům, které mají být k naplnění tohoto cíle užity. Základní zásadou při přípravě úpravy rejstříku by měl být co nejmenší objem zpracovávaných dat a zásah do soukromí při zachování maximální efektivity veřejné správy. Vedle co nejmenšího objemu dat by měl správce samozřejmě brát zřetel na výběr vhodného způsobu zpracování, výběr technologií a stanovení způsobu zabezpečení osobních údajů. Tento výběr by měl směřovat k odstranění nebo maximálnímu možnému zamezení zneužití uchovávaných osobních údajů.</p> <p>Základní pravidla pro zpracování osobních údajů jsou zakotvena v zákoně o ochraně osobních údajů. Z těchto pravidel je pak odvozena zákonná úprava rejstříků veřejné správy a doporučení, jaké otázky by měly být dořešeny zákonem, v rámci podzákoných předpisů či interních předpisů správců osobních údajů.</p> <p>Odchylky od ustanovení zákona o ochraně osobních údajů by vzhledem k potřebě sjednocení a přehlednosti vedení rejstříků veřejné správy měly být důvodné a příslušné důvody by měly být uvedeny v důvodové zprávě k navrhované právní úpravě. Některá pravidla zákona pro ochranu osobních údajů se v souladu s § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů nevztahují na plnění povinností stanovených zvláštními předpisy v určitých oblastech státní správy (zejména zajištění bezpečnosti, obrany nebo veřejného pořádku), což však znamená zvláštní odchylky.</p> <p>Co se týká definice účelu zpracování osobních údajů, zákon vyžaduje, aby všechny procedury a nástroje týkající se zpracování osobních údajů byly vedeny přiměřeným způsobem a pouze v nezbytném rozsahu. To má zajistit co nejmenší možný zásah do soukromí občanů. Účelem zřízení rejstříku nesmí být např. „vedení registru fyzických osob“, neboť vedení rejstříku nesmí být samoúčelné, ale vždy musí směřovat k plnění nějakého úkolu veřejné správy. Účelem nemůže být ani „vedení rejstříku ke statistickým účelům“, protože k naplnění těchto účelů jsou postačující anonymní data a není důvod uchovávat osobní údaje. Za správnou definici účelu lze považovat</p>	
--	--	--

	<p>např. „vedení evidence došlé a odeslané pošty“ apod. Osobní údaje by pak měly být zpracovávány pouze k takto stanovenému účelu.</p> <p>Stanovit, zda bude rejstřík veřejně přístupný nebo nikoli, případně zda má být rozdělen na veřejnou a neveřejnou část, je vhodné zejména v případech, kdy je účelné, aby se veřejnost k určitým údajům dostala, ale zároveň není nezbytné, aby měla přístup ke všem údajům vedeným v rejstříku, pokud zveřejnění těchto údajů znamená zásah do soukromí.</p> <p>Stanovit, zda bude rejstřík veřejně přístupný bez omezení nebo s omezením. Omezením může být například požadavek prokázání právního zájmu, případně provedení registrace toho, kdo do rejstříku nahlíží apod.</p> <p>Stanovit, jakým způsobem a v jakém rozsahu bude umožněn přístup k údajům v rejstříku, znamená vymezit přístup prostřednictvím Internetu, přístupu na vyžádání v místě vedení rejstříku atd.</p> <p>Stanovit (v případě, že není rejstřík veřejně přístupný), jaké orgány mají k údajům v rejstříku přístup. Uvedení seznamu orgánů je nezbytné z důvodu naplnění práva na informační sebeurčení subjektu údajů. Odkázat na zvláštní právní předpisy, které upravují účely, k nimž mohou orgány, které se nepodílejí na vedení rejstříku, údaje z rejstříku využívat, jakož i podmínky tohoto využití.</p> <p>Stanovit prostředky a způsob, jakým budou údaje v rejstříku zpracovávány, znamená vymezit, zda bude zpracování automatizované pomocí nějaké kartotéky nebo například tabulky v Excelu, případně zda bude vytvořena kartotéka, nebo bude rejstřík veden jinak v papírové podobě atd.</p> <p>Co se týká definování okruhu zpracovávaných osobních údajů, mělo by se tak dít se zřetelem k efektivnímu naplnění účelu zpracování a zároveň k co nejmenšímu množství těchto údajů.</p> <p>Dále je nutno stanovit, jakým způsobem budou data do rejstříku získávána, zda od subjektů údajů, předáním jiným správním úřadem, např. prostřednictvím systému základních registrů, předáním třetí osobou apod.</p> <p>Stanovit způsob, jakým budou data udržována aktuální, je nutné s ohledem na to, že ze zákona o ochraně osobních údajů vyplývá povinnost správce zpracovávat pouze přesné osobní údaje. Je</p>	
--	--	--

	<p>tedy nutné stanovit pravidla, která vedou k naplnění této povinnosti, tedy zejména to, kdo je povinen zajistit aktuálnost údajů v rejstříku. V interním předpise by pak měl být stanoven postup pro označení, blokaci, opravu či likvidaci nepřesných osobních údajů.</p> <p>Je nutno definovat dobu, po které má dojít k likvidaci osobních údajů, případně právní úkony či skutečnosti, které povedou k likvidaci osobních údajů v rejstříku. Může se jednat např. o smrt subjektu údajů, zrušení zápisu do rejstříku na základě žádosti apod.</p> <p>Je nutno zvážit, zda je nutné se v navrhované právní úpravě odchylovat od obecné úpravy práv subjektu údajů obsažených zejména v §§ 12 a 21 zákona o ochraně osobních údajů, jako je přístup k osobním údajům, právo na vysvětlení postupu, blokaci, opravu, doplnění nebo likvidaci.</p> <p>Dále je nutno upravit v interním předpisu zabezpečení osobních údajů v rejstříku: Stanovit pravidla pro zabezpečení rejstříku v souladu s § 13 zákona o ochraně osobních údajů: okruh osob – zaměstnanců správce, které mají k rejstříku přístup, pravidla a oprávnění pro přístup jednotlivých lidí, okruh dalších subjektů, které mají do rejstříku přístup, ať už přímý nebo nepřímý (prostřednictvím</p> <p>správce), logovat každý přístup, vést evidenci přístupů, má-li být rejstřík plně nebo částečně veřejně přístupný, stanovit jaká data z rejstříku budou veřejně přístupná, případně u přístupu k jakým datům bude nutné splnit další předpoklady (prokázání právního zájmu, identifikace apod.), zajištění objektu v němž je rejstřík veden (umístění serveru, zámky, mříže apod.) a softwarové zabezpečení rejstříku (v případě využití výpočetní techniky).</p> <p>Stanovit podrobná pravidla a oprávnění jednotlivých osob pro provádění zápisu do rejstříku, pro zaznamenávání změn a oprav v osobních údajích, pro blokaci (tzn. dočasné znemožnění využívání, zejména v případech nejasností ohledně správnosti nebo aktuálnosti osobních údajů) nebo likvidaci osobních údajů.</p> <p>Informační povinnost podle § 11 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů ve vztahu k subjektu údajů, pokud zde neplatí některá z výjimek (zejména výjimky podle § 3 odst. 6 a § 11 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů). Informační povinnost se vůči subjektům údajům plní v okamžiku shromažďování osobních údajů. Pokud neplatí informační povinnost a v souladu s § 18 zákona o ochraně osobních údajů ani povinnost registrace u ÚOOÚ, je správce v souladu s § 18 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů povinen zpřístupnit informace týkající se zejména účelu</p>	
--	--	--

	<p>zpracování, kategorií osobních údajů, kategorií subjektů údajů, kategorií příjemců a doby uchování, a to i dálkovým přístupem nebo jinou vhodnou formou.</p> <p>Stanovit postup pro naplnění oprávnění subjektu údajů na přístup k údajům, oprávnění na vysvětlení, blokaci, opravu, doplnění nebo likvidaci údajů.</p>	
Jihomoravský kraj	<p>1. k bodu č. 7 - § 16</p> <p>Druh a množství vypouštěných látek a tedy zvláště nebezpečné a prioritní nebezpečné látky (dále jen látky) jsou stanoveny v příslušných kanalizačních řádech, které jsou schvalovány ve správním řízení rozhodnutím. Považujeme tedy za zcela duplicitní povolování vypouštění těchto látek do kanalizace. Tato činnost zcela zbytečně bude zatěžovat vodoprávní úřady a z hlediska množství těchto látek nepřinese zcela nic. Za účelné považujeme ekonomický nátlak na ty, kdo s takovými látkami nakládají a vypouštějí je do kanalizace. Jako příklad můžeme uvést vypouštění látek ze zubních ordinací, kde jednoznačně je stanovena pouze účinnost daného čistícího zařízení a pod tuto účinnost není stejně možné podkročit limity vypouštění. Vhodné by bylo stejné použití jako v případě domovních ČOV, kde musí mít kvalitativní certifikát (CE).</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Na diskuzi s kraji.</p> <p>Bez znalosti látek vypouštěných do kanalizace není možné dostatečně kontrolovat charakter vypouštěných odpadních vod do recipientu.</p>
	<p>2. k bodu č. 8 - § 17 odst. 1 písm. i)</p> <p>Souhlas vodoprávního úřadu považujeme v tomto případě za zbytečný a zatěžující vodoprávní úřady. Průzkumné dílo se provádí dle zákona o geologických pracích, podle kterého má také svá pravidla a teprve po jeho vyhodnocení lze uvažovat o způsobu využití tohoto – doposud průzkumného díla – které je součástí geologických prací a vodoprávní úřad se k danému dílu vyjadřuje dle § 18, a pokud geologický průzkum potvrdí požadavky na vodní dílo, je pak povolováno dle vodního a stavebního zákona včetně povolení nakládání s vodami.</p> <p>Dané písmeno ustanovení rovněž odporuje úvodní větě ustanovení § 17. Souhlas vodoprávního úřadu podle tohoto ustanovení ... „ je třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle tohoto zákona...“ Což v případě vodního díla k odběru podzemních vod zcela jistě je. Pokud stavebník zváží, že bez ohledu na to, zda se v dané lokalitě podzemní voda nachází a požádá ihned o povolení stavby, jde o jeho rozhodnutí. Nicméně lze konstatovat, že hydrogeologický průzkum se v případě, že stavebník hodlá zajistit pro svůj záměr zdroj vody, provádí proto, aby našel vodu. Pokud je následně v rámci hydrogeologického průzkumu využitelný zdroj vody nalezen (je provedeno vyhodnocení hydrogeologického průzkumu, včetně např. čerpacího pokusu), požádá stavebník o povolení stavby vodního díla a povolení k nakládání s vodami. Pokud stavba vodního díla není povolena, je nezbytné geologické dílo likvidovat – což je součást geologických prací. A to je režim jiného</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K vodním dílům povolení podle zákona třeba je, k průzkumným vrtům nikoliv.</p>

	předpisu. Toto ustanovení proto považujeme to za <u>duplicitní</u> .	
	<p>3. k bodu č. 9 - § 17 odst. 5</p> <p>Vodoprávní úřad bude nezbytně vyžadovat odborné hodnocení, které by měl dělat správce povodí a řádně jej odůvodnit. Vodoprávní úřad by měl rovněž mít možnost si na správci povodí vyžádat doplnění odůvodnění včetně výpočtů.</p>	<p>K § 17 odst. 5: Souhlas je podkladem pro udělení výjimky, nikoliv naopak.</p> <p>Navržená změna v § 17 odst. 5 “(5) Vodoprávní úřad v souhlasu podle odstavce 1 posoudí v souladu s § 23a možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10. Souhlas je podkladem pro řízení podle § 23a odst. 10.”</p> <p>Podklady/doklady budou doplněny ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. a v metodickém pokynu.</p>
	<p>4. k bodu č. 9 - § 17 odst. 6</p> <p>Požadujeme doplnit „ pokud bude uvedeno ve stanovisku správce povodí“. Lepší variantou by bylo provést změnu vyhlášky č. 432/2001 Sb., aby se součástí formuláře žádosti stal i údaj o míře povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení (navíc definovat, co to je). Dále požadujeme doplnit do formuláře žádostí návrh kompenzací za znemožnění rozlivu a vyčíslený</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh úpravy: V souhlasu ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových</p>

	<p>objem a procentuální omezení průtočného profilu nivy záměrem, včetně číselného ovlivnění průtoku povodně. Pokud tato žádost nebude obsahovat nebo nebudou navrženy kompenzace, které by znemožnění rozlivu vyrovnaly, vodoprávní úřad řízení zastaví rozhodnutím nebo vydá záporné závazné stanovisko, které je prvním úkonem v řízení. V takovém případě doporučujeme doplnit, že vodoprávní úřad v souhlasu stanoví kompenzace.</p>	<p>územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, uvede vodoprávní úřad také na návrh správce povodí (§ 54 odst. 4), případně správce vodního toku míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Povodňové nebezpečí je definováno v § 64a.</p>
	<p>5. k bodu č. 13 - § 38 odst. 2</p> <p>Považujeme za nadbytečné a neúčelné. Pokud bude čerpána jímka s odpadní vodou, může se v praxi stát, že odpadní vody v nižších horizontech jímky budou mít vyšší sušinu a pak se již nejedná o odpadní vod, ale o odpad, se kterým se musí nakládat dle zákona o odpadech, tudíž se nesmí odvážet na ČOV. Kdo a jakým způsobem bude obsah sušiny v odpadní vodě kontrolovat? Považujeme toto ustanovení pouze za bezzubou proklamaci.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe.</p>
	<p>6. k bodu č. 19 - § 38 odst. 9 - požadujeme změnu a ustanovení by znělo následovně:</p> <p>„Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod je zakázáno. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvláště nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) z jednotlivých staveb pro bydlení⁵⁰⁾, jednotlivých ze staveb nebo souboru staveb pro bydlení⁵⁰⁾, staveb pro rodinnou rekreaci⁵¹⁾ nebo z jednotlivých staveb poskytujících ubytovací služby⁵²⁾, vznikajících převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech přes půdní vrstvy do vod podzemních, lze povolit jen výjimečně na základě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí⁸⁾ k jejich vlivu na jakost podzemních vod, pokud není technicky nebo s ohledem na zájmy chráněné jinými právními předpisy možné jejich vypouštění do vod povrchových nebo do kanalizace pro veřejnou potřebu. Maximální povolené množství odpadních vod vypouštěné ze souboru staveb nesmí přesáhnout 4 m³/den.“</p> <p><i>Odůvodnění:</i> Vypouštěné množství 15m³/den představuje při průměrné spotřebě 70-100 l/os/den napojení cca</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Šlo by to, ale spíše nadvojnásobek, cca 100 lidí, v NV máme limity na 50 EO. K diskusi.</p>

	<p>150-200 EO na čistírnu, která bude vypouštět odpadní vody do vod podzemních. Jednalo by se umožnění napojení určitých obytných satelitů „zjednodušeným“ způsobem do vod podzemních. Toto považujeme za základní rozpor s účelem vodního zákona stanoveným v § 1. Za přiměřené považujeme vypouštění do vod podzemních o velikosti 4 m³/den (cca 50 EO). Je nutné ovšem upozornit, že vypouštění do vod podzemních od 50 EO bude znamenat <u>značnou zátěž na kvalitu podzemních vod, které jsou ve smyslu vodního zákona prioritně určeny k zásobování pitnou vodou obyvatelstva.</u></p>	
	<p>7. k bodu č. 23 - § 39 odst. 3 - doporučujeme text změnit následovně:</p> <p>„Seznam nebezpečných závadných látek a dalších látek nebo skupin látek, které v obdobné míře vyvolávají znepokojení (dále jen „nebezpečné látky“), je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu; tento seznam obsahuje i zvlášť nebezpečné závadné látky (dále jen „zvlášť nebezpečné látky“). Zvláštní kategorií nebezpečných a zvlášť nebezpečných látek jsou prioritní látky, které představují významné riziko pro vodní prostředí a související ekosystémy. Seznam prioritních látek stanoví vláda nařízením. Součástí seznamu prioritních látek je také kategorie prioritní nebezpečné látky, což jsou látky, které vytvářejí velmi vysoké riziko ve vodním prostředí nebo zprostředkovaně přes vodní prostředí z důvodu své perzistence a schopnosti bioakumulace. Znečištění vypouštěním, emisemi nebo úniky prioritních nebezpečných látek se musí postupně zastavit nebo odstranit. K omezení znečišťování povrchových a podzemních vod nebezpečnými látkami a zvlášť nebezpečnými látkami může vláda přijmout na návrh Ministerstva životního prostředí Program na snížení znečištění povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami.</p> <p>”</p> <p>Odůvodnění: <i>Pokud bychom měli povolovat vypouštění odpadních vod, nejde ze dne na den zastavit vypouštění prioritních látek. To by mohly pak skončit i některé obory lidské činnosti. Navrhujeme postupné zastavování, které bude upřesněno v prováděcím předpisu na základě Programu na snížení znečištění povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami.</i></p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Jedná se o transpozici Rámcové směrnice o vodách, která je naplňována především prostřednictvím plánů povodí, popř. Programem na snížení znečištění (viz § 39 odst. 3 poslední věta). Uvedená formulace chyběla k naplnění plné transpozice, není však bezprostředně spojena s požadavky na změnu konkrétních povolení.</p> <p>Doplnění slova “postupně” by bylo možné.</p>
	<p>8. k bodu č. 28 - § 41 odst. 3</p> <p>Držení havarijní služby za účelem řízení prací se u vodoprávního úřadu kraje míjí účinkem. Dojezdové vzdálenosti jsou natolik velké (jedná se zejména o hraniční toky), že za účelnější se</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze</p>

	jeví ponechat tuto povinnost pouze u vodoprávního úřadu ORP a ČIŽP.	požadavek ekoauditů na vypuštění slov „, pokud takovému vniknutí předcházejí.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.
	<p>9. k bodu č. 30 - § 42 odst. 4 a 5</p> <p>Možnost, že <u>krajský úřad</u> by zřizoval rozpočet, je <u>neakceptovatelná</u>. Jsou zde rozpory se zákonem č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále i „zákon o rozpočtových pravidlech“) a zákonem č. 129/2000 Sb. o krajích (krajské zřízení) – dále i „zákon o krajích“. Zákon o rozpočtových pravidlech stanovuje územním samosprávným celkům předmět úpravy, nástroj či obsah rozpočtu. Zřizování rozpočtu se neukládá krajským úřadům v přenesené působnosti. Ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) tvrdí, že <u>z rozpočtu kraje</u> se hradí závazky vyplývající pro kraj z povinností uložených zvláštními právními předpisy.</p> <p>Druhý zmíněný zákon o krajích pojednává v ustanovení § 1 odst. 2 cit.: „Kraj je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vlastní příjmy vymezené zákonem a hospodaří za podmínek stanovených zákonem podle vlastního rozpočtu. Kraj vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.“</p> <p>Dále v ustanovení § 66 zákona o krajích cit.: „Krajský úřad plní úkoly v samostatné působnosti uložené mu zastupitelstvem a radou a napomáhá činnosti výborů a komisí. Rada může ukládat úkoly krajskému úřadu jen v rozsahu své působnosti svěřené jí zákonem. Krajský úřad rozhoduje v samostatné působnosti v případech stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem.“</p> <p>Dovolujeme si upozornit na skutečnost, že ustanovení § 99 odst. 4 zákona o vodách ukládá povinnost cit.: „část poplatků za odběr podzemní vody ve výši 50 % je příjmem <u>rozpočtu kraje</u>, na jehož území se odběr podzemní vody uskutečňuje.“</p> <p>Z výše uvedených důvodů nelze požadovat, aby krajský úřad zřizoval rozpočet.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebudou novelizována.</p>
	10. k bodu č. 49 - § 107 o. 1 písm. f)	Vysvětleno.

	<p>Jedná se o zcela zásadní navýšení agendy, kterou (viz komentář k § 16) považujeme za zbytečnou a duplicitní, a proto <u>zásadně nesouhlasíme</u>. Osvědčil se model, kdy toto řeší ORP, protože je to v souladu s kanalizačním řádem, který schvalují. Postrádá tedy naprosto smysl, aby kanalizační řád, který v podstatě limity v těchto ukazatelích ukládá, řešil jiný orgán, než který bude řešit následné povolení. Zároveň bude v rozporu s legitimním očekáváním, pokud v KŘ bude jiný údaj, než který někomu bude povolen a někomu ne.</p> <p>Jednalo by se o zásadní navýšení agendy (jenom v Brně je cca 200 zubařů!), proto by toto bylo nutno zásadním způsobem krajům kompenzovat, bylo by nutno přijmout minimálně dva nové pracovníky zabývající se touto agendou.</p>	K diskusi.
Jihočeský kraj	<p>KÚ zcela postrádá přechodná ustanovení k návrhu novely:</p> <p>a) ve vztahu k zásadní změně obsahu § 39 odst. 12, kterou je umožněno přikrmování ryb bez rozhodnutí vodoprávního úřadu. Přechodné období KÚ navrhuje v rozsahu 1 roku.</p> <p>b) KÚ dále spatřuje potřebu přechodného ustanovení pro nově navržený bod 2. pro § 8 odst. 3 písm. g) vodního zákona – povolení k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace – v současné době nevíme, jak bude náročné se vypořádat s účinností předpokládané vyhlášky stanovující Technické požadavky pro stavbu a provoz odlehčovacích komor jednotné kanalizace v souladu s navrženým § 15 odst. 11, pak s posouzením jednotlivých odlehčovacích komor a jejich stavební úpravou (stavební povolení na změnu dokončené stavby a nakládání s vodami už vydávat podle § 8 odst. 3 písm. g) VZ), aby odpovídaly této vyhlášce. Přechodné období KÚ navrhuje v rozsahu 3 let.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Závisí nicméně na vypořádání jiných připomínek, zejména k § 8 odst. 3.</p>
	<p>K bodu 8. § 17 odst. 1 písm. i). Dle názoru KÚ je řešený problém dobře popsán v důvodové zprávě, ale KÚ se neztotožňuje s navrhovaným řešením jako řešením nesystémovým a zavádějícím. Z důvodové zprávy je zřejmé, že problém vzniká neplněním zákona o geologických pracích a tento problém (de facto kontrola hydrogeologů) má být řešen vodoprávním úřadem jako informovaným laikem (informovanost nikoliv však odbornost stoupá s počtem přečtených vyjádření hydrogeologů) s dopadem na žadatele coby zpravidla laika úplného – trestem je nevyhovění jeho žádosti. V případě sankce podle vodního zákona je obtížné určit „kdo drží pilu“ a je trestně odpovědný.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden téměř výhradně snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů.</p>

	<p>Navrhovaným řešením tak zcela mimo zůstává odborná sféra, a to jak odborný správní orgán, tak hydrogeolog. Svým návrhem chce KÚ vyvolat vážnou diskusi nad vymahatelností zákona o geologických pracích nebo nad potřebou jeho novely. KÚ má obavu, že navrhovaná novela vodního zákona problém nevyřeší a navíc odkloní ještě více pozornost od řešení problému cestou zákona o geologických pracích.</p> <p>KÚ navrhuje nově uvažované ustanovení § 17 odst. 1 písm. i) vodního zákona vypustit.</p>	<p>Současný neutěšený a stále se zhoršující stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví právě ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a</p>
--	--	--

vodoprávní úřady v omyl.

Z výše uvedeného podle našeho názoru vyplývá, že pokud by mělo dojít k nápravě novelizací zákona o geologických pracích, bylo by stejně nutné v nějaké formě zajistit provázanost s vodním zákonem tak, aby vodoprávní úřady, jako informovaní laici - dle KÚ - (nejen budoucí uživatelé vrtaných studní či tepelných čerpadel, kteří jsou podle KÚ úplnými laiky) měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat . Z toho důvodu a s přihlédnutím k tomu, že novelizace geologického zákona by byla v současné době velmi problematická a časově neodhadnutelná, se nám jeví jako logické a vhodné řešit tento problém novelou zákona vodního v

		<p>rámcí probíhající novelizace a na rozdíl od mínění KÚ Jihočeského kraje to nepovažujeme za nesystémové. Obdobně nesystémové by tím pádem muselo být i ustanovení § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, kdy je povolení ke geologickým pracím v záplavových územích a v OPVZ vyžadováno u všech geologických prací a to i v případě, kdy není prokázáno, že práce mohou ovlivnit vodní poměry. Požadavek na zvýšení odbornosti, odpovědnosti a kontroly hydrogeologů je jistě oprávněný a OG se mu intenzivně věnuje. Jeho vyřešení by však nezabránilo masivnímu obcházení požadavků geologického, stavebního a vodního zákona, pouze by je zmírnilo. Při návrhu novely VZ počítá OG s tím, že žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c), zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu</p>
--	--	---

		<p>geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny. Na rozdíl od stanoviska KÚ Jihočeského kraje tedy nevidíme zvýšené nebezpečí pro objednatele prací, protože případné zamítnutí možnosti vybudovat vrtanou studnu či vrt pro tepelné čerpadlo z důvodu nevydání souhlasu by bylo známo ještě před zahájením prací. Za velmi důležité považuje OG i to, že po případné novelizaci § 17 a doplnění vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitosti žádosti o souhlas, poklesne podle našeho názoru zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.</p>
	<p>K bodu 9, navrženému znění § 17 odst. 6 VZ: uvádět míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení v souhlasu vodoprávního úřadu</p>	<p>Vysvětleno. Návrh úpravy: V souhlasu</p>

	<p>Míru povodňového nebezpečí vyjadřují rozliv, rychlost a hloubka vody při různých povodňových scénářích (Q_5, Q_{20}, Q_{100}, Q_{500}). Tato charakteristika je uvedena v „Metodice tvorby map povodňového nebezpečí a povodňových rizik“ VÚV TGM, v.v.i. (dostupná na http://cde.chmi.cz/?lang=cs). V územích, kde nejsou k dispozici mapy povodňového nebezpečí a povodňových rizik tak požadovaná míra povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení bude zcela závislá na individuálním posouzení konkrétního pracovníka a nebude řešena systémově.</p> <p>KÚ navrhuje znění § 17 odst. 6 vodního zákona takto: V souhlasu ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik, uvede vodoprávní úřad také míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení.</p>	<p>ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, uvede vodoprávní úřad také na návrh správce povodí (§ 54 odst. 4), případně správce vodního toku míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Povodňové nebezpečí je definováno v § 64a.</p>
	<p>K bodu 13. § 38 odst. 2. KÚ nesouhlasí s definicí odpadních vod prostřednictvím devadesáti osmi hmotnostních procent vody. KÚ má za to, že tato část definice není promyšlena v celé šíři problematiky dotýkající se odpadních vod a může v praxi činit velké aplikační problémy. Například, jak bude probíhat vlastní kontrola hmotnostních procent, co bude, dojde-li k usazení v bezodtokové jímnici, je obsah vody nižší než 98 hm. %, apod.</p> <p>KÚ, OZZL byl proti změně zákona č. 185/2001 Sb., kterou byly odpadní vody z jímek zařazeny také jako odpad. Nejde zde totiž o nic jiného, než o peníze, vlastně víc peněz. Vyvážení obsahu jímek na vyvážení v režimu vodního zákona totiž nevynáší tolik, jako jejich vyvážení oprávněnou osobou k převzetí odpadu (k využití nebo odstranění) v režimu zákona o odpadech.</p> <p>Paradoxně průmyslové odpadní vody limit nemají navržen.</p> <p>Takže se vodoprávní úřady mají do budoucna v praxi potýkat s problémem posouzení, zda odpadní voda má či nemá 98 % hmotnostních vody zejména u bezodtokových jímek na vyvážení – kdo určí při vyvážení obsahu jímky, zda je „to vyvážené“ odpadní voda nebo odpad, snad ne řidič = obsluha fekálního vozu (ten totiž odveze z jímky cokoliv, hlavně že za to dostane zapláceno)?</p> <p>V případě, že budou jakékoliv pochybnosti o tom, zda něco je či není odpadní voda, máme na to</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p>

	<p>v současně platném znění vodního zákona § 38 odst. 13 VZ a příslušným vodoprávním úřadem je krajský úřad (§ 107 odst. 1 písm. p) VZ.</p> <p>KÚ navrhuje nově uvažované ustanovení § 38 odst. 2 vypustit.</p>	
	<p>K bodu č. 18 “daňové doklady o vývozu odpadních vod“ – ne každý ho musí mít. Daňový doklad vystavuje plátce DPH a ten, kdo jím není, daňový doklad nevystavuje. Ne každý podnikatel musí být nutně plátcem DPH, záleží na jeho ročním obratu (nad 1 milion za posledních 12 měsíců) viz ust. § 5 zákona o DPH. Nemusí mít takový obrat, nebo začíná podnikat...Doporučujeme tedy nahradit slovy „daňové, účetní nebo jiné doklady“. Totéž platí v bodech č. 55 a 67</p> <p>KÚ doporučuje následující znění § 38 odst. 8 vodního zákona:</p> <p>(8) Kdo akumuluje splaškové odpadní vody vznikající převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a neobsahující nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na čistírnu odpadních vod. Odvoz může provádět pouze osoba oprávněná podle jiného právního předpisu²³⁾, která má uzavřenu platnou smlouvu s provozovatelem čistírny odpadních vod na odběr a zneškodnění odpadních vod z bezodtokových jímek. Na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí je vlastník jímky povinen předložit daňové, účetní nebo jiné doklady o vývozu odpadních vod za období posledních dvou kalendářních let, ze kterých bude patrné množství vyvezené odpadní vody, datum vývozu a název osoby, jež odpadní vodu odebrala.</p>	<p>Ackceptováno částečně.</p> <p>Na základě jiné připomínky KÚ, budou „daňové doklady“ nahrazeny spojením „účetní doklady“. Spjení „jiné doklady“ je příliš vágní.</p>
	<p>K bodu 28. § 41 odst. 3. Vodoprávní úřady nemohou držet za účelem řízení prací havarijní službu. Je třeba si uvědomit, že existují „jednomužné“ vodoprávní úřady a náročnou práci při haváriích nemohou vykonávat osoby řádně neznalé vodního zákona a bez ZOZ na úseku vodního hospodářství. Havarijní službu může držet ČIŽP.</p> <p>Vodoprávní úřady jsou úřady, které na úseku vodního zákona vydávají povolení, souhlasy, vyjádření, závazná stanoviska a také provádějí vodoprávní dozor, ČIŽP zejména provádí vodoprávní dozor, ukládá opatření k odstranění zjištěných nedostatků. ČIŽP má na rozdíl od vodoprávních úřadů alespoň nějaké technické vybavení pro lepší zvládání havárií, prostě jsou na zvládání havárií připraveni po odborné stránce výrazně lépe než vodoprávní úřady, proto se domníváme, že havarijní službu má držet ČIŽP a nemusí ji držet vodoprávní úřady, a to zejména proto, že některé jsou obsazeny pouze jedním vodoprávníkem, který celkem pochopitelně nemůže</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypuštění slov „, pokud takovému vniknutí předchází.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>

	<p>havarijní službu držet 365 dní v roce. Aby za vodoprávníka držel službu jiný člověk, to nepřipadá v úvahu, protože nemá znalosti požadované vodním zákonem ani ZOZ na úseku vodního hospodářství.</p> <p>Oceňujeme, že konečně bude opět možné, aby řízení prací při zneškodňování havárií mohla provádět i ČIŽP, protože v současnosti se ČIŽP mnohdy odmítala alespoň účastnit zneškodňování rozsáhlých havárií nebo havárií na hraničních vodních tocích a vše nechávala na vodoprávním úřadu.</p> <p>KÚ navrhuje toto znění § 41 odst. 3 vodního zákona Z:</p> <p>(3) Hasičský záchranný sbor České republiky, Policie České republiky a správce povodí jsou povinni neprodleně informovat o jim nahlášené havárii příslušný vodoprávní úřad a Českou inspekci životního prostředí, která bude o havárii, k níž došlo v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a na povrchových vodách využívaných podle § 34, informovat též Ministerstvo zdravotnictví. Řízení prací při zneškodňování havárií přísluší vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí, které o havárii neprodleně informují správce povodí. Za účelem řízení prací mimo pracovní dobu drží Česká inspekce životního prostředí havarijní službu v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva životního prostředí.</p>	
	<p>K bodu 30. § 42 odst. 4. Požadujeme za druhou větu vložit větu: „Na tento postup se nevztahuje zákon o veřejných zakázkách.“ Je třeba si uvědomit, že jde <u>za prvé</u> o situaci, kdy je třeba uložit opatření, jehož původce není znám, <u>za druhé</u> je zde hrozba a <u>za třetí jde</u> „pouze“ o nezbytná opatření. V praxi skutečně nastávají problémy při potřebě rychlého řešení, což je u těchto případů obvyklé. Dále krajský úřad nemá speciální účet ani svůj rozpočet. Krajský úřad sice podle speciálního vodního zákona plní některé úkoly a činí úkony - pak v přenesené působnosti podle tohoto zákona. Slovo „kraj“ je potřeba ponechat, nemůže být nahrazováno slovy „krajský úřad“.</p> <p>KÚ navrhuje toto znění § 42 odst. 4 vodního zákona:</p> <p>(4) Nelze-li opatření k nápravě uložit podle odstavců 1 až 3 a hrozí-li závažné ohrožení nebo znečištění povrchových nebo podzemních vod, zabezpečí nezbytná opatření k nápravě příslušný vodoprávní úřad z vlastního podnětu nebo z podnětu České inspekce životního prostředí. Může k tomuto účelu uložit provedení opatření k nápravě právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštních právních předpisů,²³⁾ která je k provedení opatření k nápravě odborně a technicky</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p>způsobilá. Na tento postup se nevztahuje zákon o veřejných zakázkách. Účastníkem řízení o uložení opatření je jen tato osoba; odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. K tomuto účelu zřizuje kraj v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný do výše 10 000 000 Kč.</p>	
	<p>K bodu 31, návrhu změny § 42 odst. 5. KÚ zásadně nesouhlasí, aby finanční prostředky ze zvláštního účtu kraje byly použity i pro opatření k nápravě v případě, že je původce znám (§ 42 odst. 1). Kraj má část poplatků za odběr podzemních vod ve výši 50 %, které jsou jedním z příjmů fondu vodního hospodářství, druhým je doplňování z rozpočtu kraje do výše 10 mil. Kč. Z tohoto fondu jsou pak finanční prostředky vydávány na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury formou grantu (od 2016 formou dotace) a na opatření k nápravě podle § 42 odst. 4 vodního zákona.</p> <p>V případě uložených opatření k nápravě podle § 42 odst. 1 vodního zákona musí každý původce odstranit nezákonný závadný stav (nejen tedy přímou hrozbu) a v plném rozsahu (nejen tedy v nezbytném).</p> <p>KÚ má dále obavu, že zde nebude snaha, resp. motiv uplatňovat institut exekuce po původci a že uvedeným návrhem tak jde o rezignaci v otázce vymahatelnosti práva.</p> <p>Krajský úřad navrhuje toto znění § 42 odst. 5 vodního zákona:</p> <p>Ze zvláštního účtu kraje zřízeného podle odstavce 4 lze hradit rovněž náhradu nákladů na nápravná opatření k nápravě ekologické újmy na povrchových nebo podzemních vodách podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{23a}). Příslušný kraj krajský úřad zašle tyto prostředky příslušnému orgánu podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů bez zbytečného odkladu na základě jeho žádosti.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p>K bodu 51. § 112 odst. 1 písm. a) vypuštění kompetence ČIŽP kontrolovat fyzické osoby.</p> <p>KÚ zásadně nesouhlasí s tím, aby kontrolování fyzických osob náleželo pouze vodoprávním úřadům. Stejně tak jako ČIŽP zatěžují stížnosti a kontroly fyzických osob, které se snaží si tímto způsobem řešit své problematické sousedské vztahy, zatěžují i vodoprávní úřady a ve větším rozsahu, než zatěžují ČIŽP, protože ČIŽP má sféru kontrol oproti vodoprávnímu úřadu o něco úžeji</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude sladěno s jinými předpisy v technické ochraně ŽP (zákonem o ovzduší a zákonem o</p>

	<p>vymezenou právě v § 112.</p> <p>Nesouhlasíme s návrhem, aby ČIŽP měla výhodnější podmínky v kontrolní činnosti než vodoprávní úřady a jsme toho názoru, že závažné problémy na úseku ochrany vod mohou způsobovat i fyzické osoby, proto doporučujeme zachovat možnost kontrolovat fyzické osoby v § 112 odst. 1 písm. a) VZ i do budoucna.</p>	<p>odpadech), pro odlišnou úpravu ve vodním zákoně není opodstatnění.</p>
Praha – City	<p>K čl. I bodu 8 - § 17 odst. 1 písm. i) Navrhujeme zásadní přehodnocení potřebnosti jednotlivých ustanovení celého § 17 vzhledem k tomu, že dochází k dublování se závaznými stanovisky.</p> <p>Odůvodnění: Z navrženého § 17 odst. 1 písm. i) vyplývá, že v případě jednoho záměru na vybudování tepelného čerpadla bude třeba vydat souhlas dle § 17 odst. 1 písm. i) ke geologickým pracím, souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) k vrtům pro tepelné čerpadlo (pokud se nejedná o záměr v záplavovém území nebo ochranném pásmu vodního zdroje, kdy budou tyto souhlasy nahrazeny povolením dle § 14 písm. c) ke geologickým pracím), čímž dle našeho názoru dojde k nárůstu administrativní zátěže. Tato připomínka je zásadní</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Pokud se bude jednat o účelový vrt pro tepelné čerpadlo, nebude se vydávat souhlas podle § 17 odst. 1 písm. i), ale pouze souhlas podle § 17 odst. 1 písm. g).</p> <p>Nárůst administrativní zátěže byl v RIA vyhodnocen a není ve srovnání s nutností řešení otázky realizace průzkumných vrtů, opakovaně kritizované ombudsmanem, významný.</p>
	<p>K čl. I bodu 9 - § 17 odst. 5 a 6 Navrhujeme do těchto ustanovení (případně do vyhlášky č. 432/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů) doplnit podklady, na základě kterých bude vodoprávní úřad schopen posoudit možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů (míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení).</p> <p>Odůvodnění: Bez příslušných podkladů (např. hydrogeologický posudek) vodoprávní úřad není schopen přesně určit, kterých vodních útvarů se může záměr dotýkat, natož pak posoudit</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navržená změna v § 17 odst. 5 “(5) Vodoprávní úřad v souhlasu podle odstavce 1 posoudí v souladu s § 23a možnost zhoršení stavu záměrem</p>

	<p>možnost zhoršení jejich stavu (stejně je to i s mírou povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>dotčených vodních útvarů. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, poučí žadatele o nutnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 10. Souhlas je podkladem pro řízení podle § 23a odst. 10.“</p> <p>Podklady/doklady budou doplněny ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. a v metodickém pokynu.</p> <p>K § 17 odst. 6: Návrh nového znění: V souhlasu ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích podle odstavce 1 písm. c), pro které byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, uvede vodoprávní úřad také na návrh správce povodí (§ 54 odst. 4), případně správce vodního toku míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Povodňové nebezpečí je definováno v § 64a.</p>
--	--	--

	<p>K čl. I bodu 13 - § 38 odst. 2 V § 38 odst. 1 je řečeno, které vody jsou vodami odpadními. Pokud dle odstavce 2 nebude splněna podmínka alespoň 98 hmotnostních procent vody, pak přestanou být vodami odpadními? Bylo zhodnoceno s kanalizačními řády, jak často by k tomu mohlo dojít? Navrhovaná definice odpadní vody může způsobit, že odpadní vody, které budou zatíženy maximálním znečištěním dle kanalizačních řádů, vypadnou z režimu „odpadní voda“, protože obsah vody nebude dosahovat hmotnostních 98%.</p> <p>Doporučující připomínka (neoznačeno jako zásadní).</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p>
	<p>K čl. I bodu 18 - § 38 odst. 8 Navrhované znění § 38 odst. 8 požadujeme nahradit textem, který zní: „(8) Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod. Provozovatelé plavidel zajišťují jejich zneškodňování v souladu s § 7 odst. 4. Na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí je vlastník jímky nebo provozovatel plavidla povinen předložit daňové doklady o vývozu odpadních vod za období posledních dvou kalendářních let, ze kterých bude patrné množství vyvezené odpadní vody, datum vývozu a název osoby, jež odpadní vodu odebrala.“ V případě nepřijetí našeho návrhu požadujeme za větu druhou navrhovaného znění doplnit větu: „Provozovatelé plavidel zajišťují jejich zneškodňování v souladu s § 7 odst. 4.“ a ve větě třetí (resp. po tomto doplnění ve větě čtvrté) za slovo „vlastník jímky“ doplnit slova „nebo provozovatel plavidla“.</p> <p>Odůvodnění: V případě tohoto ustanovení, u části týkající se povinnosti zajistit zneškodnění odpadní vody z bezodtokové jímky odvozem do čistírny odpadních vod, se v praxi obáváme problémů v technologii čištění u menších čistíren odpadních vod, na které bude naváženo velké množství těchto odpadních vod, a vysokých nákladů na vyvážení těchto odpadních vod do více vzdálených čistíren odpadních vod; tato povinnost by mohla působit kontraproduktivně. V této části proto navrhujeme zachovat stávající právní úpravu.</p> <p>K návrhu na doplnění ustanovení ve vztahu k provozovatelům plavidel: Z § 38 odst. 8 a § 7 odst. 2 vyplývá, že provozovatelé plavidel jsou povinni je zabezpečit potřebným zařízením k akumulaci odpadních vod a řádně je provozovat. Více však zákon neřeší a je otázkou, co je myšleno řádným provozováním – zřejmě je myšleno plnění § 7 odst. 4. Jsme toho názoru, že § 38 odst. 8 by se měl dotýkat i provozovatelů plavidel, čímž by se vyloučilo obcházení povinností stanovených v § 7,</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Podle mě navrhované znění § 38 odst. 8 pokrývá i případy akumulace odpadních vod v bezodtokových jímkách v plavidlech.</p> <p>Myslím, že je velice nesystémové upravovat tuto otázku v § 38 odst. 8. Pokud by měla být řešena, bylo by vhodnější upravit ji v § 7, zřejmě § 7 odst. 3. Toto ustanovení je nicméně v gesci MD.</p>

	<p>kdy provozovatelé plavidel mají plavidla vybavená akumulacími nádržemi a dále mají uzavřenou paušální smlouvu s provozovatelem servisního plavidla o odběru odpadních vod. Smlouvy bývají uzavřeny zpravidla na jeden rok a pro každé plavidlo je dána paušální částka platby za měsíc nebo rok. Je tedy nekontrolovatelné, jak často a v jakém množství plavidlo odpadní vody servisnímu plavidlu předává. Současně se množí stížnosti či podněty na vypouštění splaškových vod z plavidel přímo do vodního toku. Vodoprávní úřad pak nemá jak zkontrolovat likvidaci odpadních vod z plavidla a vymáhat plnění povinnosti od provozovatelů plavidel. Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K čl. I bodu 19 - § 38 odst. 9 Požadujeme ponechat text stávajícího znění zákona. Odůvodnění: Navrhovaná změna je nadměrným uvolněním možnosti vypouštět odpadní vody do vod podzemních přes půdní vrstvy. Je nepochybné, že investoři by tuto možnost vzhledem k úspoře nákladů hojně využívali a obáváme se proto, že by docházelo k dělení velkých souborů staveb na soubory staveb menších tak, aby byl splněn množstevní limit pro vypouštění odpadních vod uvedený v návrhu. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrhované rozšíření vypouštění odpadních vod je motivováno kompenzací ke zpřísnění požadavků ve vztahu k akumulaci odpadních vod, jakožto nejvíce problematickému způsobu zneškodňování odpadních vod.</p> <p>Je třeba projednat s VPÚ a SMOČR, povodí, určitě v ustanovení ale musí být nějaké obecné.</p>
	<p>K čl. I bodu 28 - § 41 odst. 3 Požadujeme, aby byla přijata jedna z navržených variant: a) bod 28, který obsahuje novelu § 41 odst. 3, vypustit; b) stávající text ustanovení doplnit tak, že za větu poslední se doplní věta: „V případě, že vodoprávní úřad neřídí práce, přísluší řízení prací České inspekci životního prostředí.“, nebo c) stávající text ustanovení doplnit tak, že za větu poslední se doplní věta: „Vodoprávní úřady za účelem řízení prací při haváriích mají povinnost držet havarijní službu mimo stanovenou pracovní dobu.“ Odůvodnění:</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypouštění slov „, pokud takovému vniknutí předcházejí.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>

Stávající znění tohoto ustanovení jednoznačně dává vodoprávnímu úřadu kompetence k řízení prací při havárii. Naopak navrhovaná novela, v rozporu s jejím odůvodněním, přináší nejednoznačnost kompetencí. Námi navrhovaná změna uvedená v písm. b) by vyřešila případy, kdy by vodoprávní úřad nebyl schopen řízení prací zabezpečit (např. z důvodu pracovního vytížení, onemocnění pracovníků apod.), aniž by přitom došlo k situaci, kdy se na místo havárie dostaví dva orgány a budou se dohadovat o kompetence. Otázkou je ale potom, kdo bude hradit náklady na nařízené opatření k nápravě. Proto tuto variantu nepreferujeme.

Nesouhlasíme s novelou i s přihlédnutím ke skutečnosti, že nám není ani rámcově známa předpokládaná novela vyhlášky 450/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, která by měla řešit služby za účelem řízení prací. Navíc se nám jeví taková novela vyhlášky jako nadbytečná, neboť zákoník práce a jeho prováděcí předpisy dostatečně řeší problematiku pohotovosti mimo pracoviště a nařízení práce přesčas v rámci pohotovostí. Náš vodoprávní úřad má již více jak 10 let (od roku 2001) zajištěnou tzv. havarijní službu 365 dní v roce a nezaznamenali jsme žádné překážky nebo problémy ze strany zaměstnavatele či zaměstnanců. Úprava pohotovostí a dalších podrobností v jiném právním předpisu než je zákoník práce opět povede ke znepřehlednění obdobně jako je tomu u komplikovaných a často nejednoznačných ustanovení vodního zákona ve vztahu ke stavebnímu zákonu, navíc novela je v rozporu s důvodovou zprávou, kde je uvedeno, že převážná část vodoprávních úřadů službu drží již v současné době – pak jako opatření postačí např. v § 41 odst. 3 doplnit, že „vodoprávní úřady za účelem řízení prací při haváriích mají povinnost držet havarijní službu mimo běžnou pracovní dobu“; tato drobná úprava zajistí případy, kdy zaměstnavatel odmítal takové pohotovosti hradit. Námi navrhovaná varianta c) pak přináší jednoduché řešení, bez roztržité kompetencí, kdy uzákoněná povinnost držet havarijní službu vyloučí případy, že by se vodoprávní úřad na místo havárie nedostavil.

Ponechání kompetencí vodoprávnímu úřadu je důležité i ve vztahu k § 42 odst. 4 - viz naše další připomínky.

Nebude-li však naše varianta c) ze strany předkladatele návrhu akceptována, přikláníme k variantě a) a jsme toho názoru, že je rozhodně nutné vyřešit případy, kdy se vodoprávní úřad nedostaví na místo, aby převzal řízení prací; avšak novela § 41 odst. 3 přímo navazuje na novelu § 42 (bod 29, 30 a 31), kterou nelze bez podrobnějšího projednání s krajskými úřady a ČIŽP, bez podrobného poznání praxe, v tomto stádiu připomínek podpořit.

Důležité je také získat informace o způsobu předávání informace o nastalé havárii – není možné HZS zatěžovat spoustou telefonních čísel podle toho, kdo kdy bude držet

	<p>havarijní službu. Na území hlavního města Prahy HZS, popř. Policie ČR, informuje Operační středisko krizového štábu, které má následně za úkol informovat dotčené orgány. Není možné chtít, aby pracovníci HZS namísto zásahu telefonovali a zjišťovali, kdo je oprávněn přijmout informaci, zda vodoprávní úřad či ČIŽP.</p> <p>Lze jen shrnout, že bez podrobného poznání celé problematiky řešení havárií, rozdílnosti přístupu krajů a obcí s rozšířenou působností, získání informací o zkušenostech a podnětů k řešení, bez jednání s dotčenými zástupci krajských úřadů a vodoprávních úřadů obcí s rozšířenou působností, nelze novelu podpořit.</p> <p>V tomto upozorňujeme na skutečnost, že vodoprávní úřad na území hlavního města Prahy patří mezi ty vodoprávní úřady, které (možná jako jedny z mála) zabezpečují havarijní službu 365 dní v roce, mají zajištěné finanční prostředky dle § 42 odst. 4, ze kterých se hradí i případy dle § 42 odst. 1, kdy původce nekoná, mají bohaté zkušenosti při řešení havárií, úhradě nákladů a jejich vymáhání, a to i prostřednictvím soudů. Přesto nás nikdo neoslovil a k jednání o připravované novele nepozval, ačkoliv bychom byli schopni poskytnout mnoho podnětů a zkušeností.</p> <p>Tato připomínka zásadní.</p>	
	<p>K čl. I bodu 29 - § 42 odst. 1</p> <p>V navrhovaném textu novely tohoto ustanovení požadujeme větu druhou nahradit větou „Správní řízení o uložení opatření k nápravě závadného stavu, jehož příčinou byla havárie (§ 40), vede vodoprávní úřad.“, a větu čtvrtou nahradit větou: „Pokud ten, komu byla uložena opatření, je neplní nebo vzhledem k okolnostem není schopen je plnit a hrozí nebezpečí z prodlení, zabezpečí opatření k nápravě vodoprávní úřad na náklady původce, přitom postupuje podle § 42 odst. 4.“.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Náš požadavek vychází z připomínek uvedených k § 41 odst. 3 a dále ze zkušeností vodoprávního úřadu. Často jsou příčinou havárie dle § 40 dopravní nehody, při kterých původce (provozovatel dopravního prostředku) není schopen sám zajistit provedení opatření k nápravě, a to zejména z důvodu těžkých zranění řidiče, jazykové bariéry (polské, maďarské kamiony) a též kvůli absenci pověření od provozovatele dopravního prostředku, který je účastníkem správního řízení dle § 42 odst. 1. V takových případech vodoprávní úřad postupuje dle § 42 odst. 4, opatření jsou uložena odborně a technicky způsobilé osobě a následně jsou vymáhána na původci; avšak takový postup byl dosud prováděn na základě výkladu a zákonné zmocnění k tomuto postupu chybí.</p> <p>V současnosti není zřejmé, komu by nápravná opatření byla uložena, jakou formou (rozhodnutí, objednávka) a podle jakého odstavce § 42, což námi požadovaná změna napraví. S ohledem na to, že musí jít o výkon státní správy v přenesené působnosti, aby</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení § 42 nebude novelizováno, krom úpravy definice původce v § 42 odst. 1, které činí v aplikační praxi potíže.</p> <p>§ 42 „(1) K odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod, nedovoleného nakládání se závadnými látkami nebo havárií (dále jen "závadný stav") uloží vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod nebo</p>

	<p>výběr odborné osoby nespadal pod zákon o veřejných zakázkách, jsme toho názoru, že náhradní provedení opatření za původce, který nečiní, ale i uložení opatření namísto původci odborné osobě v případě, že původce není schopen činit, by mělo být provedeno formou rozhodnutí (vzhledem k tomu, že se vyhláší rozhodnutí na místě v souladu s § 143 správního řádu, nejedná se o administrativní zátěž).</p> <p>Námi požadované znění reaguje na požadavek vypuštění novely § 41 odst. 3 a dává prostor k vedení diskuze o novele těchto ustanovení, jak požadujeme v připomínkách k § 41 odst. 3.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>původci havárie (dále jen "původce"), povinnost provést opatření k nápravě závadného stavu (dále jen "opatření k nápravě"), popřípadě též opatření k zajištění náhradního odběru vod, pokud to vyžaduje povaha věci. Náklady na provedení opatření k nápravě nese ten, jemuž bylo opatření k nápravě uloženo. Pokud ten, komu byla uložena opatření, je neplní a hrozí nebezpečí z prodlení, zabezpečí opatření k nápravě vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí na náklady původce. Za původce závadného stavu se považuje ten, kdo závadný stav způsobil. Pokud k havárii došlo v důsledku zásahu Hasičského záchranného sboru České republiky nebo jednotek požární ochrany, nepovažují se za původce havárie, jestliže k zásahu použili přiměřených prostředků."</p>
	<p>K čl. I bodu 30 - § 42 odst. 4 Nesouhlasíme s přenesením povinnosti zřízení zvláštního účtu na krajský úřad.</p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>Požadujeme, aby povinnost zřídit účet měl i nadále kraj. Dále upozorňujeme, že ve větě poslední je na chybně uveden odkaz v závorce, dle našeho názoru správně má být „(§ 99 odst. 4)“.</p> <p>Odůvodnění: Krajský úřad nemá právní subjektivitu, nemá přidělené IČ ani DIČ a nemůže být vlastníkem účtu; krajský úřad má pouze svěřené prostředky pro jeho běžnou činnost v rámci rozpočtu kraje, jako samosprávného celku. Jsme toho názoru, že návrh je v rozporu s rozpočtovými pravidly pro kraje a obce a nepřináší očekávanou záruku, že finanční prostředky budou v případě přijetí navrhované novely § 42 odst. 5 zaslány České inspekci životního prostředí. Na území hlavního města Prahy jsou prostředky vyčleněné podle § 42 odst. 4 vázány účelovým znakem, tj. slouží pouze a jen pro účely úhrady plateb za opatření k nápravě, které zajišťuje vodoprávní úřad. Vzhledem k tomu, že krajský úřad nemá právní subjektivitu, nelze na něj dle našeho názoru ani odborně způsobilými osobami dle § 42 odst. 4 vystavovat faktury (v současnosti jsou faktury vystavovány na kraj – hlavní město Prahu, z jehož rozpočtu jsou náklady hrazeny). Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p>K čl. I bodu 31 - § 42 odst. 5 Požadujeme, aby povinnost zřídit zvláštní účet měl i nadále kraj S přenesením této povinnosti na krajský úřad nesouhlasíme. Současně nesouhlasíme s navrhovanými změnami § 42 odst. 1, 3 a 4. Nesouhlasíme s takovou právní úpravou, která umožní přeposílání finančních prostředků na krytí nákladů na provedení opatření na základě pouhé žádosti České inspekce životního prostředí. Požadujeme proto na začátek stávajícího odstavce 5 vložit větu, která zní: „Ze zvláštního účtu kraje zřízeného podle odstavce 4 lze hradit rovněž náhradu nákladů na nápravná opatření podle odstavce 1 v případě, pokud ten, komu byla uložena opatření podle odstavce 1, je neplní nebo vzhledem k okolnostem není schopen je plnit a hrozí nebezpečí z prodlení.“.</p> <p>Dále upozorňujeme, že ve větě první za slovem „prodlení“ chybí čárka (první věta pak nedává podle našeho názoru zcela smysl).</p> <p>Odůvodnění: Námi požadovaná novela věty první zajišťuje oprávnění pro vodoprávní úřad zajišťovat provedení opatření k nápravě i v případech, kdy je znám původce, ale důvodem neprovedení opatření k nápravě není jeho úmyslné nekonání, nýbrž skutečnost, že mu v daném okamžiku není možné opatření uložit (cizinec, zranění apod. – viz naše odůvodnění k § 42 odst. 1) a odklad provedení k nápravě není z hlediska zájmu ochrany jakosti vod možný (srážky, odtok a šíření znečištění). Současně námi požadovaná změna reaguje na již zavedený postup vodoprávních úřadů a je v souladu s námi požadovanými zněním §</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p>42 odst. 1.</p> <p>Náš nesouhlas s předkládanou změnou odůvodňujeme zejména skutečností, že neřeší vůbec zacházení s finančními prostředky kraje, který je na zvláštní účet poskytuje, a vidíme zde rozpor s odpovědným hospodařením s veřejnými prostředky.</p> <p>Navrhovaná novela § 42 odst. 5 umožňuje na základě pouhé žádosti, jejíž obsah není stanoven, vyplácet finanční prostředky z rozpočtu krajského úřadu, aniž by krajský úřad měl možnost si ověřit rozhodné skutečnosti. Dále není stanoveno, v jakém okamžiku může ČIŽP o prostředky požádat. Podle našeho názoru by to mělo být v okamžiku, kdy obdrží vyčíslení skutečných nákladů. Navrhovaná novela nedává krajskému úřadu žádnou možnost ověření, zda situace skutečně je havárií dle § 40, zda bylo vydáno rozhodnutí, jaké práce byly provedeny, zda požadovaná částka je reálná, tzn., že prostředky by podle předloženého návrhu měly být vyplaceny bez finanční kontroly požadované jiným zvláštním právním předpisem. Takto jednoduchý postup nelze akceptovat a připomínáme, že v době, kdy s finančními prostředky dle § 42 odst. 4 nakládalo Ministerstvo životního prostředí, byla úhrada nákladů mnohem složitější ministerstvo vyžadovalo doložení mnoha podkladů a vyplacení prostředků rozhodně nebylo bez zbytečného odkladu, jak se nyní chce od krajských úřadů.</p> <p>Předložená novela neřeší vymáhání nákladů uhrazených na provedení nápravná opatření. Jen vodoprávní úřad na území hl. m. Prahy řešil v roce 2013 41 havárií, z toho 9x vynaložil prostředky dle § 42 odst. 4 a následně náklady vymáhal na původci; v roce 2014 to bylo 12x z celkového počtu 40 havárií. V letošním roce jsme dosud šetřili 28 havárií, přičemž 9x byly prostředky vynaloženy ze zvláštního účtu a jsou vymáhány na původci. Pokud by byla novela přijata, je otázkou, kdo bude vymáhat náklady na původci? Tyto náklady však musí být příjmem kraje! Je nutné si uvědomit, že často se jedná o uplatnění škody z pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, kdy hlavní město Praha je poškozeným. Těžko bude mít ČIŽP u pojišťoven postavení poškozeného, jelikož z jejího rozpočtu prostředky čerpány nebudou, a kraj nemůže být poškozeným, pokud na něj není vystavena faktura. Proto je namísto oprávněná obava, že v takovém případě by ani nebylo možné prostředky vymáhat, což by mělo za následek finanční ztráty pro kraj. Jsou i případy, kdy kriminální policie šetří trestné činy, které současně naplní definici havárie dle § 40; v některých případech je pachatel zjištěn i po několika měsících a kraj následně opět vystupuje jako poškozený a vymáhá na pachateli vynaložené prostředky. Je též podstatné uvést, že pokud jsou prostředky na nápravná opatření uhrazeny dle § 42 odst. 4 a následně vymáhány na původci, neexistuje exekuční titul a oprávněnost požadavku. Uložit povinnosti uhradit tyto náklady může pouze soud. Kdo bude tedy vystupovat u soudu jako poškozený? Kdo bude podávat</p>	
--	---	--

	<p>žalobu? Bude mít ČIŽP dostatečnou motivaci k vymáhání, prostředky a zkušenosti k takovým postupům? Kdo zaručí, že učiní všechny potřebné kroky pro vymožení pohledávky? Jakým způsobem bude ČIŽP vracet vymožené prostředky kraji? Předložená novela vůbec tyto podstatné otázky neřeší a její návrh přinese zvýšení nákladů na havárie právě v důsledku toho, že bude znemožněno vymáhání pohledávek. V této souvislosti ještě odkazujeme na § 42 odst. 9, kdy je vodoprávnímu úřadu dána povinnost náhrady za majetkovou újmu nebo omezení vzniklá vlastníkům při provádění opatření k nápravě, pokud je postupováno dle § 42 odst. 4. Opět zde vodoprávní úřad nese povinnost a odpovědnost, aniž by v případě přijetí novely § 42 mohl v případě šetření havárie ČIŽP jakkoliv ovlivnit průběh provádění opatření, zajistit minimalizaci dopadů na vlastníky majetku apod.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>Shrnutí k navrhované novele § 41 a 42</p> <p>Na základě výše uvedených argumentů nesouhlasíme s navrhovanou novelou těchto ustanovení vodního zákona s tím, že novela je nepřipravená, nevychází z praxe vodoprávních úřadů, dostatečně neřeší hospodaření s veřejnými prostředky a dle našeho názoru je i v rozporu s jinými právními předpisy. Uvědomujeme si, že některé vodoprávní úřady obcí s rozšířenou působností mohou mít problém při získání prostředků z účtu kraje na provedení opatření při havárii, nicméně hledat řešení je nutné se zástupci kraje a hlavně se zástupci obcí s rozšířenou působností, které mají nejvíce zkušeností s danou problematikou. Novela se nám jeví jako nepřipravená, a proto požadujeme její odklad a dopracování. Současně navrhuje zahájit diskuzi na toto téma, např. v rámci pracovní skupiny složené z pracovníků vodoprávních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů, oblastních inspektorátů ČIŽP. Je i otázkou, zda by nebylo vhodnější přenést povinnost zřízení zvláštního účtu dle § 42 odst. 4 přímo na obce s rozšířenou působností s tím, že by se částka adekvátně snížila.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebudou krom úpravy definice "původce" v § 42 odst. 1 a vypuštění slov „, pokud takovému vniknutí předchází.“ v § 40 odst. 3, novelizována.</p>
	<p>K čl. I bodu 34 - § 67 odst. 3</p> <p>S navrhovanou změnou nesouhlasíme.</p> <p>Odůvodnění: Změna formulace z „může stanovit“ na „stanoví“ ukládá vodoprávnímu úřadu povinnost. Dle naší zkušenosti stanovení omezujících podmínek není vždy nutné. Dále upozorňujeme, že stanovit omezující podmínky lze pouze na základě požadavku předkladatele, tj. správce vodního toku. Proto by v souvislosti s touto změnou byla nezbytná i změna § 6 vyhlášky č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území, ve znění pozdějších předpisů.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh úpravy: „Mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo ohrožení</p>

	<p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>na návrh správce vodního toku nebo správce povodí opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem na návrh správce vodního toku nebo správce povodí změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.“</p>
	<p>K čl. I bodu 46 - § 99 odst. 4 Upozorňujeme, že navrhované znění § 99 odst. 4 není v souladu s navrhovanou změnou § 42 odst. 4 a 5, podle níž má zvláštní účet nově zřizovat krajský úřad a nikoliv kraj (a s níž zásadně nesouhlasíme – viz výše). <i>Doporučující připomínka (neoznačeno jako zásadní).</i></p>	<p>Vysvětleno. Ustanovení § 42 nebude novelizováno.</p>
	<p><u>K § 101 odst. 4 - Platba k úhradě správy vodních toků a správy povodí</u> Pro případ, že nebude akceptován požadavek na novelizaci § 8 odst.1 písm. d), požadujeme ve větě druhé za slova „jaderných reaktorů“ vložit slova „za využití a zpětné vrácení povrchové vody do toku pouze se změněnou teplotou vlivem využití pro potřeby chlazení budov,“. <u>Odůvodnění:</u> Jedná se o osvobození od plateb k úhradě správy vodních toků a správy povodí v případech využití vod pro účely chlazení či vytápění budov.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Navrhované změny zákona požadujeme doplnit tak, aby rovněž byly upraveny podmínky využití povrchových vod za účelem předání tepelné energie při chlazení budov. • Podle současné praxe je na takovéto užití, přestože je voda po změně teploty vracena do příslušného vodního toku zpět, nahlíženo jako na nevratnou spotřebu a příslušnou správou vodního toku případně povodí zpoplatněno podle § 101 odst. 3 písm. d) jako „ostatní odběr“. Výše poplatku tak naprosto neodpovídá situaci, že voda je do vodního toku vracena zpět. 	<p>Vysvětleno. Ustanovení se novelizuje, navíc spadá do kompetence MZE, do které MŽP nebude bez souhlasu MZE zasahovat.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Využití povrchových vod umožňuje významně zefektivnit procesy chlazení či vytápění budov tím, že absorbuje nebo předává tepelnou energii na příznivější teplotní úrovni, než v jaké by byla předávána či získávána do vzduchu. Tento efekt se projevuje v nižší spotřebě elektřiny v daných aplikacích, což má pozitivní dopad na spotřebu primárních zdrojů energie a s tím spojených emisí CO₂ a znečišťujících látek. Z tohoto důvodu navrhuje v těchto případech osvobodit takovéto využití povrchových vod od poplatků z titulu vyšších ekologických přínosů než nákladů, které garantují podmínky odběru ve vodoprávním povolení. Ve vyspělých zemích EU je takovéto využití povrchových vod vědomě podporováno, a proto doporučujeme tuto praxi zavést i v ČR. • Vzhledem k tomu, že množství odváděných vod pro takovéto aplikace je významně (i v několika řádech) menší, než jaké se vyskytuje v případech průtočného chlazení parních turbín, navrhuje, aby takovéto užití bylo od plateb dle §101 úplně osvobozeno. • Jsme toho názoru, že ekologické přínosy by výrazně převyšovaly způsobená negativa. Projekty, které již v ČR tohoto typu jsou (např. Národní divadlo, Rudolfinum, Klementinum), využívají jen několik promile aktuálních průtoků příslušných vodních toků a tak jejich dopad na biosféru ve vodním toku je malý a omezuje se jen případně na místo výtoku (což nelze rozhodně tvrdit u parních elektráren s průtočným chlazením jako jsou elektrárny Mělník či Hodonín). • Příslušným vodoprávním povolením lze přitom míru oteplení vodního toku a tím spojená negativa účinně minimalizovat – například tak, jak tomu je u elektráren Mělník II a III, u nichž je povoleno, aby teplota na konci mísící zóny tj. v místě, kde se teploty vody obou břehů vyrovnají, činila nejvýše 28 °C (mimořadně tak není přesně specifikováno, o jaké teplotě je voda do vodního toku vracena zpět). • Odebraná voda se v těchto aplikacích vrací do vodního toku zpět pouze se změněnou teplotou (a zpravidla i zbavenou mechanických nečistot), a proto navrhuje současně nevyžadovat poplatek podle § 89 odst. 2 (opět po vzoru průtočného chlazení parních turbín). <p><u>Tato připomínka je zásadní</u></p>	
	<p>K čl. I bodu 48 - § 104 odst. 9 Požadujeme do tohoto ustanovení (případně do vyhlášky č. 432/2001 Sb.) doplnit</p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>podklady, na základě kterých vodoprávní úřad bude schopen posoudit možnost zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Odůvodnění: Bez příslušných podkladů (např. hydrogeologický posudek) vodoprávní úřad není schopen přesně určit, kterých vodních útvarů se může záměr dotýkat, natož pak posoudit možnost jejich zhoršení. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Bude řešeno metodickým pokynem, neboť se nemá jednat o obsáhlé a složité posouzení a vyhodnocení. Podklady budou doplněny do vyhlášky č. 432/2001 Sb. až k podrobnějšímu vyhodnocení k udělení výjimky podle § 23a odst. 10.</p>
Zlínský kraj	<p>1. <u>K bodu 13 (§ 38 odst. 2) – navrhujeme novelizační text vypustit</u></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Nový odst. 2 § 38 je nadbytečný i s ohledem na skutečnost, že definice odpadní vody je již v ustanovení odst. 1 tohoto paragrafu. Dále není jasné, kdo, jak a v jakém místě kanalizačního systému, popř. čistírny odpadních vod, by procentuální obsah vody zjišťoval. V případě, že by odpadní voda svým procentuálním obsahem vody nevyhověla dané definici (nevíme, jak dlouho by takový rozbor trval), je otázkou, jak s ní v daný okamžik naložit. Zásadní připomínka.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p>
	<p>2. <u>K bodu 30 (§ 42 odst. 4) - navrhujeme v textu poslední věty ponechat slovo „kraj“</u></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Navrhovanou změnu v poslední větě odst. 4: „<i>K tomuto účelu zřizuje krajský úřad v rámci svého rozpočtu zvláštní účet</i>“ nepovažujeme za správnou, jelikož krajský úřad nemá rozpočet. Poplatky za odběr podzemní vody jsou příjmem rozpočtu kraje. Zastáváme názor, že nahrazením slova „kraj“ slovy „krajský úřad“ dojde k rozporu se zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Zásadní připomínka.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p>3. <u>K bodu 50 (§ 107 odst. 1 písm. l) – navrhujeme text ponechat v původním znění takto:</u> <i>„l) povolovat vypouštění odpadních vod z těžby a zpracování uranových rud a jaderných</i></p>	<p>Vysvětleno</p>

	<p><i>elektráren a odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečných nebo nebezpečných látek podle přílohy č. 1 do vod povrchových“</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Převod kompetencí v prvním stupni z ORP na krajské úřady není zcela vhodný, neboť jde o běžná řízení, která již v minulosti byla zákonem č. 20/2004 Sb., z působnosti krajských úřadů přesunuta na ORP a není tedy důvod přenášet kompetence zpět na vyšší stupně správních orgánů. Rozhodování na nižších úrovních správních orgánů je pak i v souladu se zásadou přibližování správy občanům, zajištění efektivnosti a úspornosti řízení. V neposlední řadě jistě není vhodný ani nárůst odvolacího řízení pro ministerstva, kterým je spíše vyhrazena kompetence v mimořádných opravných prostředcích. Pokud nebude připomínce vyhověno, je nutno řešit v přechodných ustanoveních, jak naložit s řízením započatým před účinností této novely. Zásadní připomínka.</p>	K diskusi s kraji.
Olomoucký kraj	<p>1. Požadujeme, aby současně s nabytím účinnosti tohoto zákona nabyly účinnosti i všechny prováděcí vyhlášky, se kterými předložený zákon počítá. <u>Zdůvodnění:</u> Jelikož návrh zákona na několika místech počítá s prováděcími vyhláškami, resp. neobsahuje žádná přechodná ustanovení, je nutné, aby zamýšlené vyhlášky nabyly účinnosti nejpozději s nabytím účinnosti návrhu. Tato připomínka je zásadní.</p>	Vysvětleno. Přechodná ustanovení budou doplněna, pokud budou přijaty změny, které to odůvodní (zejm. Změna § 8 odst. 3). Většina prováděcích předpisů bude připravena k účinnosti novely.
	<p>2. K bodu 2: V souvislosti s tímto bodem návrhu (§ 8 odst. 3) požadujeme do návrhu doplnit „přechodná ustanovení“, kterými by vlastníkům nebo provozovatelům kanalizací s odlehčovacími komorami, které nesplňují požadavky § 8 odst. 3 písm. g) návrhu, byl dán časový prostor uvést tyto odlehčovací komory do souladu s tímto § do 24 měsíců od nabytí účinnosti návrhu. <u>Zdůvodnění:</u> V současnosti platný zákon ani předkládaný návrh neřeší situaci stávajících odlehčovacích komor, resp. neukládá lhůtu, do kdy se mají tyto uvést do souladu s návrhem. Jelikož se může jednat o stavební zásahy a investice, je na místě provozovatelům stanovit období, do kdy mají tyto zákroky provést. Řešení situace nařizováním zbudování měřících zařízení vodoprávními úřady s ohledem na princip vstřícnosti veřejné správy považujeme za řešení pro situace, kdy provozovatelé tuto povinnost nesplní dobrovolně (v přechodných</p>	Akceptováno. Závisí nicméně na vypořádání připomínek k § 8 odst. 3.

	<p>ustanoveních daném termínu).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>3. K bodům 3, 5 a 35: V souvislosti s těmito body požadujeme do návrhu doplnit „přechodná ustanovení“, kterými by stávajícím odběratelům povrchových nebo podzemních vod, jejichž odběr přesahuje v návrhu obsažený limit pro zpoplatnění odběru (tj. 3000m³ za rok) do 6000m³, skončila platnost stávajících povolení do 12 měsíců od nabytí účinnosti návrhu.</p> <p><i>Zdůvodnění:</i> Doplnění přechodných ustanovení požadujeme z důvodu, že odběratelé, jež mají povolení odběr do 6000m³ za rok, nemají uloženu povinnost měření množství odebrané vody, tedy nelze zkontrolovat, jaké množství vody za rok odebral. Jelikož dochází ke změně hranice pro zpoplatnění odběru podzemních vod, je nutno nově u oprávněných, jež mohou odebírat od 3000m³ do 6000m³ změnit rozhodnutí tak, že jim bude stanovena povinnost měření objemu odebrané vody. Jako nejvhodnější se jeví možnost omezit v přechodných ustanoveních návrhu platnost takovýchto rozhodnutí např. na 12 měsíců po nabytí účinnosti návrhu. Při nedoplnění návrhu o přechodná ustanovení by došlo k nerovnosti mezi odběrateli podzemní vody, když nově povolené odběry nad 3000m³ by podmínku měřit měli stanovenou a stávající by tuto podmínku (potažmo povinnost platit za odběr podzemní vody) neměli.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Limity zpoplatnění odběrů nebudou měněny.</p>
	<p>4. K bodu 7 (§ 16 odst. 5 navrhovaného znění zákona): Požadujeme v tomto ustanovení doplnit definici pojmu „dostatečná a prokazatelná účinnost“, případně by návod k posouzení měla obsahovat prováděcí vyhláška.</p> <p><i>Zdůvodnění:</i> Z návrhu nelze zjistit, zda posouzení „dostatečné a prokazatelné účinnosti (čištění)“ je ponecháno na libovůli vodoprávních úřadů, případně, zda bude např. v prováděcí vyhlášce stanoveno procentní nebo jiné rozmezí, kdy lze instalované zařízení považovat za „zařízení s dostatečnou a prokazatelnou účinností čištění odpadních vod“ v souladu s § 16 odst. 5 vodního zákona.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude upraveno v metodickém pokynu k nařízení vlády pro vypouštění OV do vod povrchových (č. 401/2015 Sb.).</p>
	<p>5. K bodu 9 (§ 17 odst. 5 navrhovaného znění zákona): Do tohoto ustanovení požadujeme doplnit odkaz na prováděcí vyhlášku, která bude řešit postup vodoprávních úřadů a současně v tomto smyslu doplnit stávající vyhlášku č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu.</p> <p><i>Zdůvodnění:</i> Z návrhu není zřejmé, jak budou vodoprávní úřady „zhoršení stavu dotčených</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Bude řešeno metodickým pokynem, neboť se nemá jednat o obsáhlé a složité</p>

	<p>vodních útvarů“ posuzovat, příp. zda žadatel o souhlas bude nezhoršení dokládat již k žádosti nějakým dokumentem (např. vyjádřením správce povodí příp. hydrogeologickým posudkem...).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>posouzení a vyhodnocení. Podklady budou doplněny do vyhlášky č. 432/2001 Sb. až k podrobnějšímu vyhodnocení k udělení výjimky podle § 23a odst. 10.</p>
	<p>6. K bodu 10: Vložení nového odst. 10 do § 23a vodního zákona naprosto odmítáme.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Zavedením institutu „výjimky ze zákazu zhoršení stavu podle odst. 7“ opět nepochybně dojde k nárůstu byrokracie a prodloužení rozhodování vodoprávních úřadů. Ochranu zamýšlenému „zákazu zhoršení stavu (záměrem dotčených vodních útvarů)“ lze dostatečně ošetřit uložením podmínek v souhlase dle § 17 vodního zákona. Navíc kompetenčně přidělit rozhodování o výjimce krajským úřadům je naprosto nekoncepční a nesystematické, když souhlas podle § 17 vodního zákona udělují obce s rozšířenou působností (dále jen „ORP“) a zamýšlenou výjimku by měly udělovat krajské úřady.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK. Souhlas podle § 17 není dostačující. Neboť hodnocení má podle Směrnice a EK probíhat dvoufázově (dojde/nedojde ke zhoršení stavu) a následné udělení výjimky. Krajské úřady jsou nejvhodnějšími subjekty, neboť je problematika úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí.</p>
	<p>7. K bodu 20 (§ 38 odst. 10 navrhovaného znění zákona): Požadujeme odkaz 55) vypustit.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Nesouhlasíme s odkazem 55) tj. s odkazem na přílohu č. 3 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, neboť se domníváme, že pro vodoprávní úřady by tato změna znamenala vysokou administrativní zátěž. Podotýkáme, že podle zákona č. 76/2002 Sb. je pro posouzení nejlepších dostupných technik (BAT) určena odborná osoba (CENIA), z návrhu není zřejmé, zda tato odborná osoba bude poskytovat posouzení i pro vodoprávní řízení.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>U IPPC zařízení musí být nejlepší dostupné techniky zohledňovány již nyní, vodní zákon na této praxi nic nemění, pouze ji zdůrazňuje.</p> <p>Spojení: “, včetně</p>

		specifikací nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování odpadních vod a podmínek jejich použití, které stanoví vláda nařízením, a nejlepšími dostupnými technikami v oblasti zneškodňování odpadních vod⁵⁵⁾ .“ bude jako celek vypuštěno.
	<p>8. K bodu 23 (§ 39 odst. 3 navrhovaného znění zákona): Požadujeme do návrhu doplnit „přechodná ustanovení“ řešící platná povolení k vypouštění odpadních vod, resp. omezující jejich časovou platnost.</p> <p>Zdůvodnění: V návrhu chybí přechodné ustanovení, co s platnými povoleními k vypouštění odpadních vod, resp. kdy zastavit a kdy postupně odstranit znečišťování prioritními nebezpečnými látkami, není zřejmé, zda podrobnosti budou řešeny prováděcí vyhláškou nebo metodickým doporučením.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o transpozici Rámcové směrnice o vodách, která je naplňována především prostřednictvím plánů povodí, popř. Programem na snížení znečištění (viz § 39 odst. 3 poslední věta). Uvedená formulace chyběla k naplnění plné transpozice, není však bezprostředně spojena s požadavky na změnu konkrétních povolení, neboť prioritní látky se vypouštěných vodách de facto nevyskytují.</p>
	<p>9. K bodu 25 a 27: Zásadně nesouhlasíme s vypuštěním navrhovaného, navrhuje ponechat a doplnit o definici „krmiv rostlinného původu“.</p> <p>Zdůvodnění: Vypuštěním navrhovaného dojde k situaci, že nejen že se bude v rybníkářství více</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypuštění odstavce 12</p>

	<p>krmit, ale rybníkář nebude mít povinnost předložit kontrolujícímu vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí evidenci o hospodaření vedenou podle zákona o rybářství. Pracovníci státní správy rybářství naopak často nejsou odborníci na vodní hospodářství a nejsou oprávněni povinnosti stanovené vodním zákonem kontrolovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Na povinnosti podle zákona o rybářství nemá navrhovaná změna vliv. Zmocnění uvedené v § 39 odst. 8 nebylo téměř 5 let naplněno a na povolování výjimek podle § 39 odst. 7 neměla tato skutečnost žádný dopad. Zákonné zmocnění se tak ukázalo jako nadbytečné.</p>
	<p>10. K bodu 30 (§ 42 odst. 4 navrhovaného znění zákona): Nesouhlasíme s uvedenou změnou, navrhuje vypustit.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> „Krajský úřad“ nemá žádný účet, účet má „kraj“, jelikož je subjektem práva, krajský úřad je toliko jedním z orgánů kraje (srov. § 67 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p>11. K bodu 31 (§ 42 odst. 5 navrhovaného znění zákona): Požadujeme vypustit a ponechat původní změnu.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> V případě, že bude připuštěna možnost hradit uložená nápravná opatření ze zvláštního účtu kraje (resp. z účtu krajského úřadu, jak je navrhováno), lze se důvodně domnívat, že ukládající orgán v případě, kdy známý původce závadného stavu nebude plnit dobrovolně uložená opatření, bez vymáhání plnění po tomto známém původci bude požadovat úhradu nápravných opatření po kraji. Dále není stanoven limit plnění pro kraj, tudíž se lze domnívat, že plnění by mohlo být vyšší než 10 mil. Kč (výše zvláštního účtu dle odst. 4), přičemž</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p>plnění nad 10 mil. by kraj musel poskytnout z vlastního rozpočtu. Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>12. K bodu 35 (§ 88 navrhovaného znění zákona): Chybí přechodné ustanovení řešící stávající a platné zálohové výměry pro odběratele podzemních vod – požadujeme doplnit návrh, případně důvodovou zprávu, o řešení stávajících záloh při přechodu na nový způsob placení za odběr podzemních vod (rok 2016 a 2017). <u>Zdůvodnění:</u> Návrhem není řešeno vypořádání záloh odběratelů, které uhradí na rok 2017 (předpokládaná účinnost návrhu) v roce 2016. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno. Do zákona bude doplněno.</p>
	<p>13. K bodu 49 (§ 107 odst. 1 písm. f) navrhovaného znění zákona): S návrhem zásadně nesouhlasíme, požadujeme vkládaná slova: „rozhodovat o výjimce podle § 23a odst. 7 a“ vypustit (viz bod 6 připomínek k bodu 10 návrhu). <u>Zdůvodnění:</u> Vzhledem k tomu, že výjimka ze zákazu zhoršení stavu podle § 23a odst. 7 je dle našeho názoru nadbytečná (viz odůvodnění u bodu 6 připomínek) požadujeme doplňovaná slova vypustit. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno. Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK, které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Souhlas podle § 17 nebo závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 není dostačující. Neboť hodnocení má podle Směrnice a EK probíhat dvoufázově (posouzení dojde/nedojde ke zhoršení stavu) a následné udělení výjimky. Krajské úřady jsou nejvhodnějšími subjekty, neboť je problematika úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí.</p>

	<p>14. K bodu 50 (§ 107 odst. 1 písm. l) navrhovaného znění zákona): Navrhujeme slova: „a vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace (§16)“ vypustit.</p> <p><u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o nesystematické předávání kompetencí v rámci soustavy vodoprávních úřadů. Vodoprávní úřady ORP mají ze své předchozí úřední činnosti více poznatků ke konkrétní lokalitě, mají k dispozici kanalizační řády jednotlivých kanalizací, na které je v povolení odkazováno. Jedná se o prvoinstanční rozhodnutí, tzn. vodoprávní úřad ORP je pro žadatele nejbližším možným vodoprávním úřadem k vyřízení žádosti. Počet vydávaných rozhodnutí v průběhu kalendářního roku je ve srovnání s jinými rozhodnutími dle vodního zákona zanedbatelný a nezatěžuje nadměrně vodoprávní úřady ORP.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K diskusi s kraji.</p>
<p>Moravskoslezský kraj</p>	<p>1. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA Návrh na vložení nového novelizačního bodu § 8 odst. 1 písm. e) zní: „(1) Povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen "povolení k nakládání s vodami") je třeba e) k čerpání znečištěných podzemních vod za účelem snížení jejich znečištění a k jejich následnému vypouštění do těchto vod, popřípadě do vod povrchových, pokud nejde o činnost prováděnou na základě povolení podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě7b),“.</p> <p>Navrhujeme za slova „do vod povrchových“ doplnit slova „nebo kanalizací“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Připomínka zohledňuje praktické zkušenosti vodoprávního úřadu, kdy při realizaci sanačních prací není možné všechny předčištěné podzemní vody vypouštět zpět do vod podzemních a v lokalitě není vhodný recipient, ale je možné je za určitých podmínek vypouštět do kanalizace.</i></p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Nově navrhované písm. e) “k čerpání znečištěných podzemních vod za účelem snížení jejich znečištění a k jejich následnému vypouštění do těchto vod, popřípadě do vod povrchových, pokud nejde o činnost prováděnou na základě povolení podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě7b),“.</p>
	<p>2. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 3 Podle tohoto novelizačního bodu § 9 odst. 3 zní: „(3) Povoluje-li vodoprávní úřad odběr povrchových nebo podzemních vod v množství přesahujícím</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p>limit pro zpoplatnění (§ 88 a 101) na dobu delší než 1 rok, stanoví současně i výši povoleného ročního odběru a povinnost měřit množství odebrané vody.“.</p> <p>Varianta A: Navrhujeme ponechat původní znění § 9 odst. 3. Varianta B: V navrženém textu navrhujeme nahradit slova „povinnost měřit“ slovy „způsob měření“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Povinnost měřit množství odebrané vody je povinným oprávněným uložena ustanovením § 10 odst. 1 vodního zákona v nově navrhovaném znění (čl. I, bod 5).</i></p> <p><i>Případně je možné v povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod v množství přesahujícím limit pro zpoplatnění namísto stanovení povinnosti měřit množství odebrané vody stanovit způsob měření.</i></p>	
	<p>3. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 10</p> <p>Podle tohoto novelizačního bodu § 23a odst. 10 zní: „(10) Vyplyne-li ze souhlasu nebo závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle § 17 nebo § 104 odst. 9 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, může vodoprávní úřad vydat na základě žádosti výjimku ze zákazu zhoršení stavu podle odstavce 7. Bez udělení výjimky nelze záměr podle věty první provést. Náležitosti žádosti o udělení výjimky podle odstavce 7 a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou.“.</p> <p>Navrhujeme nahradit slovo „provést“ slovem „povolit“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Vyplyne-li potřeba vydání výjimky ze zákazu ze závazného stanoviska vodoprávního úřadu, je žádoucí, s ohledem na právní jistotu realizátora záměru, podmínit vydáním výjimky již povolení záměru, ne až jeho provedení.</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Formulace bude upravena na základě připomínky MZV.</p>
	<p>4. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, body 12 až 22</p>	

	<p>Navrhujeme ponechat ustanovení § 38 v původním znění, případně jeho text doplnit a upravit v návaznosti na níže uvedené.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhovaná úprava § 38 není zcela účelná a systematická a její přijetí by při aplikaci způsobilo mnohé problémy jak na straně správních orgánů při výkonu veřejné správy, tak i na straně samotných producentů odpadních vod při nakládání s vodami.</i></p> <p><i>Uvedení přesné hodnoty hmotnostních procent vody je v praxi nekontrolovatelné, dosavadní úprava s platným (od 1. října 2015) zněním zákona o odpadech nekoliduje a rozsah působnosti zákona č. 254/2001 Sb. a zákona č. 274/2001 Sb. je prověřen dosavadní aplikací právních předpisů (odstavec 2)</i></p> <p><i>Navrhovaný nový odstavec 3 se jeví s ohledem na doplnění textu v odstavci 1 jako nadbytečný, jsou-li odpadními vodami i směsi těchto vod s vodami srážkovými, není potřeba znovu uvádět, že vtokem do jednotné kanalizace se srážkové vody stávají vodami odpadními.</i></p> <p><i>Negativní vymezení odpadních vod uvedením srážkových vod z odlehčovacích komor oddílné srážkové kanalizace je nadbytečné a její uvedení navozuje, že srážkové vody odváděné oddílnou srážkovou kanalizací (ne z odlehčovacích komor) jsou a priori vodami odpadními (odstavec 4).</i></p> <p><i>Navrhované vymezení způsobů zneškodňování odpadních vod je zcela jistě žádoucí, chybí však další upřesnění, analogicky se zákonem o odpadech, kdy je každý povinen odpadní vody odstraňovat a kdy je možné je i jinak využívat (např. skrápění skládek průsakovou vodou ze skládky, tedy vodou odpadní, využívání chladících vod, tedy vod se změněnou teplotou, vod odpadních, v provozu jiného subjektu). Nastavení možnosti jiného způsobu nakládání s některými odpadními vodami, možnosti jejich využití jiným subjektem odlišným od producenta je do budoucna, a to i s ohledem na současné hydrologické podmínky, jistě žádoucí (odstavec 5).</i></p> <p><i>Přes potřebu úpravy povinností osob, které akumulují odpadní vody v žumpách, je navržená úprava nevhodná. Omezení povinných pouze na domácnosti je poněkud krátkozraké, povinným je každý, kdo odpadní vody v jímce akumuluje, a to bez ohledu na charakter těchto odpadních vod.</i></p>	<p>Vysvětleno. Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p> <p>Vysvětleno. Odůvodnění viz totožná připomínka MZe.</p> <p>Vysvětleno. Z § 38 řešení odlehčovacích komor vypuštěno (viz připomínka MZe). Žádoucí úprava, ano, ale mimo kompetenci VZ, spadá pod zákon o odapech.</p> <p>Povinnosti "původce" končí předáním OV oprávněné osobě. Ta s ní může v</p>
--	---	--

	<p><i>Nastavení povinnosti zneškodňovat odpadní vody z žumpy na čistírně je žádoucí, ne tak již navržené, kdy zodpovědným za likvidaci na čistírně odpadních vod je producent, ne ten, kdo jako osoba oprávněná odpadní vody převzal, producent odpadních vod nemůže být postižitelný za to, že oprávněná osoba nepředá odpadní vody k likvidaci na čistírnu odpadních vod, povinnosti a oprávnění oprávněných osob jsou zcela opomenuty (odstavec 8).</i></p>	<p>režimu VZ nakládat pouze vývozem na ČOV, jinak je v režimu OZ.</p>
	<p>5. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 23 Navrhujeme nevkládat do § 39 odst. 3 větu: „Znečištění vypouštěním, emisemi nebo úniky prioritních nebezpečných látek se musí zastavit nebo postupně odstranit.“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Navržený text není právní normou.</i></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se o transpozici Rámcové směrnice o vodách, která je naplňována především prostřednictvím plánů povodí, popř. Programem na snížení znečištění (viz § 39 odst. 3 poslední věta). Uvedená formulace chyběla k naplnění plné transpozice, není však bezprostředně spojena s požadavky na změnu konkrétních povolení, neboť prioritní látky se vypouštěných vodách de facto nevyskytují.</p>
	<p>6. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 28 V § 41 odst. 3 věta druhá po úpravě navržené v tomto novelizačním bodu zní: „Řízení prací při zneškodňování havárií přísluší vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí, které o havárii neprodleně informují správce povodí, a které drží za účelem řízení prací havarijní službu v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva životního prostředí.“.</p> <p>Navrhujeme vypustit slova „vodoprávnímu úřadu nebo“ a v následujícím textu nahradit slovo „které“</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypuštění slov „, <i>pokud takovému vniknutí předcházejí.</i>“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.</p>

	<p>sloves „která“.</p> <p>V případě akceptace návrhu navrhujeme nahradit v § 39 odst. 2 písm. a), které zní: „a) vypracovat plán opatření pro případy havárie (dále jen „havarijní plán“) a předložit jej ke schválení příslušnému vodoprávnímu úřadu; může-li havárie ovlivnit vodní tok, projedná jej uživatel závadných látek před předložením ke schválení s příslušným správcem vodního toku, kterému také předá jedno jeho vyhotovení,“ slova „kterému také předá jedno jeho vyhotovení,“ slovy „vodoprávní úřad projedná předložený havarijní plán s Českou inspekcí životního prostředí; po schválení předá jedno vyhotovení havarijního plánu České inspekci životního prostředí a případně příslušnému správci toku“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Dělení kompetencí je neúčelné, neekonomické a působí aplikační nesnáze. ČIŽP má k řízení prací při havárii veškeré prostředky a spolupráce místně příslušných vodoprávních úřadů zcela jistě bude, stejně jako při současné úpravě spolupráce ČIŽP s vodoprávním úřadem řídícím havárii, obvyklá.</i></p> <p><i>V případě, že Česká inspekce životního prostředí bude řídit práce při zneškodňování havárií, je potřeba, aby měla k dispozici zpracovávané i schválené havarijní plány.</i></p>	
	<p>7. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, body 30, 31</p> <p>Navrhujeme ponechat původní znění § 42 odst. 4 a 5. V případě neakceptace ponechání původního znění navrhujeme nahradit slova „krajský úřad“ sloves „kraj“. Kraj, nikoliv krajský úřad, může zřídit zvláštní účet kraje - viz postavení kraje a jeho orgánů v zákoně č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Na konci textu odstavce 4 navrhujeme ponechat doplněná slova „z příjmů kraje získaných z poplatků za odebrané množství podzemní vody (§ 99 odst. 3)“ (z platného znění - pz_RACKA3ZMK34R – IV.) do výše 10 000 000 Kč“. V návrhu zákona je odlišné znění (ma_RACKA3ZMK34R) - „z příjmů poplatků za odebrané množství podzemní vody do rozpočtu kraje (§ 99 odst. 3)“.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	Pozn. Přesnější by byl odkaz na ustanovení § 99 odst. 4 namísto § 99 odst. 3.	
	<p>8. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 33 V § 54 odst. 4 věta druhá po úpravě navržené v tomto novelizačním bodu zní: „Dále poskytují stanoviska správců povodí zejména pro vydání povolení k nakládání s vodami [§ 8 odst. 1 písm. a) až c)], včetně posouzení návrhů hodnot emisních limitů z hlediska souladu s kombinovaným způsobem výpočtu (§ 38 odst. 10), a stanoviska pro vydání povolení k některým vybraným činnostem [§ 14 odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání stavebního povolení k vodním dílům (§ 15), k ohlášení vodních děl (§ 15a), pro udělení souhlasu (§ 17) a pro vydání vyjádření (§ 18), ve kterých posuzují soulad záměrů umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu, zařízení nebo provádět jiné činnosti s výše uvedenými zájmy, pokud by takové záměry mohly ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, popřípadě jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod.“.</p> <p>Navrhujeme za text „(§ 17)“ doplnit slova „, závazného stanoviska (§ 104 odst. 9), včetně posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů (§ 23a) a míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení [k § 17 odst. 1 písm. c)]“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Vazba na navrhované doplnění odst. 5 a 6 v § 17 a § 104 odst. 9.</i></p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Závisí nicméně na vypořádání jiných připomínek.</p> <p>Upravené znění: “(4) Správci povodí v rámci své činnosti podávají podněty, návrhy a vyjádření vodoprávním úřadům a jiným správním úřadům z hlediska zájmů daných příslušnými plány v oblasti vod a z hlediska dalších zájmů sledovaných zákonem, zejména ve věcech ochrany vodních poměrů, ochrany vod, hospodárného využívání vodních zdrojů, minimálních zůstatkových průtoků vodních toků, minimálních hladin podzemních vod a při přechodném nedostatku vody. Dále poskytují stanoviska správců povodí zejména pro vydání povolení k nakládání s vodami [§ 8 odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání povolení k některým vybraným činnostem [§ 14</p>

		<p>odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání stavebního povolení k vodním dílům (§ 15), k ohlášení vodních děl (§ 15a), pro udělení souhlasu (§ 17), závazného stanoviska podle (§ 104 odst. 9) a výjimky podle § 23a odst. 10, a to včetně posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů (§ 23a) a míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení [k § 17 odst. 1 písm. c)], a pro vydání vyjádření (§ 18), ve kterých posuzují soulad záměrů umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu, zařízení nebo provádět jiné činnosti s výše uvedenými zájmy, pokud by takové záměry mohly ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, popřípadě jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod.“</p>
	<p>9. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 35 § 88 odst. 1 podle tohoto novelizačního bodu zní:</p>	<p>Vysvětleno. Ustanovení nebrání převedení práva na někoho</p>

	<p>„(1) Oprávněný, který má povolení k odběru podzemní vody [§ 8 odst. 1 písm. b) bod 1 a § 8 odst. 2] (dále jen "odběratel"), je za podmínek stanovených tímto zákonem povinen platit za skutečné množství odebrané podzemní vody. V případě, že oprávněný umožnil výkon svého povolení k nakládání s vodami podle § 11 odst. 3 provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu 10a) tím, že na něj výkon povolení smluvně převedl³⁶⁾ a tento provozovatel oznámil svůj název, sídlo a identifikační číslo osoby Státnímu fondu životního prostředí, považuje se za odběratele tento provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu. Poplatek se platí za kalendářní rok a jeho sazby v Kč/m³ jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.“.</p> <p>Navrhujeme nahradit slova „provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu 10a)“ slovem „jinému“, slova „tento provozovatel“ slovem „ten“ a slova „tento provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu“ slovy „ten, komu oprávněný výkon svého oprávnění umožnil“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Není zřejmé, proč je uvedené vztaženo pouze na provozovatele vodovodu pro veřejnou potřebu, oprávněný může umožnit výkon svého oprávnění i jinému subjektu, než je provozovatel veřejného vodovodu, stejně jako se může jednat o odběr k jiným účelům, než je zásobování obyvatel pitnou vodou a i v těchto případech je vhodné, aby ten, komu je nakládání umožněno, byl podle uvedeného ustanovení odběratelem. Tato možnost by měla být využitelná všemi subjekty.</i></p>	<p>jiného, pouze specifikuje případ, kdy je oprávnění převedeno na provozovatele, který má následně povinnosti vůči SFŽP.</p>
	<p>10. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 50 Navrhujeme ponechat původní znění § 107 odst. 1 písm. l).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Přesun kompetence k vydávání povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace podle § 16 na úroveň krajských úřadů s odůvodněním zrušení kompetence vodoprávních úřadů na úrovni obecních úřadů obcí s rozšířenou působností vydávat povolení k vypouštění předčištěných odpadních vod do kanalizace podle zákona č. 274/2001 Sb. (podle § 18 odst. 3 tohoto zákona ve znění do 31. prosince 2013) je nedůvodné a neúčelné. Uvedené povolení je bezprostředně navázáno na kanalizační řád schvalovaný vodoprávními úřady na úrovni obcí s rozšířenou působností a</i></p>	<p>Vysvětleno. K diskusi s kraji.</p>

	<i>neexistují relevantní argumenty pro změnu dosavadních kompetencí.</i>	
	<p>11. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 51 § 112 odst. 1 písm. a) úvodní věta s úpravou navrženou v tomto novelizačním bodu zní: „(1) České inspekci životního prostředí přísluší a) v rámci vodoprávního dozoru kontrolovat, jak fyzické nebo právnické osoby dodržují povinnosti stanovené tímto zákonem nebo uložené podle tohoto zákona jí nebo vodoprávními úřady na úseku“</p> <p>Navrhujeme nevypouštět slova „jak fyzické nebo“, nýbrž doplnit stávající text, a to doplněním slova „podnikající“ za slovo „jak“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Je žádoucí nevyjímat z kompetence České inspekce životního prostředí jiné podnikající subjekty. Návrh koresponduje s úpravou výkonu kontrolní činnosti podle zákona o odpadech a zákona o ochraně ovzduší.</i></p>	Akceptováno.
	<p>12. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 55 V § 116 odst. 1 navrhujeme doplnit nové písm. k), které zní: „(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že k) poruší zákaz mytí motorového vozidla nebo provozního mechanismu podle § 39 odst. 9,“. Při akceptaci by bylo následně zapotřebí upravit označení následujících ustanovení a také odstavce 2.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>Jedná se o doplnění dosud chybějící speciální skutkové podstaty přestupku; analogický správní delikt viz § 125a odst. 1 písm. m).</i></p>	Akceptováno.
	<p>13. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 55</p>	Akceptováno.

	<p>Podle tohoto novelizačního bodu § 116 odst. 1 písm. r) zní: „(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že r) nezneškodňuje odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce odvozem na čistírnu odpadních vod nebo nepředloží daňové doklady o vývozu odpadních vod podle § 38 odst. 6.“.</p> <p>Navrhujeme vypustit slova „nezneškodňuje odpadní vody akumulované v bezodtoké jímce odvozem na čistírnu odpadních vod nebo“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>V této věci může být nesplněním povinnosti pouze nepředání oprávněné osobě, odvoz na čistírnu odpadních vod je pak povinností osoby oprávněné, kterou producent nemůže, není-li osobou oprávněnou on sám, plnit.</i></p>	
	<p>14. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 67</p> <p>Podle tohoto novelizačního bodu § 125a odst. 1 písm. u) zní: „(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že u) nezneškodňuje odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce odvozem na čistírnu odpadních vod nebo nepředloží daňové doklady o vývozu odpadních vod podle § 38 odst. 6.“.</p> <p>Navrhujeme vypustit slova „nezneškodňuje odpadní vody akumulované v bezodtoké jímce odvozem na čistírnu odpadních vod nebo“.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> <i>V této věci může být nesplněním povinnosti pouze nepředání oprávněné osobě, odvoz na čistírnu odpadních vod je pak povinností osoby oprávněné, kterou producent nemůže, není-li osobou oprávněnou on sám, plnit.</i></p>	<p>Viz předchozí.</p>
	<p>15. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K čl. I, bod 81</p> <p>V tabulce A navrhujeme zachovat stávající rozdíl v sazbě poplatku za odebrané množství podzemní vody podle účelu jejího užití.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odběry podzemní vody pro jiné účely se sazbou 3 Kč/m³ jsou dnes zcela</p>

	<p><u>Odůvodnění:</u> Dle § 29 odst. 1 jsou zdroje podzemních vod přednostně vyhrazeny pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou, což by mělo být zohledněno ve výši poplatku za odběr podzemních vod.</p>	marginální.
Karlovarský kraj	<p>Zásadní připomínka: § 42 odst. 4: K tomuto účelu zřizuje kraj krajský úřad v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný z příjmů kraje získaných z poplatků za odebrané množství podzemní vody (§ 99 odst. 3) do výše 10 000 000 Kč. - nesouhlasíme s takto navrhovanou změnou</p> <p>Krajský úřad není právnickou osobou, krajský úřad tedy nezřizuje žádné účty, ty jsou zřizovány krajem.</p> <p>Krajský úřad nedisponuje ani rozpočtem, tím disponuje pouze kraj.</p> <p>Navrhovaná změna není v souladu se zákonem o krajích, kdy je rozhodování o financování svěřeno radě kraje, popř. zastupitelstvu kraje.</p> <p>Důvod, že dojde k usnadnění a urychlení uvolňování finančních prostředků ze zvláštního účtu, není relevantní, protože dosud kraj financoval opatření přímo obcím s rozšířenou působností (na žádost jejího vodoprávního úřadu; tedy nikoliv tomu, komu bylo opatření uloženo), a to tím způsobem, že obci proplatil zpětně jejich úhradu na financování uloženého opatření.</p> <p>Nebezpečí z prodlení při realizaci opatření není závislé na zaplacení faktury za provedení opatření – opatření se provádí dle rozhodnutí vodoprávního úřadu, financováno je až po jeho ukončení dle provedených konkrétních prací, není financováno předem.</p> <p>Doporučujeme ponechat původní znění, kdy zvláštní účet zřizuje kraj.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p>Zásadní připomínka: § 107 odst. 1 písm. k): Kompetence povolovat vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace dle § 16 vodního zákona.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K diskusi s kraji.</p>

	<p>- nesouhlasíme s takto navrhovanou změnou</p> <p>Již zákonem č. 20/2004 Sb. došlo ke změně příslušnosti povolovat vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky do kanalizace z krajských úřadů na úřady ORP (s ohledem na značný počet drobných producentů těchto odpadních vod, zejména stomatologických ordinací, jichž může být v každém městě několik až několik desítek - jen pro město Karlovy Vary internetový vyhledávač našel cca 60 zubních lékařů).</p> <p>Tento stav koresponduje také se skutečností, že je vodoprávní úřad ORP kompetentní rovněž schvalovat kanalizační řád, v jehož intencích musí být povoleno předmětné vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace.</p> <p><i>Povolovat vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace (§ 16) doporučujeme ponechat ve zbytkové kompetenci vodoprávních úřadů ORP v § 106.</i></p>	
	<p>Zásadní připomínka: Hlava X: úpravy poplatků</p> <p>- nesouhlasíme se změnou úpravy poplatků za znečištění vypouštěných odpadních vod</p> <p>Zejména zpřísnění hmotnostních i koncentračních limitů pro zpoplatnění a zvýšení sazby poplatku za znečištění vypouštěných odpadních vod u vybraných ukazatelů znečištění se v dnešní době jeví již jako neefektivní, protože průmyslové a čistící technologie jsou již na takové úrovni, že dosahují odtokových limitů podle směrnic EU. Nebude tedy ze strany provozovatelů docházet ke změnám či úpravám technologií. Cílem zvýšení poplatků tak není zlepšit kvalitu vod, respektive dosáhnout pozitivního vlivu na dosažení dobrého stavu vodních útvarů; poplatek již ztrácí svou motivační funkci.</p> <p>Odůvodnění v důvodové zprávě uvedené, a sice že od roku 2002 se poplatková úprava nezměnila, nepovažujeme za relevantní zdůvodnění navyšování poplatků za znečištění vypouštěných odpadních vod.</p> <p>Doporučujeme zachovat dosavadní právní úpravu pro hmotnostní i koncentrační limity pro zpoplatnění a zvýšení sazby poplatku za znečištění vypouštěných odpadních vod u vybraných ukazatelů znečištění.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Novela je speciálně zaměřena na ukazatele z bodových zdrojů znečištění, které se nejvíce projevují na nevyhovujícím stavu vodních útvarů, a které lze eliminovat zlepšeným čištěním OV.</p>
	<p>Zásadní připomínka:</p>	<p>Vysvětleno.</p>

	<p>§ 23a odst. 10 a § 107 odst. 1 písm. f): Vyplyne-li ze souhlasu nebo závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle § 17 nebo § 104 odst. 9 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, může vodoprávní úřad vydat na základě žádosti výjimku ze zákazu zhoršení stavu podle odstavce 7. Bez udělené výjimky nelze záměr podle věty první provést. Rozhodovat o výjimce podle § 23a odst. 7 a ukládat opatření, která stanoví ve veřejném zájmu programy opatření podle § 26 odst. 4, bude krajský úřad. - nesouhlasíme s touto novou úpravou</p> <p>Dle § 23 odst. 1 je plánování v oblasti vod koncepční činností. S ohledem na toto pojetí plánů oblasti povodí je zřejmé, že nelze striktně vymáhat obecně formulované opatření z těchto plánů. Není tedy zřejmé, jakým způsobem bude vodoprávní úřad krajského úřadu hodnotit žádosti o výjimky ze zákazu zhoršení stavu dle § 23a odst. 7. Odůvodnění vztažená na obecná opatření z plánů oblasti povodí tak, jak je to běžně uplatňováno ve stanoviscích správců povodí, nebude moci být použito jako dostatečná právní argumentace.</p> <p><i>Doporučujeme nezavádět nově navrhovaný § 23a odst. 10.</i></p>	<p>Úpravu nelze vypustit. Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK, které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Souhlas podle § 17 nebo závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 není dostačující. Neboť hodnocení má podle Směrnice a EK probíhat dvoufázově (posouzení dojde/nedojde ke zhoršení stavu) a následné udělení výjimky. Krajské úřady jsou nejvhodnějšími subjekty, neboť je problematika úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí.</p>
	<p>Zásadní připomínka: § 38 odst. 12: Vodoprávním úřadem stanovené hodnoty nesmí být přísnější než hodnoty dosažitelné při použití nejlepších dostupných technik v oblasti zneškodňování odpadních vod (55), přičemž poznámka pod čarou č. 55 zní: „Příloha č. 3 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.“ - nesouhlasíme s tímto návrhem úpravy</p> <p>Dosavadní znění § 38 odst. 10 vodního zákona řeší vazbu mezi přílohou č. 1 (emisní standardy) a přílohou č. 7 (nejlepší dostupné technologie v oblasti zneškodňování odpadních vod a podmínky jejich použití) k NV č. 61/2003 Sb., přičemž znění tohoto ustanovení není dostatečně jasně formulováno.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Samotné BAT nemají sloužit k určení výše emisních limitů, ale mají být pouze obecným a jedním ze vstupů do výpočtu emisních limitů kombinovaným způsobem. Nejlepší dostupné technologie nejsou pro</p>

	<p>Navrhovanou změnou nedojde k vyjasnění tohoto ustanovení, a to z důvodu, že příloha č. 3 k zákonu č. 76/2002 Sb., na kterou je v poznámce pod čarou odkazováno, řeší hlediska pro určování nejlepších dostupných technik, je tedy určena k posouzení komplexně celé technologie, nikoliv pro určení výše emisních limitů vypouštění odpadních vod.</p> <p>Bez speciální úpravy v nařízení vlády č. 61/2003 Sb. nebude možné relevantně stanovovat emisní limity. Odkaz na přílohu č. 3 k zákonu č. 76/2002 Sb. není mezní definicí BAT, kterou MŽP původně zamýšlelo jako změnu dosavadní přílohy č. 7 NV č. 61/2003 Sb. (tedy změnu číselného vyjádření na slovní popis).</p> <p>Z uvedených důvodů není pro rozhodování vodoprávních úřadů účinné při stanovení emisních limitů odkazovat na velmi obecná hlediska pro určování nejlepších dostupných technik.</p> <p><i>Doporučujeme v § 38 odst. 12 toto znění: Vodoprávním úřadem stanovené hodnoty nesmí být přísnější než hodnoty dosažitelné při použití nejlepších dostupných technik v oblasti zneškodňování odpadních vod, které vláda vymezí nařízením.</i></p>	<p>vypouštění odpadních vod na evropské úrovni zakotveny. Nejlepší dostupné techniky oproti tomu ano (v prováděcích rozhodnutích EK). Není tedy opodstatněné vázat stanovení emisních limitů na číselné hodnoty nejlepších dostupných technologií, neboť žádné takové hodnoty nejsou na evropské úrovni zakotveny. Hodnoty BAT v nařízení vlády č ... jsou pouze jedním ze vstupů do kombinovaného přístup, ale nejsou limitujícím faktorem pro stanovení výše emisních limitů.</p>
<p>Královeshradecký kraj</p>	<p><u>K § 38 odst. 2</u> Pokud má mít toto ustanovení význam pro výkon státní správy na úseku vodního hospodářství, není zcela jasné, kdo a jak bude určovat hmotnostní procento vody ve směsi. Pracovník vodoprávního úřadu to při kontrole zřejmě pohledem do žumpy nestanoví. Jak nahlížet na směsi, které nebudou obsahovat dané hmotnostní procento vody. To již návrh neuvádí (třeba odkazem na jiný zákon). S tímto ustanovením nesouhlasíme a požadujeme jej raději celé vypustit a § 38 přečíslovat.</p>	<p>Vysvětleno. Odůvodnění viz připomínka MZe k těmto ustanovením.</p>
	<p><u>K § 39 odst. 8</u> Nesouhlasíme s úpravou tohoto ustanovení vodního zákona a požadujeme ponechat zmocnění k vydání vyhlášky. Tím bude dána vodoprávním úřadům alespoň nějaká naděje, že bude v budoucnu vydána poměrně očekávaná vyhláška.</p>	<p>Vysvětleno. Zmocnění uvedené v § 39 odst. 8 nebylo téměř 5 let naplněno a na povolování výjimek podle § 39 odst. 7 nebo chovu ryb neměla</p>

		tato skutečnost žádný dopad. Zákonné zmocnění se tak ukázalo jako nadbytečné + dale argumentace k připomínce MZE.
	<p><u>K § 39 odst. 12</u> Požadujeme předmětné ustanovení vodního zákona zachovat.</p> <p>Je navrženo jeho zrušení na základě požadavku Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Důvodem je vysoké riziko ohrožování jakosti vod z důvodu nadměrného přikrmování ryb krmivou rostlinného původu, jak se uvádí v důvodové zprávě. Toto konstatování však není podloženo žádnými důkazy o vlivu na jakost vod. Tím se požadavek stává spekulativním a nepodloženým.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypuštění odstavce 12 směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Vycházet lze nejen ze zkušeností AOKP, ale také z aplikační praxe před vložení této “výjimky” v roce 2013.</p>
	<p><u>K § 42 odst. 4</u> Nesouhlasíme ze změnou spočívající v tom, že slovo „kraj“ se nahrazují slovy „krajský úřad“. Požadujeme ponechat slovo „kraj“.</p> <p>Takováto navrhovaná změna je v přímém rozporu s právními předpisy České republiky, neboť krajský úřad nemá vlastní rozpočet, který by si sám mohl vytvářet či s ním nezávisle na vůli ostatních orgánů kraje disponovat. Je zde zásadní rozdíl od tvorby rozpočtu ministerstev apod.</p> <p>Dle zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, je krajský úřad pouze a jen jedním z orgánů kraje (stejně jako zastupitelstvo, rada či hejtman kraje). Dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů v platném znění, má rozpočet pouze územní</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>

	<p>samosprávní celek – tedy kraj - jako právnická osoba sui generis a pouze kraj má právní subjektivitu. Dle § 1 tohoto zákona je rozpočet vždy rozpočtem obce či kraje jako celku – nelze tedy mít rozpočet pouze jednoho z orgánů kraje (či obce). Stejně tak jakékoli následné výdaje jsou vždy výdaje kraje - viz § 10 tohoto zákona.</p> <p>Dle § 35 odst. 2 písm. i) zákona o krajích je zastupitelstvu kraje vyhrazeno (tedy nemůže o tom rozhodnout jiný orgán) schvalovat rozpočet kraje, schvalovat závěrečný účet kraje a schvalovat účetní závěrku kraje sestavenou k rozvahovému dni atd.</p> <p>Ze shora uvedeného je zřejmé, že navrhovaná změna v zákoně o vodách je zcela jasně v rozporu jak se zákonem o krajích, tak se zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, což představuje zásadní porušení čl. 2 Legislativních pravidel vlády ČR.</p> <p>Nutno dodat, že krajský úřad by nikdy fakticky nemohl dodržet navrhované ustanovení, neboť jak bylo shora uvedeno, krajský úřad nemá vlastní rozpočet, činnost krajského úřadu je vždy zajišťována jako kapitola rozpočtu kraje, a proto by krajský úřad nemohl zřídit vlastní rozpočet. Krajský úřad se pohybuje pouze v intencích veřejného práva, a krajský úřad může činit pouze to, k čemu jej opravňuje právní předpis. Právní předpis umožňující krajskému úřadu zřizovat vlastní rozpočet – vedle rozpočtu kraje, jehož je krajský úřad vnitřním orgánem, však neexistuje. Tudíž jde o návrh nerealizovatelného ustanovení.</p> <p>Nemalým rizikem navrhované úpravy by též bylo to, že pokud by povinnost zřizovat účet byla pouze na krajském úřadě (a ten dle shora uvedeného by daný účet nemohl zřídit, neboť nemá svůj rozpočet) a nikoli na kraji jako na právnické osobě, pak by fakticky došlo k tomu, že kraj jako územní samosprávný celek danou povinností uloženu nemá, a tudíž účet by nemusel zřídit. To by ve svém důsledku vedlo k tomu, že nikdo by účet nezřídil a nebyly by zajištěny finanční prostředky k realizaci opatření dle § 42 zákona o vodách.</p> <p>Takováto situace ale určitě nebyla úmyslem zákonodárce.</p>	
	<p><u>K § 67 odst. 3</u> Taxativní povinnost stanovit omezující podmínky v záplavových územích mimo aktivní zóny může být administrativně náročné. Požadujeme ustanovení ponechat v původní podobě: „...může stanovit..“.</p>	<p>Vysvětleno. Připomínka není odůvodněna, je tedy v rozporu s Legislativními pravidly vlády a nelze ji</p>

		<p>vypořádat.</p> <p>Ustanovení se na základě jiných připomínek navrhuje změnit následovně:”</p>
	<p><u>K § 107 odst. 1 písm. f)</u> Podle § 23a odst. 7 se nevzdává žádná výjimka. Požadujeme tudíž písmeno f) ponechat v původní podobě.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Připomínka není odůvodněna, je tedy v rozporu s Legislativními pravidly vlády a nelze ji vypořádat.</p> <p>Vyjímka by měla být vydávána, viz návětí § 23a odst. 8 až 10. Jedná se o doslovnou transpozici Rámcové směrnice o vodách (čl. 4.7). Proces nicméně nebyl doposud upraven, proto došlo k doplnění § 23a odst. 10.</p>
	<p><u>K § 107 odst. 1 písm. l)</u> Nesouhlasíme s provedenou úpravou textu a požadujeme ponechat dané ustanovení v původní podobě.</p> <p>Není účelné, aby krajské úřady povolovaly vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace (§ 16). Vodoprávní úřady mají poměrně podrobnější informace o dané lokalitě. Krajský úřad by tak řešil poměrně marginální věci v rámci svého rozsáhlého území. Je efektivnější, aby tyto záležitosti řešily věcně a místně příslušné vodoprávní úřady obcí s rozšířenou působností v místě, namísto úřadu, který je místu vzdálen. V širším měřítku tato agenda bude rozprostřena na více pracovníků v území, nikoli na jeden úřad, kde by se agendou zabýval jeden úředník. Současně není problém z úrovně krajského úřadu v rámci metodické činnosti usměrňovat výkon státní správy v dané oblasti.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>K diskusi s kraji.</p>

	<p><u>K § 109 odst. 4</u> <i>Požadujeme větu: Závazné stanovisko podle tohoto ustanovení se vydává jen tehdy, pokud se neuděluje souhlas podle § 17, změnit následovně: Závazné stanovisko podle tohoto ustanovení se vydá jen tehdy, pokud se neuděluje souhlas podle § 17 nebo výjimka podle § 39 odst. 7.“</i></p> <p>Důvodem je skutečnost, že pokud vodoprávní úřad (krajský úřad) k žádosti o výjimku dle ustanovení § 39 odst. 7 vodního zákona vyžaduje výjimku dle § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, pak orgán ochrany přírody a krajiny následně pro své výjimečné řízení požaduje závazné stanovisko vodoprávního úřadu, kterým je v daném případě rovněž krajský úřad. Těmto situacím by úprava § 109 odst. 4 vodního zákona měla předejít s tím, že krajský úřad by nevydával v tomto případě závazné stanovisko pro potřeby řízení vedeném dle zákona o ochraně přírody a krajiny a žádost o výjimku dle § 39 odst. 7 vodního zákona by posoudil ve vodoprávním řízení, nikoli „v předstihu“ v rámci vydání závazného stanoviska.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Zřejmě připomínky k § 104 odst. 9.</p> <p>Novelizací vodního zákona nelze řešit aplikační problémy se zákonem o ochraně přírody a krajiny. Legislativní odbor MŽP již v minulosti vyjádřil k této otázce názor, že pokud má být předmětem závazného stanoviska podle § 104 odst. 9 nebo § 17 vodního zákona věc, o které bude vodoprávní úřad následně sám rozhodovat – vést vodoprávní řízení, např. výjimka podle § 39 odst. 7 – není vydání závazného stanoviska na místě. Takový postup by vedl k neodůvodnitelné duplicitě. Pokud tedy bude v konkrétním případě vydávat vodoprávní úřad výjimku podle § 39 odst. 7 vodního zákona, nemá k téže věci vydávat závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 nebo § 17 vodního zákona, jakožto podklad pro vydání výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny,</p>
--	--	---

		<p>ale naopak, tato výjimka (podle § 56 ZOPK) má být podkladem pro správní řízení vedené vodoprávním úřadem.</p> <p>K této otázce lze vydat také oficiální stanovisko MŽP, nebude nicméně řešena legislativní cestou.</p>
<p>MZV</p>	<p><u>I. Obecně k návrhu vodního zákona:</u></p> <p>S ohledem na pozici Evropské komise, zastávanou v rámci řízení před Soudním dvorem EU, zejm. na její výklad pojmu „zákazu zhoršení stavu“ a jí uplatňované požadavky na posuzování projektů v jejich jednotlivých fázích, <u>je třeba, aby byl předmětný návrh zákona po vypořádání meziresortního připomínkového řízení předložen Evropské Komisi k vyjádření.</u> Takto bude minimalizováno riziko zahájení řízení o porušení povinnosti dle čl. 258 Smlouvy o fungování EU a s ním spojené hrozby sankcí a dále riziko negativního dopadu na čerpání finančních prostředků z evropských fondů v rámci programového období 2014–2020.</p> <p>Předkládaný materiál reaguje na nedávný rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-461/13 <i>Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland</i>, v němž Soudní dvůr EU rozhodl, že <u>členské státy jsou povinny – s výhradou udělení výjimky – odmítnout schválení konkrétního projektu, pokud může vést ke zhoršení stavu útvaru povrchové vody nebo pokud ohrožuje dosažení dobrého stavu povrchových vod či dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu takových vod</u> ke dni stanovenému směrnicí.¹ V tomto rozsudku Soudní dvůr EU také specifikoval pojem „zhoršení stavu“ útvaru povrchové vody ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (dále jen „směrnice 2000/60/ES“). V souladu s uvedeným rozsudkem Soudního dvora EU je v rámci navrhované novely vodního zákona (zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, dále jen „vodní zákon“) legislativně zakotven postup posuzování projektů z hlediska směrnice 2000/60/ES. Zavádí se zejména povinnost zahrnout do posuzování dopadů na kvalitu vod i konkrétní projekty. Samotné posuzování se v souladu se</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Návrh reaguje na citovaný rozsudek a směřuje k posílení ochrany vod a většímu precizování udělování výjimek podle čl. 4.7 RSV, domníváme se, že zahájení řízení ze strany EK je tímto eliminováno. Tento postup budeme nicméně interně konzultovat s oddělením infringementů MŽP.</p>

¹ Soudní dvůr EU tuto povinnost dovodil z čl. 4 odst. 1 písm. a) body i) až iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.

	<p>směrnicí 2000/60/ES a výše uvedeným rozsudkem Soudního dvora EU navrhuje provádět dvouступňově.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>1) K § 23a odst. 10: Pro odstranění pochybností a větší jasnost předmětného ustanovení se navrhuje § 23a odst. 10) upravit takto:</p> <p><u>Varianta I.:</u></p> <p><i>„(10) Vyplyne-li ze souhlasu nebo závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle § 17 nebo § 104 odst. 9 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, může vodoprávní úřad vydat na základě žádosti výjimku ze zákazu zhoršení stavu v souladu s podmínkami stanovenými v odstavcích 7, 8 a 9 podle odstavce 7. Bez udělené výjimky nelze záměr podle věty první provést. Náležitosti žádosti o udělení výjimky podle odstavce 7 a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou.“</i></p> <p><u>Varianta II.:</u></p> <p><i>„(10) Vyplyne-li ze souhlasu nebo závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle § 17 nebo § 104 odst. 9 možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, lze záměr provést pouze na základě výjimky udělené vodoprávním úřadem. Vodoprávní úřad výjimku udělí, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavcích 7, 8 a 9. Náležitosti žádosti o udělení výjimky a doklady, které je třeba k žádosti předložit, stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou.“</i></p> <p>Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pokud by v důsledku udělení souhlasu/závazného stanoviska vodoprávního úřadu nastala možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, může vodoprávní úřad vydat na základě žádosti výjimku. Bez udělené výjimky nelze tento záměr provést. Navrhované znění by mohlo vést k závěru, že vodoprávní úřad může povolit v případě realizace záměru i jiné zhoršení, než které je uvedeno v § 23a odst. 7. Jinými slovy, zavedla by se takto možnost udělit výjimku z výjimky. Stávající právní úprava totiž připouští vydat výjimku pouze v situacích uvedených v § 23a odst. 7. Z předkládaného materiálu není zřejmý záměr tento stav měnit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Zvolena variant II.</p>

<p>MS</p>	<p>K čl. I, bodu 30, § 42 odst. 4 a bodu 31, § 42 odst. 5 Ustanovení § 42 odst. 4 mj. stanoví, že za účelem opatření k nápravě k odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod, nedovoleného nakládání se závadnými látkami nebo havárií, <u>zřizuje krajský úřad zvláštní účet</u>. Upozorňujeme, že krajský úřad nemá právní osobnost (dříve právní subjektivita), a tudíž nemůže zvláštní účet zřídit.</p> <p>S ohledem na výše uvedené požadujeme v ustanovení § 42 odst. 4 slova „krajský úřad“ vypustit a slovo „kraj“ ponechat. Pokud jde o další skutečnosti uváděné v novelizačním bodu 30, a sice že zvláštní účet lze doplnit z příjmů z poplatků za odebrané množství podzemní vody, již ponecháváme na předkladateli, zda je toto upřesnění nutné či nikoli.</p> <p>Dále upozorňujeme, že bude nutné provést i odpovídající úpravy v ustanovení § 42 odst. 5 (novelizační bod 31). <u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
<p>ÚV – KOM</p>	<p><u>Obecně:</u></p> <p>Z důvodové zprávy k návrhu není jasné, do jaké míry je návrh implementační. Pokud je účelem návrhu mimo jiné též transpozice práva EU, je nezbytné, aby taková skutečnost vyplývala z příslušné části důvodové zprávy (Zhodnocení slučitelnosti s právem EU). Více viz připomínky níže. Zásadní připomínka.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>K čl. I bodu 7 návrhu (§ 16 odst. 1, 2 a 4):</p> <p>Ze zvláštní části důvodové zprávy vyplývá provázanost se směrnicí 2000/60/ES. Pokud je účelem návrhu mj. implementovat právo EU, je nezbytné, aby byla předmětná ustanovení vykázána jako implementační (podtržení, celex), doplněna v tomto ohledu důvodová zpráva a popřípadě revidována předmětná srovnávací tabulka v databázi ISAP.</p> <p>Požadujeme vysvětlit, do jaké míry jsou předmětná ustanovení implementační.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení netransponuje směrnici 2000/60/ES, v důvodové zprávě bude upraveno.</p>
	<p><u>K čl. I bodu 21 návrhu (§ 38 odst. 12):</u></p> <p>Předmětné ustanovení představuje adaptaci na přímo použitelný předpis práva EU, ale není</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jedná se doslovnou</p>

	<p>z něj patrné, o jaký předpis práva EU se jedná (chybí jak odkaz na poznámku pod čarou, tak obecné označení předpisu, např. „...stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím...“). V tomto ohledu by bylo vhodné revidovat též další odkazy na přímo použitelné předpisy práva EU, pokud se v novelizovaném zákoně vyskytují.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	<p>transpozici Rámcové směrnice o vodách, jejíž neprovedení bylo ČR vytýkáno v rámci infringementového řízení. Přímo použitelný evropský předpis v oblasti “voda” není, ustanovení tak pouze reflektuje požadavky EK vytýkané v rámci uvedených řízení.</p>
<p>ÚV ČR – VÚV</p>	<p>Zásadní připomínky:</p> <p>K poplatkům za odběr podzemní vody: Požadujeme porovnat a zdůvodnit efektivnost navrhované úpravy a sazby poplatku s dosavadním nastavením a sazbou; zejména rozlišit negativní a pozitivní typ dopadů a porovnání potenciálního vlivu návrhu na „stav vod“ (šetření vodou) v porovnání s reálnou sníženou spotřebou vody a dopady na spotřebitele popř. další vyvolané dopady.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Jde v návrhu (do roku 2022) o nejrazantnější zdražení nenahraditelného zdroje od roku 2000 pro cca polovinu zásobovaných obyvatel prostřednictvím veřejných vodovodů. Přestože se rozevírá poměr mezi současnou pevnou sazbou poplatku za podzemní vodu a platbou za odběr povrchové vody, navyšovanou vývojem nákladů správců povodí vazby mezi oběma typy zdrojů chybí. Pokles spotřeby pitné vody a možné další snížení fyzické spotřeby zpochybňuje cíl i očekávaný vliv poplatku na „šetření vodou“. Je kontroverzní, pokud bude zároveň snižovat užitek pro obyvatelstvo a zachová si převážně jen svou fiskální funkci (příjmy pro SFŽP a Kraje).</p> <p>Interpretace provedených analýz naznačuje, že vyvolá specificky v průměru zvýšení podílů výdajů na vodné a stočné nad doporučenou hranici 2 % z čistých příjmů domácností až u čtvrtiny domácností; tj. pro cca 10 % nezaměstnaných a významně závislých na dávkách a i pro skupiny starobních důchodců a sociálně citlivých skupin (podporovaných dávkami rodiny s dětmi aj.).</p> <p>Otázkou je zda plošným navýšením poplatku lze dosáhnout vyšší ochrany a kvalitu podzemních vod a další ekologické efekty, které by tento problém kompenzovaly.</p> <p>Vzhledem k tomu, že podzemní vody jsou užívány většinou pro veřejné zásobování, dopad do</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Viz vypořádání připomínky SMOČR a sladění s poplatky za povrchové vody.</p>

	<p>průmyslu, zemědělství a komerčních služeb není podstatný.</p> <p>Rovněž vazba na sice nesporné projevy změny klimatu je díky jejich časové i územní nejistotě velmi nejasná.</p> <p>U ekonomických nástrojů a jejich převodu do režimu daní – viz dále) chybí zdůvodnění jejich nastavení ve vztahu k vzácnosti a z ní odvozené hodnotě vody, která má diferencovaný místní, sezonní a z pohledu uživatele ekonomický i sociální efekt.</p> <p>Ponechání tradičního nezaplatněného segmentu individuálního využívání podzemních vod v případě vyvolaného zvýšení nákladů veřejných systémů nese riziko jejich expanze i mimo případy, kdy je z hydrologického a technického aj. hledisek jediným možným řešením.</p> <p>Záruka využití vyššího výnosu poplatků pro ochranu podzemních vod je nejasná.</p>	
	<p>K poplatkům za vypouštění odpadních vod do vod povrchových: Požadujeme komplexně porovnat a zdůvodnit efektivnost volby varianty navrhované úpravy. Zejména tvrzení, že dopad navýšení poplatků nad limit, který splňují nově instalované kapacity, se omezí jen na zvýšení provozních nákladů a nevyvolá další investice a zmaření efektu vybudovaných investic. Prokázat proč navržené plošně uplatněné nepřímé (ekonomické) nástroje přinesou vyšší efekt než jiná řešení.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> I přiložená analýza v důvodové zprávě ukazuje, že jak navrhované objemové zpoplatnění (navržené nově pro „nečištěnou a“ a „čištěnou“ odpadní vodu) tak i koncentrační tarify jsou místně a velikostně specifické. Účinnost navýšení poplatků může vyvolat velmi rozdílné dopady a náklady. Další důvody pochybností o vyváženosti analýzy, vyhodnocení a volbě navrhované varianty jsou zčásti obdobné jak jsou uvedeny v připomínce 1.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Do RIA doplněna analýza sociální únosnosti, důvodová zpráva vyhodnocuje i předpokládané dopady novely poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Investice nejde paušálně vyhodnotit, budou závislé od rozhodování jednotlivých subjektů v souladu s principem ekonomického nástroje poplatků. Efektivnost navrhovaného řešení musí zdůvodnit OOV jako věcný odbor. Limity pro zpoplatnění nejsou limity pro vypouštění. Nemůže</p>

		být obecným cílem všech znečišťovatelů poplatků za každou cenu neplatit, jde hlavně o jeho snížení ekonomicky přijatelnou cestou, což ve většině případů poplatků za znečištění půjde pouhou investičně nenáročnou úpravou a zefektivněním provozu stávajícího zařízení.
	<p>Převedení poplatků z režimu správního řádu do daňového řádu a zároveň některých kompetencí na SFŽP (jiná státní organizace): Požadujeme porovnat současný stav navrhovaný včetně rizik související s legislativní proveditelností návrhu a kompetencemi předkladatele (MŽP).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> K principům varianty „zjednodušení“ správy poplatků (včetně př. zrušení záloh) byly v rámci MŽP zpracovány podklady, které ukazují na její rizika, omezení a možné dodatečné náklady. Není prokázáno, že SFŽP zřízený zákonem jako „jiná státní organizace“ je způsobilý převzít navrhované kompetence. Chybí též propojení s agendami MF.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Je řešeno v rámci projednávání poplatkové agendy s MF.</p>
	<p>Definovat odpadní vodu čištěnou a nečištěnou (§ 38 aj.) ve vazbě na zpoplatnění v návrhu přílohy č. 2 část B,</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Obě kategorie odpadních vod mají navrženy zásadně odlišné sazby poplatků (až 10x!) při tom jsou definovány obecnými termíny (př. i v odpadní vodě v septiku probíhá mechanický a biologický proces oddělení a degradace znečištění, ale s malou – cca 30% - účinností je taková voda „čištěná“?).</p> <p>Důvodová zpráva (1.1.4.) naznačuje, že „<i>Cílovým stavem je dále ekonomicky motivovat znečišťovatele k šetrnému využívání zdrojů vody a ...opětovnému využití vyčištěných odpadních vod jako stabilního a levného zdroje pro užití vody.</i>“ Může jít i o vodu, označovanou podle technologického stupně dříve jako „předčištěnou“?</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Pokud bude předčištěná voda využívána nemusí plnit požadavky na vody vypouštěné ani, protože není vypouštěna do vod povrchových ani podzemních není zpoplatněna. Naopak pro vypouštění OV dle VZ je požadována minimální kvalita OV po procesu čištění a ta je dána</p>

		emisními standardy.
	<p>K § 38 (2) „Pro účely tohoto zákona se za odpadní vodu považuje směs obsahující nejméně devadesát osm hmotnostních procent vody.“ Tuto definice je třeba vysvětlit. Odpadní voda by měla být možná definována ve vazbě na čištěnou a nečištěnou (§ 38 aj.) a ve vazbě na zpoplatnění v návrhu přílohy č. 2 část B,</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Potřeba odlišit „odpad“ a „odpadní vodu“ je reálná; chybí ale patrně vazba na znečištění, které činí „směs“ neúčinnou čili odpadní. Této definici vyhovuje prakticky každá pitná i minerální voda nebo i vyrobený nebo připravený nápoj (pivo, víno, čaj...).</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k témuž ustanovení.</p>
Plzeňský kraj	<p>Ke znění bodu 8. (§ 17 odst. 1 písm. i) – nesouhlasíme do doby, dokud nebudou doplněny povinné podklady do vyhlášky č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 432“) takto: projekt geologických prací, vyjádření osoby s odbornou způsobilostí (hydrogeologa) a vyjádření (závazné stanovisko) obvodního báňského úřadu, podobně, jako je předepsáno pro vrty pro tepelná čerpadla vyžadující souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona. V důvodové zprávě je pak uvedeno, že bude v souladu s § 115 odst. 15 a § 9 odst. 1 pro jeho vydání obligatorně podkladem hydrogeologický posudek, nestanoví-li vodoprávní úřad jinak. V důvodové zprávě uvedený odkaz na § 12 a 13 vodního zákona ve spojení s § 115 odst. 15 vodního zákona týkající se změny, zrušení a zániku povolení či rozhodnutí vodoprávního úřadu a ještě ve spojení s § 9 odst. 1 vodního zákona, který stanoví, že podkladem vydání povolení „k nakládání s podzemními vodami“ je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, dle našeho názoru nelze považovat za „obligatorní“ podklad pro udělení souhlasu.</p>	<p>Akceptováno částečně.</p> <p>Bude doplněn obligatorní požadavek na hydrogeologický posudek. Ostatní podklady budou doplněny do vyhlášky č. 432/2001 Sb.</p>
	<p>Ke znění bodu 9. (§ 17 odst. 5 a 6) - požadujeme, aby toto hodnocení bylo součástí stanoviska správce povodí vydávaného dle § 23a vodního zákona, který je odborným subjektem a má veškeré dostupné informace o stavu vodních útvarů i povodňovém nebezpečí. Není zřejmé, kde by vodoprávní úřady tyto údaje zjišťovaly a odborně hodnotily možnost zhoršení vodních útvarů či míru povodňového nebezpečí či ohrožení. K odstavci 5) pak uvádíme, že je zcela nekonceptní, jestliže v souhlasu dle § 17 odst. 5 vodního zákona nebo závazném stanovisku dle § 104 odst. 9 vodního zákona příslušný vodoprávní úřad (obec s rozšířenou působností) posoudí možnost zhoršení stavu vodních útvarů a krajský úřad pak v souvislosti s novelizačním bodem 10. bude vždy povinen vydat výjimku ze zákazu zhoršení stavu podle § 23a odst. 7 vodního zákona. Navíc důvodová zpráva zmiňuje pouze stavby v záplavovém území, ale navrhovaný § 17 odst. 5) vodního zákona odkazuje na všechny stavby uvedené v odstavci 1), tedy povinnost hodnotit např. i vrty pro</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Stanovisko správce povodí bude odborným podkladem pro posouzení, viz navrhovaná změna po akceptování připomínky Moravskoslezského kraje. Postup posuzování bude dale rozveden v metodickém pokynu –</p>

	tepelná čerpadla a geologické práce atd. z pohledu stavu vodních útvarů.	pokud se týká závazných stanovisek/souhlasů – a ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. budou dále rozvedeny podklady pro udělení výjimky podle § 23a odst. 10.
	Ke znění bodu 10. (§ 23a odst. 10) – nesouhlasíme do doby věcného návrhu vyhlášky, která bude upravovat náležitosti žádosti a doklady, které je třeba předložit. V návaznosti na předchozí bod není zřejmé, jakým způsobem budou vodoprávní úřady hodnotit možnost zhoršení stavu vodních útvarů, jaké podklady pro toto hodnocení budou mít k dispozici zejména při vydávání závazného stanoviska, kde nejsou předepsány žádné doklady ani stanovisko správce povodí, coby odborného subjektu.	Vysvětleno. Stanovisko správce povodí bude odborným podkladem pro posouzení, viz navrhovaná změna po akceptování připomínky Moravskoslezského kraje. Postup posuzování bude dále rozveden v metodickém pokynu – pokud se týká závazných stanovisek/souhlasů – a ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. budou dále rozvedeny podklady pro udělení výjimky podle § 23a odst. 10.
	Ke znění bodu 13. (§ 38 odst. 1) – definici odpadních vod založenou na hmotnostních procentech vody nepovažujeme za vhodnou. Není zřejmé, kdo a jakým způsobem bude rozhodovat v případě sporu o tom, zda je to odpadní voda právě o obsahu 98 hmotnostních procent vody či odpad?	Vysvětleno. Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.
	Ke znění bodu 18. (§ 38 odst. 8) - nesouhlasíme s principem odvážení splaškových vod akumulovaných v jímce povinně na čistírnu odpadních vod – MŽP nikdy nepodložilo možnost likvidace akumulovaných vod v jímce v souvislosti s kapacitou čistíren odpadních vod v ČR, které mohou tyto vody přidávat do procesu čištění odpadních vod. Jímky jsou zpravidla budovány	Evžen. Vysvětleno. Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe a SMOČR k těmto ustanovením.

	v místech, které jsou velmi vzdáleny od ČOV, nebo v okolí malé ČOV, pro které je z provozních důvodů problematické dovážené odpadní vody zpracovávat.	
	Ke znění bodu 28. (§ 41 odst. 3) – požadujeme doplnit na konci odstavce 3 větu: „Řízení prací při zneškodňování havárií v případě zařízení, pro které je vydáno integrované povolení, přísluší výhradně České inspekci životního prostředí“- pokud je spojeno řízení o uložení opatření k nápravě závadného stavu dle § 42 vodního zákona s řízením prací při zneškodňování havárie, nejsou vodoprávní úřady příslušné ke kontrole takového zařízení, ani kontrole podmínek integrovaného povolení a tudíž ani k uložení opatření k nápravě.	Vysvětleno. Ustanovení bude zohledňovat pouze požadavek ekoauditů na vypuštění slova „, pokud takovému vniknutí předchází.“ v § 40 odst. 3, žádnou jinou změnu.
	Ke znění bodu 28. (§ 41 odst. 3) – navrhuje nahrazený text formulovat následovně: „nebo České inspekci životního prostředí, které o havárii neprodleně informují správce povodí. Česká inspekce životního prostředí drží za účelem řízení prací havarijní službu v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva životního prostředí. Práce bude řídit ten z příslušných správních orgánů, který se dostavil na místo havárie jako první.“ - nesouhlasíme se zavedením havarijní služby pro vodoprávní úřady v rozsahu stanoveném vyhláškou, pokud není známo její znění. Tato zásadní připomínka souvisí s problémem personálního obsazení vodoprávních úřadů, na které jsme již dříve upozorňovali. V současné době je 9 vodoprávních úřadů z 15 ve správním obvodu Plzeňského kraje obsazeno 2 a méně pracovníky, kdy je tento pracovník i vedoucím odboru. V případě havarijní služby, by tudíž tento pracovník byl buď v práci, nebo v havarijní službě. V našem správním obvodu pouze dva městské úřady kompenzují pracovníkům vodoprávních úřadů odměnu za pracovní pohotovost ve smyslu § 140 zákoníku práce. Podle našeho názoru by měla zabezpečovat pracovní pohotovost mimo pracovní dobu výhradně ČIŽP. Toto znění též podle našeho názoru oproti stávajícímu znění spíše přináší nejednoznačnost v tom, kdo bude řídit práce. Proto jsme navrhli doplnit znění obdobně, jako je tomu u správních deliktů (viz § 125l písm. odst. 7 vodního zákona). V této věci doplňujeme poznámku: V současné době je problém prosadit na vodoprávní úřad ORP dva až tři pracovníky a nelze tudíž bez zvýšení příspěvku pro úřad zajištění havarijní služby odbornými pracovníky.	Vysvětleno. Ustanovení nebude novelizováno.
	Ke znění bodu 30. (§ 42 odst. 4): Nelze souhlasit s nahrazením pojmu „kraj“ za „krajský úřad“.	Vysvětleno.

	Krajský úřad je orgánem kraje a nemá sám právní osobnost, tudíž nevede ani vlastní účet.	Ustanovení nebude novelizováno.
	Ke znění bodu 31. (§ 42 odst. 5) – K účtu krajského úřadu viz bod 8. Dále nelze souhlasit s navrhovaným postupem proplácení žádosti. Nelze akceptovat proplácení bez zbytečného odkladu na základě žádosti, aniž by byly stanoveny náležitosti žádosti a okamžik, ke kterému je možné žádost podat. Dále není stanoveno, jaké náklady budou uznatelné k proplácení a v jakém zákonném režimu by nápravná opatření měla být prováděna (zákon o veřejných zakázkách). V této souvislosti není ani dána pravomoc krajskému úřadu k jakékoli kontrole a ověření oprávněnosti podání žádosti o platbu. Rovněž není řešeno zpětné vymáhání vynaložených nákladů a jejich vrácení kraji, což odporuje řádnému a hospodárnému nakládání s veřejnými prostředky.	Vysvětleno. Ustanovení nebude novelizováno.
	Ke znění bodu 33. (§ 54 odst. 4) – požadujeme doplnit ve větě druhé za slovní spojení „pro udělení souhlasu (§ 17)“ text „v případě souhlasu dle § 17 odst. 1 včetně posouzení možnosti ovlivnění zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů a v případě souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. c) též posouzení míry povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení“ – tento požadavek plyne z odůvodnění k bodu 9. návrhu viz výše	Vysvětleno. Ustanovení upraveno na základě připomínky Moravskoslezského kraje.
	Ke znění bodu 34. (§ 67 odst. 3) – požadujeme ponechat stávající znění, že „může vodoprávní úřad stanovit“. - Dle našeho názoru opřené o praxi není účelné takové omezení stanovovat vždy. Z návrhu není zřejmé, z jakých podkladů má vodoprávní úřad vycházet, jelikož toto ustanovení není provázáno s § 66 vodního zákona, kdy by návrh těchto omezujících podmínek měl navrhnout správce vodního toku a ani nelze dle současné právní úpravy správci vodního toku uložit zpracování návrhu omezujících podmínek. Z návrhu vyplývá, že pokud musí stanovit mimo aktivní zónu, tak tedy i v tom případě, že dosud tyto podmínky stanovené mimo aktivní zónu nejsou. Z návrhu pak lze dovodit, že vodoprávní úřad musí i u již stanovených záplavových území „dodatečně“ stanovit omezující podmínky, aniž by měl dostatek podkladů. Důvodová zpráva vůbec nepočítá s finančním zatížením vodoprávních úřadů pro případné zadání zpracování návrhu omezujících podmínek. Je nekonceptní, aby v případě významných vodních toků stanovil krajský úřad záplavové území dle § 66, a ORP omezující podmínky dle § 67 vodního zákona, jelikož ust. § 107 odst. 1 písm. o) vodního zákona na opatření obecné povahy dle § 67 odst. 3 vodního zákona nedopadá.	Vysvětleno. Návrh úpravy: „Mimo aktivní zónu v záplavovém území může vodoprávní úřad stanovit stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo ohrožení na návrh správce vodního toku nebo správce povodí opatřením obecné povahy omezující podmínky. Při změně podmínek je může stejným postupem na návrh správce vodního toku

		nebo správce povodí změnit nebo zrušit. Takto postupuje i v případě, není-li aktivní zóna stanovena.“
	Ke znění bodu 51. (§ 112 odst. 1 písm. a) – navrhuje ponechat stávající znění, po odebrání poplatkové agendy ČIŽP není důvod, proč by nemohla provádět i kontrolu fyzických osob, např. i ve vztahu k novelizačnímu bodu 18. – kontrola bezodtokých jímek	Vysvětleno. Navržené znění odpovídá jiným předpisům na úseku technické ochrany ŽP (zákon o ovzduší, zákon o odpadech), pro odlišný přístup v zákoně o vodách není opodstatněný.
Veřejná ochranné práva	<p>K Čl. I, bod 8 [§ 17 odst. 1 bod i]</p> <p>Navrhovaným zákonem má být do vodního zákona nově vložena povinnost získat souhlas od vodoprávního úřadu ke „geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod“, jestliže mohou ovlivnit vodní poměry. Navrhovanou právní úpravu velmi vítám a podporuji.</p> <p>Na str. 100 důvodové zprávy k návrhu zákona se uvádí, že „[v]odoprávní úřad může v řízení o udělení tohoto souhlasu žadateli uložit, aby mu předložil vyjádření osoby s odbornou způsobilostí“. Na str. 148 důvodové zprávy se k tomuto bodu pak píše, že „[s]ouhlas bude vydán ve formě rozhodnutí a v souladu s § 115 odst. 15 a § 9 odst. 1 bude pro jeho vydání obligatorně podkladem hydrogeologický posudek, nestanoví-li vodoprávní úřad jinak.“ Tato dvě tvrzení se mi jeví jako rozporná.</p> <p>Navíc se domnívám, že ani ze znění současného vodního zákona, ani z § 8 vyhlášky č. 432/2001 Sb. ani z navrhovaného znění návrhu nevyplývá povinnost doložit vyjádření osoby s odbornou způsobilostí (dále také „hydrogeologický posudek“) k žádosti o vydání souhlasu, resp. možnost vodoprávního úřadu žadateli uložit, aby hydrogeologický posudek za účelem vydání souhlasu předložil.</p> <p>Možnost vodoprávního úřadu uložit žadateli předložení hydrogeologického posudku nově navrhované ustanovení § 17 odst. 1 bod i) neobsahuje. Ze zmiňovaného ustanovení § 115 odst. 15 a § 9 odst. 1 vodního zákona lze jen obtížně dovodit povinnost doložení hydrogeologického</p>	Akceptováno.

	<p>posudku k žádosti o vydání souhlasu.</p> <p>Navrhuji proto, aby byl návrh zákona upraven tak, aby bylo zcela zřejmé, zda žadatel o vydání souhlasu musí doložit hydrogeologický posudek k žádosti. S ohledem na skutečnost, že u geologických prací spojených se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod lze předpokládat další nakládání s podzemní vodou a možné ovlivnění vodních poměrů, se přikláním k názoru, že hydrogeologický posudek by měl být předkládán k žádosti obligatorně, nikoli pouze v případech, kdy by to bylo žadateli uloženo vodoprávním úřadem (v případech § 17 odst. 1 písm. g) nedochází k odběru či čerpání podzemní vody).</p> <p>Navrhuji proto ustanovení § 17 odst. 1 písm. i) doplnit o povinnost předložení hydrogeologického posudku k žádosti o vydání souhlasu. Navrhuji následující znění ustanovení:</p> <p>§ 17 odst. 1 písm. i): „ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod; vodoprávní úřad si v řízení o udělení tohoto souhlasu od žadatele vyžádá vyjádření osoby s odbornou způsobilostí“.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	
Středočeský kraj	<p>§ 38 odst. 2 - Odpadní vody</p> <p>Ustanovení uvádí novou definici odpadních vod. Definice je tak doplněna o minimální obsah vody v odpadní vodě, kdy při nižším obsahu vody bude odpadní voda považována za odpad ve smyslu zákona o odpadech. Takováto definice je zcela neakceptovatelná, vzhledem k tomu, že vodoprávní úřad nemá žádnou možnost jakým způsobem procentuální obsah vody v odpadní vodě zjistit. Tato definice může způsobovat velké problémy. Např. voda přítékající na ČOV bude obsahovat méně než devadesát osm hmotnostních procent vody, nebude již odpadní vodou, ale odpadem a bude muset být likvidována ve smyslu zákona o odpadech. Tento postup je v praxi nerealizovatelný.</p> <p>Zásadní připomínky.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Odůvodnění viz vypořádání připomínky MZe k těmto ustanovením.</p>
	<p>§ 38 odst. 9 - Odpadní vody</p> <p>Nově je umožněno zasakování odpadních vod do vod podzemních i ze souboru staveb tj. např. z části obce přičemž maximální vypouštěné množství odpovídá cca 200 EO. Nově je uvedeno, že maximální povolené množství odpadních vod vypouštěné ze souboru staveb nesmí přesáhnout 15 m³/den. Zároveň je v § 38 odst. 9 uvedeno, že vypouštění odpadních vod neobsahujících</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Lze diskutovat velikost zdroje.</p>

	<p>do uvedené výše finančních prostředků nijak nezohledňuje velikost kraje. Středočeský kraj má pro tyto účely určenu stejnou částku, přestože jeho správní území je podstatně větší než správní území jiných krajů a tato částka nemůže být a není pro území Středočeského kraje dostačující. Co se týče likvidace havárií má Středočeský kraj v této oblasti vyšší výdaje než příjmy a požadavky mnohonásobně přesahují možnosti kraje. V případě rozhodování o tom, která z akcí bude z účtu financována prioritně, nemůže rozhodovat krajský úřad v přednesené působnosti, ale pouze kraj. Řešením v této věci je pouze změna legislativy, kterou by byla přenesena povinnost financování uložených opatření k nápravě v případě, že nebyl zjištěn viník, na stát. S přenesením povinnosti vedení zvláštního účtu a oprávnění k jeho použití z kraje na krajský úřad nesouhlasíme.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	
	<p>§ 107 odst. 1 písm. l) - Kompetence krajských úřadů</p> <p>Dochází k doplnění a zpřesnění kompetence vodoprávních úřadů na úrovni krajských úřadů, a to povolovat vypouštění odpadních vod podle § 16 do kanalizace. Do § 107 odst. 1 písm. l) se navrhuje doplnit ustanovení „a vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace (§ 16).“ Mezi tyto látky patří, mimo jiné, rtuť a její sloučeniny. Jedná se tedy o odpadní vody s obsahem amalgámu (slitina rtuti a stříbra) vznikající v zubních ordinacích, ke kterým bude nutné povolení k vypouštění do kanalizace. Tuto agendu vykonávaly krajské úřady již v minulosti a představuje významné administrativní zatížení. Z tohoto důvodu s kompetencí krajských vodoprávních úřadů vykonávat agendu podle § 16 vodního zákona nesouhlasíme.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Diskuse s kraji.</p>
<p>Pardubický kraj</p>	<p>k § 5 odst. 3</p> <p>stávající znění: při provádění staveb nebo jejich změn nebo změn jejich užívání jsou stavebníci povinni podle charakteru a účelu užívání těchto staveb je zabezpečit zásobováním vodou a odváděním, akumulací nebo čištěním, popř. jiným zneškodňováním odpadních vod z nich v souladu s tímto zákonem.</p> <p>V návrhu novely je možnost jiného zneškodňování v souladu s tímto zákonem z textu vyjmuta. Požadujeme ponechat.</p> <p>Odůvodnění: Rozstřík vyčištěných odpadních vod na pozemek po předchozí jejich akumulaci je rovněž v souladu</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vodní zákon znal a zná pouze 3 způsoby zneškodňování odpadních vod – jejich vypouštění do vod povrchových nebo podzemních a jejich akumulaci a vývoz na</p>

	<p>s vodním zákonem (samozřejmě za předpokladu, že nebude ohrožena kvalita podzemních vod - povolit lze na základě kladného posouzení hydrogeologa).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>centrální ČOV. Roztřík předčištěných odpadních vod po jejich předchozí akumulaci jest vypouštěním do vod podzemních, nikoliv "jiným nakládáním s vodami". Připomínka jednoznačně podporuje vypuštění sousloví, které je zjevně matoucí a vede k obcházení zákona. MZe</p>
	<p><u>k §16 odst. 4</u> Vodoprávní úřad uloží v povolení podle odst. 1 povinnost zřídit kontrolní místo a způsob měření objemu vypouštěných odpadních vod, míry jejich znečištění zvláště nebezpečnými závadnými látkami nebo prioritními látkami a způsob, jímž budou výsledky měření předávány. Při tom přihlíží ke schválenému kanalizačnímu řádu. S přihlédnutím k tomuto ustanovení je žádoucí doplnit povinné přílohy k formuláři „Žádost o povolení vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu“ (příloha č. 11 vyhlášky 432/2001 Sb.) o předložení platného kanalizačního řádu. Odůvodnění: Krajský úřad, který bude podle návrhu novely VZ příslušným vodoprávním úřadem k řízení podle § 16 VZ, neschvaluje kanalizační řády, proto ho ani nemá k dispozici.</p> <p>Doporučující připomínka.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Postup by měl být opačný, z povolení by se měly odvíjet hodnoty kanalizačního řádu.</p> <p>Pokud subject zjistí, že bude do kanalizace vypouštět OV s ZNZL nebo má na to podezření, musí hned požádat o povolení, jinak vůbec nemůže OV vypouštět. Až ho dostane, může teprve řešit se správcem kanalizace a ten si ho doplní do KŘ a nechá si jej VPU schválit.</p>
	<p><u>k § 38 odst. 2</u> Pro účely tohoto zákona se za odpadní vodu považuje směs obsahující nejméně devadesát osm hmotnostních procent vody. U průmyslových odpadních vod, jež jsou zneškodňovány na</p>	<p>Vysvětleno. Odůvodnění viz vypořádání</p>

	<p>průmyslové čistírně odpadních vod, není minimální obsah vody limitován. Požadujeme vypustit. Odůvodnění: Takto nastavený limit nemá opodstatnění., pro určení, zda se jedná o odpadní vody, postačí formulace uvedená v § 38 odst. 1.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>připomínky MZe k témuž ustanovení.</p>
	<p><u>k § 38 odst. 4</u></p> <p>Za odpadní vody se dále nepovažují srážkové vody z odlehčovacích komor oddílné srážkové kanalizace. V textu chybně uveden termín „oddílné srážkové kanalizace“ – správná formulace je „z odlehčovacích komor jednotné kanalizace“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Nelze akceptovat, nejedná se o chybný termín, srážkové vody se mohou vyskytovat pouze v oddílné srážkové kanalizaci. Celá věta byla však na základě připomínek vypuštěna z odl. komor jednotné kanalizace je voda odpadní.</p>
	<p><u>k § 38 odst. 5</u> Zneškodňováním těchto vod se pro účely tohoto zákona rozumí jejich vypouštění do vod povrchových nebo pozemních nebo akumulace splaškové odpadní vody s jejím následným odvozem na čistírnu odpadních vod podle odstavce 8. Navrhujeme ponechat původní znění tohoto odstavce.</p> <p><u>k § 38 odst. 8</u> Kdo akumuluje splaškové odpadní vody vznikající převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a neobsahující nebezpečné závadné látky (§39 odst. 3) v bezodtokové jímnici, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na čistírnu odpadních vod. Odvoz může provádět pouze osoba oprávněná podle jiného právního předpisu, která má uzavřenu platnou smlouvu s provozovatelem čistírny odpadních vod na odběr a zneškodňování odpadních vod z bezodtokových jímek. Navrhujeme ponechat původní znění tohoto odstavce.</p> <p>Odůvodnění k § 38 odst. 5 a 8: Toto zákonné ustanovení sice velmi zjednoduší kontrolní činnost vodoprávních úřadů, ale bude</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení odst. 5 vymezuje působnost vodního zákona ve vztahu k zákonu o odpadech.</p> <p>Zásadním účelem vodního zákona, tak jak je zřetelné již z jeho § 1 je ochrana povrchových a podzemních vod. Zákon tedy reguluje případy, kdy dochází nebo může docházet k vlivu na tyto vody. V případě odpadních vod jde pouze o tři způsoby jejich</p>

	<p>znamenat významné finanční zatížení obyvatel venkovských sídel. Podle sdělení provozovatelů obecních ČOV jsou větší množství odpadních vod ze žump schopny likvidovat pouze ČOV s kapacitou nad 5000 EO. To bude znamenat u mnoha obyvatel kromě platby za čištění OV ze žump i další navýšení nákladů z důvodu nemalé dovozové vzdálenosti na vhodnou ČOV. Navíc jsou v současné době podmínky pro čerpání dotací na vybudování obecních kanalizačních systémů a zabezpečení čištění odpadních vod z menších obcí s řídkou zástavbou velmi nepříznivě nastaveny. Limit pořizovacích nákladů na stavbu kanalizace ve výši 90 000 Kč na jednoho obyvatele je v mnoha případech pro takovéto obce nedosažitelný. Rovněž stanovení procentuální výše na dotaci na stavbu kanalizací (současně stanovená dotace cca 63% z uznatelných nákladů na vybudování kanalizací) je pro obce mnohem nepříznivější než v minulém programovém období (navíc se většinou jedná o obce s nízkými rozpočty). Takto striktně nastavená povinnost - zneškodňování odpadních vod ze žump pouze jejich odvozem na čistírnu - se proto jeví v současné době jako málo akceptovatelná, právě s přihlédnutím k sociálním dopadům na venkovské obyvatelstvo.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	<p>zneškodňování; vypouštění odpadních vod do vod povrchových, podzemních či jejich akumulaci v bezodtokové jímce a jejich následný vývoz na ČOV – v podstatě opět vypouštění do vod povrchových. Jiným „zneškodňováním“ ani nakládání s odpadními vodami, bez toho, aby došlo k ovlivnění zákonem chráněných zájmů, tj. povrchových a podzemních vododní zákon nezná, slovní spojení v § 5 odst. 3, ostatně převzaté ze stavebního zákona, je tedy pro účel vodního zákona zavádějící a v praxi vede k obcházení zákona a výkladovým nejasnostem. Jiná likvidace odpadních vod ve smyslu stavebního zákona např. využívání odpadních vod v zemědělství je bezpochyby možné, ovšem pouze mimo režim vodního zákona při splnění požadavků odpovídajícím způsobu využití (např. ochrana zdraví obyvatel, ochrana půdy, požadavky na aplikaci hnojiv).</p>
--	--	---

		Stanovení těchto požadavků, které se netýkají ochrany vod, není v působnosti vodního zákona.
	<p><u>k § 42 odst. 4</u> K tomuto účelu zřizuje krajský úřad v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný z příjmů kraje získaných z poplatků za odebrané množství podzemní vody (§99 odst. 3) do výše 10 000 000 Kč.</p> <p>Požadujeme ponechat původní znění - ... K tomuto účelu zřizuje kraj v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný z příjmů kraje získaných z poplatků za odebrané množství podzemní vody (§99 odst. 3) do výše 10 000 000 Kč.</p> <p>Odůvodnění: Krajský úřad nemá právní subjektivitu a tedy ani svůj účet. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>k § 42 odst. 5</u> Ze zvláštního účtu krajského úřadu zřízeného podle odstavce 4 lze hradit rovněž náhradu nákladů na nápravná opatření uložená podle odstavce 1 v případě, že opatření nejsou plněna a hrozí nebezpečí z prodlení a nápravná opatření k nápravě ekologické újmy na povrchových nebo podzemních vodách podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů. Příslušný krajský úřad zašle tyto prostředky orgánu, který opatření uložil podle odstavce 1 nebo podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, bez zbytečného odkladu na základě jeho žádosti.</p> <p>Požadujeme v textu z účtu krajského úřadu zaměnit za: ze zvláštního účtu kraje. Ustanovení doplnit o: Vodoprávní úřad, který vyžádal na krajském úřadu prostředky k provedení opatření k nápravě havarijního stavu, je povinen vynaložené prostředky vymáhat na původci havárie a vrátit je zpět do rozpočtu kraje</p> <p>Odůvodnění: Opět chybná úvaha o existenci vlastním účtu krajského úřadu. Doplnění ustanovení o vymáhání vynaložených prostředků na likvidaci havarijního stavu je logickým požadavkem. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Ustanovení nebude novelizováno.</p>
	<p><u>k § 107 odst. 1) písm. f)</u> rozhodovat o výjimce podle § 23a odst. 7 a ukládat opatření, která stanoví ve veřejném zájmu</p>	Akceptováno.

	<p>programy opáření podle § 26 odst. 4. V textu chybně uveden odkaz na § 23a odst. 7 – správně má být § 23a odst. 10 Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>ÚVČR - KML</p>	<p>Připomínky se týkají Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace Zásadní připomínky:</p> <p>1. <u>Shrnutí věcného záměru – navrhované varianty:</u> Žádáme o:</p> <p>a) úpravu shrnutí navrhovaných změn, konkrétně Tabulky 70. Nejedná se o změnu poměru mezi kvantitativním a kvalitativním zhodnocením dopadů, ale o zpracování shrnutí podle kategorií dotčených subjektů (státní správa, z toho SFŽP; ČiŽP; Správa povodí; samospráva, u které je nutno specifikovat kraje, obce a zejména malé obce; podniky, u kterých je nutno specifikovat malé a střední podniky; a veřejnost);</p> <p>b) doplnění vlastního textu o úvahu, resp. o odpovídající úvahy o variantách, jak bude nebo by mohlo být s nárůstem příjmů veřejných rozpočtů (např. bod 1 - státní rozpočet, bod 2 - státní rozpočet + rozpočty samospráv) obecně naloženo.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Celkové vyhodnocení (věcného) návrhu v části 9 se odkazuje na podrobná a přehledně provedená vyhodnocení jednotlivých bodů novelizace (1 až 8), ale neumožňuje bližší orientaci v tom, co bude novela znamenat ve svém úhrnu pro jednotlivé dotčené skupiny. Neřeší, jakým způsobem bude např. v rámci veřejných rozpočtů naloženo se zvýšeným výnosem z poplatků, což lze vyhodnotit v rámci jednotlivých novelizačních bodů (bez jejich vzájemné provázanosti) pouze velmi omezeně. Jestli např. bude nebo nebude jednoznačně nejvyšší nárůst poplatků u obecních vodovodů (pro přibližně 50 až 100 obyvatel) s vlastním zdrojem podzemní vody kompenzován těmito obcím (a přibližně 50 až 100 obyvatelům) nějakým způsobem (obdobně jako je nárůst práce pro orgány státní správy v jedné nebo několika oblastech kompenzován vyššími příjmy z novelizace jiného bodu) není ze shrnutí věcného záměru zřejmé, a ukazuje se největší slabina hodnocení, a tou je právě absence zhodnocení návrhu jako celku (i např. včetně otázky, jak naložit s příjmy apod.). Za této situace je pak velmi obtížné kvalifikovaným způsobem posoudit, zda jsou parametry ochrany celkově stanoveny přiměřeně a adekvátně.</p> <p>2. <u>Přezkum účinnosti regulace:</u> Žádáme o rozšíření a doplnění přezkumu účinnosti regulace:</p>	<p>Ad 1. ad a) Vysvětleno. Jak důvodová zpráva na příslušném místě uvádí, souhrnné dopadové tabulky (a konkrétně tabulka 70) jsou pouze zjednodušeným souhrnem obsahu celé důvodové zprávy a měly by čtenáři sloužit k snazší orientaci v daném textu a k jeho rekapitulaci, popř. rychlému shrnutí celé důvodové zprávy. V případě potřeby ujasnění konkrétních identifikovaných dopadů shrnutých v této tabulce lze nalézt jejich upřesnění v příslušné části důvodové zprávy. Rozdělení dopadů na jednotlivé národohospodářské sektory a dotčené oblasti vychází z obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA)</p> <p>Ad b) Akceptováno.</p> <p>Ad 2 Akceptováno.</p>

	<p>a) o používané indikátory (u každé z oblastí anebo u minimálně většiny z nich), které jsou již obsaženy v některých vládou schvalovaných zprávách (popř. modrých knihách atd.), které by umožnily tento ukazatel a hodnoty v roce 2015 a např. v roce 2019 porovnat, anebo o indikátory nové, které by indikovaly účinky (např. CHSK, RAS, NL, Pcelk, Nanorg, AOX, poměr odebrané povrchové a podzemní vody pro veřejné vodovody, počet kontrol jímek odpadních vod v souladu s požadavky zákona atd.) navržené úpravy v čase,</p> <p>b) o cíle, kterých má být (podle takto stanovených indikátorů) v jednotlivých oblastech regulace dosaženo, a to způsobem, který je sledován (nebo bude nově sledován), a tudíž bude po uplynutí stanovené lhůty i předmětem ověření.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Rozsah popisu přezkumu účinnosti u právní úpravy s tak zásadním dopadem nemůže být omezen na jeden odstavec (který v podstatě pouze kopíruje obligátní obsah), aniž by předkladatel uvedl, čeho má být s ohledem na ochranu životního prostředí po třech letech v jednotlivých oblastech (1 až 8) konkrétně dosaženo.</p> <p>Z předloženého znění je velmi obtížné, ne-li nemožné vyvodit, čeho má být právní úpravou konkrétně dosaženo, a jakým způsobem bude posuzováno, zda byla předkládaná úprava s odstupem času úspěšná či nikoliv.</p> <p>Příkladem: V roce 2019 se má odhadem vybrat částka ve výši 1041,1 mil. Kč formou poplatku z objemu vypouštěných čištěných odpadních vod (u nečištěných vod se jedná o ještě vyšší částku). Nicméně není zřejmé, jaký stav má nastat u čističek odpadních vod (ČOV) v roce 2019 resp. jakého cíle má být dosaženo, přičemž by se mohlo jednat o zvýšení kupř. žádoucích investic do ČOV na území ČR nebo o zvýšení podílů BAT (nejlepších dostupných technologií) na celkovém počtu ČOV v ČR apod. (podíl čistého výnosu z poplatku na podporu dané technologie, a nejen zvýšení provozních nákladů čističek apod.) Za indikátory pro účely provedení přezkumu by bylo možné považovat např. i počty provedených kontrol ročně (nově) např. u jímek pro celé obce (s úvahami o zavedení označení "čistá obec" apod.); poměr balastní vody v odpadech v letech, či celkový efekt po započítání dílčích změn do vybraných ukazatelů ochrany životního prostředí, jako je ukazatel dusíku (anorg/amon) v povrchových vodách apod. Tyto cíle by měly být pochopitelně stanoveny u každé oblasti adekvátním způsobem.</p> <p>Ze Závěrečné zprávy výše uvedené skutečnosti (cíle vs. skutečné dopady regulace a možnost</p>	<p>Přezkum bude proveden na základě balance znečištění v ukazateli Ncelk, Namon, Pcelk a AOX ve vypouštěném znečištění ze zpoplatněných zdrojů rok 2017 a rok 2023, množství vypouštěných OV rok 2017 a 2013, poměr fakturovaných a vypouštěných odpadních vod 2017 a 2023, množství odebraných podzemních vod 2017 2022,2025, poměr odebraných podzemních a povrchových vod 2017 2022 a 2025 – data závisí na scváleném harmonogramu změn, navržená odpovídají současnému návrhu novely.</p>
--	---	---

	jejich porovnání s odstupem času) nelze vyjma zvýšení čistých příjmů z jednotlivých poplatků vyvodit.	
MO	<p>1. K bodu 4 § 9 odst. 8</p> <p>V návaznosti na následující připomínku k bodu 27 (§ 39 odst. 8) nerušit text „v jiných případech než v případech v § 39 odst. 12“ a ustanovení § 9 odst. 8 ponechat v dosavadním platném znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p><i>Navrhovaná právní úprava prostřednictvím novelizačního bodu č. 4, postavená případně na 2 až 4 letých výjimkách ze zákona, nepřinese pro rybářské hospodáře podnikatelskou jistotu ani možnost plánování dlouhodobějších hospodářských záměrů. Ve své podstatě snižuje konkurenceschopnost českých producentů ryb v návaznosti na společný evropský trh.</i></p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypuštění odstavce 12 z § 39 a odpovídající změna v § 9 odst. 8 směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Změnami se navrácí znění zákona do roku 2010, následně platila 3 roky, a dle vyhodnocení aplikační praxe neměla žádný dopad na “podnikatelskou jistotu” rybářského hospodáře”, ani na “konkurenceschopnost producentů ryb”.</p> <p>Samotná “výjimka” upravená v § 39 odst. 12 byla do zákona “vpravena” pozměňovacím návrhem ke zcela nesouvisejícímu zákonu o vodovodech a kanalizacích v roce 2013, a to bez jakéhokoliv vyhodnocení dopadů</p>

		<p>regulace. Takový přístup ke změnám platné právní úpravy, navíc kompetenčně spadající do gesce jiného resort, jistě není žádoucí.</p>
	<p><u>K bodu 27 § 39 odst. 12</u></p> <p>Požadujeme nerušit ustanovení § 39 odst. 12 a ponechat jej v dosavadním platném znění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p><i>Současná právní úprava pravidel využívání krmiv rostlinného původu pro příkrmování ryb je vyvážená jak ve vztahu k rybářskému hospodaření, tak k ochraně vod. Příkrmování ryb krmivy rostlinného původu je především u kapra nezbytnou součástí jeho chovu a má význam pro pokrytí jeho energetických potřeb. Vyloučení dosavadního přístupu k využívání krmiv rostlinného původu nepovede ke změnám v kvalitě vody v rybnících s chovem ryb a ani na odtocích z nich, neboť toto příkrmování bylo postaveno ze strany rybářsky hospodařících subjektů na přirozených ekonomických autoregulačních principech s tím, že rybníkář vnášel do vody pouze takové množství krmiva, jaké byly chované ryby schopny zkonsumovat. Kdyby tomu tak nebylo, docházelo by ze strany rybníkáře k marně vynakládaným nákladům a vedlo by to současně ke zhoršování kvality vody a změnám v kyslíkovém režimu vody, což by mělo negativní dopady na samu podstatu rybářského hospodaření a ohrožení rybí obsádky.</i></p> <p><i>Příkrmování ryb krmivy rostlinného původu bez legislativního omezování a bez podávání žádostí o výjimky ze zákona je samozřejmou součástí rybářského hospodaření i v okolních členských státech EU, jako je např. Německo, Rakousko, Polsko nebo Maďarsko. Toto příkrmování ryb bez obsahu nebezpečných nebo zvláště nebezpečných látek není v rozporu s evropskou legislativou.</i></p> <p><i>Zneužívání neúměrného krmení ryb neodpovídající rybí obsádce je kontrolovatelné na základě vedení evidence o hospodaření, která je stanovena zákonem č. 99/2004 Sb., o rybářství, vodoprávním úřadem nebo Českou inspekcí životního prostředí.</i></p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vypuštění odstavce 12 z § 39 a odpovídající změna v § 9 odst. 8 směřuje k nápravě situace, která umožňuje vnos závadných látek – rostlinných krmiv – bez jakékoliv regulace a možnosti kontroly – sledování jakosti vody na odtoku. Takový přístup nelze z hlediska ochrany vod akceptovat. Změnami se navrácí znění zákona do roku 2010, následně platila 3 roky, a dle vyhodnocení aplikační praxe neměla žádný dopad na “podnikatelskou jistotu” rybářského hospodáře”, ani na “konkurenceschopnost producentů ryb”.</p> <p>Samotná “výjimka” upravená v § 39 odst. 12 byla realizována pozměňovacím návrhem ke zcela nesouvisejícímu</p>

		<p>zákonu o vodovodech a kanalizacích v roce 2013, a to bez jakéhokoliv vyhodnocení dopadů regulace. Takový přístup ke změnám platné právní úpravy, navíc kompetenčně spadající do gesce jiného resort, jistě není žádoucí.</p>
--	--	---